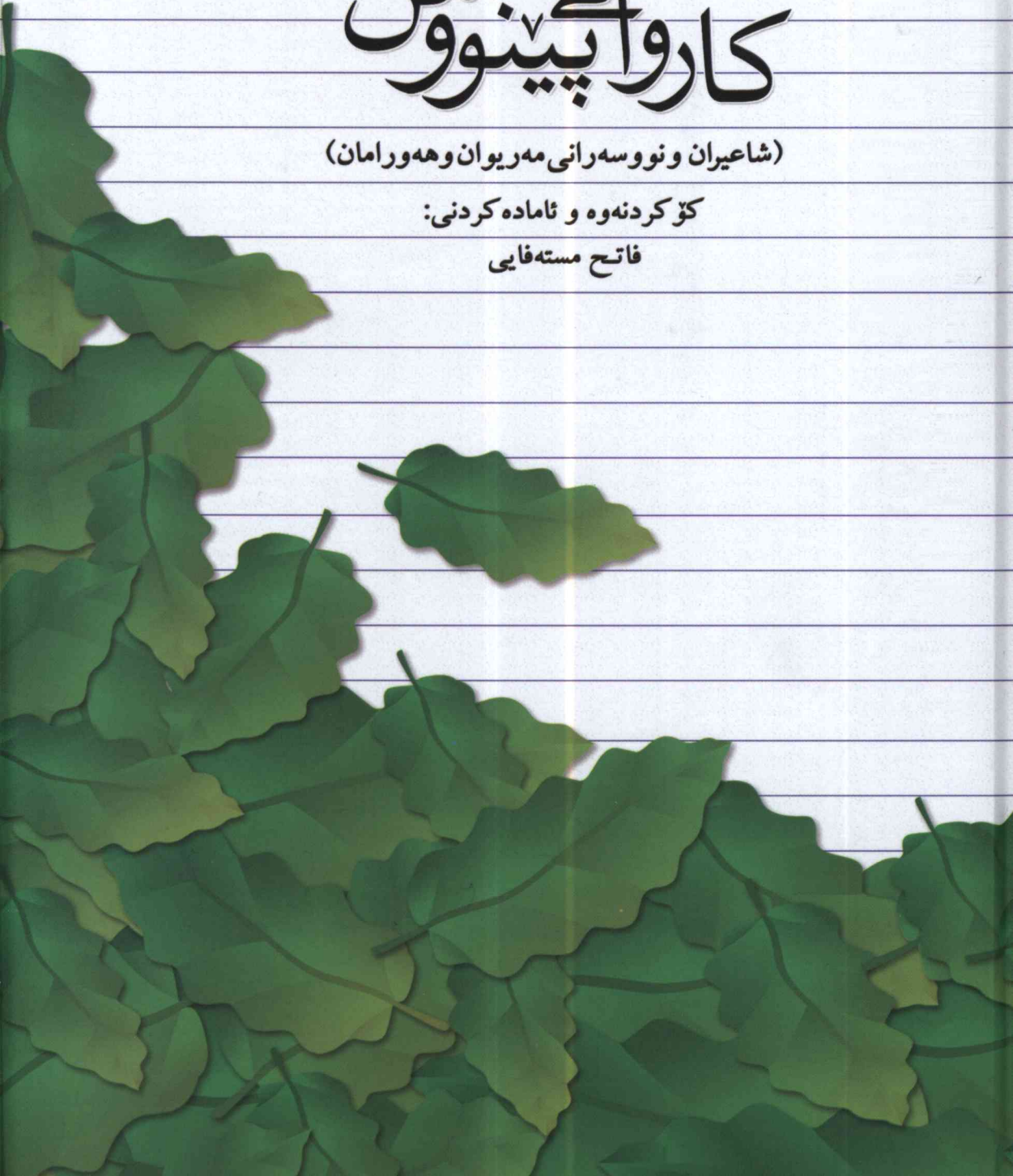

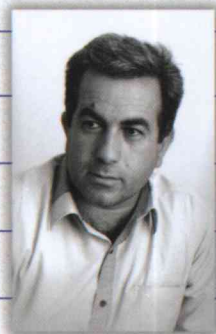
کاروانشینووس

(شاعیران و نووسه رانی مه ریان وهه ورامان)

کۆ کردنه وه و ناماده کردنی:

فاتح مسته فایی

- له دايك بوى ۱۹۷۲ گوندى «زه كريان»ى مەريوان.
- كورې سەيد محەممەد (له بىنەمالى سەيدە كانى چۆر) و سەلما خاتون.
- مامۇستاي قوتابخانە كانى مەريوان له ۱۹۹۳ ەو.
- ۱۹۹۶ دەرچون له زانكۆى كەرەج بە پەلەى به كالىۆريۆس له بواری «پەرەردە» دا.
- له سالى ۱۹۹۹ ەو ھاوكارى له گەل گۇفاره كاندا به نووسىنى وتارگەلى كۆمەلا يەتى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كاروانى پڻووس

(شاعيران و نووسه رانى مهريوان و ههورامان)

كۆكردنه وه و ئاماده كردنى:

فاتح مسته فايى

سرشناسه	: مصطفایی، فاتح ۱۳۵۱.
عنوان نام پدیدآور	: کاروان پینووس / فاتح مصطفایی
مشخصات نشر	: سنندج، آراس ۱۳۸۹
مشخصات ظاهری	: ۳۲۵ ص
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۵۸۵۶-۳۰-۹
فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: شاعران کرد -- ایران -- قرن ۱۴ سرگذشتنامه
موضوع	: نویسندگان کرد -- ایران -- قرن ۱۴ سرگذشتنامه
رده بندی کنگره	: PIR۳۲۵۶ ۱۳۸۹ م ۶ / ۲۱
رده بندی دیویی	: ۸۶۹ / ۲۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۲۳۲۵۸۸

فاسنامهی کتیب

نیوی کتیب	: کاروانی پینووس
کۆکردنه وه و ئاماده کردنی	: فاتح مسته فایی
پیداچوونه وه	: عه زیز ناسری
پوو بهرگ	: هیمن کانی سانانی
بلاو کردنه وه	: ئاراس - سنه
نۆره ی چاپ	: یه که م - ۱۳۹۰
نرخ	: ۶۵۰۰ تمه ن
تیراژ	: ۱۰۰۰ دانه

ناوه ندی بلاو کردنه وه:

سنه - پاساژی عیزه تی - بلاو کردنه وه ئاراس

ته له فوون ۲۲۲۸۳۴۱ - ۸۷۱

پیشکش به:

رؤحی باوک و دایکم که گه وره بیان له «وشه» دا ته زانی.

پیرست

- ناوہرؤک
- لاپہرہ
- پیشہ کی ٹہ حمد قازی ۱۷
- پیشہ کی نووسہر ۲۱
- شاعیران و نووسہرانی بہر لہ سہدہی ۱۴ ای زایینی ۲۵
- سہید محہمہد زاہید ۲۵
- شیخ عہ بدولپہر حمان پوکنہ ددین کاکؤ زہ کہریایی ۲۵
- پیرشالیاری یہ کہم ۲۵
- پیرشالیاری دووہم ۲۶
- شیخ نیعمہ توللا کاکؤ زہ کہریایی (یہ کہم) ۲۶
- شیخ نیعمہ توللای کاکؤ زہ کہریایی (دووہم) ۲۷
- محہمہدی کوری مہلا پہزای مہریوانی ۲۸
- پیر یونس ہنجیران ۲۸
- شاعیران و نووسہرانی سہدہی ۱۴ ای زایینی ۲۹
- مہولانا محہمہدی گوشایش ۲۹
- شیخ عہ بدولپہر حمان جانہوہرہ ۲۹
- شیخ عہزیز جانہوہرہ ۳۰
- پیر ناری ہورامی ۳۱
- کابل مہریوانی ۳۱
- فازل کاکؤ زہ کہریایی ۳۲
- شاعیران و نووسہرانی سہدہی ۱۵ ای زایینی ۳۲
- مہلا ٹہبوہہ کر موسہنیفی چوری ۳۲
- شاعیران و نووسہرانی سہدہی ۱۶ ای زایینی ۳۳
- شیخ پہزا موعینہ ددین کاکؤ زہ کہریایی ۳۳
- شیخ شہابہ ددین کاکؤ زہ کہریایی ۳۳

- ۳۴..... خەيالى
- ۳۵..... شاعيران و نووسه رانى سه دهى ۱۷ى زايىنى
- ۳۵..... مه لا يوسف جاني چوري
- ۳۵..... مه لاعه بدولغه فارى دووهه م
- ۳۵..... شايخ ئيراهيمى هه ورامانى
- ۳۵..... مه لا سه يدعه بدولكه ريمي چوري
- ۳۶..... شايخ ئيراهيمى شارانى
- ۳۶..... مه لا جامى چوري
- ۳۶..... شاعيران و نووسه رانى سه دهى ۱۸ى زايىنى
- ۳۶..... مه لا خزرى پرووار
- ۳۷..... ماموستا فخره ددين
- ۳۸..... مه لا محهمه د سليمان (سه يدى)
- ۴۰..... نه حمه د به گى كو ماسى
- ۴۱..... مه لاعه بدولعه زيمي سه ولاوا
- ۴۲..... شاعيران و نووسه رانى سه دهى ۱۹ى زايىنى
- ۴۲..... شايخ سه عيدي دولاشى
- ۴۲..... مه لاعه بدولسه مه دى بالكى
- ۴۲..... حاجى سه يدحه سەنى چوري
- ۴۳..... مه لاعه بدوللا قازى شهيدا
- ۴۳..... مه لا شەريفى مەردۆخى
- ۴۴..... مه لاعه سەن دزلى
- ۴۵..... محهمه د ئەمين (خيتله)
- ۵۰..... حاجى مه لاعه زيز
- ۵۰..... مه لاعارف
- ۵۰..... كاك حەمەى پيلوو (نارى)
- ۵۱..... مه لاعه بدوللا مەريوانى

- ۵۲ مامۆستا محەممەد رەشىد مودەپىسى
- ۵۳ عەبدوﻟﻻ بەگى ھەورامى
- ۵۶ مەلا مەحمود جۋانپۇيى
- ۵۶ مەلا عەبدولقادرى جەلالى
- ۵۷ فەرەج وﻟﻻ زەكى مەريوانى
- ۵۷ حاجى سەيد بابە شىخى ئەلمانە
- ۵۸ مەلا عەبدولواحدى سەمەدى
- ۵۸ شىخ محەممەد (مەلا ئابى)
- ۵۹ حاجى شىخ عەبدوﻟﻻ تىزﻻ
- ۵۹ خاتو خۆرشىد مەريوانى
- ۶۰ مەلا محەممەد ئەمىن چىچورپانى
- ۶۱ مەلا محەممەدى رەشەدىيى
- ۶۱ شىخ عوسمان سىپراجەددىنى «دوورپۇ»
- ۶۲ شىخ محەممەد حەسەن مەزھەرى
- ۶۴ محەممەد كەرىمى (مامۆستا قازى)
- ۶۷ مامۆستا مەلا باقرى بالك
- ۶۸ محەممەدى كورپى شىخ على مەريوانى دەرھەردىيى
- ۶۸ مەلا حەمە سەعيد سادەوا
- ۶۸ شاعىران و نووسەرانى سەدەى ۲۰ى زايىنى
- ۶۸ شىخ محەممەد خەﻟﻮوزە (حەسەت)
- ۷۳ قادر سەﻟﻪسىيەيى
- ۷۳ كەيخوسرەوى مەريوانى
- ۷۴ سەيد ئىبراھىم چۆرى و سەيد عەبدوﻟﻻ چۆرى
- ۷۴ مامۆستا قانع
- ۷۶ تايەر بەھجەت مەريوانى
- ۷۶ مەلا عەبدوﻟﻻ سەجادى بېلەر (سەيد بېلەرى)

- ۷۸..... سەيدە تاي چۆرى
- ۷۹..... محەممەد سادق ئەحمەدزادە.
- ۸۰..... مامۇستا گۇران
- ۸۲..... مامۇستا عەبدولكەرىمى مودەپىس (نامى)
- ۸۴..... محەممەد مورادى (كۆرەخت)
- ۸۵..... مامۇستا سەيدەلى خالدى
- ۸۶..... شىخ نەجمەدىن مەردۇخى
- ۸۹..... حسين زاھىدى
- ۹۰..... دورپى مەريوانى
- ۹۲..... وەھمى كوردستانى
- ۹۳..... مامۇستا محەممەد عارف عەلامى
- ۹۵..... مامۇستا محەممەد ئەمىن عالى
- ۹۶..... شىخ جەلال فارۇقى
- ۹۷..... عەبدوللا ئەقدەسى
- ۹۸..... مەلا محەممەد كۆماسى
- ۹۸..... سەعدوللا خەدىرى
- ۱۰۰..... حەمە ئەلى رەھىم پوور
- ۱۰۱..... مامۇستا عارف مودەپىسى
- ۱۰۲..... شىخ حەمە مەرف حەسەنى
- ۱۰۴..... ماجد مەزھەر پوور (ئاوارە)
- ۱۰۶..... مامۇستا شىخ ئەحمەد فارۇقى (كەلەيمى شاعىر)
- ۱۰۹..... دوكتور عەبدوللا
- ۱۱۰..... سەيدە محەممەد مۇسەنىفى
- ۱۱۱..... شىخ رەشىد حسينى
- ۱۱۴..... مەلا كەرىم سەردۇش (پەزار)
- ۱۱۶..... گەلى فەخرە كە واشوئى مەزارى
- ۱۱۶..... شىخ ئەحمەد مەردۇخى (شەپۇل)

- ۱۱۸..... سید پرهووف حسینی
- ۱۱۹..... محمدمهده معرووفی
- ۱۲۲..... مهلا محمدمهده جهوانپروودی
- ۱۲۳..... نهحمده محمدمهده
- ۱۲۷..... ثیراهیم غریبی
- ۱۲۸..... فاتح شیخه لئیسلامی (چاوه)
- ۱۳۱..... مامؤستا مهحموود دهستوره (موده پریس)
- ۱۳۴..... نه نوهر لهؤنیان
- ۱۳۶..... حه میده خالده
- ۱۳۹..... نهحمده نه زیری
- ۱۴۱..... محمدمهده پرووستایی (مامؤستا حافظ)
- ۱۴۲..... موسلیح شیخه لئیسلامی (پریوار)
- ۱۴۲..... ثیراهیم مهردؤخی
- ۱۴۴..... ناسر حه یدهری کانی سانانی
- ۱۴۷..... محمدمهده یوسف پرهنمون
- ۱۵۱..... نهحمده پروسته می
- ۱۵۲..... مامؤستا له تیف پرهیمی
- ۱۵۳..... نهحمده قازی زاده
- ۱۵۵..... شه مسه ددین فه تاحی (دواکه وتوو)
- ۱۵۷..... محمدمهده فهیم
- ۱۶۰..... مامؤستا بورهان عالی
- ۱۶۲..... سید عه بدوللا حسینی
- ۱۶۳..... عه بدوللائی نیکخا (سه فایی)
- ۱۶۶..... فریشته عه له ویی (دایکی سه لام)
- ۱۶۷..... نهحمده به هرامی
- ۱۶۸..... سید باباشیخ حسینی
- ۱۶۸..... عیسا نهحمده زاده

- ۱۶۹..... ئىسماعیل مەحموودى
- ۱۷۵..... سەيد ئىسماعیل حسینى
- ۱۷۸..... عوسمان ئەشكاوهند (جیماو)
- ۱۷۹..... محەممەد ئەمین میرزایی
- ۱۷۹..... ساییر سەئیدی
- ۱۸۰..... عادل محەممەد پوور
- ۱۸۰..... عادل محەممەد پوور لە زمانى خۆیەوہ بناسین:
- ۱۸۲..... باقى سەفارى
- ۱۸۳..... حسین فیداكار
- ۱۸۴..... غەفوور (فەرەیدوون) بەهرامى
- ۱۸۵..... فاتح وەيسى
- ۱۸۶..... سەيد ئەحمەد حسینى (دلپەر)
- ۱۸۸..... عەبدوڵلا پەھیمی
- ۱۸۹..... مەھین بەهرامى كەمانگەر
- ۱۹۰..... ئەمین عەزیزی
- ۱۹۰..... جەمال ئیرانى
- ۱۹۲..... فاتح پەھیمی
- ۱۹۳..... کویستان یەزدان پەرست
- ۱۹۴..... جەلیل عەباسى (قەقنەس)
- ۱۹۵..... عەلى مەحموودى
- ۱۹۶..... فایەق باتەش
- ۱۹۶..... ئەنوەر پەوشەن
- ۱۹۹..... سالیح حەبیبى
- ۱۹۹..... ئەرسەلان عەزیزی
- ۲۰۰..... پەئووف مەحموودپوور
- ۲۰۲..... عەبدولمەجید خۆرمیەر
- ۲۰۲..... ئەحمەد کۆنە پۆشى

- ۲۰۳..... محمدهد ناجی کانی سانانی
- ۲۰۴..... ئبراهیم نه حمه دی نیا
- ۲۰۵..... جهلال سه عیدزاده
- ۲۰۷..... ماموستا سدیق محمدهدی
- ۲۰۷..... عومهر نه فسه ری
- ۲۰۹..... موزه فهر یوسفی
- ۲۱۱..... مه حموود مه حموودی
- ۲۱۲..... سوبحان نه مینی
- ۲۱۳..... عابد عه لابی
- ۲۱۵..... کولسووم عوسمانپوور
- ۲۱۵..... موسلیح نه حمه دی
- ۲۱۷..... سه ید دارا حسینی
- ۲۱۸..... په ئووف په همنمون
- ۲۲۰..... وه فا قادری
- ۲۲۱..... بیتهزاد کوردستانی
- ۲۲۲..... محمدهد مسته فازاده
- ۲۲۳..... نازاد پړوسته می
- ۲۲۴..... عهزیز ناسری
- ۲۲۶..... شهین محمدهدی
- ۲۲۷..... سه میره نه قشبه نندی
- ۲۲۸..... مسته فا عه بدی
- ۲۲۸..... د. ئومید وه رزه نده
- ۲۲۹..... سدیق مه حموودی
- ۲۳۰..... سه عید نه کبه ری
- ۲۳۱..... جه مال ئیمانی
- ۲۳۲..... فاتح بادپه روا
- ۲۳۳..... قادر نه حمه دی

- ۲۳۴..... کامیل سه فهران.....
- ۲۳۵..... که مان عه بدول لایی (مه ریوانی).....
- ۲۳۶..... مه حموود مؤباره ک شایی.....
- ۲۳۷..... پژمان حه بیبی.....
- ۲۳۷..... ره ئووف جه هانی (سه یوان ج).....
- ۲۳۹..... فاتح ئه رژه نگی (تینوو).....
- ۲۴۰..... نگار محه ممه دی.....
- ۲۴۰..... موختار هووشمه ند.....
- ۲۴۲..... ئه مجهد مه لایی.....
- ۲۴۴..... ئه نوهر هوژه بری.....
- ۲۴۵..... ئیبراهیم مینووی.....
- ۲۴۵..... ره حمان هوشیاری.....
- ۲۴۶..... فه رید نیکخا.....
- ۲۴۷..... کافیه جه وانر وودی.....
- ۲۴۹..... کاوه موعین فه ر.....
- ۲۵۰..... مامؤستا مادح مرادی.....
- ۲۵۲..... موختار محه ممه دی.....
- ۲۵۲..... نووری به راری.....
- ۲۵۳..... حامد به هرامی.....
- ۲۵۴..... میهدی خووندل.....
- ۲۵۵..... عه لی دلآویز.....
- ۲۵۷..... جه میل فاروقی.....
- ۲۵۹..... حه مزه محه ممه دی.....
- ۲۶۰..... رزگار عه لایی.....
- ۲۶۱..... موسلیح کؤنه پؤشی.....
- ۲۶۲..... عه بدولر ه حمان ره حیمی نیا.....
- ۲۶۳..... به ختیار که ریمی.....

- ۲۶۴..... د. ږه حمت سادقې.....
- ۲۶۵..... جه مال محممه دې.....
- ۲۶۶..... کاوه ده ستوره.....
- ۲۶۷..... کوورش نه مینې.....
- ۲۶۷..... په رویز ږوښته مې.....
- ۲۶۹..... ږه ثووف سه عیدیان (ناریا هه ورامې).....
- ۲۷۱..... مه سعوود بینه نده.....
- ۲۷۲..... مېهدې چوږې.....
- ۲۷۳..... هیوا نادری.....
- ۲۷۵..... زاهد بارخدا.....
- ۲۷۶..... ماموستا ساحېب غه ریبي.....
- ۲۷۸..... عه بدوللا نازه ری دوخت.....
- ۲۷۹..... فهرید په روازه.....
- ۲۸۰..... توفیق مورادی (ږیوار هه جمنه یې).....
- ۲۸۲..... حامد کونه پوښی.....
- ۲۸۲..... شهریف مورادی.....
- ۲۸۵..... نه سکه ندهر مورادی.....
- ۲۸۶..... نه یوب حق بین.....
- ۲۸۷..... ږه حمان ږه حیمی.....
- ۲۸۸..... سه لام قادری.....
- ۲۸۹..... مه ستوره خوسره وانی.....
- ۲۹۰..... عهدنان داستوار.....
- ۲۹۰..... نه حمده محممه دې.....
- ۲۹۲..... محممه د کهریمی.....
- ۲۹۳..... عهدنان حه سن پوور.....
- ۲۹۳..... عیرفان حسینی.....
- ۲۹۴..... فهریده محممه دې (نارین).....

- ۲۹۵..... سۆران حەیدەری
- ۲۹۵..... ناسرخاوەری
- ۲۹۶..... ھادی پەحمان زادە
- ۲۹۷..... ئیرەج قادری
- ۲۹۸..... شلیتر زەمانی
- ۲۹۸..... کاروان شیخوئیسلامی (کارۆ)
- ۲۹۹..... کە یوان جامخانە
- ۳۰۱..... ھەورامان بەھرامی
- ۳۰۳..... خەدیجە جەھانی
- ۳۰۴..... شنۆ جەوانپوودی
- ۳۰۶..... شنۆ پەحیمی
- ۳۰۷..... محەممەد ناسری
- ۳۰۸..... سورە یا ئەمینى
- ۳۰۸..... عەدنان بادزۆھرە
- ۳۰۹..... ھانا سەیفى
- ۳۰۹..... غەزال کەریمی
- ۳۱۱..... ھە یاس غەریبی
- ۳۱۲..... شەوبا پەحیمی
- ۳۱۵..... سەرچاوە کان
- ۳۱۷..... پیتستی ناوہ کان

پيشنه كى نه حمهه قازى

تيروانيتكى ورد لهو پرووداوانهى به دور و بهرماندا تى ده پەرن و خويمانيش دوريان تيدا ده بينين، پيمان ده لىن: بنه ماي ژيان له سهره تاي جيهانه وه تا تىستا پرؤسهى فهوتان و ههستانه وه به. ژيانى زؤربهى زينده وه ران به وه دابىن ده بى كه به هيزه كان بى هيزه كان بخون و زؤرداره كان بى زؤره كان له ناو بهرن.

ئه وه ره وه ندى چه رخی زه مانه و ته نانه ت پر وه ك و گيا و ناوه ژى ناو ده ريا و ناده ميزاده كانيش ده گريته وه.

كىشهى زال بوونى «ئه م» به سهر «ئه و» دا به كوشتار و قه لاجؤ كردن، تواننده وهى گهلانى ژيرده ست، به گؤرپنى زبان و ئايىن و فهره ننگ و شيوهى ژيان و ده يان جوورى ديكه هه روا دريژهى هه به. بيجگه له وانه زؤر هو كارى ديكه ش هه ن كه ره وتى ئه و گؤران و توانه وه و تيدا چوونه به ته و ژم تر ده كه ن، دروارى و گيرو گرفته كانى بهر پچوون، كوچار بوون بؤ دووره و لات، ژيان له مه نفادا و كارى گه رى فهره ننگه زال له كان و نغرو بوون له ناو بابه تى جووراو جوور و ئاسان بوونه وهى پئوه ندى و تيكه لاوى ده گهل هه موو جيهان به هوى ئه و گشته ئامراز و كه ره سه جادوويى يانه وه - ئىنتريت، كامپؤتير، فهيس بووك، موبايل، كه ناله زؤر و سه رنج را كيشه كان - زؤر به ئاسانى ده توانى «خوت» له خوت بسر پته وه و بتكاته بوونه وه ريكى ناگا له خونه ماوى هه لو اسراو له فه زايه كى خالى له بوون و بنه چه ك كه ناھوميدى و سهر ليشيووى بهر هه مه كه به تى.

هو كاره كان بؤ سهر هه لدانى حاله تيكى ده روونى له خو بى گانه بوون، بى ژمارن كه ده توانين ئاماژه به ده يان نمونه بكه ين. ديتنى ژيانى پيشكه وتوى پر له جم و جوول و هيو و شانازى له لاي به شىك له ولاتانى جيهان له جه مسه رىك و داماوى و كلؤلى و چه ق به ستوويى و تاريكى و ناديار بوونى ئاسوى ژيانى داهاتوو له جه مسه ره كهى ترى جيهان دا كه توشى له گهل داى، به رهى تازهى پينگه يشتووى چاو كراوه له م جه مسه ره ده باته سهر هه لدى بى هيوابى و دابران له خو و

فەرھەنگ و كەلەپوورە كەى. ئەم حالەتە دەروونى يە ھەر ئىستا يە كىك لە گىروگرفته كانى جىھانى سېھمە كە ئىمەى كوردىش تىيى دا دەژىن و واى لىكردووين تەنەت نەتوانىن بە باشى كەلك لە ئال و گۆرە كان و ھەلە ھەلكە و تووھ كان و ھەربگىرىن. كورتەى كەلام: خۆ لە بىر بردنەو و خۆ بە ھىند نەگرتن بۆ تاك و بۆ كۆ، بۆ گەل و نەتەو، ھۆكارى سەرە كى فەوتان و تىداچوونە و ئەر كى پرووناكبرى دلسۆز و زانا بەرگىرى كردن لە پەرەگرتنى بارودۆخى لەم چەشنەيە.

لە بارودۆخىكى و ھەدادا، خۇناسىنەو، بە خۇداھاتنەو و گەرپانەو سەرخۆ، دەتوانى و ھەك دژكردەو يە كى كارىگەر و ھەبەرچا و بگىرى. ھەر بزوتنەو يە كى لەم چەشنە بە تايەتى زىندو و كوردنەو يە فەرھەنگ و زىان و كەلەپوور... دەتوانى بېستە چە كى بەرگىرى لە دژى تىداچوون و توانەو و خاشەبەر بوون.

بەختەو ھەرئانە، جەماو ھەرىكى بەرچا و لە پرووناكبرىئانمان، لەو بابەتەى بە كورتى لە سەرەو ھەبەسمان كرد، تىگەىشتون و بە وىجدانىكى مروفانى و بە شىوھى مەدەنى ئاوپان لەم ئاستەنگە داو ھەو و تىكۆشا و پىش بە تىداچوونى فەرھەنگ و زىان و شارستانەتى كورد بگرن كە جىگەى سپاس و پرىزى ھەموو دلسۆزانى ئەم نىشتىمانەيە. لەم پۆزانەدا چەكە گولپىك كە برىتى بو لە كورتە زىان نامە و ئاسەوارى فەرھەنگى بە ھەموو سىماكانىو ھەو - شىئەرى، ھونەرى، زانستى - ئائىنى و ... - كە نرىكەى سى سەت كەسى لە نووسەران، شاعىران، ھونەرمەندان و زانايانى ھەرىمى ھەورامان و مەريوانى لە خۆگرتبوو گەىشتە دەستم. ئەم كىتەبە بە ناوى «كاروانى پېنوس» بە ھىمەت و تىكۆشانى بەرپىز فاتىح مستەفائى بەرھەم ھاتووە و ھىوادارم زۆر زوو بگاتە دەست خويئەران. نووسەر بۆ بەرھەم كردنى ئەم گەنجىنەيە ئەر كى گەورەى پاپەراندووە، سەرى بە ھەموو مالباتى ھەورامان و مەريوان دا كرددووە و لە ھەر شوپىتىك تووشى قەلەم بە دەستىك يا خاوەن ھەستىك لە ھەر بەستىتىك دا ھاتىب ھەلى قوستۆتەو، دەرھەتى لە دەست نەداو و پاستگۆيانە بە سەرھات و ئاسەوارى ئەو كەسانەى تۆمار كردووە.

ئەوھى سەرنجى منى پاكىشا ئەوھەيە كە زۆربەى ئەم خۆشەويستانەى ناويان لەم كىتەبەدا ھاتووە كەسائىكەن لە بنەمالە ھەزار و نەدارە كانى ناوچە و زۆربەيان بە زەحمەت و لە ژىر تەق و تۆق و ھاشەى بۆمبا و گوللەبارانى گوند و شارى

ناوچه کاندای خۆیان پینگە یاندوووە و بە پلە ی بەرز و ورە ی بەرزەووە درێژە یان بە خۆیندن و کار و چالاکی خۆیان داووە، تا پینگە یشتوون و بوونە تە رۆڵە ی بە ئەمە گی ئەم ولاتە و ئاورپان لە فەرھەنگ و زبان و ھەویە ی خۆیان داووە تەووە. بە راستی ئەووە دەرسێکە کە خۆینەر لەم کتیبە وەریدە گری و ئافە رین بۆ نووسە ریش کە بە وردی ئاورپی لەم لایە نە داووە تەووە.

ئەحمەد قازی - مەھاباد

۷ ئاوریل ۲۰۱۱

پيشه‌کى نووسەر

زانايان و پښنيراني کۆمه‌لگا، چرا به‌ده‌ستاني پښگاي پزگاري له شه‌وه‌زه‌نگي نه‌زاني و تاريکين و پچه‌شکيناني پښگاي پر هه‌وراز و نشيوي کۆمه‌لگان به‌ره‌و پيشکه‌وتن. نه‌وانسن که به هه‌ول و تیکۆشاني بي‌وچان، کۆمه‌لگا له زه‌لکاوي دواکه‌وتن پزگار نه‌که‌ن و به‌ره‌و و ناسۆي پرووني ده‌بن.

به وردبوونه‌وه له ژيان و به‌سه‌رهاتي زانايان و گه‌وره‌کاني هه‌ر ولايتيک، پاده‌ي شارستانيه‌ت، ناستي زانست، هۆکاره‌کاني دواکه‌وتن و پيشکه‌وتني نه‌و گه‌له‌مان بۆ ده‌رته‌که‌ويت.

کۆمه‌لگاي کورده‌وه‌راي وه‌ک هه‌موو کۆمه‌لگاکاني تر خاوه‌ني پينوس و بير و هزري تاييه‌تي خۆيه‌تي و به‌پيي هه‌ل و مه‌رجه‌کان، له هه‌رقۆناغيکدا که‌ساييک خۆبه‌خشانه و دلسۆزانه چوونه‌ته ژيڤ داره‌لۆسي¹ فه‌ره‌هنگ و هونه‌ري نه‌و کۆمه‌لگايه. خزمه‌تي خۆيان به‌پيي هه‌ل و ده‌رفه‌ت و تواناکان دريخ نه‌کردوه.

مه‌ريوان نه‌وده‌فه‌ره‌زانا په‌روه‌ريه که له ميژه به «دارالعلم» ناسراوه. نه‌گه‌ر چاويک به کتيبخانه‌ي کوردي و کتيبخانه‌ي گهلاني تريشدا بخشين له ناوي که‌له‌ زاناياني مه‌ريواني خالي نه‌. که‌ساييک وه‌ک نه‌ستيره‌ي پرسنگدار له ناسماني زانست و هونه‌ر و عيرفاندا نه‌دره‌وشينه‌وه. نه‌م مه‌لبه‌نده به پيژه، هيج کات بي‌به‌ش نه‌بووه له‌و سامانه کۆمه‌لايه‌تیه. به‌لام سه‌د مه‌خابن له به‌ر هه‌تيو بووني نه‌ته‌وه که‌مان و ناستي نزمي خوښنده‌واري جه‌ماوه‌ر، وه‌ک شياو پيژ و بايه‌خيان پينه‌دراوه و ته‌نانه‌ت زۆر جاريش ناو و ناتۆره‌ي خراپيان بۆ هه‌لبه‌سراوه. ژيانيان پر بووه له ته‌نگ و چه‌له‌مه و تالي و سويڤي و ناواره‌يي. پاوه‌دوونان بووه به به‌شيک له ژيانيان. ولاتاني پيشکه‌وتوو و گهلاني تيگه‌يشتوو تا کاتي زاناکانيان زيندوون، پيژيان ليئه‌گرن و کۆر و کۆبوونه‌ويان بۆ ساز نه‌که‌ن و به‌ ناوي نه‌وانه‌وه شه‌قام و کۆلان نه‌پازينه‌وه. به‌لام به

1. داره‌لۆس: دارنکي نه‌ستور و قورس بوو، پيشتر که که‌ره‌سته‌ي گوستانه‌وه نه‌بوو خه‌لکي به‌يارمه‌تي به‌کتر نه‌يانگواسته‌وه و له خانووسازيدا به جڭگاي تيرناسني نه‌مۆ که‌لکيان لي و نه‌گره‌ت.

داخه وه ئیمه دوای خویمان له بهر برپیک بهرژه وهندی ناوی هندیکیان ئه بهین و ئه گهریش پیمان کرا له بهر گلهیی کۆبوونه و هیان بۆ ساز ئه کهین و...
 رپووارانی زانا و دلسۆز و لپهاتووی ئه م رینگا پر هه وراز و نشپوه، وپرای کۆسپ و ئه گهره، له و په پری زه حمهت و تیکۆشاندا، ئه م کاروانه درژه پینه ده ن.
 ولاتی ئیمه وپرای تاییه تمه ندی رۆژه لاتیانه ی خو ی له م سه رده مه دا، بی به هره نییه له و ئازیزه زه حمه تکیشانه که بۆ هیشته وه و په ره پیدانی فه رهنگ و توره ی نه ته وه که یان خه ویان له خۆ زپاندووه و به پشت کردن له زۆریک له خۆشیه کانی ژیان ئه و رپنازه یان درژه پینداوه.

به ههست کردن به م بۆشاییه و باوه پ به کاریگه ری ئه رینی نووسه ران و پرووناکییان، به باشم زانی که به که لک وه رگرتن له زانست و گه وریه یی خویمان له زمانی خو یانه وه به کۆمه لگیان بناسینم، بۆ ئه وه ی له هزر و بییری ئه وان زۆرتر که لک وه ربگرین و بیانکه یین به نوینه رییک بۆ نه وه کانی سه به پینمان و تا دوای خویمان خه لکی به مه یلی خویمان بۆیان نه برن و بۆیان نه دروون.

له ماوه ی ئه م چوار پینچ ساله دا که خه ریکی کۆکردنه وه ی ژیان و به سه رهاتی ئه و ئازیزانه بووم، زۆر شتی شیرین و تالم بینسی که کاریگه ری زۆریان له سه ر دانام: شیرین ئه وه بوو که هه ر کامی له و پینووس به ده ستانه له و په پری گه وریه یی و دلسۆزی و دلپاکیدا، هه یج شتیکیان لی نه ئه شاریمه وه و دلگه وره کانیان بۆ ئاوه لانه کهم و هه ر کامیان به ته نیا، بۆ من کتیبخانه یه ک بوون. به لام ئه وه ی که تال بوو:

یه که م: دژوار بوونی باری ژیا نی زۆر به یان، هه لئه سو رانی ژیا نی ئاسایان تا بگاته به چاپ گه یاندنی به ره مه کانیان.

دووه هم: هاو کاری نه کردنی هندیکیان.

سه ته م: کۆچی دوایی چه ند که سیکیان هاوکات له گه ل کۆکردنه وه ی ئه م بابه ته، که زۆر له سه ر دل م گران بوو.

ناوی کتیه که!

له دوای بیرو را گۆرپینه وه و خۆماندوو کردنی زۆر بۆ ئه وه ی چ ناویک له م کتیه بینیم، «کاروانی پینووس» م به چاک زانی. له بهر ئه وه ی کاروان دايم له چوون و نه سه ره وتنه و کۆتایی پی نایهت. جینگای ئاماژه یه نووسه رانی مه ریوان و هه ورامان ته نیا

ئەم کەسانە نین کە من ناوم هیناون، بەلام ئەوانه ی وا ناویان نه هاتوو له بهر چەند هۆیه کە:

یه کەم: خو دەر نه خستن و نادیار بوونی بریکیان.
دووهم: وپرای ههول و تیکۆشانی خوّم، پیم نه زانیون.
سپههه: خویمان نه یان و بستوو نه ناویان بیهه.

پروونکردنه وه:

نووسەر له م کتیبه دا کە سیکه، له بواره کانی پۆشنییری و فەر ههنگیدا ههولئ داییت و نو سراوه ی هه بیته. مەریوان و هه ورامان له باری فەر ههنگیه وه نه وهنده تیکه لاون کە وه ک دوو برای دوانه یه کیان له نامیز گرتوو و جیا کردنه وه یان نهسته مه. مه به ستیش له هه ورامان له م کتیبه دا «هه ورامانی تهخت» ه.

نازیزی خوینەر!

زۆر هه ولمدا کە ئەم به ره مه که متر هه له ی تیدا بئ و به لام بئ گومان هیچ کاری بئ هه له نییه و ته نیا خودایه که بئ هه له یه. هه ر بۆیه داوا له خاوه ن بیران ئە که م بۆ پشت راست کردنه وه ی هه له کان یار مه تیم بدهن و بۆ نه وه ی له چاپه کانی داها تو دا رچاو بکری.

له کۆتاییدا جینگای خو یه تی سپاسی گشت نه و نازیزانه بکه م که له کۆ کردنه وه ی ئەم کتیبه دا پۆنموونیان کردم و له هیچ هاو کاریه ک خو یان نه بوارد، به تایبهت کاک ئە حمه د قازی، نووسەر و وه رگیپری لینه اتوو، دۆستی شاعیر و خو شه ویستم عەزیز ناسری و ههروه ها هاوسه رم که یاره مه تیده ری بیوچان و هانده ری سه ره کی بوو بۆ به نه نجام گه یاندنی ئەم به ره مه.

فاتح مسته فایی - مەریوان

۲۰۱۱ ی زاینی

شاعیران و نووسه رانی بهر له سه دهی ۱۴ زاینی

سهید محهمه د زاهید

نازناوی «زه هیره دین» و ناسراو به «پیر خزری شاهۆ»، یه کی له خواناسان و زانایانی گه وره یه که ره چه لکی زۆربه ی سهیده کانی کوردستان بۆلای نه و نه گه پښته وه. ئەم زانا پایه بهرزه له سه دهی حه وه ته می کۆچیدا ژیاوه^۱ و گوڤره که ی له گوندی پیر خزرانه. یه که مین کوردی کی که وشه ی «پیر» یان بۆ به کار هیناوه، ئەم که سایه تیه بووه.^۲

شیخ عه بدولپه حمان روکنه ددین کاکۆ زه که ریای^۳

شیخ عه بدولپه حمان ناسراو به «روکن الدین» کورپی شیخ ئەحمه دی سامت کورپی شیخ محهمه سادق فازل و له بنه ماله ی شیخه کانی کاکۆ زه که ریا و له خواناسانی سه دهی نۆه مه که خاوه نی کتیبی «فرض و سنت»^۴ ه.

له کاتی مندالیدا له گه ل باو کی نه پروات بۆ سه فه ری حه ج، له کاتی حه جدا باو کی مائناوایی له ژبان نه کات. شیخ عه بدولپه حمان تا ته واو کردنی خویندنی له ولاتی حیزاز نه مینتته وه و پاشان بۆ زیده که ی خۆی «کاکۆ زه که ریا» نه گه پښته وه.

پیر شالیاری یه که م^۵

کورپی جاماسب، پیاویکی زانا و گه وره بووه و له سه ره نه وه ی که له سه دهی یه که م یان پینجه مدا بووینت جینگای باسه. له م نووسه ره کتیبیک له ژیر ناوی «ماره فه تو پیری» که بریتیه له په ند و ئامۆژگاری و داب و نه ریتی ئاینی کۆن وه ک

۱. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مەردۆخ رۆحانی، بەرگی یه که م، ل ۶۳.

۲. نورالانوار، سهید عه بدولسه مه د توداری، ل ۹۳.

۳. هه مان سه رچاوه، ل ۱۳۷.

۴. هه مان سه رچاوه، ل ۷۱.

۵. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مەردۆخ رۆحانی، بەرگی یه که م، ل ۲.

یادگار به جیماوه، نم کتیبه زور نایابه و تنیا له بیر و هوشی برپیک له خه لکی نهو ناوچه یه دا ماوه ته وه.

وهوری وه وارو، وه وه وه ریسه
 که رگی سیاوه، هیله چه رمینه
 ورپسه برپسو، چوار سه ریته
 گو شلی مه مه برپسو، دوه به ریته

پیرشالیاری دووهه م^۱

ناوی سه ید مسته فایه و به ناو پیرشالیاری دووهه م به ناوبانگه. نم زمانایه هاوچه رخی شیخ عهبدولقادر گه یلانی (۱۰۵۰-۱۱۴۰ ز.) بووه. سه ید مسته فاله ساداتی حسینییه. له سه رخواستی خه لکی هه ورامان، پناچوونه وه یه ک به سه رکتیبی «ماره فه تو پیری» پیرشالیاری یه که مدا نه نجام نه دات.

شیخ نیعمه توللا کاکو زه که ریایی (یه که م)^۲

کورپی شیخ که ماله ددین زه که ریای و له شیخه کانی کاکو زه که ریایه و به «وه لی» ناسراوه. سالی ۱۱۰۶ ی زاینی چرای ژبانی کوژاوه ته وه. خواناسیکی گه وره و زمانایه کی پایه به رزی سه رده می خوی بووه و له نه ده بیاتی عه ره بی و فارسیشدا زور شاره زا بووه و شیعی هونیوه ته وه و ناز ناوی «سه ید» ی بو خوی هه لژاردووه.

حمد بی حد خدای یکتا را
 ذات پاکش ز عیب و عار بری است
 هر چه ظاهر شد از ارادت او
 حق پرستی تو را سر دین است
 پیرو پاک دین احمد شو
 احمد مرسل است فخر بشر
 آدم از قرب احمد است کبیر
 صد هزاران درود بی پایان
 این کتاب کفایة الاسلام
 آن که جان داد و عقل و دین ما را
 خالق آدمی و جن و پری است
 نیست مقصود جز عبادت او
 به یقین راه مستقیم این است
 تابع ملت محمد شو
 گرد نعلین اوست، کحل بصر
 عالم از نور احمد است منیر
 باد بر مصطفی و بر یاران
 هر کسی یاد کرد، یافت نظام

۱. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مرادوخ رۆحانی، بهرگی یه که م، ل ۴۷.

۲. هه مان سه رچاوه، ل ۱۲۲.

له در پژه‌ی هۆنراوه که یدا ئە ئی:

یارب از فضل خویش رحمت کن
 «نعمة الله» را ببخشایی
 «نعمة الله» راست در دو سرا
 و آنکه خواند دعا طمع دارم
 جای «سید»، مقام جنت کن
 که سمیع و بصیر و دانایی
 حل هر مشکلی به فضل خدا
 زانکه من بنده ی گنه کارم

شیخ نبعمه تولای کاکۆ زه که ریایی (دووهم)^۱

له شیخه کانی کاکۆ زه که ریایه، پیاویکی زانا و شاعیریکی پایه به رز بووه. له کتیی
 «تاریخ مشاهیر کرد» دا نووسراوه که سالی له دایک بوون و کۆچی نادیاره و بابا
 مهردۆخ به پیی هۆنراوه یه کی خودی "شیخ نبعمه تولای" ئە ئی که له که سایه تیه کانی
 سه ده ی ده و انزه هم بووه.

به پیش گلشن رویت نزاکت گل چیست؟

به پای زلف رسای تو گوی سنبل چیست؟

به بزم مجلس میخوارگان ندارم کار

چو چشم مست تو باشد گوارش مل چیست؟

گرفته شهر دلم، پیچ و تاب زلف کجست

هجوم رشته ی کافردلان کاکل چیست؟

شهید غمزه ی خود کرده ای دو عالم را

به کشتن من بیچاره این تأمل چیست؟

به رگم مدعیانم نواختی اول

بگو در آخر کار این همه تغافل چیست؟

در آن زمان چو کشم آه و ناله ی سوز

ز هجر گلشن رویت فغان بلبل چیست؟

ترا به بند کشد، تا گشدد، شبی «نعمت»!

وگر نه حلقه ی زلف پر از تسلسل چیست؟

محهممهدی کوری مه لاره‌زای مه‌ریوانی

سالی ۱۱۸۲ ای زاینی له مه‌دره‌سه‌ی بیاره له فه‌رمان‌په‌وایی محهممهد پاشادا کتییی «العدة المباركة» ی نووسیوه، به‌لام شوین و سالی له دایک بوون و کوچی دوایی نادیاره.

پیر یونس هه‌نجیران

کوری شیخ زه‌که‌ریا کوری شیخ عه‌بدول‌په‌حمانی «ئه‌ده‌هل»ه. له سه‌ده‌ی سیزده‌هه‌می زاین دا ژیاوه.

بنازید ای مسلمانان بیاب من که سلطانم

بلطف خود کنم اعطا، چرا سلطان دورانم

نبارد قطره‌ای باران که خارج باشد از امرم

تعالی الله چه سان نافذ نموده حکم و فرمانم

گهی با باد می‌آیم گهی با ابر می‌نالم

گهی من جوهر فردم گهی من مهر تابانم

زمان و هم مکان محکوم حکم من شده، بی شک

همین فضل از خدا باشد که من از جان جانانم

برادر کو بود شه‌نعمت الله ولی بی شک

پدر باشد زه‌که‌ریا جد ادهل شاه دورانم

همه فرع شاذلی کز سبط پیغمبر

امام مجتبی یعنی حسن آن شاه شاهانم

اگر پرسی زمن، «یونس» منم سلطان این دوران

کریم ابن الکریم ابن الکریم و خاص خاصانم^۲

۱. "بوژاندنه‌وی میژووی زانایانی کورد"، محهممهد علی قه‌ره‌داغی، به‌رگی دووه‌م، ل ۱۸.

۲. نور الانوار، سه‌پد عه‌بدولسه‌مهد تووداری، ل ۶۳.

شاعیران و نووسه‌رانی سه‌دهی ۱۴ زاینی

مه‌ولانا محهمه‌دی گوشایش^۱

ناسراو به گوشایش، کورپی میر محهمه‌دی مه‌ردۆخ (بابامه‌ردۆخ) ه و سالی ۱۳۶۹ی زاینی چاوی به ژیان هه‌لیناوه. سه‌رتای خویندنی له هه‌ورامان ده‌ست پیکردوو و بۆ فیر بوونی زانست له هه‌ر لایه‌ک ناوی زانایه‌کی گه‌وره‌ی بیستی، پۆشیتوو ته‌ خزمه‌تی و له خه‌رمانی زانستی گۆلی چنیوه و به‌هه‌ره‌ی بر دووه. دواي وه‌ده‌ست هینانی خه‌رماتیک له زانست و نه‌ده‌ب، گه‌راوه‌ته‌وه هه‌ورامان، واته زیده‌کی خۆی.

نهم زانایه دواي خزمه‌تیکي زۆر به خه‌لکی هه‌ورامان له بواری ناین و زانستدا، سالی ۱۴۵۲ مائناوایی له ژیان نه‌کات.

شیخ عه‌بدولپه‌حمان جانه‌وه‌ره

کورپی شیخ محهمه‌دی کورپی شیخ مه‌حموود له شیخه‌کانی بنه‌ماله‌ی بست و شیخ هه‌سه‌ن مه‌ولاناوایه که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مدا له گوندی «جانه‌وه‌ره» ژیاوه و برای شیخ عه‌زیزی شاعیره. شیخ عه‌بدولپه‌حمان نه‌دیب و شاعیریکي به توانا بووه که دیوانیکي شیعی به زاراوه‌ی هه‌ورامی داناوه و نازناوی «په‌حمان» ه. په‌حمان له سه‌ره‌تای لاویدا نه‌وینداری کچه شو‌خیک له خیلێ جاف به نیوی «نه‌مان» بووه که نه‌و کچه جوانه‌مه‌رگ نه‌ب. زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی نه‌م شاعیره بۆ نه‌و نه‌وینه ناکامه‌یه.

دیدم دیسان چه‌رخ چه‌واشه‌ی به‌دخۆ

سازان فیلی پهی دووری من و تو

نه‌وجار وه‌تافیتی دووری؟! تو سه‌ردان

منت وینه‌ی قه‌یس که‌رده‌ن سه‌رگه‌ردان

هەنى من وه كى خاتر كه رو شاد
 وه بۆنهى كيوه غەم بدم وه باد
 حەيفەن راز نەرم كى نه گو شم بو؟
 شەوان دەست كى نه ئاغۆ شم بو
 سا با بنالووم من وهى زامه وه
 وهى زام كارى بى دەوامه وه
 پال بدم وه ئيش زام سهخته وه
 وهى زام كارى شوومى بهخته وه
 شەللاى رۆى ئەزەل ديدەم كۆر بيا
 ديدەم! تا ديدە ديدەى تۆ نەديا
 نەوينام وه چەم لادى خال تۆ
 نەبۆ سام سەرخەد، ليمۆى كال تۆ
 نە گيلام چەنيت شەوان كه رۆم راز
 سەرم جە سەودات نەبيان سەرنەفراز
 چون وهى تەور تەقدير كه ردش حەوالە
 هەنى ديدەنى بالات محالە
 ئازاد كه ر گەردەن، ئاخەر لوامەن
 كوچ نەو دەل ئەو و نامامەن
 من خودا حافيز، تۆيش بنيش وه شاد
 داخ بەردم وه گل، منيش چون فەرهاد

شیخ عزیز جانەوهره

كورپى شیخ محەممەدى كورپى شیخ مەحمود لە شیخەکانى بنەمالەى بست و
 شیخ حەسەن مەولاناوایە که له گوندی «جانەوهره» ژیاوه. پیاویکی زانا و شاعیریکی
 پایەبەرز بووه. شیخ عزیز هاوچەرخى مەولەوى تاوه گۆزى بووه و دۆستایەتیەکی
 نزیکیان له تێواندا هەبووه. شیخ عزیز له سەرەتای سەدهى چواردههەمدا، کۆچی
 دواى کردوو.

پير نارى ھەورامى^۱

لە سەدەى چوار دەھەمى زاين دا ژياوھ. پيرنارى ھەورامى لە ھەورامان لە داىك بوو و ھەر لە وئيش پىنگە يشتووھ. بە شوين زانست و فير بووندا زور شوين و مەلبەند گەراوھ و دواتر گەراوھ تەوھ زىد و مەلبەندە كەى خوئى و ھەر لەوئى كوچى دوايى كردووھ.

ياران مزگانى شام نە كوئى ميرەن

ميرم توشزادەن سەرمايەى خيەرەن

شاھم شاپوورەن پوور ئەردە شيرەن

پەرى دوژمان چون وەچكە شيرەن

ميرش سەنجنى وە چەشمەى يارى

نەبەرەش ئۆرمزد وئيش دا ديارى

چاقا وارما وە ئاشكارى

ميردانش جەم بين پەى رەستگارى

مەولام رەنگبازەن رەنگ مەدۆ وە كوچ

كوچش تارى شەو مە كەرۆ وە پوچ

كابل^۲ مەريوانى

ئىبراھىم ناسراو بە كابل بەرزنجى كوڤرى سەيد مەحمودى كوڤرى سەيد عەبدولكەرىمى سەيد عىساي بەرزنجىيە. لە گوندى «بەرزنجە» لە باكوورى سلېمانى لە داىك بووھ. سەرەتاي خويندنى بە قورئان و كىتەبە سەرەتايە كانى ئەو سەردەمەوھ دەست پىئە كات و بو گول مژىن لە گولستانى زانست ئەچىتە ولاتى «ميسر» و دواتر دىتەوھ مەريوان و لە گوندى «نولۆ»^۳ نشىتە جى ئەبىت و تەدرىس و پىنمونى خەلك بولاي ئاين دەست پىئە كات. لە سەردەمى ئەمير حەمزەى بابان دا ئەبى بە مودەرىسى

۱. بېزانە كىتەبى "مىزووى و پزەى كوردى"، سدىق بۆرە كەبى (صفى زادە) بەرگى بە كەم، ل ۲۶۹.

۲. كابل، كورت كراوھى «كاكە بلە» يان «كاكە ئىبراھىم».

۳. گوندىك بووھ لە پشت گوندى «دەرە تىغ» وە كە تىستا تەنيا گۆرستانە كەى ماوھ تەوھ.

قوتابخانهی «مزگوتی سوور»^۱ و له و په پری پړز و حورمه تدا نه میښته وه. کابل خاوه ن
 ریازی «نوربه خشی»^۲ بووه و نه و ریاززه ش شوین که و توانی خوی هه بووه.
 سالی ۱۴۰۲ی زاینی مالٹاواپی له ژیان نه کات و له سرخواستی خوی له
 گورستانی تایه تی «دهره تفی» به خاک نه سپه رده نه کریت.

فازل کاکو زه که ریایی^۳

شیخ محممه د سادق ناسراو به «فازل» کورپی شیخ نیعمه توللای و هلی کاکو
 زه که ریایه. زانایه کی پایه به رز بووه و له زوربه ی زانسته کاندایه زابی هه بووه. کتیبی
 «قاموس الانساب» ی له سر بنه مالهی سه یده کانی کوردستانی نووسیوه.

شاعیران و نووسه رانی سه دهی ۱۵ی زاینی

مه لا نه بووبه کر موسه ننیفی چوری

مه لا نه بووبه کر موسه ننیفی چوری، محممه د حه سن کورپی
 سه ید هیدایه توللا کورپی مه ولانا یوسف جان کورپی سه ید
 حسین له پشتی پرخزری شاهویه. سالی ۱۴۸۸ی زاینی چاوی
 به ژیان هه لئاوه. زانایه کی پایه به رز و نووسه ریکی به توانا و

شاعیریکی گه وره بووه. له بهر زور بوونی نووسراوه کانی به موسه ننیف ناسراوه.
 موسه ننیف زور به ره می بو دواړوژ به جیهیشتووه، بو وینه ده توانین ناماژه بکه ین به:
 الوضوح، طبقات الشافعیه، سراج الطریق و ریاض الخلود.

نهم زانایه له گوندی چور کچی دواپی کردووه، بلام ریکه وتی وه فاتی له
 "هیدایه العارفین" و چند سرچاوه به کی تر دای سالی ۱۵۷۸ی زاینی نووسراوه

۱. مزگوتی سوور، له پشت گوندی «به رقه لا» و په نای کتبی «تیمام» هه لکه وتووه، که به داخه وه دارو پردووه که شلی له
 ناو چوون و نه نیا بری خشی برژاوی لی به جیماوه.

۲. ریازی «نوربه خشی» له سر بنه مای «کتیب» و «سونته» و «سر له به یانی و ده مه و تیارن به رده و ام بوون له سر
 "اذکار و اوراد".

۳. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مردوخ پوچانی، بهرگی به که م، ل ۱۲۹.

وسه رچاوه گه‌لی تریش وه ک "الاعلام" ۱۵۹۳ یان دیاری کردووه.

ای زبان هم خازن گنجینه‌ای	وی زبان هم آفت دوشینه‌ای
ای زبان هم قفل معنی آمدی	همچو دشمن هم بدعوی آمدی
گاه چینی خوشه از بهر تنم	گاه آتش میزنی در خرمنم
گاه در بازار، صرّافی کنی	گاه در تزویر، خَلافی کنی
گه بری ما را باوج اصطفا	گه بری در چاه اغواء جفا
گه کنی ما را بعالم سربلند	گه کنی ما را بعالم مستمند
گه ز تاج اجتبا افسر کنی	گاه افسار شقی بر سر کنی
گه بعلیین بری ما را چو مهر	گه بسجین می بری از روی قهر
گه شود «ابن هدایت» شاد دل	از زبان، گه میشود خوار و خجل

شاعیران و نووسه‌رانی سه‌دهی ۱۶ ای زاینی

شیخ رها موعینه‌ددین کاکۆ زه‌که‌ریایی^۱

کوپری شیخ موسا کوپری شیخ مه‌حموود شو‌جعه‌ددین کوپری شیخ
عه‌بدولرّه‌حمان له شیخه‌کانی کاکۆ زه‌که‌ریابه. نه‌دییکی پایه‌به‌رز و خواناسیکی
گه‌وره‌بووه و کتییکی به‌تیوی «مسلک السالک» له چۆنیه‌تی ئادابی ته‌سه‌ووف‌دا به
زمانی فارسی نووسیه. نه‌م زانایه له سه‌دهی شانزه‌مه‌دا چرای ژبانی کوژاوه‌ته‌وه.

دشمنان جهان به مذهب من دوستانند و دوستان دشمن^۲

شیخ شه‌هابه‌ددین کاکۆ زه‌که‌ریایی^۳

کوپری په‌زیه‌ددین کوپری شیخ رها موعینه‌ددین کاکۆ زه‌که‌ریابه. سالی ۱۵۸۲ ای
زاینی چاوی به ژبان هه‌لیتاوه و سالی ۱۶۵۱ له گوندی «کاکۆ زه‌که‌ریا» مائناوایی له
ژبان کردووه. شیخ شه‌هابه‌ددین شاعیریکی پایه‌به‌رز بووه. وه‌ک سه‌یدی له

۱. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، به‌رگی به‌که‌م، ل ۱۶۲.

۲. پروانه کتیبی نورالانوار، سه‌ید عه‌بدولسه‌مه‌د توداری، ل ۷۴.

۳. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، به‌رگی به‌که‌م، ل ۲۰۴.

ھۆنراۋە كانىدا لە كىشى عەرووزى كەلكى ۋە رگرتوۋە. لە كاتى ھىرشى ھىزە كانى
قزلباش بۆ مەريوان و پراپوت كردنى ناۋچە كە بە تايبەت گوندى «كاكۆ زە كرىا» بە
شېعر گلە و گازەند بەرز ئە كاتەوہ:

پىرىيونس ھانا! پىرىيونس ھانا
مەزلوومان دايم لاي تۆشەن ھانا
نەبىرەي ئە كىرەم شاھ مەردانى
فرزەند دلبەند شېخ زە كرىانى
پەي وايە مەندان عەجەب دەرمانى
چون شېر كەمىن، حازر مەيدانى
ئىنتىقام جاگەي باباي ئە كرەمت
بە شەپۆل كىن قەلب قولزەمت
بىستان جە لە شكر دوژمن بى ئەندىش
نمازى يە كى بىشۆ ۋە جاي وئىش
«شەھاب» ھەر چى ھەن نەسل پەسوولەن
زورپىيە تاهىر عەلى و بەتوولەن

خەيالى

ناۋى محەممەد كورپى شېخ حەيدەر لە بنەمالەي شېخە كانى «كۆنە پۆشى» يە. لە
سەردەمى دەسەلاتى سەفەويدا ژياۋە و دانىشتوى گوندى «سەلەسى» و شاعىرىكى
پايەبەرز و خەت خۆش بوۋە. لە پىشە كى ديوانە كەي مامۇستا قانعدا نووسراۋە «سەيد
محەممەد كۆنە پۆشى مەريوانى، نازناۋ خەيالى، لە سەدەي دەھەمى كۆچىدا ژياۋە.
قورئاننىك و ديوانىكى شېعەرى بە خەتى خۆي لى بە جىماۋە. چەند بەرگە لە
ھەر كاميان ماۋەتەۋە كە دلۆپە، بەشى زۆريانى خراب كردوۋە و ناخوئىرئەتەۋە». بە
زاراۋەي سۆرانى شېعەرى ھۆنيۋەتەۋە. لە شېعەره كانىدا باسى ھىرشى سەربازانى قزلباش
ۋ ئەزىيەت و ئازار و خراپىي پۆزگارى كردوۋە!

شاعيران و نووسه رانى سەدەى ۱۷ى زايىنى

مەلا يۇسۇف جانى چۆرى^۱

كۆرى مەلا ئەبۇبەكر موسەننىفى چۆرىيە. ناوى ئەم مامۇستايە بە شوئىنى ناوى باوكىدا دېت و يە كىي لە چوار كۆرە كەى مامۇستا موسەننىفى چۆرىيە و لە سەدەى حەقدە ھەم دا ژياوہ. ئەم نووسەرە پىلەى خوئىندەوارى بەرز بووہ و مامۇستايە كى بەرپىزى سەردمى خۆى بووہ و فەقى و قوتابى و شەيدايانى زانست پەرورە لە دەورى خېبوونەتەوہ و لە بەرھەمى بەرھەمەند بوون. لە بوارى نووسىندا، بەرھەمى پەنج و زەحمەتى ئەم زانايە كىتئى «اعلام التصريف».

مەلاعەبدولغەفارى دووھەم^۲

كۆرى شىخ شەمسەددىنى ۋەلى مەردۇخىيە. سالى ۱۵۴۸ى زايىنى لە گوندى «دە گاشىخان» چاوى بە ژيان ھەلئىناوہ. لە زانستى بىركارى (رياضى) و پزىشكى و ئەستىرە ناسىدا زانايە كى كارامە و لىھاتوو بووہ. لە سەر خواستى ھەلۇخانى ئەردەلان ئەپرواتە سەنە و سالى ۱۶۰۵ لە ھەسەن ئاوا كۆچى دوايى ئەكات.

شىخ ئىبراھىمى ھەورامانى^۳

ئەم زانا پايەبەرزە بۇقىر بوون و زانست زىدە كەى بە جىي ھىشتووہ و لە ولاتى حىجازدا گىرساۋەتەوہ و تا كۆتايى ژيانى لەوئى ماۋەتەوہ. سالى ۱۶۷۷ى زايىنى كۆچى دوايى كىردووہ.

مەلا سەيدەبدولكەرىمى چۆرى^۴

كۆرى مەلا ئەبۇبەكرى موسەننىفى چۆرىيە. سالى ۱۶۲۱ى زايىنى مالئاۋايى لە ژيان

۱. "بوژاندەوہى مېژوۋى زانايانى كورد"، محەممەد ەلى قەرەداغى، بەرگى يەكەم، ل ۳۴۱.

۲. تاريخ مشاهير كرد، بابا مەردۇخ پۇحانى، بەرگى يەكەم، ل ۱۷۸.

۳. ھەمان سەرچاۋە ل ۱۸۶.

۴. ھەمان سەرچاۋە، ل ۱۸۷.

کردووه. له م زانایه ئەم کتیبانه ماونه تهوه: ته فسیری قورئانی پیروژ تا سورهی «النحل» له سێ بهرگدا، المتوسط، الاوضح و انزال الاخوان له په‌ند و ئامۆژگاریدا.

شیخ ئیبراهیمی شارانی

کورپی شیخ حه‌سه‌ن کورپی شه‌هابه‌ددین نه‌وه‌ی پیر خزری شاهۆیه و به «ئیبیراهیم گۆرانی شارانی شاره‌زووری» ناسراوه. سالی ۱۶۰۴ی زایینی له گوندی «شارانی» چاوی به ژبان هه‌لێناوه. زانایه‌کی پایه‌به‌رز و خواناسیکی گه‌وره‌بووه. بیست و هه‌شت به‌ره‌مه‌می وه‌ک کتیب نووسیوه. به پیتی کتیبی «علائنا فی الخدمه العلم و الدین» دوانیوه‌رۆی پۆژی چوارشه‌مه‌می سالی ۱۶۸۰ له شاری مه‌دینه کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی به‌قیع ئەسه‌رده‌ کراوه.

مه‌لا جامی چۆری

کورپی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم کورپی مه‌لا نه‌بووبه‌ کر موه‌نیه‌. سالی ۱۶۶۲ی زایینی له سه‌ر خواستی ب‌داق سولتانی کورپی شیرخان کورپی حه‌یده‌رخان حاکمی موکریان، چۆری به جی هیشتوووه و چوووه‌ته‌ سابلاخ. ب‌داق سولتان "مزگه‌وتی سوور" دروست نه‌کات و مه‌لا جامی به‌رپه‌وه‌بردنی کاروباری ئایینی و مامۆستایی نه‌و حوجره و مزگه‌وته‌ به‌ئه‌ستۆوه‌ نه‌گرێ و تا کۆتایی ژیا‌نی له مه‌هاباد نه‌مینیته‌وه. گۆری نه‌و زانایه‌ تێستا له مه‌یدانی مه‌لا جامی شاری مه‌هاباد هه‌راماوه.

شاعیران و نووسه‌رانی سه‌ده‌ی ۱۸ی زایینی

مه‌لا خزری پووار

کورپی مه‌لا ئەحمه‌د کورپی مه‌لا محه‌مه‌د کورپی میرزا حه‌کیمی حه‌ککایه. به‌پیتی وته‌ی زانای په‌چه‌له‌ک ناسی کورد مامۆستا «عه‌بدوڵسه‌مه‌دی توواری» تا هه‌شت پشتی هه‌ر له کوردستان ژیا‌ون. خه‌لکی گوندی «پووار» له ناوچه‌ی هه‌ورامانه. له کتیبه‌ میژوویه‌ کاندای بۆ سالی له دایک بوونی مه‌لا خزر، جیاوازییه‌ک

هه په. ماموستا «مه لا عه بدولکه ريمی موده پيس» له کتیبی «علمائنا فی الخدمة العلم والدين» دا نه لیت: مه لا خزر له سالی ۱۷۱۹ی زاینی له دایک بووه. که چی بابا مه ردوخی پوچانی له مه شاهیری کوردا نه لیت سالی ۱۷۱۷ی زاینی له دایک بووه. «مه لای پروار» بو خویندن ناوچه کانی سنه، سابلاخ، له یلاخ، سلیمانی و قه لآچوالان گه راوه و هه له قه لآچوالان لای زانای پایه به رز شیخ محممه د وه سیمی ته خته یی مه ردوخی نیجازه ی مه لایه تی وهر گرتووه و پیش نه وهش لای مه لا محممه دی بیاره خویندوویه تی. به پتی هندی به لگه ماوه یه کیش له ولاتی میسر بووه و چند کتیبی گوره ی له وی نووسیوه ته وه. یه کئ له وانه کتیبی گوره ی «قاموس المحيط» ی زانای وشناس «فیروز نبادی» یه که دوو جار نووسیویه ته وه. ۱. نه م زانا پایه به رزه سالی ۱۷۸۴ مالئاوایی له ژبان کردووه. مه لا خزر پیاویکی زانا و شاعیر یکی پایه به رز بووه که نووسراوه و پهرتووی به زمانی عه ربی و کوردی هه بووه و له چند به رگدا به نیوه کانی پو له بزانی، ده ولت نامه، زه مانه نه ندهن، عه قیده ی کوردی و یتقبال نامه به زه حمه تی نووسه ر و لیکو له ر «جه میل فاروقی» چاپ و بلاوو بوونه ته وه.

پو له بزانی، پو له بزانی	پو له بزانی، پو له بزانی
نه سل و فهرع و دین چهنی نه رکانی	نه سل و فهرع و دین چهنی نه رکانی
مه بو بزانی، هه ریو په نجه نی	مه بو بزانی، هه ریو په نجه نی
نه سل و دینمان، زاتن و سیفات	نه سل و دینمان، زاتن و سیفات
فهرع دینمان نمانه و پوچی	فهرع دینمان نمانه و پوچی

ماموستا فخره ددین^۲

کورپی نه حمه د کورپی مه لا خزری پرواره. ماموستا فخره ددین زانا و شاعیر و خهت خوش بووه و به باپیریوه شانازی کردووه. کتیبیکی به نیوی (تذهیب المرام فی ترجمه تذهیب الکلام) به زمانی فارسی داناوه.

۱. پروانه کتیبی "په راویزیک له سه ر ژبانی مه لا خزری پرواری، جه میل فاروقی، ل ۴۹.

۲. هه مان سه رچاوه، ل ۲۰.

مه لا محه ممد سلیمان (سهیدی)

مه لا محه ممد سلیمان (سهیدی)، سالی ۱۷۷۸ی زاینی له
گوندی «سه پیر» چاوی به ژیان هه لئناوه و سالی ۱۸۴۴ هه
له زیده کهی خۆی مالتاوی له ژیان کردووه.

سهیدی، شاعیرێکی پایه رز بووه. کاتی سهیری دیوانه
شیره کهی نه کهین وه ک تابلۆیه کی په نگاوپه نگ وه هابه
که هه موو شتیکی تیدا پیشان دراوی. وشهی سۆرانی و هه ورامی (کۆن و نوێ) فارسی و ...
سهیدی بیجگه له وهی شاعیرێکی به توانا بووه، له ده رمانگه ری و گیاناسیشدا
خاوهن زه کا بووه.

«هاره سه خته نی»

هاره سه خته نی، هاره سه خته نی
تۆ خوۆ کهم قیمةت سهنگی سه خته نی
چی بوله ند ئیقبالّ ساحیب به خته نی
یار ئامان وه لات جه ههد و جه خته نی
تراشیده ی ده ست سه ر ئوستادی باش
جه سه ت پور جه زه خم قولنگه ی سهنگ تاش
یادگار تۆسای قه دیم زه مانان
دهس ئاسی دهس کیش خیا ته ی خانان
چمان تاشیای تیشه ی فه رهاد بی
ده ستت جه نه مام داری شم شاد بی
ئارۆ قیبله و من به له نجه و لاره
ته شریفش وه لای تۆ ئامان هاره
شمیرینه ن نی شته ن دانه مه دوۆ پیش
هاره ش هار که رده ن ده ور مه دوۆنه و پیش
مه گیلۆ به ده و چون چه رخی چه پگه رد
هه یاهووش گه رمه ن مه نالۆ جه ده رد
دوو لیمۆی وه ش بۆش ته رخی شه مامه
جه ممه جم شانا نه یه خه ی جامه

كەس چوون تۆ ئازيز جە لاي يار نەبى
 ھارە چى وەشى ساچى ھار مەبى
 تاي تورەى زولفان سىاي عەنەبەر بۆ
 سەر ئاويژ كەردەن تا وەبانى تۆ
 دەخيلەن دەستت بە دەستى يارەن
 پەنجەش رپش نەبۆ ھارە ھاوارەن
 شيرين بە سەد ناز مە كيشۆ دەستە
 دانە مەدۆ پيىت چوون ئاوات واسبە
 دانەش مەسانى چوون سستە مكاران
 مە كەريش وە گەرد توتىاي شاران
 تاقەت شى جە لام واتم ئەى ھارە
 بە مەوداي ئەلماس باى پارە پارە
 تۆ دەستى شيرين دەستە كيشتەن
 ئاواتت پريان نالەى چيشتەن؟
 تۆ پەنجەى شيرين كەفتەنت وە سەر
 چى ساپيش نەبى زامانى خەتەر
 با من بنالوو پروان تاشەوان
 زەدەى ھىججـرانم دەردم بى دەوان
 ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردە گىل
 كەم دەور دەنەوئىت چوون دىوانەى وئىل
 ئانە شيرينەن دولبەر دولستان
 دل چيىت مەساتۆ بە مە كىرو داستان
 بە بەين و بەقاش ھىچ مەبە خەپە
 جەفاش سەد بارەن وەفاش يەك زەپە
 چەنى كەس تا سەر ھەرگىز يار نيەن
 يارى ساچب شەرت وەفادار نيەن
 كاتى مەزانى ھۆر ئىزا بە قەس
 چون بى بەيتتان جە تۆش كيشا دەس

شى بە ماۋاي وئيش تە شريف بەردەۋە

توش ئاستى ۋە لاي داخ و دەردەۋە

كۆتابى سەداۋ نەعرەتە و دەنگت

بى قىمەت گناي كەساس بى سەنگەت

بە دلەي پور سۆز مەينەت بارەۋە

پېچىساي بە دەرد دوورى يارەۋە

ئەۋسا چەنى زام بى دەۋاي خەتەر

مات مەبى بى دەنگ جە «سەيدى» بەتەر

ئەحمەد بەگى كۆماسى

سالى ۱۷۸۹ى زايىنى لە ناۋچەي كۆماسى چاۋى بە ژيان ھەلئىناۋە. لە گەل

مەۋلەۋى تاۋە گۆزى ھاۋچەرخ بوۋە و دۆستايەتى گەرم لە ئىۋانىاندا ھەبوۋە.

مەۋلەۋى لە شىعرە كانىدا بە خالۋى كۆماسى ناۋى لئىنەبات. لەم شاعىرە دىۋانىكى شىعر

لە ژېر ناۋى «دىۋانى ئەحمەد بەگى كۆماسى» كە تۆتتە بەردەست خوئىنەران. شىعرى

«گلکۆي تازەي لەيل» كە بۇ كۆچى خىزانە كەي ھۆنىۋە تەۋە ۋە ك شاكارىكى ئەدەبى

باسى لى ئەكرىت. سالى ۱۸۷۳ مائاۋايى لە ژيان ئەكات و لە گۆرستانى تالە سۋارى

گوندى «بەردى سې» بە خاك ئەسپەردە كراۋە.

چراخم! شەۋ بۆ، چراخم شەۋ بۆ

ھەراس بىم جەداخ شەۋ بۆي زولف تۆ

تا كە بۆي زولفت كەمى بەيۆ لئيش

چەند ۋە دل نيام، ئەۋ بۆي شەۋ بۆ

فداي ئەۋ دەس بام توش

ئەر شەۋ بۆي زولفت بدەم ۋە شەۋ بۆ

«ئەحمەد» تازىندەن ھەرسەر گەردانن

شەۋى جە شەۋان، چراخم! شەۋ بۆ

ناعەلاج چىنم دەسەي شەۋ بۆي كۆ

بەل كەم زامانم كەمتر كەرۆ ئئيش

بۆ مەدا ئەممانە كە چوون زولف تۆ

زولفانت گىرەۋ نە شەۋ بۆ بەردەن

دەيرى بوون نە جەمە دەيرىان كۆ

پەي شەۋ بۆي زولفت ۋىل ھەردانەن

مه لا عه بدولعه زمیمی سهولوا^۱

کورپی مه لا مه حمودی کورپی مه لا محهممه د و دایکی خاتوو پښحانه. سالی ۱۷۹۹ی زایینی له «سهولوا» چاوی به ژیان هه لئناوه. مه لا مه حمودی باوه گه وړه ی له ناوچه ی خو شناوی هه ولیره وه هاتوونه ته کوردستانی ئیران و له سهولوا گیرساونه ته وه. ماموستا عه بدولعه زمیم سهره تاي خویندنی به قورئان و کتیبه ورده کانی نه و سهرده مه وه دهست پیته کات. بو تیراو کردنی بیر و هزری له کانیوا ی زانست، زور ناوچه ی کورده واری گه پاره و له گو لزاری زانیانی نه و سهرده مه گولی زانستی چنیوه. سالی ۱۸۲۸ له خزمه تی «ماموستا شیخ عه بدوللای قهره داغی» ئیجازه ی زانستی وهر نه گریت. نه گه ریته وه زیده که ی خو ی و وه ک ماموستای مزگهوت کاروباری نایینی له نه ستو نه گریت. نه م زانایه نه بی به سهرچاوه یه کی زانستی بو ماموستایان و خه لکی ناوچه که و هاوکات کاری نووسین دهست پیته کات. ماموستا دوا ی تمه تیک خزمهت به نایین و زانست، دهوروبه ری سالی ۱۸۹۹ مالئاوایی له ژیان نه کات و گورستانی «شیخ که ریم» ی سهولوا نه بی به دوا هه واری ژیانی.

له بواری فهرهنگی و نووسین دا زور نووسراوه ی هه بووه به داخه وه که دهستی رورگار و خه م ساردی به شی زوریانی لی فه وتاندوه و نه وانه شی که ماون له چاپ نه دراون؛ نه م نووسراوانه ی به یادگار لی به جی ماوه:

۱- منقول الاکرا د: په رتوو کیکی به نرخه له چوار به ش فیهی ئیمامی شافیعیدا و خهوت سه د لاپه ره یه. هه روه ها بریتیه له چه نده یین نووسراوه له سهر عیلمی حه دیس، عه قاید، ئوسوولی فیهه و فتوا ی خو ی و چه ندین وتار و نووسراوه ی زانیانی کوردیشی تیدا بلاو کراوه ته وه.

۲- تفسیری قورئان، ته فسیری ئایه ته «مشکله و متشابه» کان، چوار سه دو هه شتا لاپه ره یه.

۳- کورت کردنه وه ی کتیبی «الصواعق المحرقه» ی شیخ ئینی حه جه ر.

۴- نووسینه وه ی ناوه روکی په راویزی مه لا عه بدوللای یه زدی.

۵- شیکردنه وه ی عه واملی جورجانی.

۱. ژیان و به سهر هاتی نه م زانایه م له ماموستا «سه عدی عه زمیمی» وه رگرتوه که جینگای پز و پزانه.

۶- الاتحاف فی معرفة ما فی الاوقاف.

۷- کورت کردنه‌وی به‌شه‌کانی «عبادات و منجیات»ی کتیبی کیمیاى سه‌عاده‌تی نیمام غه‌زالی و ...

شاعیران و نووسه‌رانی سه‌دهی ۱۹زاینی

شیخ سه‌عیدی دۆلاشی^۱

کورپی شیخ محه‌مه‌دی دۆلاش له سه‌یده‌کانی کابلی مه‌ریوان و باوه‌گه‌وره‌ی شاعیری به‌ناوبانگی کورد «مامۆستا قانع»ه. شیخ سه‌عید پیاویکی زانا و شاعیریکی پایه به‌رز بووه و زۆریه‌ی شیعره‌کانی به‌زاراوه‌ی هه‌ورامی هۆنیوه‌ته‌وه. دوو په‌رتووکی له سه‌ر عیلمی ته‌جوید یه‌کێ به‌ فارسی و یه‌کێ به‌ کوردی نووسیوه. له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی تۆزده‌هه‌مدا مالئاوایی له‌ ژبان کردووه.

مه‌لاعه‌بدولسه‌مه‌دی بالکی

سالی ۱۸۳۹ی زاینی له‌ گوندی «هه‌جیج» چاوی به‌ ژبان هه‌لیناوه و سالی ۱۹۰۱ کۆچی دوایی کردووه.

حاجی سه‌ید حه‌سه‌نی چۆری

زانا یه‌کی پایه به‌رز له‌ سه‌یده‌کانی «چۆر»ه و باوکی سه‌ید عه‌بدولقادر کورپی سه‌ید ئیبراهیم کورپی سه‌ید عه‌بدولپه‌حمانه. له‌ گوندی «چۆر» موده‌پیس و شیخولئیسلامی مه‌ریوان بووه. سالی ۱۹۰۱ی زاینی چرای ژبانی کوزاوه‌ته‌وه و له‌ بوازی فه‌ره‌ه‌نگدا خزمه‌تیکی زۆری کردووه و به‌ری په‌نجی چه‌ند سالی ئه‌م کتیبانه‌یه:

۱- په‌راویز له‌ سه‌ر «ته‌ذیب المنطق».

۲- په‌راویز له‌ سه‌ر «جلال منطق».

۱. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۳۷۹.

- ۳- په راویز له سهر «ته سرفی مه لاهلی شنو».
- ۴- په راویز له سهر «گلنبوی بورهان».
- ۵- په راویز له سهر «عبدالاحکیم شرح شمسیه».
- ۶- په راویز له سهر «منظومه فریده له نحودا».
- ۷- الرسالة الکلامیه
- ۸- تعلیق له سهر ته فسیری به یزای تا سووره تی «القیامه»

مه لا عه بدوللا قازی شهیدا

- کورپی مه لا عه بدولعه یزی کورپی مه لاسین له بنه مالهی قازییه کانی ههورامانه. سالی ۱۸۴۳ی زاینی له ههورامان چاوی به ژیان هه لیتاوه و سالی ۱۹۰۶ له گوندی «توتمر» کۆچی دواپی کردوه. به پپی نووسراوه کان چل و شهش کتیبی نووسیوه و تنیا هم کتیبانهی که وتوونه ته بهره دست خوینهران.
- ۱- میژووی شاره زور له چوار بهر گدا.
 - ۲- میژووی سلاتینی ههورامان له ههشت به شدا.
 - ۳- میژووی ههورامان، به زاراهوی ههورامی.
 - ۴- رجال من الاکراذ، ژیان نامه ی ناودارانن کورد به زمانی عه ره بی.
 - ۵- عه والآن، ژیانن هه فالانی پیغه مبه ر(د.خ.) و که سایه تیه کورده کان، به تاییه ت که سایه تیه کانی ناوچه ی ههورامان.
 - ۶- که ماجارپ، په ند و ناموژگاری و قسه ی نه سته ق و شیعر به زمانی فارسی.

مه لا شهرفی مه ردوخی^۱

کورپی «مه لا محهمهدی ههورامی» برای «مه لا حه سنی دزلی» یه. سالی ۱۸۴۴ی زاینی له ههورامان له دایک بووه. به شیوه ی خویندنن نه وسهرده مه خراوه ته بهر خویندن و له خزمه تی «مه لا عه بدوللا ی شهیدا قازی توتمر» چۆکی فه قییه تی داداوه. له هونینه وه ی شیعر دا دهستی هه بووه به لام به داخوه له بهر که مته رخمی دوا ی خو ی

۱. دیوانی مه لا حه سنی دزلی، نه حمده نه زیری، ل ۱۶۶.

شیعره کانی فهوتاون. له لایهن «شیخه لئیسلاام تالش» له باکووری ئیران بۆ دەرس و تنهوه بانگهێشت کراوه و به واتای خۆی له هیچ شتیک کهمی نهبووه، بهلام دووری له زید و مهلبهنده کهی نازاری داوه و ئهو بیتاقه تیهی ئاوهها هۆنیوه تهوه.

ئه گهر جه غوربهت حاکم بی و پرزۆر

ههورامان وه شهن وه لوقمه ی نینۆر

پۆشاکت نمه د، تهوه ن په ی بآلش

وه شته ر جه پلاو و دۆشه که ی تالش

جه شهحم و لهحم و جه گهشت و سهیران

هیچش کهم نیا شیمالی ئیران

مه شرق و مه غرب، جنوب و شیمال

سه راسه ر ملک و خوای لایزال

مامه له کهرۆ چه نی ههورامان

مه فارپوش هوه به ههزار قورئان

مه ر جه باقی نه به هه شتیج به روو

ئه وه خسته دل و ویم رهزا که روو

مه لا حهسه ن دزلی^۱

کوپی مه لا محهمه دی کوپی محهمه د رهزایه. نازناوی «هیجری» یه. سالی ۱۸۵۴ی زاینی له گوندی «وهیسیا» ی هورمان چاوی به ژبان هه لئناوه و له بنه مآله ی مه ردۆخیه کانه. دایکی ناوی شاپهروه ره و ئه ویش له بنه مآله ی مه ردۆخیه کانی ههورامانه. مه لا حهسه ن و پرای ئه وه ی له و په ری نه بوونی و هه ژاریدا ژیاوه زۆریش نه فهس به رز بووه و پینووسی له خزمهت هیچ دهسه لانداریکدا نه بووه. ئه م شاعیره له ته مهنی پیریدا نه خو شی فه رامۆشی ئه گریت و تووتن ئه کاته ناو نووسراوه کانی و وه ک گه لا جگه ره که لکیان لی وه رته گری. دیاره که به شی له شیعره کانی له ناوچوون. سالی ۱۹۴۳ مآلئاوایی له ژبان کردووه. دیوانیکی شیعی له ژیر ناوی «دیوانی مه لا حهسه نی دزلی» که وتووته بهر دهست خوینه ران.

مه‌لا حه‌سه‌ن ئەم شێعره‌ی بۆ موچه‌هیدی کوردستانی نار دووه:
 دل می رود زدستم صاحب دلان خدا را
 دردا که حبّ پنهان خواهند آشکارا^۱
 باد صبا «ده خیلک» از حد گذشت شوقم
 بهر عزیمت شهر، «ئاخیز» کن زجا را
 پرواز کن به افلاک تا می رسی به سماک
 یک چرخ زن به مثل طیاره بر هوا را
 بر فرق سه عناصر «ئه‌هلیله جی» محاصر
 غوغا به عالم افکن تخریق کن هوا را
 از عاشقان گذر کن وز «ئاویه ر» نظر کن
 بنگر به آن نواحی و آن شهر دلربا را
 بگشای چشم عرفان در جستجوی یاران
 دریاب آستان «عبدالعظیم» ما را

مه‌مه‌ده ئەمین (خیتله)^۲

سۆفی مه‌مه‌ده ئەمین کوپری مه‌مه‌ده کوپری حسین کوپری عوسمان، سالی
 ۱۸۵۹ی زایینی له گوندی «بارام ئاوا» چاوی به ژیان هه‌لیناوه و له گوندی «که‌لیم»^۳
 ژیاوه و به نێوی خێلی «بال پان» ناسراون. له ته‌مه‌نی شه‌ش سالی‌دا باوکی مائ‌ئاوایی له
 ژیان ئە‌کات. دایکی له گه‌ل مامه‌ی به نێوی «شامار» ژیاوی هاوبه‌ش پێک دێن، به‌لام
 به‌هه‌ر هۆیه‌ک «خیتله» ناچێته لای دایک و مامه‌ی. ئە‌رکی به‌خێو کردنی ئە‌که‌وێته
 ئە‌ستۆی ماله‌ خالوانی له گوندی ده‌گاشیخان و یانزه سال له‌و گونده ئە‌مێنێته‌وه. پاشان
 ئە‌پرواته بیاره و له سه‌ر ده‌ستی خوالیخۆشبوو «شیخ عومه‌ری بیاره» ته‌مه‌سووک
 ده‌کات.^۴ بۆ ماوه‌ی هه‌وت سال له‌ خانه‌قای بیاره ئە‌مێنێته‌وه. پاشان ئە‌گه‌ر پێته‌وه

۱. ئە‌م به‌یته شێعری حافزی شیرازییه که مه‌لا حه‌سه‌ن به سووکه ده‌سکارییه که‌وه هیناوییه‌تی.

۲. ژیان و به‌سه‌ر هاتی ئە‌م زانایه‌م له «کاک عادل»ی کوپه‌زاری شاعیر وه‌ر گرتوه که جینگای پێز و پێزانینه.

۳. گوندیک بووه له نزیک بارام ئاواي ئیستادا که ته‌نیا دارو پردووی ماله‌ روخواه‌کانی لی به جیماوه و ئە‌و دۆله‌ی که له‌ پنه‌ای گوندی بارام ئاوادایه به نێوی «ده‌به‌ن که‌لیم» نه‌ناسری.

۴. واته‌ ده‌بێ به سۆفی و پێزایی نه‌قشه‌ندی هه‌له‌پێزێرت.

گوندى «دهره كى» و له و گونده نه گيرسيته وه و ناشقى كچيک به نيوى «زوبه يده»
 نه بيت. به لام براكانى زوبه يده بيچگه له يه كيكيان به نيوى «سالح» دژ بهم په بونده نه بن
 و خيتله ش نه لى:

هه رسوا چه مه كات، با ته ره ساله
 «سالح» سالهن براده رهن
 دوور بو سالحي نه بوت براله
 چون همه نازيز اخم بهر كه رهن

له ناكامدا هه ره نه يخوازي. دواى ماوه يه ك له گهل بنه مالهي خانه كانى
 نه و گونده دا ناكوكيان لى په يدا نه بى و به ناچار دهره كى به جى ديلن و بنه ره تى
 گونديكى تر له مه زراكه ي خويان كه ديمى جو بووه دائه مه زرينن به نيوى
 «ده يمه يه و»^۳.

سوفى محهمه د نه مين سالى ۱۹۴۲ له «ده يمه يه و» مالئاوايى له زيان نه كات و
 گورستانى «ده روپش گومار» نه بى به مالى هه تاهه تايى.

نه شاعيره زور هه لبه ستي هونيوه ته وه به لام به هوى نه وه ي له و سه رده مه و له و
 ناوچه يه دا نووسيتيك له نارادا نه بووه، زوربه يان فه وتاون و نه وه ي ماويشه ته وه له سه ر
 زارى خه لك بووه و هه ره كه سيش به پيى حه ز و خواست و توانايى خوى هه لى
 گرتون. ماموستا باوه شيخي نه لمانه له ريگاي دهره بندي كه ليمه وه نه روات بو بياره و
 چاوى به سوفى محهمه د نه مين نه كه ويت و نه زانيت كه پياويكى خاوه ن به هره يه و
 شاعيره. دواى گه رانه وه ي له و سه فهره فه قيسه ك نه تيرى بو نه وه ي هونراوه كانى
 «خيتله»^۴ بنووسيته وه، به لام به داخه وه كاتى فه قيكه نه گاته ده يمه يه و، سوفى شاعير
 مالئاوايى له زيان كردووه و هونراوه كانى له گهل خوى بردوته دووتويى خاكه وه.
 سوفى محهمه د نه مين له نه ستيره ناسى و فه له كيياتدا زور شاره زا بووه.

له هونراوه يه كدا له گهل دار توويه كى كون و توويژ نه كا و ميژووى نه و ولاته ي
 لى نه پرسى، نه لى:

۱. هه رس: فرميسك.

۲. يه كى له دوستانى نزيكى بووه.

۳. ده يم: ديم، يه و: جو.

۴. له بهر كورته بالا بوون، «خيتله» يان پيتووه، به ماناي خيتله يان گچكه.

ناروؤ راگه م كهوت، شيم وه پای باخات
 دلّم راگه ی غه م، دهر ونم بی مات
 جه قه راخی باخ داری دیم وه چه م
 پیر بی، پویا بی، دهر وون پر جه خه م
 شیم وه لای دره خت، چی داری توو بی
 عومرش ویرده جه قه دیم زوو بی
 شیم وه لای دره خت به نه سرینه وه
 به دیده ی نمناک به برینه وه
 واتم: داری توو چۆنه ن قامه تت
 ره فیکان بریان چهنین تاقه تت
 هه لای هامنا، مه کهری خه زان
 لقت نه مه نه ن توکلت ری زان
 هه رویت مه نیی ماوات بییه ن چۆل
 لقت نه مه نه ن دلایت بی قرۆل
 هه ز که روو په رسوو په ری پیری تو
 ئیشی دهر ونم تا ساکن بیو
 وه لام:

موحه مه د نه مین؛ دیده ی دل سیفه ت
 سه رمات جه عه زاب په روه رده ی مه ی نه ت
 خه مانی وه لئین نه بییم جه لاه؟
 کۆنه زامانت تو چی کولناوه؟
 جه زاتی بی چوون، تو چی مه ته رسی؟
 په ری پیری من په ی چیش مه په رسی؟
 واتش: نه ی کۆده هه رزه ی نابه کام
 بی واده و موراد، عه قیل ناته مام
 ئاروؤ بنیشه تاقه ت بو جه لام
 پازانی وه لئین، په ییت که روو ته مام
 وه ختی من بیئی، چهنی ره فیکان
 لقم نه مه نه ن، توکلم ری زان

ٹاکہس من نیا صاحب دہ ماخ بی

بیختم تہ لان بی دہ ورم گرد باخ بی

کون شہ مال شانو لہ قی بہ کارم

کون کہ یف و ٹاھنگ خہ لفی وہ ہارم

چنہ نازاری چہم سیای پہنگین

چہن جاہیل گہردی جوانی شیرین

جہ سای سہ حہنم مہ کہردشا سہ یران

گہلہ جہ ہہردہ ہو بہ جہ مہ یدان

کون بہرزہ چہرہی سہرتہ رزی چنار؟

کون ئاوازہی و ہش سہدای ہہرزہ کار

کون قہ تارہی قوٰخ گول و گولوی

تف و سوورہ تف ہہ لووچہ و ساوی؟

کون بہرزہ چہری سہرتہ رزی ہہنگور

تف چہنی بادام ساوا بیتنی سوور؟

کہم تہرینی و ہش ہہوارو زبی

ئہو باقی مہندہش گرد صاحب پہز بی

سہ یری سییہران مہ یدان گولہنگا

مہلا مہ نیشا جہ ہہ لاوہ گگا

واچہ بہ مہدی چہنی مہ یدانی

سلامشا کیانوو چہنی دالانی

باخی پیرالی خالیہن خالی

کون مہ خوولہ شہل کوانی زہبالی

کون بہ ناہانہی ہہزار قہرانہی

کاولش کہردہن بہ زہ کریانی؟

کون ہانہنہوہ بیہن و یرانہ

کون باخی ہہنگور جہ بہ ناہانہ؟

دہسکاری ترخان کونہ زہمانہ

کون پہزو دہیمی جہ بہ ناہانہ؟

ڪوڱاي جياشا ته مام بي ته مام
 ڪون ئه لي ڪه چهل ڪون همه وهش نام؟
 ڪون همه دهبه ق خه مان دي وه باد؟
 ڪون بابا سميل ڪون فه قئ فه رهاد؟
 باخي بله پروت بي به جاي پالين
 هه رشه و تا به يان مه گره وو خه مگين
 قاقبه ي زهه ژا تيشي ئادما
 دهنگو نازارا هه ر جه ياده ما
 ڪون ته قه ي تفه ننگ جه گلوه سه ردا؟
 ڪون دهنگي وسه ين، سه رچه مه ي زمرا؟
 سه رچه مه ي زمرا بي به جاگه ي مول
 داخي داخانم بال پان ڪه ردش چول
 هه رويت مه نه ني چوون خه لفه وي ڪول
 دوور جه خه ليفه يت نه رهو باوان چول!
 ڪون همه وهش نام ماواش زهوره؟
 ڪون مام فاتي؟ ڪون هوزه ڪوره؟
 ڪو جامي جه مشيد سا حيب باخي زهه
 ڪون بله قليان؟ ڪون مه خوله شهل؟
 سه يري سي به ران ته پوله نسا
 ديدم مه گره وو په ي دهرويش گومار
 ناسڪ سه ر ده ربه ن گول و گولباخ بي
 مزگي و عمارت وهش و په رداخ بي
 حوجره و فه قيا پر عيلم و تاقت
 ئيمام خزر بي جومعه و جه ماعت
 حاڪمي نه و شاره نه حمه د به گ نام بي
 پر هوش و پرفام مه شهوري عام بي

حاجی مه لاهه زیز

کورپی سوله یمان سالی ۱۸۵۹ی زایینی له گوندی «هه پگینه» ی پینجوین چاوی به ژیان هه لیتاوه و خویندنی له خزمه تی ماموستا پینجوینیدا ته واو نه کات. پیاویکی زانا و نوکته زان بووه و له گوندی «دهره تفی» نه بیج به مه لای مزگهوت و ته دریس نه کات. سالی ۱۹۱۶ مالتاویبی له ژیان کردووه.

مه لاهه عارف

مه لاهه عارف، کورپی مه لاهه بدولسه مدی هه جیجی ده وروربه ری سالی ۱۸۶۰ی زایینی له گوندی «بالک» چاوی به ژیان هه لیتاوه. له خزمهت باو کیدا که مه لای بالک بووه خویندنی دهست پیکردووه. زانایه کی نوکته زان، خهت خوش و دهنگ خوش بووه. زور کهس له کانیای زانستی به هره یان بردووه. سالی ۱۹۰۹ چرای ژیانی کوژاوه ته وه.

کاک حه مه ی بیلوو (ناری)

کاک حه مه ی بیلوو (ناری^۱)، مه لاهه محهمه د ناسراو به کاکه حه مه ی بیلوو کورپی مه لاهه حمه د کورپی مه لاهه محهمه د کورپی مه لاهه عه بدولرپه حمان و دایکی له به گزاده کانی گوندی «کیکن» ه، سالی ۱۸۷۰ی زایینی له گوندی «کیکن» چاوی به ژیان هه لیتاوه و نازناوی «ناری» یه. له ته مه نی شهش سالیدا له خزمهت باوکی قورئان و برپی له کتیبه سه ره تاییه کانی خویندووه. ناری به شوین خویندن و فیر بووندا زور شوین گه پاره، وه ک: سنه، پینجوین، سلیمانی، بانه، سابلاخ، وان و باش قه لا و هه ولیر. له په واندز ئیجازه ی ته دریس و ماموستایه تی له خزمهت مه لاهه سعده نه فهندی خیلانی وه رگرتووه. پاشان گه پاره ته وه بو مه ریوان و له گوندی «کیکن» نیشته جی بووه. سالی ۱۹۰۴ له سه ر داوای حسین به گی بیلوو نه پراوته نه و گونده. کاکه حه مه و پرای نه وه ی شاعیریکی پایه به رز و به توانا بووه، له

زانستى بە لاغە و بىر كارى (رياضى) شدا شارەزايى تەواوى ھەبوو. سالى ۱۹۴۲ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا مائىناوايى لە ژيان ئەكات و ديوانە شىئەرىك بە يادگار بۆ گەلە كەى بە ئىوى «ديوانى نارى» بە جى ئەھىلەت.

نەفەس سەمتورە، سىنەم ساز و دل نەى

ھكايەت خوانى دوورى تۆن پەياپەى

بە زكرى تۆو ھەمىشە

مەقاماتى فەنافى اللە ئەكەم تەى

چ شىرىنە لە گەل شەھدى حوزوورا

لە من خەندە و لە تۆ ئاوازي ئوخەى

ئەگەر سايەى سەرى تۆبى بە تاجم

چ موحتاجم بە تاج و ئەفسەرى كەى

غەزەل قەت ناپرى ھەرگىز بە بالات

ئەزانم بۆ كەوا مايلى بە تاقەى

ھەواپەيمايى ئەوجى فيراقت

بە تەيارەى سەبوورى كەى ئەبى تەى؟

لە مەيخانەى خەيالى شەوقى تۆدا

بە نەشئەى يادى تۆ دل مەستە بى مەى

لە وشكى دانەمامى باخى نەزمم

بە پووشى پىشى سۆفى بوو شكۆفەى

بەسەرچوو دوور لە تۆ باخى خەيالات

نەبوونى ما، نەبۆنى ما، نە غونچەى

مەلا ھەبدوئلا مەريوانى^۱

كوپرى مەلا مەرووفى كوپرى سۆفى قادرى كوپرى مەلا ئەھمەدى كوپرى سايتمان و دايكى خاتوو «زوبەيدە»ى كچى شىخ مەھمەدى «ھەرگىنە» يە. سالى ۱۸۷۱ى زايىنى لە گوندى «ولەژىر» چاوى بە ژيان ھەلئىناو. مەلا ھەبدوئلا

۱. "بوژاندەھى مېژووى زانايانى كورد"، مەھمەد ھەلى قەرەداغى، بەرگى ھەتەم، ل ۲۱۰ تا ۲۲۲.

پیاوړېکی شاره‌زا و نه‌دهب دؤست و مه‌لایه‌کی چالاک و خهت خوښ بووه. گولچټیکې به‌زه‌وق و هه‌ست و بیر ناسکی نه‌ده‌بی کوردی بووه و زانیویه‌تی چی ده‌کا و چ گولټیک نه‌چنټه‌وه و خاوه‌ن که‌شکولټیکه که به‌ره‌می په‌نجی سی و سی‌سالیه‌تی. له‌گونه‌کانی «چور»، «قه‌لاتی»، «ته‌ویلّه» و «قه‌لای هه‌ولیر» نووسیویه. به‌واتای مامؤستا عه‌لا‌نه‌ددین سه‌جادی «مامؤستا مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای مه‌ریوانی» مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی به‌ولاتی سلیمانی ناساند و تا‌ئو نه‌هات‌بووه سلیمانی نه‌دیب و شاعیرانی سلیمانی نه‌وه‌نده‌ناگیان له‌مه‌وله‌وی نه‌بووه. نه‌م مامؤستایه‌سالی ۱۹۳۸ له‌شاری سلیمانی کؤچی دواپی نه‌کات.

مامؤستا محممه‌د ره‌شید موده‌رپسی

سالی ۱۸۷۵ ی زاینی له‌گوندی «نه‌چی» چاوی به‌ژیان هه‌لیناوه. باوکی سمایل به‌گک له‌به‌گزاده‌کانی ناوچه‌ی مه‌ریوان بووه که‌خولیای په‌ره‌پیدانی زانست و نه‌دهب بووه و له‌گوندی نه‌چی قوتابخانه‌یه‌کی دامه‌زراندووه. محممه‌د ره‌شید لای باوکی خویندن به‌قورثانی پیروز و گولستانی سه‌عدیه‌وه ده‌ست پیته‌کات. به‌پی نه‌ریتی نه‌وه سرده‌مه «ئاغازاده» و محممه‌د ره‌شید به‌گیان پی گوتووه و نه‌ویش پی ناخوښ بووه. له‌سه‌ر ئیجازه‌ی باوکی نه‌چی به‌جیدلټیت و پرو له‌قوتابخانه‌ی گوندی «چور» نه‌کات. لای زانای پایه‌به‌رز سه‌ید حه‌سه‌نی چورپی درټزه به‌خویندن نه‌دات. سالی ۱۸۹۰ کتیبی عه‌واملی جورجانی نه‌نوو‌سیته‌وه. یه‌که‌مین ده‌ستووسی به‌جیماو له‌ناوبراو نه‌م کتیبه‌یه. به‌شوین فی‌ربوون و زانستدا زور شوینی تری ناوچه‌ی مه‌ریوان و پینجوین و دواتریش سه‌قز و سنه‌نه‌گه‌رپت. له‌خه‌رمانی زانستی زانایانی نه‌وه سرده‌مه گولټی زانست نه‌چنټ. دواتر نه‌گه‌رپته‌وه چور و لای سه‌ید حه‌سه‌نی چورپی ئیجازه‌ی مامؤستایه‌تی پیته‌دریت. بو‌تیراو کردنی بیر و هزری له‌کانی‌وای زانست نه‌رپواته‌سنه و لای مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای ده‌شتی، موفتی کوردستان، له‌قوتابخانه‌ی دارولئیحسان دیسان ئیجازه‌ی مامؤستایی وه‌رته‌گریت. تینوویه‌تی زانست ئارامی لیته‌بریت و پرو له‌کوردستانی تیراق نه‌کات و لای نه‌سه‌عد نه‌فهندی په‌واندزی ئیجازه‌ی فتوای پیته‌دریت. سالی ۱۹۰۰ نه‌رپواته‌سنه و سرده‌مانیکی زور له‌قوتابخانه‌ی دارولئیحساندا خه‌ریکی ته‌دریس و وانه‌وتنه‌وه نه‌بیت. نه‌م زانایه‌له‌نه‌ده‌بیات و بیرکاری (ریاضیات)

و فهله کییاتدا شارهزا و پسپۆر بووه. مهلا محهمهد رهشیدیه کئی له شوین کهوتوانی ریازی نهقشبهندی بووه. سالی ۱۹۲۸ مالتاواپی له ژیان کردوووه و له سهر تهپۆلهی شیخ محهمهد سادق له سنه به خاک ئهسپهرده کراوه.^۱

عهبدوڵلابهگی ههورامی

ئهم هۆنهره مان ناوی عهبدوڵلا و کورپی حهمهشهفیع بهگ و له بنه مالهی بهگ زاده کانی حهسن سانی ههورامانی تهخته و سالی ۱۸۷۸ی زاینی له ههورامانی تهخت له دایک بووه و لهویش پینگه یشتوووه. ههر له مندالییهوه خهریکی خویندن بووه و له پاشا باوکی میرزای تایهتی بوگر تووه و فیری خهت خوئی و وێژهی فارسی کردوووه. پاشان ماوهیه کیش چوووه بو سنه و دهرسی ئاینی خویندوووه. دواي گهپانهوهی بو زید و مهلبهنده کهی خوی سالی ۱۹۷۱ به تاوانی ئازادخوازی له لایهن هیزه کانی رهزا شاهه له گهل چهند هاوپییه کی دهسگیر نه کرین و ماوهی ده سال له زیندانی «ئیسفههان» دا بهنده نه کریت. پاشماوهی ژیانیه به پشوودان و پهراو و هۆنینهوهی هۆنراوه و وریا کردنهوهی خهلك بردوووه ته سهر. سالی ۱۹۴۳ به دهستی نهسهقچانی پرژیمی پاشایهتی کۆتایی به ژیانیه هاتوووه و تهرمه کهی له ههورامانی تهخت نێژراوه.^۲

عهبدوڵلابهگ یه کینک له شاعیرانی پایه بهرزی ههورامان له سهردهمی مهلای حهسهنی دزلیدا بووه و زۆربهی هۆنراوه کانی له زیندانی ئیسفههاندا هۆنیوه تهوه.

یاران هامسهران ئیمشه و خاوی دیم

جه زیندان تار عهجه و خاوی دیم

ئازادی وهتهن ههورامانم دی

ئیلخان چۆل کۆسالانم دی

وهنه وشه ی و هشبۆ، چنور جه ههردان

نامانه خاوم په ی بارو دهردان

۱. دانشمندان کرد در خدمت علم و دین، مهلا عهبدو لکه ریمی موده ریس، وه رگپراوی ئهحمده حهواریه نهسهب، ل ۵۸۶.

۲. "میترووی وێژهی کوردی"، سدیق بۆره کهی (صفی زاده)، بهرگی دووههم، ل ۲۹۵.

رېحان پهلش ديز، شهست پهر چه باخان

سوسه ن و نه سرين شه و پوی ټیلاخان

به رزه لنگ چه کو، چنوور چه کاوان

سهوزی و میرغوزار، هاژهی به فراوان

چه نی هامسه ران نیشته بیم وه شاد

به که یف و ئاهه ننگ غم مه دام وه باد

گوش به سه دای ساز، چه م به نیگاو

چه قاوه خانیه پای که مال او

لیو به پیاله ی عه قیق رهنگوه

گاهی پهر به شهوق گا به خنده وه

گانگیای کو سار به رزی ټیلاخان

گانگیای خه زان، گانگیای زهردان

جهی عه یش و نشات، جهی خهوی به تال

زیندانه ته سلنه نامان وه خه یال

هر پاسه م زانان ویم شه هر یارم

چه رخ که چه کردار نه دان ئازارم

پاسه م مه زانای خاوه ن به ختم

نه زانام مه زلووم، چه پسی به دبه ختم

وختیو بیدار بیم، ته ماشا که رد م

ئاژان و زیندان نه زه ئاوه رد م

چه نده مه دهوش بیم ته واسامه وه

عه قل و فام و هوش نه من لاهه وه

سه د موقابل بی باری خه مانم

وه سو ئاواوه سوته ی زامانم

غه یر چه نیس و نیس جه فای پوزگار

هیچ سوودی و جه فانه دیم جه پرووی کار

زام کوونه و نو م تازه که رده وه

زار زار مه نالم وه دهم دهرده وه

يا ڀڀ ههه كه سڀو كه ڀوش نه هات ٻو
 زام زدهى ته قدير ڀووى سهه بسات ٻو
 كه شتى نكيشن ههه سهه رنگوونهن
 نه گيجاو گيج ڀوود جهه يحوونهن
 مؤرهى ٽيقبالش دووشهه ناوهه ردهه
 جهه نى بهه دهه ختى مامه لهه ش كه ردهه
 خوردهه خو ڀراکش ژاراهه زهه ردهه
 خاهه شيريش ههه ئيش وهه ردهه
 يا ڀڀ بهه حاجهه ڀهه سوول چهه ييب
 خاك غهه ريبم نهه كهه رى نهه سيب
 دواى كوژراني عهه بدوللا بهه گ، داىكى لاهه اندويهه تهوه وهه لا ههه سهنى دزلى نهه
 لاهه اندنهه وهه يهه بهه جوړه هونيوه تهوه!

دنياى بى بهه قابى شهه رت وهه بى قهول
 جاي حيرس وهه تمهه ع جاي تهه قهه لا وهه هول
 جاي ناهه مامى، بهه دى وهه بهه نامى
 ههه ڀو بهه ويئنهه فو تهه ههه مامى
 ويئرا نهه خوازى ويئنهه بايهه قوش
 عهه جووزهه دهه وران كو نهه فهه راد كوژ
 ئاخهه چى فهه رزهه ند جهه دايهه كهه ردى
 چى نهه وجهه وانان نهه توى گل بهه ردى
 جهه خانهه دانتهه شپونا وهه هم
 جهه كهه يقوبهه اد وهه جهه ههه شيدى جهه م
 جهه دم وهه دهه سگا جهه بيخ هور كهه ندى
 گردهه كيانهه و تو ويتهه ههه مهه ندى
 ئاخهه تهه مو مهه گهه ر گهه لارهه و تهه
 يا چونهه باخهه وان نوبهه ئاوتنهه

نه ونه مامه كهى ته كىهى باهوا

سهرده ستهى ره شتهى ديه ئاهوا

من پيروزه بيم پهى تونگينم

فهرزه ندى ئازيز پولهى شيرينم

هه زار و سىسه د شه ست و چوار بى

رؤحش وه «پروان» بهه شتى ياربى

مه لا مه حمود جوانرؤيى

(۱۰ رپوژ بهر له کوچى دوايى)

مه لا مه حمود جوانرؤيى، سالى ۱۸۷۹ى زايينى

چاوى به ژيان هه ليناوه. نه و زانا پايه بهرزه پسپورى

بوارى بير كارى (رياضيات)، هندسه و فهله كيات بووه

و له خزمه تى مامؤستاي گه و ره سه يد عه لى حيكمه تى

نه فه نديدا له شارى كه ركوك پيگه يشتووه. سالى ۱۹۰۹

ئيجازه ي مامؤستايه تى وه رنه گري ت و نه چي ته هه ورامان،

دواتر نه گه رپي ته وه بو زي ده كه ي خوى «مه ريوان» و يانزه

سال له گوندى «بالك» خه ريكي مامؤستايى و

ته دريس نه بى و زور له مامؤستايانى پايه بهرزه له سه ر ده ستي ئيجازه وه رنه گرن. دوا

هه وارى ته دريس و ژياني نه بى به گوندى «دهر ه تفي» و سالى ۱۹۴۲ كوچى دوايى نه كات.

مه لا عه بدولقادرى جه لالى

كوپرى مه لا جه لاله ددين كوپرى مه لا عه بدولپه حماني «نؤدشى» سالى ۱۸۷۹ى

زايينى له نؤدشه چاوى به ژيان هه ليناوه. به شوينى زانستدا زور شوين وه ك

ده وروبه رى نؤدشه، سنه و بياره گه راوه و هه ر له بياره ئيجازه ي مامؤستايه تى

وه رنه گري ت. بو مامؤستايى و خزمه ت كردن به ئايين و زانست دي ته گوندى

«ده گاگا»^۱.

۱. گونديکه له نزيك «سه ولاوا».

ماموستا جه لالی پیاویکی شاره‌زا و لیها توو له زانستی پوژ و زانستی عه‌ری (صرف و نحو) و ئەدییککی گه‌وره بووه. ١. چەندین سال دهرسی به فەقی و تووه و سالی ١٩٤٤ چرای ژبانی کوزاوه‌ته‌وه و له گۆرستانی گوندی «ده‌گاگا» به خاک ئەسپه‌رده کراوه.

فهرج و نلازه‌کی مه‌ریوانی

کورپی عه‌بدول‌په‌حیم نزیک سالی ١٨٧٩ی زاینی له گوندی «گله»ی مه‌ریوان چاوی به ژبان هه‌لیناوه. ئەم پیاوه زانا و چالاکه له شوینه جیا‌جیا‌کانی کوردستانی ئیران و ئیراق دهرس ئەخوینت و بو‌فیربوونی زیاتر پینگای ولاتانی عه‌ربی ئەگریته به‌ر و له ولاتی میسر ئەگیرسیتته‌وه. به‌هاوکاری چەند ماموستا و خویندکاری کورد ناوه‌ندیکی خیرۆمه‌ندی دانه‌مه‌زینن. پاشان له قاهره، چاپخانه‌یه‌ک به‌تیوی «چاپخانه‌ی کوردستان» دانه‌نیت و به‌هاوکاری زانایانی کوردی نیشته‌جی له قاهره چەندین کتیب و په‌رتووک بلاو ئەکه‌نه‌وه. ئەم به‌ره‌مانه له لایه‌ن ئەم که‌سایه‌تییه‌وه بلاو کراوه‌ته‌وه: «شروح شمسیه»، «شروح عقاید»، «المحاکمات فی ماجری بین علماء مصر و العراق من الاستعارات»، «میژووی شەرفنامە‌ی بە‌دلێسی» و... ئەم نووسه‌ره له کۆتایی سالی ١٩٢٩یان ١٩٣٠ مالتاوی له ژبان ئەکات.

حاجی سه‌ید بابە‌شیخی ئەلمانه

کورپی شیخ عه‌بدول‌لا کورپی شیخ محهمه‌د کاژاوی له بنه‌ماله‌ی سه‌ید خالدی کاژاوی بانه‌یه. ده‌روبه‌ری سالی ١٨٨١ی زاینی چاوی به ژبان هه‌لیناوه. به‌شوین زانست و فیر بووندا زۆر شوینی کوردستانی ئیران و ئیراق گه‌پراوه و دواتر چووه‌ته گوندی «بارام‌ئاوا» و دوای دوو سال مانه‌وه له به‌ر گرانی و هه‌ژاری خه‌لک و ده‌س پیکردنی شه‌ری جیهانی، ئەپرواته گوندی «ئەلمانه» و دوای ته‌مه‌تیک خزمه‌ت به‌ئاین و ئەده‌ب سالی ١٩٥٤ بو‌سه‌فه‌ره‌یککی بی‌پرا‌نه‌وه ئەچیت و ئیتر نه‌گه‌پیتته‌وه.

١ خه‌لکی گوندی «ده‌گاگا»ش باسی شیعر و هه‌ژاوه‌یان بو‌کردم، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌چ کاس له شیعره‌کانیم ده‌س نه‌که‌وت.

مەلا غەبدولواحدى سەمەدى

كوپى مەلا غەبدولسەمەد سالى ۱۸۸۲ى زايىنى لە گوندى «بالك» چاوى بە ژيان ھەلئناوہ. لە خزمەتى باوكيدا قورئان و كتيبە سەرەتاييە كان ئەخوينت و بو تيراو كردنى بىر و ھزرى لە زانست پوئە كاتە «بيارە» و لە خزمەتى مەلا غەبدولقادرى مودەپس چۆكى فەقئىيەتى داداوە. سالى ۱۹۳۱ لە گوندى «ساوجى» مالتاوايى لە ژيان ئەكات.

شيخ محەممەد (مەلا ئابى)

كوپى شيخ سەعدوللا كوپى شيخ غەبدولكەرىمى دە گاشيخان، لە بنەمالەى مەردوخىيە كانە. بە گوپرەى ناسنامە كەى سالى ۱۸۴۴ى زايىنى لە گوندى ھەرگينەى كوردستانى بن دەستى تيراق چاوى بە ژيان ھەلئناوہ. شيخ محەممەد لە ھۆننەوہى شيعدا دەستىكى بالاي ھەبووہ و ناز ناوى شيەرى «ئابى» بو خوى ھەلبژاردووہ. مەلا ئابى يە كى لە خەليفە كانى شيخ حيسامەدين بووہ و ھەر بەو بۆنەشەوہ لە ناسنامە كەيدا خوى بە «حيسامى» نووسيوہ. ئەم شاعيرە قەسەيدە يە كى كوردى لە سەر كيشى قەسەيدەى بوردى ھە يە كە لە بۆنە ئايىنە كاندا ئەخوينرئتەوہ.

ئابى لە وەرزی پايزى سالى ۱۹۶۷ مالتاوايى لە ژيان ئەكات و گوپستانى گوندى دادانەى كەوانگەر ئەبى بە دواھەوارى!

ھەورامان ماوا تەرپەتوو وەرە	فەرەنجى نە كۆل مېزرە سەرە
ئوستادى دانا ئاگاہ بە ئەسرار	عالمى عامل عارفى ئەحرار
ناخوآستە وەلى ناكەردە مراد	مايەى يفتخار ئەحفاد و ئەجداد
گەورەبىت كەردەن پەرسانت پەرىم	ھۆشت نەشيەنا مزانى من كيم
نەوہى مەردوخ و سولالەى پاكان	پۆلەى پەرورەدەى پىرى ھەورامان
فەرماوات مەردوخ ئيسارش كەردەن	گيانى وئش فيداى نەسلى وئش
راست فەرماوا ئەربابى ئىخلاس	دەخيلەن نەوزىم نەبابى قياس

۱. ژيان و بەسەر ھاتى ئەم زانايەم لە «كاك ئىبراھىم مەردوخى» وەرگرتووہ كە جىنگاى رېز و پېزاننە.

عيلم و مه‌عرفه‌ت هه‌ر لايق وه‌ تۆن
 هه‌ر لايه‌قو تۆن جه‌ ئيمه‌ لاده
 كه‌ي به‌ من گنۆفتوا و ئيجتهاد
 كام عيلم و غيرفان، دانايي و ژيري
 ره‌حه‌مت جه‌ رۆحش هه‌تا يه‌وم دين
 نه‌حه‌سه‌نول كوت بئى لا‌حه‌وله‌ وه‌ لا
 نه‌هه‌نگ هورگنۆ نه‌ توولى زه‌مان
 به‌ي تۆبئى فه‌رقا شئخى و مه‌لايى
 جارى تهر وينو و ديدارى ئازيز
 «ئابى» وه‌فيداي ئاماي نامه‌ كه‌ت
 بنيه‌وش نه‌ سينه‌ تا وه‌ساتي مه‌رگ

من‌ هه‌دم چيشا قابلم چكۆن
 ته‌قريرو ته‌حرير، فتوا و ئيفاده
 كه‌ي واتم مه‌لا يا شئخى ئيرشاد
 كام شئخى و كه‌سئ مورشد و پيري
 بابا مه‌ردۆخه‌ هه‌زار ئافه‌رين
 كوتيشوش شاناهه‌زار ماشالله
 گه‌راش چون ماساو به‌حري بئى پايان
 قوتابى و شاگرد يا ئامؤزايى
 به‌ش خوا عومرم بدو تا پاييز
 يا خوا نه‌رپيزۆ په‌نجه‌و خامه‌ كه‌ت
 شه‌رته‌ن نامه‌ كه‌ت بگيرۆ نه‌ به‌رگ

حاجى شئخ عه‌بدوئلاي نيزل

كوپى حاجى شئخ شه‌مه‌دين كوپى شئخ عوسمانى سپراجه‌دينى بياره‌يه‌. له
 گوندى نيزل زياوه‌ و ده‌ستى له‌ هونينه‌وه‌ي شئعردا هه‌بووه‌. نازناوى «دانا» يه‌ و له‌ سالى
 ۱۹۵۵ى زايىنى مائئاوايى له‌ ژيان نه‌كات.

خاتو خورشيد مه‌ريوانى

كچى شئخ مه‌عرووفى كه‌وئوس و له‌ سه‌يده‌كانى «ته‌رپاته‌وه‌ن»ه‌. باوكى به‌ هۆي
 ناله‌باريى ژيان له‌ مه‌ريوانه‌وه‌ بۆ سه‌نه‌ ته‌روات و خاتو خورشيد له‌ مندائيدا له‌ مالى
 سالاره‌ژنيكى ته‌رده‌لانيدا ته‌ژى و بارى خوئىدنى بۆ ته‌رپه‌خسيئن. خاتو خورشيد به
 زمانى فارسى كئيبىك سه‌باره‌ت به‌ مال و مندائدارى و باره‌يتنانى منداال ته‌نووسيت و
 ديوانه‌ شئعريكيش دانه‌تيت. به‌ داخه‌وه‌ هيچ كام له‌ و به‌ره‌مانه‌ چاپ و بلاو
 نه‌بوونه‌ته‌وه‌. له‌ سه‌ده‌ي بيسته‌مدا مائئاوايى له‌ ژيان نه‌كات. خاتو خورشيد داىكى
 شاعيري نيشتمان په‌روه‌رى كورد «قانع مه‌ريوانى»يه‌.

ئەم پارچە ھۆنراوہیہی بۆ ئامۆژگاری عادلہی کچى داناوہ:
 کچم! پۆلہی کزۆلہی بورده باریم
 چرای پروناکی بی دەستی و ھەژاریم
 کچم! پارچہی نەژاکاوی زەمانەم
 نەتتیجہی ئیھتەمامی خویندەواریم
 ۆرە گوی پراگرە بۆ پەندی دایکت
 فەرەح بەخشی دەروونی بقیقەراریم
 نەخۆی ھەرگیز فەریبی سادە پرویان
 نەییستە ھۆی زیادی شین و زاریم
 کچم! ھۆشی حەیا و نامووسی خۆت بی
 نەکەیت کاری زیادکەى دەردى کاریم
 کچم! ھۆشیاری خۆت بە تاکوو مردن
 ۆ کوو من، بە زرەنگی و ھۆشیاریم
 کچم! ۆللا ھەموو داخى کچانە
 نەخۆشین و کزەى بی ئیختیاریم
 نەتەنھا ۆسەییەتم بۆ تۆیە پۆلہ
 ھەوادارى کچانى کوردەواریم

مەلا محەممەد ئەمین چیچورانی

مەلا محەممەد ئەمین چیچورانی، سالی 1859ی زاینی لە گوندی «چیچوران» لە ناوچەى بانە چاوی بە ژیان ھەڵناوہ. لای ەلامەى ئەو سەردەمە مەلا ەبدولپەرەحمانی پینجوتی ئیجازەى مامۆستایەتى وەرئەگریت و لە گوندی «چرچەقلە» لە کوردستانی ئیراق کاری تەدریس دەست پیتەکات. پاش گەرانەوہ بۆ زیدەکەى و ماوہیەک تەدریس و وانەوتنەوہ، سالی 1924 ھەواری ژیانى بۆ گوندی «پەشەدەى» مەریوان ئە گویزیتنەوہ. دواى 10سال مامۆستایەتى و تەدریس لەم گوندەدا، سالی 1934 مالئاوایی لە ژیان ئەکات و گۆرستانی «مەلامحەممەد ئەمین» ی پەشەدەى ئەبى بە مالى ھەتا ھەتایی.

مهلا محهممهدی پره شه دینی

کوپری شیخ قادر کوپری مهلا مهحمودی «نهچی» یه، ده وروبه ری سالی ۱۸۸۲ی زاینی له گوندی «پره شه دی» چاوی به ژیان هه لئناوه. ئەم زانا پایه به رزه له وهرزی به هاری سالی ۱۹۴۲ مالتاواپی له ژیان کردووه و گۆرستانی گوندی «پره شه دی» بووه به دوا هه واری.

شیخ عوسمان سیپراجه ددینی «دووړۆ»

شیخ عوسمان کوپری شیخ عه لانه ددینی بیاره، سالی ۱۸۹۳ی زاینی له گوندی «سه فیاوا»ی جوانرۆ چاوی به ژیان هه لئناوه. سالی ۱۹۵۷ به هۆی بارودۆخی ئالۆزی تیران و کوردستان گوندی «دووړۆ» به جی دپلێت و نه پرواته بیاره و پاشان به غداد، تا ئه وهی وه ک دوا هه وار له تورکیه ئه گیر سێته وه. سالی ۱۹۹۶ مالتاواپی له ژیان و شوینکه وتووانی

رێبازی نه قشبه نندی نه کات. شیخ عوسمان له بواری پزشکیا پسهۆر و لیزاتیکی گهوره بووه و له نووسین و شیعریشدا دهستی هه بووه. دیوانی شیعری به زمانی کوردی (سۆرانی و هه ورامی) و فارسی له ژیر ناوی «چه پکه گولێ له گولزاری عوسمانی» لی بلاو بوته وه.

یارم دیاره ن مه یلش کهم به یه ن

ئه لبه ت شه رته که ی وه لێن کهم به یه ن

چون جار ان وه ناز نه دیا وه لاوه

رۆحم وه سارای عه ده م لـواوه

هه رچه ند مد رایی م ده س وه دوعا وه

یارم ئاما و شی، نه دیا وه لاوه

گره به ی بلێسه ی کووره ی ده روونم

ویه رد جه ئه فلاک ناله ی زه بوونم

ئازیز! جه داخ ت ئاخ م پر داخه ن

رۆحم چۆن نه فه س سو به ی چ راخه ن

وه جه فـ او جهوره وهى تهرزو تهوره
 شهش دهرم بينيان، نارو موره
 ئينه رهويهى شهرت هامپازى نينه
 جه ميهر و وه فايـ زارى نينه
 كى پهى تو چون من وه زام زهليلهن
 وهى خه يالى خام وه بى دهليلهن
 په نجهى ره نجه كهت جه دل كه ردهن بهند
 بنج و بنچينهى هياتم هور كهند
 گوش دهر وه زي لهى زايلهى دهر وون
 گوش دهر وه بولبول نه غمه خوانى زوون
 له يىل دهليلى مه يىل په نهش نه مهندهن
 چه واسى چه مسه جه دهستم سه ندهن
 گاهى وه خه يال بو مه نيام نه بوش
 وه مهستى پهستى دل مه بى مه دهوش
 يا ره ب! وه خاتر سه يىدى نه كهره
 عشقى حه قيقى په نهم كهى كه ره م
 عشقى عوش شاقان، مه ستانى پاي حه ق
 مه خمور و مهستى وار گهى (انا الحق)
 مه سـ يتى وار گهى فه ناي نه تم ته م
 وه هه واي نه واي (الست) م ماته م

شيخ محه ممد چه سهن مه زههري^۱

محه ممد چه سهن مه زههري كورپى شيخ مه زههر له نه وه كانى
 «شيخ عوسمانى ته وي له» يه. داىكى «حه نيفه خاتون» له ساداتى
 «عه بابهل» يه. سالى ۱۸۹۴ى زايىنى له «ته وي له» چاوى به ژيان
 هه لئاوه. خو يندنى له خزمهت ماموستايانى نه و ناوچه يه دا دهست

۱. نه م زانبار بيانه م له لايهن كاك «عه فان مه زههري» كورپه زاي نه م شاعيره وه دهست كه وتوون كه جيگاي ريز و پيزاينه.

پېنە كات و لە بەر ئەو ەى مووچە و مەزرايان لە گوندى «گۆشخانى» ئەبى ئەپۇنەو ە
 ئەو گوندە و كشت و كال دە گرنەبەر. «مەزھەرى» ھەر لە تەمەنى لاويدا شەيدى
 عىرفان و تەسەوف ئەبى و لای «شېخ عەلى حىسامەدىن» كە مامەى بوو،
 تەمەسسووك ئە كا و ئەویش پېزى تايبەت لە برازاكەى ئە گرى. لەسەر بانگەيشتى
 ئاغاواتى «ئىلخانى بۆكان» ماو ەك بە مالەو ە بۆ گوندى «عيلم ئاباد» لە ئىوان مەھاباد
 و بۆكان كۆچ ئە كات و دەست ئە كا بە پېنووتى و ئىرشادى خەلك و ناوبانگ
 دەر ئە كات. لەوى «تحفە خاتوون»ى خىزانى كۆچى دوایى ئە كات و ئەویش
 ئە گەپتەو ە زىدە كەى خۆى. سالى ۱۹۴۵ لە گوندى «گۆشخانى» مالئاوایى لە زيان
 ئە كات و ھەر لەو گوندە لە گۆرستانى تايبەتى بنەمالە كەى لە تەنىشت باوكى بە
 خاك ئەسپەردە ئە كرېت.

شېخ محەممەد خولياى شىعىرى شاعىرانى كورد و فارس و ەك: نالى، مەھوى،
 مەولەوى، نارى، حافز، سەعدى، كەلىمى و ئىراقى و... بوو. ئەم كەسايەتییە
 شاعىرىكى بەتوانا و قەلەم پەنگىن و ھەست ناسكە. دەستى لە ھۆننەو ەى شىعىردا
 ھەبوو ە بە زمانى كوردى و فارسى شىعىرى ھەى ە و نازناوى «مەزھەرى» و بېرئ
 جاریش «حەسەن»ى بۆ خۆى داناو ە. زۆربەى شىعرە كانى و ەك نامە گۆرپنەو ە لە گەل
 دۆستانى بە تايبەت «مامۆستا سادقى نكلى» بوو. بەداخو ە زۆربەى شىعرە كانى
 فەوتاون و كۆنە كراونەتو ە.

يا پەرسول اللە بە قوربان زۆر پەرىشانم مەدەد
 زۆر لە كرددارى خراپى خۆم پەشىمانم مەدەد
 وا بە ئاخىرات ھەموو عومرم لە گەل ئەعمالى بەد
 خۆت دەزانى من ئەسىرى نەفس و شەيتانم مەدەد
 پوو سیا و پوو پەش منم دەسگىرى عاسى خوا ئەتۆى
 كەوتوویى بارى گرانى جەور و عوسیانم مەدەد
 دەرد و عوسیان و گوناھم زۆرە چارەى ناكرئ
 پەحمەتى تۆ، مەرھەم و دەرمانى زامانم مەدەد
 تۆبیتو پەحمى خودا و شاھى شەھىدى كەربەلا
 لابە زوو كىوى بەلا شاھا لە سەر شانم مەدەد

بى كەس و ماته م زەدە و مەغموم و بېچارە و غەرىب
 كى دەپرسى غەيرى تۆ قوربان لە گریانم، مەدەد
 «مەزھەرى» ماته م زەدە بە خوا پەناھىكى نىيە
 غەيرى تۆ، ھەر تۆى پەناھى دىن و ئيمانم مەدەد

محەممەد كەرىمى (مامۇستا قازى)^۱

محەممەد كورپى عەبدولعەزىم كورپى قازى عەبدوللایى
 شەيدا و «ئەسما» خاتون لە بەرەى سەیدە كانى بلبەرە. سالى
 ۱۸۹۵ى زاینى لە گوندی توتەر چاوی بە ژيان ھەلیناوە. لە
 دواى كۆچى باوكى ئەروا تە چۆر. «ئاغاحسین»^۲ى چۆرى
 ۱۸۹۵ى باوكى دلسۆز و مامۇستایە كى لئھاتوو ئەركى
 بەخپو كردن و وانە پئوتنەوھى و ئەستۆ ئە گرىت. دواى چىژ
 ۱۸۹۵ى زانستى ئەو زانایە، دواتر بۆ درېژەدان بە
 خویندن روو لە بەردەرەشە ئەكات و چەند سالیك لە خزمەتى شىخ فەتاحى ھەسنى،
 باوكى شاعیرى مەریوانى، شىخ ھەمەمارفى ھەسەنیدا، ۱۸۹۵ى قوتابى ئەمىنیتەوھ. سالى
 ۱۹۳۴ ئە گەرپتەوھ چۆر و لە سەر دەستى مامۇستای زانا و پایەبەرزى چۆر ئىجازەى
 مامۇستایەتى وەر ئە گرىت. ئەچیتە دزلى و ئەبى بە نووسەر و كاتى مەحموود خانى
 دزلى. ئەم مامۇستایە بۆ خزمەت كردن بە خەلكك لە كاروبارى ئابینیدا ئە گەرپتەوھ
 زیدەكەى زانای پایەبەرز قازى عەبدوللایى شەيدا، و ماوھى ۲۰سال ئەو ئەركە
 بەرپۆھ ئەبات. لە دواى سووتاندنى كىتبخانەكەى باوھ گورەى^۳، ھەوارى ژيان بۆ

۱. ئەم زانایە كاك «مادىچ رۆستەمى» دەستى خستەم كە جىگای پزى و پزانیە.

۲. ئەم مامۇستا پایە بەرزە كورپى «حاجى سەید ھەسن»ى چۆر ناسراو بە «چۆرى» بە. سالى ۱۸۵۶ى زاینى لە چۆر لە
 بنەمالەكەى ناینى و زانست پەرورە چاوی بە ژيان ھەلیناوە و لە ساداتى چۆرە. لە سەردەمى ژيانى پزى پزىیدا ئەركى بە
 خپو كردن و بىگەباندنى زۆر كەسایەتى ۱۸۹۵ى مامۇستا قانع، مامۇستای سىاناو و مامۇستا قازى و ئەستۆ گرتووه. سالى
 ۱۹۳۸مالتاواپى لە ژيان ئەكات و ھەر لە مزگوتەكەى خۆى ئەسپەرەدە كراوه.

۳. ئەم كىتبخانە، بەرى پەنج و تىكۆشانى چەندىن سالى زانای بلىمەت و مېژوو نووسى گورە، قازى عەبدوللایى
 شەیدا بووه. لە دواى ناكۆكیەك كە لە تىوان بنەمالەى مامۇستا قازى و خانەكانى ئەو ناوچە بە درووست ئەبیت، سالى
 ۱۹۴۵ خانەكان ھىرش ئەكەنە سەرگوندی توتەر و ئەم كىتبخانە نایابە ئەسووتین و ھىچ شوئەوارىكى لى بە جى نامىنیت.

گوندی دارسه‌یران نه گوئزیتته‌وه. به دروست بوونی مزگه‌وتی گه‌رپه کی «ته‌کیه» ی شاری مهربوان نه‌بج به پیش نویژی نه‌و مزگه‌وته و تا دواساته‌کانی ژیبانی له‌و شوینه نه‌میئیتته‌وه. سالی ۱۹۹۷ مالئاوایی له ژبان نه‌کات و گوڤستانی دارسه‌یران نه‌بیت به دوا هه‌واری ژیبانی.

نهم مامۆستایه و پیرای خزمه‌ت به‌تایین، له‌ بواری شیعر و هه‌لبه‌ستیشدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بووه، به‌ دوو زمانی کوردی و فارسی، ژان و نازاره‌کانی کۆمه‌لگای کورده‌واری و هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی و بییری ئایینی هۆنیوه‌ته‌وه. به‌ری په‌نجی چهند ساله‌ی له‌و بواره‌دا ده‌فته‌ریک شیعره که هیشتا چاپ و بلاو نه‌بوته‌وه.

«به شیخ له شیعری کورده به قوربانت بم»

کورده قوربانی ناو دار و به‌ردت
 کورده قوربانی هه‌ناسه‌ی سه‌ردت
 کورده قوربانی مه‌ی‌دانت
 قوربان که‌له‌پاو که‌یفی هه‌ردانت
 قوربان پینگه‌که‌ی گاهه که‌چت بم
 قوربان پیتی مه‌رس مل به که‌چت بم
 قوربان دۆله‌ناو نه‌و هه‌وارت بم
 قوربان بی زه‌وارت بم
 قوربان شاخه‌کان شاهۆو زه‌په‌وه‌ت
 قوربان قه‌له‌به‌رد سه‌نگه‌ر نه‌په‌وه‌ت
 کورپه‌ی میانه و ته‌خت هه‌زارانی
 لوتکه‌کی مه‌دی جینگه‌ی به‌رزانی
 شاخی سان نه‌حمه‌د شاخی مه‌له‌خورد
 ته‌واو شاخه‌کان سه‌نگه‌ر گاکه‌ی کورد
 شاخه‌که‌ی ته‌ته و شاخی دالانی
 شاخی گولججه و شاخی سه‌ردانی
 قوربان ده‌ست و برد هه‌لمه‌ت غه‌زاییت
 قوربان قانعی و نه‌فسی په‌زاییت

قوربان ماله کهی چۆل و هوئت بىم
 قوربان کۆچ کردن بار و کوئت بىم
 کورده قوربانى شاره و شارت بىم
 قوربان ناو غار و خار و مارت بىم
 قوربان شاخه و شاخ سه رکویستان بىم
 قوربان خان نه حمه د تهختى سانت بىم
 قوربان هه وارگه ی هه وشوو بارانىست
 قوربان زیاره ت باوه حه یرانىست
 قوربان دو عای خیر پیرشالیارت بىم
 قوربان ناشنا و دۆسى پارت بىم
 کورده تۆم سپارد به و عه والانه
 نه وه دونۆ پیر نه وه ورامانه
 قورئانى که ریم که مه بازوی تۆ
 کوردی هه ل خولی به ئاره زوی تۆ
 وه عده ی خودایه نه دا دل خوئشى
 بۆ دلته نگه کان دواى مه دهوئشى
 وه عده ی سادقان نه دا خوئش په نگى
 بۆ هه موو عه بدی دواى هه ر ته نگى
 قوربان نه شکه وتى سه خته کانت بىم
 قوربان سه ر سینی به رده کانت بىم
 قوربان فه رشه که ی خاکی ژیر پیست بىم
 قوربان ئاسمانی لیفه ی سه رت بىم
 قوربان هه سه یره ی چرای شهوت بىم
 قوربان قاسپه قاسپ په نگى کهوت بىم
 قوربان تۆخله دار سفره ی شامت بىم
 قوربان خواردنی گیای خامت بىم
 قوربان دۆشه که ی خاکی بوژت بىم
 قوربان په فقی شهو و پوژت بىم

قوربان مالہ کهى مه جنوون ئاسات بم
 قوربان نه عره ته و دهنگى په سات بم
 قوربان نه ترسى و هم نوسره ته بم
 قوربان بى باكى و هم غيره ته بم
 پروو که ره خو دا خو ت پرسينه رو
 لهم تهنگ و چه لهم خو ت گرسينه رو
 «قازى» حازره قهزاي تو بگرى
 ئالا که ت بينى و نه و وه خسته بمرى

ماموستا مه لا باقرى بالک^۱

محهمه د باقرى كورپى حسين خان ناسراو به ناغا گهوره كورپى
 مه نوو چپهر خان كورپى حسين خان كورپى خوسره و خان كورپى
 نه حمه د خان له بنه مالهى نه رده لانيه كانن. فاطمه خاتونى دايكى
 كچى مه لا عه بدوللا له بنه مالهى شيخه لئيسلاميه كانى سنه يه.
 سالى ۱۸۹۵ى زايينى له گوندى «نزار»ى سنه چاوى به ژيان
 هه ليناوه. نه م زانا پايه به رزه شش سال له گوندى «چور» و چل ونو سال له گوندى
 «بالک» خه ريكي تى گه يانندن و پى گه يانندن و دهرس و تنه وه بووه و مه درسه و
 حوجره ي بالک سرچاوه ي عيلم و زانست بووه و زور كهس له كانياوى زانستى
 ماموستاى بالک چيزيان بردووه و سى سه د فقه ئيجازه ي ماموستايان له سر ده ستى
 وه گرتووه. هاوكات له گه ل ته دريس و ماموستايى سى سه د په رتووكى له بواره
 جوړ و جوړه كانى زانستدا نووسيوه كه به داخوه بيچگه له نيكاح و ته لاق
 «مه حموديه» هيجكاميان له چاپ نه دراون. له بواري شيعر و ويژه دا ده ستىكى بالاي
 هه بووه و نازناوى «غهرىق» ه. ديوانى كى شيعرى به يادگار به سى زمانى كوردى،
 عه ربى و فارسى بو گه له كهى به نپوى «ديوان مدرس كردستانى» به جي هشتووه. سالى
 ۱۹۷۲ له گوندى «بالک» بو هميشه مالئاوايى له حوجره و مزگهوت و وانه كردووه و

۱. ديوانى موده ريس كردستانى، مه لا محهمه د باقرى بالكى مهربوانى.

گورستانی گوندی بالک بووه به دوا هه واری.

دیواری پولا هیچ وهخت نابج لهق حه قیش به ئینکار نابج به ناحق
چاوی هه سودان کویر و نابیناس به چاوی نهوان پاس نابج ناپاس

مه ممه دی کورپی شیخ عهلی مه ریوانی دهره ریدی

سالی ۱۹۰۵ز کتیبی «الحواشی الجالیه» ی نووسیوه. به لام شوین و سالی له دایک
بوون و کوچی دوایی نادیاره.

مه لاهمه سه عید ساده وا

کورپی مه لاهه بدوللا کورپی خودامراد له گوندی «بالک» چاوی به ژیان
هه لئاوه. سالی ۱۹۷۹ی زاینی مالئاوایی له ژیان نه کات و له گورستانی حاجی شیخ
له پینجوتین نه سپه رده کراوه. ئەم زانا پایه به رزه دهستی له هۆنینه وهی شیعر دا هه بووه و
به داخه وه ته نیا ئەم شیعره ی له فهوتان پزگار بووه. ماموستا مه لاهه بدولکه ریمی
موده ریس له کتیبی «علماونا فی الخدمه علم و الدین» به تیر و ته سه لی باسی
گه وره یی و زانستی ئەم که سایه تیه نه کات.

سه بارهت به گله یی له نیوه و ناته واو سه رفیتره دانی خه لک و توویه تی:

ئه گه ره قلیت بی ئەمه په نیکه

شه رتی کهر دوو مه ن، هی خۆت مه نیکه
جیگای ئامازه به که ئەم که سایه تیه باوکی «ماموستا محهمه دیوسفی
په هه نمون» ۵.

شاعیران و نووسه رانی سه دهی ۲۰ی زاینی

شیخ محهمه ده خه لووزه (حه سرهت)

کورپی سه ید عهلی کورپی سه ید فه تاح کورپی شیخ محهمه دی کورپی شیخ په زای
هه نگه ژالی کورپی شیخ نه حمه دی کورپی شیخ عهلی دو لپه مووه. له گوندی «بیلووو»

چاوى به ژيان هه ئيناوه. له خزمهت كاكه همه ي بيلوودا ئيجازه ي ماموستايى وهر گرتووه. ۱. يه ك ونيو دانگى بيلووو ملكى خويان بووه كه دواى كوچى براكه ي، ناكوكى له نيوان هه سره ت و يه كى له خانه كانى «بيلوو» په يدا نه بى و له بيلوو دهر نه كه وپت و نه چپته گوندى «خه لووزه». به هوى گور انكاريى سياسيه وه خه لووزه به جى دپلن و نه پونه «گوخلان». وه ك ماموستاى نه و گونده تا كوتايى ژيانى نه ميپتته وه. له سه ده ي بيستى زاييى دا مالئاوايى له ژيان كردووه. ۲. ده ستيكى بالاي له هونينه وه ي شيعردا هه بووه و نازناوى «هه سره ت» ي بو خوى هه لبارادووه. شيخ مه محمودى «ميرگه دريژ» كه خوشكه زاي ماموستا هه سره ت و پياويكى به ته مه ن و نه خوينده واره و شيعرى زور به ي شاعيرانى سه رده مى خوى له به ره، بوى گيرامه وه. خوم له خالوم بيست كه وتى: «شه وى نه خوش كه وتم، نه وه نده ئيش و نازارم بوو، هوشم لاي خوم نه مابوو، چوار سه د شيعر له شيعره كانى خوم سووتاند و دوايى بوم دهر كه وت چ خه ساريكم له خوم داوه.» به داخه وه شيعره كانى ماموستا هه سره ت له ناو چوون و ته نيا نه م شيعره ي ماوه ته وه كه ناوى «به ردناش» ه.

«داوا و پارانه وه»^۳

ياره ب موحتاجم ياره ب موحتاجم
ياره ب به تويه چار و عه لاجم
ياره ب سفيد كه ي پرووى وه كو ساجم
په و اج به ي سكه ي زور ناپه و اجم
بو نيشانه ي خه م هه ر وه ك ناماجم
بى مال و ده ولت بى خه رج و باجم
به تو موحتاجم يا شاهى شاهان.
يا «مالك الملك» كار به ده س ناسان

۱. به پتى نه م ئيجازه وهر گرتنه ي له سه ده ي بيستمى زاييى دا له دايك بووه.

۲. نه م زانبارiane كاك «حبيبنى نرده وانى» له شيخ عه بدوللا كورپ شيخ حه سه ن خه لكى گوندى «پاوگان» له پتنجوين ده ستي خستم كه جيگاي ريز و پتزانينه.

۳. نه م شيعره «كاك ميهدى مورادى په زواى» له شريته وه بوى دابه زاندم، جيگاي ريز و پتزانينه.

یارپەب بەخاتر ئەولیا و خاسان
 گوشاد کە ی موشکل جوملە ی حق ناسان
 داماو و ماتل بی پزق و پزوی
 وام لە خە یالا بو پزقی سۆزی
 پزق و بەراتم نیووە ناشیکە
 ئومیادی خە لیل^۱
 بەرد ئاش حازرە ناشم بی ئاوە
 ناشیشم ئیحسان بە پزای خواوە
 خەیری ساحب خیر بی ئاوە ستاوە
 بو پزحمەتی تو تاوی سەد تاوە
 مال و منالم چاوە پپی مزەن
 بی نان و بی دو بی پون و چزەن
 ئەمە چ وەختە نیووە ی زستانە
 عالەم وشک و پەق بە بی بارانە
 ئەر لە بەر مەنە باران ناباری
 بانە گبەتی بەم برپوم بو شاری
 مە یلیت وا بە لای دەوڵە مە نەدووە
 بە دارای ئە سباب چای و قە نەدووە
 مە شغولی کاری ئیمە ی بەد بەخت بە
 موشکل گوشای کار ئیمە ی سەر سەخت
 بە جاری ئە و ا مردین لە برسا
 بە فر و بارانی یینە وە ک ئەوسا
 یارپەب بە ئیعجاز سی جزمە ی قورئان
 خە لە هەرزان کە ی بە عیشقی خاسان

باران باریتی، لافاو سهر واز کا
 به هرد و دهشتا وه کک تهیر پهرواز کا
 لافاو دهشت و دهر تهواو داپوشی
 بی دهنگی تا کهی، فهله کک خروشی
 تا کهی ئیتیزار بهفر و باران بم
 له ناؤمیدی گهستهی ماران بم
 بو مزه ی گالی تاله داماوین
 فره ئیتیزار پووکه و ماساوین
 یارهب نامهوی بنکری پلاو
 نهوه بو مه تبهخ 'خاو
 گوشتی فرووجت لی تهله ب ناکه م
 خوا بمگری نه گهر داوا که م
 که بایم ناوی گوشتی مه پ ناخوم
 کوردم به کوردی فیری نان و دؤم
 جلی گاگرانی ناکه مه بهرم
 پهشتی و جامانه م ناوی بو سهرم
 ماینم ناوی بو سهر و سواری
 نامهوی په عیعت خهرج و بیگاری
 لاکیش و قالیم ناوی بو دیوان
 چیمه له بگره و بهرده ی دیوه خان
 فکری بهخت و تهخت خوسره وان ناکه م
 داوای گهنج و مال مه حموود خان ناکه م
 خاو و میراوام ناوی تاباشماخ
 نامهوی حوکمی گه پرووس و له یلاخ

بۆ چىمە بەزم و دەبەدەبەي تيران
 سەفاتى بۆ كەيف خانى مەريوان
 لوولەي ئەقراوى جگەرەي ساسمۆن
 نامەويئ لە گەل قەرچەي پياز و پۆن
 موخلىسى كۆكەي گال و دۆكەشكەم
 دوژمنى چايى تالى بەد تەشكەم
 ھەتيو ئيزەبەي چاي تال ئەكەم
 موحتاجى نانم داواي گال ناكەم
 ئارەزووي ماس و كۆكەي گالئەم
 بىئ نانى نوخشەي مانگك و سالئەم
 پىلاوى چەور و ھەورامى و ساجى
 ئەويش بۆ ديوان ئاگاكەي ساوجى
 نامەويئ بوو كى تازە و بە ناواز
 بۆ عەيشى شەوان بۆ راز و نياز
 ئەوہ بۆ مەحمود حەيدەرى نژاد
 «حەسرەت» بۆ چەتى بىئ نان و بىئ زاد
 سەكەي ئەسكەناس پەزاي پەھلەوي
 تەلاي دەس ساز و ليرەي خوسرەوي
 نامەويئ يارپ ھىچ كام ئەمانە
 مەقسوودم ئاو و بەفر و بارانە
 ئاوبىتتە گەردش مەزە ھەرزان كا
 يايئ^۱ تەبەكمان بۆ پەر لە نان كا
 مەشكە پەر لە ماس كەرەي ديزەي سوور
 ئەويش بۆ مەولا پىرى مېرگەسوور

۱. لە موكریان بە «خانم» دەلێن «يايئ».

له ناو عالی ماقوتبی ته واوه
 ساحیب بزگه ل و کووری خه ساوه
 حهسره ت دانیشی ئیتر بی دهنگ به
 له به حری غمدا هر وه کوو سهنگ به
 یارپ ناشه کم بیینی به گه پان
 به یادمان بکه ی به به فر و باران
 نه گه ناشه کم بگه پری به سمه
 عه به ی برایم خو فریاد په سمه
 زور به ئیخلاسه ته واو حق ناسه
 نه زانی له مال چ دهنگ و باسه
 گه خودا بکا گه پری ناشه کم
 له سایه ی شیخو تهرک ریاز نه کم

قادر سه له سییه یی

کورپی شیخ سه مه دی سه له سیی بووه و سالی له دایک بوون و کوچی دواپی نادیاره. هر نه وه نده که ماموستا محممد علی قهرده اغی له کتیبی «بووژاندنه وه ی میژووی زانایانی کورد» دا باسی نووسه ریکی لیها توو به نیوی قادر سه له سییه یی ده کات که خاوه نی که شکوئیکه. نامازه ی پیکردووه که گوايه نه م نووسه ره به فارسی نووسیویه تی «به دست قادر فرزند شیخ صمد اهل روستای سلسی در روستای عصر آباد نوشته شده»^۱.

که یخوسره وی مه ریوانی^۲

یه کی له نووسه رانی مه ریوانی بووه که له نووسینه وه ی «که شکوئی نه حمه دی براله» دا رپوئیککی به رچاوی گیراوه. به لام شوین و سالی له دایک بوون و کوچی دواپی نادیاره.

۱. واته، به دهستی قادری کورپی شیخ سه مه دی خه لکی گوندی سه له سیی له ناوایی نه سرتاوا نووسراوه.

۲. نالیومی که شکوئ، محممد علی قهرده داغی.

سهيد ئيبراهيم چورې و سهيد عهبدوډلای چورې

دوو کهسایه تی نه ده بی و زانای مهربوانین که شوین و سالی له دایک بوون و کؤچی دوایان پروون نه بو ته وه.

ماموستا قانع

شیخ محممه د کورې شیخ عهبدولقادری که ولؤس کورې شیخ سهید کورې شیخ محممه دی دؤلاش، سالی ۱۸۹۷ی زاینی له گوندی «پیشین» چاوی به ژیان هه لئناوه. له چل پوژهی ته مه نیدا باوک و له چوارساله شدا دایکی کؤچی دواپی نه کات و قانع له بون و برامی باوک و دایک بی به ش نه بیته. خوالیخوشبو «سهید حهسه نی چورې» وه ک باوکیکی دلسوز په روه رده ی نه کات و نه نیتریه مه کته ب. ماموستا قانع به کوردی و فارسی شیعی هونیه ته وه و زوربه ی شیعه کانی گله و گازهند له بارودؤخی پوژگار و په خنه له دؤخی بی سامانی ژیان خویه تی. قانع پیایوکی قسه خؤش و نوکته زان و نه فس به رز بووه و دهستی بؤ لای کهس رانه کیشاوه و بؤ بژیوی ژیان نه م کارانه ی کردوه. نووسه ری، ماموستای مزگهوت، ماموستای مه کته ب، باخهوانی، فه لای، ورده واله فروشی، ناشهوانی، دارفروشی و ته نانهت کاریگه ری. هونراوه کانی نه م شاعیره له پینج کؤمه لدا بلاو بوونه ته وه، وه ک: گولاله ی مهربوان، باخچه ی کوردستان، چوارباخی پینجوپن، شاخی هه ورامان و دهشتی گه رمیان. ماموستا قانع سالی ۱۹۶۴ له گوندی «لنگه دی» ی کوردستانی ئیراق مالئاوایی له ژیان کردوه.

نه م وینه یه و امان بؤ درئه خات که ماموستا قانع شمشال ژنیش بوویته!

قورباني ٿم خاڪه يه، ٿم رڳو له بهرما
 سؤزي دلي پر درده، كه خوليايه له سهرما
 ٿماده يي مهيدانم و ٿم بهرگه كه پوڻيم
 كفنه، نهوه ڪو چاڪهت و پانتوڻ له بهرما

«ستايشي ميريوان»

ٿم خاڪي ميريوانه وه ڪوو جهنه تي خهزرا
 پرپه له مهله ڪ، يه عني خهجي و فاتم و عوزرا
 ٿم خاڪي ميريوانه وه ڪوو جهنه تي خهزرا
 ٿم خاڪي ميريوانه وه ڪوو عهرشي مو عه لا
 ٿم خاڪي ميريوانه، برا، ڪاني سه فاه
 ٿم خاڪي ميريوانه وه ڪوو زروه يي ٿم علا
 ٿاو سارد و ههوا سووڪ و فهرهح بهخش و عهتردار
 بوخوشتره درڪي، له دووسه د نهرگسي شههلا
 پياواني هه موو ٿير و ٿراني هه موو ٿاقل
 پيراني هه موو ٿرند و منالي هه موو دانا
 مهستانه سيفهت سهف ٿه بهسن گهوره ڪچاني
 زيئه نده ترن، ڪاڪه له سه د تاوسي زيا

یا خود به مه سہل کہ بکی دوری جیلوہ فرۆشن
 بی باک له هہرتانہ، وہ کوو دایکی مہ سیحا
 گولزارہ ہموو دہشت و دہر و شہر بہ تہ ئاوی
 گۆیا تو ئہ ئی زہ مزہ مہ، یا کہ وسہری ئہ علا
 کانی کہرم و مہ خزہ نی ئہ سراری سہ داقت
 یا وہ ک سہ دہ فی پپر لہ دوپر و، دانہ یی یہ کتا
 بو زامی خہ فہت مہرہ مہ سہیرانی مہریوان
 پپر یہ لہ وہ تہن خواہ، وہ کوو «قانی» دانا

تایہر بہ ہجہت مہریوانی^۱

یہ کی له شاعیرانی سہردہ می مامؤستا قانع بووہ کہ له شیکاگو ژیاوہ و چہ ندین
 نامہ یان له گہل مامؤستا قانع بہ شیعر ئالو گوپر کردووہ. ئہ مہ بہ شی له یہ کی له
 شیعرہ کانی «مامؤستا قانع» ہ کہ بو ئہ وی نووسیوہ، بہ لام شیعرہ کانی ئہو نادیارن.
 ئہ ی موشفقی دیرینہ له ہر کار خہ بہردار
 ئہ ی عاشقی دیوان و غزہ لبازی و ئہ شعار
 ئہ ی مہرہ می زامانی دلّی خہستہ و و خہ مبار
 داماو و سہراسیمہ لہ دہس گہردشی دہووار
 یادی وہ تہنت لازمہ، تاماوہ بہ ہار؟

مہلا عہدوللای سہجادی بلبہر (سہید بلبہری)

مہلا عہدوللای سہجادی بلبہر، ناسراو بہ سہید بلبہری، کوپی سہید تالب
 کوپی سہید علی کوپی سہید عہدولحہمید له بنہ مالہ ی سہیدہ کانی «کہ لچی» یہ.
 سہرہ تای سہدہ ی بیستہ می زاینی له دایک بووہ. خویندنی بہ قورنانی پیروز و کتیبہ
 وردہ کانہوہ دہست پیئہ کات. بہ شوین فیربوون و زانستدا کوردستانی ئیران و ئیراق
 گہراوہ. دوا ی تہواو کردنی خویندن بو زیدہ کہ ی خو ی گوندی «کہ لچی»

ئەگەر پیتەو دەوای پینکھیتانی ژبانی ھاوبەشی ئەپرۆتە گوندی «بەبەر». لە تەمەنی ۹۲ سالیدا چرای ژبانی ئە کوژیتەو.

ئەم نووسەرە خاوەن بیست و حەوت پەرتوووک بوو، کە ھەر ھەموویانی بە خەتی خۆی نووسیو بەلام پریکیان ھەوتاون (جیگای ئامازە یە کە لە نووسینە کانیدا لە بری دەوات و جەوھەر لە دۆشاوی ھەنار کەلکی وەر گرتوو). ئەم شاعیرە پایە بەرزە شیعەرە کانی بە زمانی کوردی (سۆرانی، ھەورامی) و فارسی ھۆنیو تەو.

بەشی لە بەرھەمە کانی بریتین لە:

- ۱- گلزار، (شیعەر بە زمانی فارسی). ۲- دیوانی شیعەر (زۆرتەر لە پینج ھەزار شیعەر بە ھەورامی). ۳- میعراج نامە (شیعەر بە ھەورامی). ۴- وەرگێراوی «قصيدە بردیە» (شیعەر بە زمانی فارسی). ۵- مشاعرنامە (شیعەر بە زمانی فارسی). ۶- اعتقادنامە ی مولانا جامی (شیعەر بە زمانی فارسی). ۷- رسالە آداب الایمان (بە زمانی فارسی). ۸- کلام شیخ فریدالدین عطار (شیعەر بە زمانی فارسی). ۹- شیعەر بە کوردی (سۆرانی). ۱۰- کتیی «قواعد النجمیە» (شیعەر بە زمانی عەرەبی). ۱۱- کتیی «کشف الغطا» (بە زمانی عەرەبی). ۱۲- گۆر و پۆژی قیامەت (شیعەر بە زمانی عەرەبی).

نموونە ی شیعری سەید بەبەر:

فیدات بسم نازەنینی خۆم، لە بەر چی لیم نەزەر ناکە ی
 بە تەئسیری لەبی لەعلت لە جەرگ و دل نەزەر ناکە ی
 بە تیری تیژی خوین خوارت، بە چاوی مەستی بيمارت
 بە نوتقی شە کەرین بارت، دلێ زارم نە کردت حە ی
 دوو چاوی نەرگسین وارت، دوو زولفی عەنەبرین بارت
 ئە گەر ئەم جارە بنویتی، دەلیم ئۆخە ی، دەلیم ئۆخە ی
 دلّم بۆ خالی موشکینت، لە بۆ دوو زولفی چین چینت
 زەلیل و زارە بۆ دینت، بیناییم بۆ نەزەر ناکە ی

سهيد عهتاي چورې^۱

کورې حاجی ناغا نه حمده، کورې سهيد حهسه نى ناسراو «چورې» يه و دايکي حلیمه خاتوون کچي مهلا قادري بياره يه. سالی ۱۹۰۰ ي زاینی له گوندی چور چاوی به ژيان هه ليناوه. هه ر له مندالیدا هه تیوی پېراوه و نه رکی به خپو کردنی نه که وپته نه ستوی «نه نېسه» خاتوونی خوشکی. خویندنی له چور دهست پیته کات. بو درېزه دان به خویندن زور شوینی کوردستانی تیراق و تیران گه راوه. له تیراق ماوه یه ک له عه بایه یلی نه خوینت دواتر نه چپته بياره و له خزمهت ماموستا مهلا عه بدولکه ریمی موده ريسدا نه مینتته وه. دواتر نه گه رپته وه مه ريوان بهم شیعره داوی جیگای خویندن، له ماموستا ناری نه کات:

یتیم علم و ادب بیشتر به لطف سازست

یتیم بی ابوین بس است پاره ای نان

کاک حه مه ی بیلوش بهم شیعره وه لامي نه داته وه و جیگای خویندنی بی نه دات:

لیک چو هنگام قضا باشد معین

نیست تقصیری از این پیر حزین

چون عطا پیوسته منظور خداست

از عطا قلب «محمد» کی جداست

دواتر نه چپته خزمهت ماموستا مهلا مه حموودی دهره تفی و داوی ماوه یکیش نه وی به جی دلیت و نه پروات بو بالک و له خزمهت ماموستا مهلا باقری بالکدا نیجازه ی ماموستا به تی وهر نه گریت. پاشان نه گه رپته وه زیده که ی خوی چور و وه ک موده ريس و وانه بیژ خزمهت نه کات. داوی دامه زرانندی قوتابخانه ی مزگه وتی گوندی ده گاشیخان، هه واری ژيان بو نه و دیه نه گو یزپته وه و تا کو تایی ژيانی له وی نه مینتته وه. سالی ۱۹۹۱ مالتا وایی له ژيان نه کات و گو رستانی گوندی چور نه بی به دوا هه واری ژيانی.

۱. نه ژيان نامه يه «سه يد مه حموودی شیخه لئیسلامی» دهستی خستم که جیگای ریز و پترانیه.

«پارانه‌وه»

به قوربانی سهرت بم من ئەسیری نەفس و شەیتانم
 تەوہ جوہ کہ بە حالَم من غەریقی بەحری عسیانم
 پەشیمانم لە حالَم چوون تالەعم پوچ و بی نەفعە
 بە پرووی پەحم و لوتفت دائیما من دل پەریشانم
 شەفاعەت گەر نەکە ی بۆ من لە لای پەبی هەموو عالەم
 بە پێی قانونی ئیسلامی شەریکی ئەهلی نیرانم
 بە لێ غەفار و سەتارە لە بۆ هەر عەبدی مەیلی بی
 ئەوہی تۆیش ئەکە ی قوربان لە لای من غەییە نایزانم
 لە هەر کوێ دامبێتی خۆشە بەلام بەو شەرتە پازی بی
 جەھەنم بی چ جەننەت بی مویع و بەندە فەرمانم
 پەنا بە خوا ئەگەر پازی نەبی جینگەم لە هەر کوێ بی
 چ دۆزەخ بی چ جەننەت بی حەریفی ئەهلی خوسرانم
 «عەتا!» فەرموویە حەق من هام لە زەننی عەبدما ئیتر
 مەیەژە تۆ لە مەولا من لە پەحم و عەفوی حیرمانم

محەممەد سادق ئەحمەدزادە

مەلا محەممەد سادق ئەحمەدزادە نگلی، کوپی حسین کوپی مەحموود کوپی
 سألح کوپی مەحموود کوپی نەجمەددین خانی کەمانگەرە و دایکی «ئاسیە» کچی
 مەلا عەبدوڵلای کەمانگەرە. سالی ۱۹۰۲ی زاینی لە گوندی «نگل» چاوی بەژیان
 هەلتناوہ. خولیای فیر بوون و زانست هەوارە و هەواری پیکردووہ و لە خزمەتی زۆر
 مامۆستادا چۆکی فەقیهەتی داداوە: بۆ وینە لە نگل لای مەلا قوتبەددین و لە
 ئەویھەنگ لای مەلا محەممەد سادق مودەرپس دەرسی خویندووہ. ئەم مامۆستا
 شاعیرە، پیاویکی دل ناوہ لا و رووخۆش بووہ و هاوینی سالی ۱۹۶۶ لە گوندی «نگل»
 مالتاوی لە ژیان کردووہ. دیوانیکی شیعری بە یادگار بەتیوی «دیوانی مەلا محەممەد
 سادق نگلی» لی بە جیماوہ. نازناوی ئەم شاعیرە «صادق» ە.

ناچمه ټیو خاکی غه ربی عا جز و خه مبار ټه بم
 موبته لای دهر د و دوو چاری وه سوه سه ی ټه غیار ټه بم
 من که رو له ی داوینی نازی وه تن خاسی خو م
 دوور له کو شی مناده ری، توو شی هزار نازار ټه بم
 حهرفی بیگانه به گو یی دل با به ناحق نه ژنوم
 به د دل و به د باتن و به د خواه و به د کردار ټه بم
 نان له مالی مهردوما ناخوم له خوانی مینه تا
 مه سمومی زه هری هه لاهل، ژار و زه هری مار ټه بم
 ټه ی وه تن جارو و که شی ئارا و بساتی پاکی تو م
 خاده می خاسی خیره دمه ند بو گو لی بی خار ټه بم
 ټه ر به دلخوازیت وه تن عومرم ته واو بی عاقیبه ت
 بلبللی باغی به هشت و سه ر خو شی گولزار ټه بم
 نازهنی و نازکی، پاسی وه تن من عاقیبه ت
 «سادق» م کو شته ی نیگاری نازکی و نازار ټه بم

ماموستا گوران

عه بدوللا به گ کورې سلیمان به گی کورې عه بدوللا
 به گه. گوران له ۱۹۰۴ یا له ۱۹۰۵ ی زاینی له «هه له بجه» له
 دایک بووه. بنه مالهی باپیری له به گزاده ی میران به گی بوون له
 ناوچه ی مه ریوان. گوران لای باوکی خویندنی به فی ر بوونی
 قورئان ده ست پیکر دووه. پاشانیش له مزگه وتی پاشای
 هه له بجه بووه به فقه ی و تنانه ت ماوه یه کیش به فقه ی عه بدوللا ناسراوه. دهرس
 خویندنی گوران له قوتابخانه ی په سمیشدا پچر پچره و ژیانی ته ژئ بووه له گرتن و
 زیندان و چند سالی ته مهنی له زینداندا بردو ته سه ر.
 ماموستا گوران ټه م ئیشانه ی وه ک پیشه له ژیانیدا هه بووه: ماموستای قوتابخانه،
 ټه شغال به شی کاروباری ریگا و بان، رادیو، بهرپرسی پوژنامه ی ژین، سه ر

کریکاری، سهرپهرشتی گوڤاری شه فقه - که به نیوی (به بیان) وه ده ری کردووه -
 نه ندامی نه نجومه نی زانستی زانکوی به غدا و نه ندامی ده سته ی نووسه رانی پوژنامه ی
 ژین. له «ماموستا گوران» دیوانیکی شیعر به نیوی «دیوانی گوران» چاپ و بلاو بوته وه
 و دوای خزمه تیکی به رچاو به نه ده بی کوردی له رپنکه وتی ۱۹۶۲/۱۱/۱۸ به نه خووشی
 شیر په نجه چاوی به یه کجاری ناوه ته وه.

«له به ختی تار»

له به ختی تاری شه و نا که م شیکایهت
 شه بیهه چونکه به و زولفی سیایهت!
 نی یه قاییل برپنی پراهی دووری
 وه کوو پرچت کشاوه بی نیهایهت!
 به هیچ خاکسته ری ناگه م، نه کا بوم
 له نه نجامی له هیبی خوب حیکایهت!
 که تیری نیو نیگات چه رخانه ئینسان
 قه فسه خالی نه کا مورغی دیرایهت!
 له چاوی به دخوا عومری جوانی!
 قوبوول کالیم به پاداشی و یقایهت!
 خوی مندال و سه هری عاشقی زار
 نه به خشی حوزنی نه غمه ی لایه لایهت!
 هووه یدایه له په نگی ئالی ده ست
 که دائیم پیشه ته قه تل و جینایهت!
 هه تا که ی باده نوشی عه شقی تو بوم
 هه تا که ی بی مه زه ی ماچی کیفایهت؟
 ده خیلت بوم هومای زولفه بینی دل بهر
 به سهر سه رما بکیشه فه یزی سایهت!
 به «گوران» نا کرئ قهت ته رکی سه ودا
 کلانا بوم له سهر جاده ی هیدایهت!

مامۆستا عه بدولکه ریمی موده پریس (نامی)

مامۆستا عه بدولکه ریمی موده پریس، کورپی فه تاح کورپی سلیمان کورپی مسته فا کورپی محه ممه د خه جی له هۆزی «قازی» یه. دایکی «خانم» ه له هۆزی «سوره جو» ه.

له سه ر شوین و سالی له دایک بوونی مامۆستا «نامی» باس و بوچوونی جیاواز هه یه. به لآم به پیی به لگه

سه ر لمیتره وه کان ئەمهم بو دهر کهوت که مامۆستا سالی ۱۹۰۵ ی زاینی چاوی به ژیان هه لئناوه .

ئهم به لگانه بو شوینی له دایک بوونی:

۱- به پیی دیمانه یه ک که له گه ل حاجی ره شید ته رخا ن ئاوا (ئه رده وانی) ئەنجامدا ئەمهی بو باس کردم: «له گه ل باو کم له ریگای ئیراقه وه بو سه فه ری حه ج رۆشیتین. له حوجره ی حه زره تی غه وس (ر) له به غدا چاومان به مامۆستا نامی کهوت. کاتی مامۆستا زانی ئیمه مه ریوانین بریک سه یری باو کمی کرد و فرمووی باشه ئەوه تو حه مه ی داده نایشم نیت؟! (کاتی مندالی له گوێزه کوێره پیکه وه ببوون). دهستی باو کمی گرت و له په نای خو ی دایناین و فرمووی که ئەمه هاوشیره ی خو مه. هه والی یه ک به یه کی مامه کانمی له باو کم پرسی و گو تیشی ئەمانه خزمی منن و له زیده که ی خو مه وه هاتوون. دواتر که له بابته چلۆنا یه تی یه کتر ناسینیان پرسیارم له باو کم کرد، تیی گه یاندم که هه ر دوو کیان له گوێزه کوێره له دایک بوون و داده نایشی کچی کا که عه بدوللای باشه به خێوی کردوون.»

۲- له مامۆستا یوسف ره همنوونم بیست که گوا یه مامۆستا نامی له نووسراوه کۆنه کانیدا «عه بدوالکریم المریوانی» ی ئەنووسی.

۳- مامۆستا عه لی قه رداغی ئەم راستیه ی پشت راست کردۆته وه که مامۆستا نامی له یه کی له گونده کانی ده وره به ری مه ریوان له دایک بووه.

۴- ئەگه ره له شوینانه ی مامۆستا له سه رده می مندالییدا ده رسی تیدا خویندووه و ناوی لی بردوون وردینه وه، ئەو راستیه مان باشر بو دهر ئە که ویت: به یه له، ئەسراوا، کانی سانان، له نه ج ئاوا و بالک.

جیگای ئاماژه یه هۆی ئەوه ی مامۆستا ئەو راستیه ی شار دوه ته وه، ئەگه ر پته وه بو

باری ئەمینیەتی و ئاسایشی خوۆی و مندالەکانی و بەس. مامۆستا دوای تەمەنیەک خزمەت بە ئاین و فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی شەوی ۲۹ لە سەر ۲۰/۸/۳۰ ۲۰۰۵ مائاواپی لە ژیان کرد.

بەرھەمەکانی مامۆستا نامی:

بە زمانی کوردی:

- ۱- سەرچاوەی ئاین کە لە شەش نامیلکە پیکھاتوو. ئیمان و ئیسلام، ئەساسی سەعدەت، ئای حەیات، چل چرای ئیسلام، نورو نەجات و ئیقبالنامە. ۲- مەولودنامە و میعراج نامە. ۳- دوو پرشتە. ۴- بەھار و گۆلزار. ۵- شەریعەتی ئیسلام. ۶- وتاری ئاینی بووژانی هەینی. ۷- بارانی پەحمەت. ۸- یادی مەردان. ۹- دیوانی مەولەوی. ۱۰- راپەھی شیعەرەکانی دیوانی نالی. ۱۱- راپەھی شیعەرەکانی دیوانی مەحووی. ۱۲- کۆمەلە شیعەریکی فەقی قادری هەمەوہندی. ۱۳- حەج نامە. ۱۴- راپەھی «عقیدە ی مرضیە» ی مەولەوی لە عیلم و کەلامدا. ۱۵- مەکتوباتی کاک ئەحمەدی شیخ. ۱۶- بنەمالە زانیاران. ۱۷- تەفسیری نامی. ۱۸- خۆلاسە ی تەفسیری نامی. ۱۹- نوری قورئان. ۲۰- ڕینگای بەھەشت. ۲۱- نامە ی هوشیار. ۲۲- شەرحی «فتح القریب». ۲۳- ڕینگای پەھبەر. ۲۴- بەدیع و عەروزی نامی. ۲۵- راپەھ و لیکۆلینەوہی شیعەرەکانی سالم. ۲۶- راپەھی تەسریفی زەنجانی. ۲۷- سەنا و سکالۆ.

بە زمانی عەرەبی:

- ۱- جواھر الفتاوی. ۲- جواھر الکلام فی عقاید اهل الاسلام. ۳- صفوہ اللالی من مستصفی الغزالی. ۴- ارشاد السالک الی المناسک. ۵- المواهب الحمیدە فی الفریدە. ۶- نورالایمان. ۷- رسائل العرفان فی الصرف و النحو و الموضوع و البیان. ۸- ارشاد الانام الی ارکان الاسلام. ۹- الصرف الواضح للمبتدئین. ۱۰- مفتاح الاداب. ۱۱- رسائل الرحمە فی المنطق و الحکمە. ۱۲- المفتاح فی المنطق. ۱۳- الورقات فی المنطق. ۱۴- رسالە العزیزە فی المنطق. ۱۵- الوجیہ المرضیہ فی المواجهات. ۱۶- اعلام بالغیب الھام بلاریب. ۱۷- نورالاسلام. ۱۸- علمائنا فی الخدمە العلم و الدین. ۱۹- مواهب الرحمن فی تفسیر القرآن. ۲۰- خلاصہ منظومہ جواھر الکلام فی عقاید اهل الاسلام. ۲۱- الرسالە و انوارھا. ۲۲- اسناد الاعلام الی حضره سەید الانام. ۲۳- المواهب

الحمیده. ۲۴- الوردہ العنبریه فی مدح خیر البریه. ۲۵- الانوار القدسیه فی الاحوال الشخصیه. ۲۶- الوسیلہ فی شرح الفضیلہ.

به زمانی فارسی:

۱- شمشیر کاری بر فرق نسیم رستگاری. ۲- فوائد الفوائج در شرح (منظومه الفوائج).

- ئەمانە دەستووسن و بە عەرەبی نووسراون:

۱- العلمان فی العلمین. ۲- شرح حدائق الصمدیه ۳- خلاصه التبیان.

- به زمانی کوردیش ئەم دەستووسانە ی نووسیو:

۱- نامە ی حەقیقەت. ۲- پۆژگاری ژیانم. ۳- سۆسەنی کۆسار. ۴- وەنەوشە ی نازار.

۵- پە پرەوان. ۶- باخچە ی مەعریفەت. ۷- رافە و لیکۆلینە وە ی شێعرە کانێ بیسارانێ. ۸-

شەمامە ی بریندار. ۹- نامە ی بەختیار. ۱۰- باوەشینی دلّ بە چەند دەستە گۆل.

- به زمانی فارسیش ئەم دەستووسانە ی نووسیو:

۱- شهاب سما در رجم جن جان نما. ۲- فیوضات خدای ذی من. ۳- گلزار

حکمت در رباعیات فارسی. ۴- هۆنراوێ بە کێ فارسی لە زانستی تەجۆبیدا.

محەممەد مورادی (کۆرەخات^۱)

محەممەد مورادی^۲، کۆرپی حەمە کەریم ناسراو بە

«کۆرەخات» ساڵی ۱۹۰۷ ی زاینی لە گوندی «دەرە کێ» چاوی

بە ژیان هەلێناو. بۆ چارە سەری نەخۆشی ئەچێتە «بیارە» و دواي

چاک بوونەوێ ئەبێ بە موریدی شێخانی بیارە و سەردەمانێکی

زۆر لە بیارە و دوورۆ وە کێ یە کێ لە نزیکانی ئەو بنەمالە یە

ئەمینیته وە. ئەگەرچی نەخۆیندەوار بوو، بەلام هەر بەمندالی دەستی بە شێعر هۆنینه وە

کردوو و هەست و سۆز و خۆشەوێستی خۆی بۆمەلبەند و نیشتمانە کە ی بەشیوێ ی

شێعر دەرپرپوێ. دواي دەس پیکردنی شەری ئێراق و ئێران پوو ئە کاتە کوردستانی

بندەستی ئێراق و ماوێ یە کێ زۆر ئەمینیته وە. غەریبی و دوورە ولاتی هەستی شێعری

۱. داکی ناوی خاتوون بوو.

۲. ئەم زانیاریانە لە لایەن کاک «غەفار» کۆرەزای ئەم شاعیرە وە دەسم کە ووتوون کە جینگای ریز و پێزانینە.

زورتر نه بزويني و چندين پارچه شيعري دوور و دريژ وه كك قسه كردن له گهل دارو بهردى زیده كهى نه هونته وه كه خوینهر نه خاته وه بیری چامه كهى نالی بو سالم. له كاتى هونينه وهى شيعري كتوو پر و له ناكاودا، سهدان سه يرانگا و كانياو و شيو و دولی مه لبه نده كهى ناو لي نه بات و له گه لیان نه دوی. سهد مه خابن نه ژديهای خهم ساردی و گوئی نه دان، زوربهى شيعره كانی هه ل مژیوه و نه وه شى مایته وه پرژ و بلاون. نه م شاعيره له دواى گه پانه وه بو گونده كهى، دواى مل ملائيه كى زور له گهل نه خو شى، زستانی سالی ۲۰۰۲ مائاوايى له ژيان نه كات و گوپرستانی نه و گونده نه بی به دوا هه واری ژيانى.

دهنگم نه یاوا، یه خه ی خو م دریم	كهردم ئا كه له تا تاوام چریم
وه شلیم به قولی مه دیو پیره واس	دهروونم بیه ن به سیا پلاس
داخی داخانم عومرم شى تالان	جه نه قاره خان هه تا عه والان
ئانه نشینگه و شاو سو سن خالان	پایینش پیره واس، به رزش عه والان
خه میم فرینى گيرتیم كولی	جه هانه تاله تالووته و دولی
چولی وه تهنی په ی ئیمه داخا	چه مه و داودا تا پاین و باخا
غهریبی گولا چارما ناچارا	جه باخچه و مروا تا هانه و مارا
من جه غهریبی، خو م دانم له مه	هه ر جه مه خلگا تا باخچه ده مه
من جه غهریبی ئی شيعره م واتى	مله گاو خه رمانی تا هانه و فاتى
دوعا گو تانا تا كو و قیامت	رؤله خوا حافیز شمه سلامه ت
ره زای خودا وه ندرېنگای راستیا	واته ی محممه د پیر نه باسى یا

ماموستا سهد علی خالدى

سهد علی خالدى، كورپى سهد باباشيخ كورپى شيخ
 عه بدوللا كورپى شيخ محممه دى كاژاوى، سالی ۱۹۰۸
 زایینی له شارى بانه له بنه ماله یه كى ئایینی و زانست په روهر

۱. نه م زانباریه كاك «عیرفان خالدى» كوره زای ماموستا پى دام، كه جیگای رېژ و پترینه.

چاوی به ژيان هه ليناوه. له تمه تیکي زور خواردا (۱۵ سالان) زانسته نايينيه کان له خزمه تي باوکيدا ته واو نه کات و له سهر خواستی باوکی بوتاکیکاری نه پراته شاری سنه و له سهر دهستی ماموستایانی پایه به رزی نه و سهر دمه وه ک: نایه توللا مه ردوخ، حه بیبوللا موده پریس پوچانی، عه بدولعه زیم موجه هیدی، شیخ نه حمه دی شیخه لیسلا می و محه ممدی موده پریس گورجی، به کوئی دهنک نیجازه می ماموستای پیته دریت و هرهه موویان نیجازه نامه که می واژو نه کن. دواتر له م شوینانه ماموستایه تی کردوه: پینجوین، باشماخ، بیلوو، نی و مزگه وتی چوارباخی شاری مه ریوان. نه م زانایه نریک به شهست سال خه ریکی تی گه یانندن و پی گه یانندن و دهرس و تنه وه بووه و زور که سایه تی گه وره می په روه رده کردوه.

ماموستا خاوه به هره یه کی خودادی و بیر و هویشکی تایهت بووه. له زوربه می زانسته کاندا، به تایهت: بیرکاری (ریاضیات)، ههندهسه و جهبر شاره زا بووه. به چه شنیک که ناوبانگی دهر کردوه و نه و گری کویرانه می له م بواره دا خه لکی بوی نه کراوه ته وه زور به ناسانی کردویه ته وه. له گه ل ماموستایانی پایه به رزی نه و سهر دمه وه ک: شیخ محه ممدی خال، نایه توللا مه ردوخ، ماموستا باقری بالک و ماموستا عه بدولکه ریمی موده پریس نامه یان گورپوه ته وه.

ماموستا سه ید علی کتیبکی ده سنووسی له ژیر ناوی «تسهیل المسائل» به یادگار به جی هیشتوه که هیشتا چاپ و بلاو نه بوته وه. نه م زانا گه وره یه سالی ۱۹۸۴ مالئاوای له ژيان کرد و گورستانی «دارسه یران» بوو به هه واری هه تا هه تایي.

شیخ نه جمه دین مه ردوخی^۱

کورپی بابه شیخ کورپی شیخ نبیراهیمی به رقه لا کورپی شیخ عه بدولکه ریمی ده گاشیخانه. به پی ناسنامه که می سالی ۱۹۰۸ می زاینی له گوندی به رقه لا چاوی به ژيان هه ليناوه. هیشتا چل پوژ له تمه نی تیته په ریوه باوکی کوچی دوایی نه کات و باپیریشی نریکه می چل پوژ پاش باوکی دنیای فانی جی

۱. نه م زانباریه «کاک نبیراهیمی مه ردوخی» پنی دام، که جیگای ریژ و پزیزانیه.

ده هیلیت. ئامینی خاتوونی دایکی به هاوکاری ماله باوکی خوئی (فه تاح به گی گوئزه کویره) به خویی ئه کات. له سه باو و نه ریتی ئه و سه رده مه هه له گوئزه کویره نه ریتیه به خویندن. پاش برینی پلهی سه ره تایی، هه وه ک هه موو فه قیکانی سه رده می خوئی په ره وازهی حو جره و خویندن گاکانی کورده واری ده ییت. به لام زور پروون نیسه له کوئی و لای کئی خویندوو یه تی، هه ره ئه و نه ده دیاره له شاری سنه گیر ساوه ته وه و له مز گه وتی دارالاحسان (مز گه وتی جامیعه)، له خزمه تی ماموستا مه لا عارفی بانه یی ده رسی خویندوو هه. له م گوندانه دا مه لایه تی کردوو هه: زونج، دادانه، گلێه، ده ره وه ران و میراوا.

له پاییزی سالی ۱۹۵۵ له ته مه نی ۴۸ سالی دا له گوندی زونج کۆچی دوایی کردوو هه و له گورستانی حاجی باو دا به خاک ئه سپه رده کراوه. ماموستا نه جمه ددین هه رچه ند له خویندنی ئاسایدا که می خویندوو هه به هۆی هه ل و مه رچی نه گونجاوی ژیا نه وه نه یه توائوه وه ک ماموستایان و زانایانی سه رده می خوئی هه موو پله و پایه کانی زانیاری بریت، به لام به هۆی زیره کی و لیهاتوو ییه وه بلیمه ت و ناوازه بووه و له هۆینه وه ی شیعر دا ده ستی بالای هه بووه و نازناوی شیعی «که ریمی» بو خوئی هه لبار دووه و کۆر و کۆمه لی به بابه تی ئه دیبانه و شاعیرانه رازاندۆ ته وه. سه د مه خابن وه ک زۆربه ی زانایان و ئه دیبانی کورده واری به ئاگری نه داری و هه ژاری هه لقرچاوه و به ده ربه ده ری و کویره وه ری و کۆچا و کۆچ ژیا وه. ماموستای شاعیر مان له هه موو بواری کدا شیعی هۆنیوه ته وه و یه ستویه تی به ده ست و په نه جی ناسک و حه کیمانه زامی ناسۆری گه ل و ولاته که ی ساپژ بکات. به لام به داخه وه به ره مه کانی ئه میش وه ک به ره مه می زۆربه ی ئه دیبان و شاعیرانی کورد له بهر بارودۆخی ناله باری ژیا ن له ناو چوون. ته نیا پارچه شیعی ریکی له دیوانه که ی ماموستا سادقی نگلیدا بو ئیمه به یادگار ماوه ته وه که به یه که وه دۆستایه تی نزیک و شیعر گۆرپ نه وه یان بووه.

شیعی خوالیخو شبوو ماموستا شیخ نه جمه دینی مه ردۆخی (که ریمی)

«بوخه لیفه یه ک»

شیرزاده ی ئه هلی شه رع م کا که ترسم لانیه

ئه م ته ریقه تۆده ئینی هه ر چی ده پرسم وانیه

من مه ناقب ته وليام زور خو ښودوه بپروا بکه
 باسی زهرگک و تیغ و بهرد و مار و ناری تیا نییه
 شرعه وه ک به حر و ته رېقه گه وه هری مه کنونی نهو
 ناگه یه بهو گه وه هره هه رکه س غه واسی شانیه
 خو ته رېقه چواره، مه شهوره له عالم، ناشکار
 سوه ره وه ردی چه شتی و هم نه قشی و گه یلانییه
 سر به سر نادابی نه قشی سه بر و حيلم و مه عرفهت
 چون شیعارى نه قشبه ند و حه زره تی په بانییه
 قادری دووره له عهیب و قه دح و زه مه لنگرئ
 نووری عهینه، موحی دینه، بو شه ریعت بانیه
 نهو دوویى باقى یه قینت بی له وان تر چاکترن
 چونکه نهو وه لا فاروقی سانى نه لاین عوسمانیه
 پیم بلئ نه چواره کامیان زیددی شهرعی نه نوهرن
 تو له دل دهرکه به جارئ جهلی نه نادانییه
 گه ره فاعی تو به شاهید دینی بو نه مودده عا
 په ددی نهو قه وله زه عیفه تو حفه یه و شیروانییه
 جامعی شهرع و ته رېقه رافعی هه ر موشکیله
 چون له نهو سادر ده بی فیعلی خیلافی شانیه
 په س ده لیلی تو چیه ئیحزازی مه نقولت بکه
 یا بلئ نه داو و ته زویره له بهر بی نانییه
 بیخه بهر په ززاقی عالم که س نییه غهیره زخودا
 ئیلتیجای ده رویش و سؤفی ئیشی سر گهردانییه
 یا خه لیفه، له م خیلافه مه نعی ده رویش بکه
 مونتیجی ته کزیبی شهرعت خوسری جاویدانییه
 مه زره عی نه هلی ته رېقهت وشکه بی نه نهاری شهرع
 مه سئه له مه شهوره قاتی ئیشی بی بارانییه

خۆحه ديسه ئوليانابى له جاهيل هه لکه وئ
 چونکه ئه سرارى ئيلاهي مه حره مي حه مقانيه
 نه ک وه کو ده روئيشي ئه م عه سره که پوکني ئه عزه مي
 ئيرتيکابي مه نهيات و ئاره زوي شه هوانيه
 پرووي درژ و مويي گرژ و خويي به دبئس القرين
 يعرف المجرم بسماهم خه تي پيشانيه
 انما يخشي بخويته نه سسي فه زلي عالمه
 کافره هه ر که س که مونکير ئايه تي قورئانيه
 گه ر بلئي خه شيه ت له بازي عالما ده س ناکه وئ
 راسته بي خوئي له وازياتر له بي عيرفانيه
 ئيعترافي تو سبووتي مودده عاي من بوو که چوئن
 مه عرفه ت هه ر گيز له کولکه شيخ و ده روئيشانيه
 گه ر له سه ر ئه م پيگه بي ناگه ي به بازي ئاره زوو
 چونکه ئه م ريگه دياره راهي تورکستانيه
 خوئم ده زانم مؤعيزه م ته ئسيري نابه خشي به که س
 چونکه بي قه دره له عالم هه ر شتي مه ججانيه
 ئه ي (که ريمي) باسي کو تاکه، له سه ر مه تلّه ب مه پو
 عاقيه ت عيجز او ره هه ر مه بحه سي تولانيه

حسين زاهيدي^۱

به کي له ئه دبباني شاري مه ريوان که خاوه ني ديوانتيک شيعر بووه، به لام بيچگه
 له م شيعره ي که سالي ۱۹۳۴ له گوڤاري «نمکدان» دا بلاو بووه ته وه هيچ شيعريکي
 تري ديار نه. (زور هه ولم دا و به دوایدا گه رام به لام به داخه وه هيچ که سيک نه بوو
 که له سه ر ئه م شاعيره زانباريه کم پي بدات).

۱. شاعران کرد پارسى گوى، سه يد عه بدولحه ميدحيره ت سه جادى، ل ۲۷۴.

برفت فصل بهار و گذشت موسم عید
 خموش بلبل شیدا ز ظلم وی گردید
 ز برف بهمن گردید کوهسار سفید
 ولی سیاهی غم در دل من است پدید
 که نه گل است به گلشن و نه کس خریدارش

دلا به خاک مریوان بجای سبزه ی باغ
 بهر طرف نگری نیست جز سیاهی زاغ
 بیاض برف سفیدش شد از سواد کلاغ
 چنانکه اسب نظامی بتن بگیرد داغ

تو سیم وار، ز یخها نگر زریوارش
 روی اگر بمریوان و بگذری سویش
 بغیر برف نیننی ز بر زن و کویش
 اثر نیابی از سنگریزه در جویش
 ز بس که ریخته یخ قطعه قطعه بر رویش

پدید نیست نه قلعه نه بام و دیوارش
 در این دیار دل بی غمی اگر باشد
 گمان مدار که از توده بشر باشد
 ز غم پدر نه خبردار از پسر باشد
 ز غصه «زاهد» بیچاره خون جگر باشد

که دوست هم نشود شادمان به دیدارش

دوری مہریوانی^۱

له کتیبی «شاعران کرد پارسی گوی» دا باس له م شاعیره «مہریوانی» یه نه کریت که
 ئەم شیعره‌ی خواریه‌ی له گوڤاری «نمکدان» دا بلاو بوته‌وه و خودی شاعیر بو
 گوڤاره که‌ی ناردوه.

امشب از حسرت رویت به دو صد فکر و خیال
 دل زغم لب به لب و دیده ز خون مالمال
 بی تو شب نیست که بر من نشود خواب حرام
 ناله‌ها بر من دلخسته حلال است حلال
 تو که از حال دل سوختگانی غافل
 به چه سان میگذرد هفته و روز و مه و سال
 ثلث شب، اول شب، نیمه ی شب، آخر شب
 میشود این دل خون گشته زغم حال بحال
 جگرم خون و دلم خون و دوچشمم پر خون
 سینه ام خسته و بشکسته بامید وصال
 حکم تقدیر چنین بود که بُد روز آزل
 مرغ دل ز آتش هجر تو بسوزد پر و بال
 خرم آنروز که از کوری چشم حاسد
 تو خرامی به گلستان و منت از دنبال
 دل غمدیده کجا طاقت دوری دارد
 زنده بودن به جهان بی تو محال است محال
 رحمت ایزد و آه جگر خسته من
 مگر این شام فراق تو رساند به زوال
 ضربت خنجر عشقت به دل کیست که نیست
 شاهد از عارض روی تو نمایان دو هلال
 طیلسان نبی الله و یا پرده ی غیب
 یا عماریست در آن نافه مشکین خلخال
 عشقبازان! حذر از فتنه ی ابروش کنید
 که کسی را نکند لشکر زلفش پامال
 غربت و عاشقی و مفلسی و هجر بس است
 چند گویی ز ره طعنه بما کیف الحال

قُمری روح پرید از غمت ای سرو سهی
 سوخت پروانه دل ز آتش آن شمع جمال
 گرمی کن ز سر لطف و عطائی بنما
 تا بکی چشم پوشی ز من کج اقبال
 لذت آنست که گر وصل توام ممکن نیست
 جان خود را کنم از شوق به قربان بلال
 منکرت کور شود تا که نبیند رویت
 دشمنت شل شود از غصه و بدگویت لال
 نکهت مشک کجا و ادویه ی آن سر زلف
 نرگس مست کجا گردش آن چشم غزال
 وه! لب غنچه و رویت گل و مویت سنبل
 جسدت جمله برازنده ی آن عارض آل
 هر طرف می نگرم غیر تو محبوبی نیست
 من بقربان قد و قامتت ای تازه نهال
 لال گردهم بزبان گر گذرد غیر توام
 کور بنشینم اگر جز تو گزینم خط و خال
 یار اگر لطف کند جانب «دری» نگرد
 وه از این طالع فیروز و از این جاه و جلال!

وهمی کوردستانی

وهمی له کۆتایی سه دهی بیسته مدا له مهربوان ژیاوه و یه کئی له شاعیرانی نهو
 سه رده مه بووه که به کوردی و فارسی شیعیری هۆنیوه ته وه.^۱
 نه ری هه ی قیبله که ی دینم، نه تو پروانه بتیینم
 که من مردم بکه ی شینم، که شینی تو یه یاسینم

۱. تاریخ مشاهیر کرد، بابا مهردوخ پۆحانی، بهرگی دووهمه، ل ۱۳۶.

مه که نيزهاری بيزاری هه تا ساتی به بيزاری
 بیی ئیمکانی ته سکینی دلی بیمار و خه مگینم
 چناری قه ددی تۆم دی، وا سووروشکم چاوه کم! بو بوو
 به جۆباری چناری چه م که شاید بیته ته سکینم
 ته ماشای چهند شیرینه ده لئی جهیرانه بیینه
 سه راپا ئافه تی دینه که وا بردی دل و دینم
 مه داری فه خره بو «وه می» وه کوو سه عوه، به لئی دائم
 گرفتار چهنگی بازم من، ئه سیری نازی شاهینم

مامۆستا محهمهد عارف عه لامی

محهمهد عارف عه لامی، کورپی مه لا عه زیز کورپی مه لا
 محهمهدی کورپی مه لیک میرزا به گی «زه پین کفش» ه. سالی
 ۱۹۱۴ی زاینی له گوندی وله ژیر له بنه ماله یه کی ئاینی چاوی
 به ژیان هه لئاوه. له بنه ره تدا بنه ماله که یان له دواي دروست بوونی
 شاری سنه له لایهن ئه رده لانییه کانه وه، به هوی خزمایه تی له گه ل ئه رده لانییه کاند،
 بوونه ته کار به ده ست له حکومه تدا، به لام به هۆی چهند نا کو کیه کی ناو خووه، واز له
 ده سه لات دین و پروو له مهربوان ئه که ن و چالا کانه له بواری ئاینیدا خزمه ت ئه که ن
 و تا ده گات به مامۆستا عارف، هه ر هه موویان مامۆستای ئاینی ئه بن.

سه ره تاي خویندن به قورئان و کتیبه ورده کانی ئه و سه رده مه وه له خزمه تی
 باو کیدا ده ست پیته کات. به لام هه ر له سه ره تاي نه و جه وانی ئه مد، باوکی مالئاوایی له
 ژیان ئه کات. وه ک فه قی بو خویندن و زانست پروو له ناوچه کانی تری کوردستان
 ئه کات. له سه ر ده ستی مامۆستا شیخ حسینی نزاره ئیجازه ی مامۆستایه تی وه رئه گریت
 و ئه گه رپته وه زیده که ی خۆی (وله ژیر). له سه ر ده ستی خوالیخو شبوو شیخ عه لادینی
 نه قشه ندی ریبازی ته سه وف هه ل ئه بژیریت. وه ک مورید و شوین که وتووی ئه و
 ریبازه تا دوا رۆژی ژیا نی ئه مپیته وه. مامۆستا عارف، عارفیکی گه وره و زانایه کی
 پایه به رز بووه که له زۆر بو اردا به ناوبانگ بووه، به تایبه ت: پروو خو شی، خه ت

خۆشی، دەنگ خۆشی، چارهسەری نەخۆشی بە گژ و گیای خۆمالی و شێعر ھۆننەو. نازناوی شێعری «عەلامی» بۆ خۆی ھەلبژاردوو. ئەم زانا گەورە یە سالی ۱۹۹۰ مائاواوی لە ژیان ئەکات و گۆرستانی گوندی «ولە ژێر» ئەبێ بە مالی ھەتاھەتایی!

بەرھەمەکانی بریتە لە:

۱- تەلقینی مردوو بە زمانی کوردی (لە مەھاباد لە چاپ دراو). ۲- تەجويدی قورئان. ۳- مەناسیکی حەج. ۴- حەوت تەبەقی ئەرز و ئاسمان. ۵- تەفسیری چەند جزمیک لە قورئان. (لە شاری بەغداد مامۆستای ولەژێر لە گەڵ مامۆستا عەبدولکەریمی مودەپس بە یەک ئەگەن و باسی تەفسیری قورئان ئەکەن. کاتیک بۆیان دەر ئەکەوێت کە ھەر دووکیان خەریکی تەفسیرن، مامۆستای ولەژێر واز لە تەفسیرە کەی خۆی دێت).

۶- دیوانی شێعر کە نامادە ی چاپ و بلاو بوونەو. ھە.

«شێعری مەلا عارفی ولەژێر بۆ مامۆستا مەحمودی سیانا»

بەناوی خودای خالق مەوجودات	سلاوات لە سەر ئەشرف مەخلوقات
مامۆسای بەرپێز خواوێ عیرفان	بە وەزن سووک و بە قیمەت گران
عالم و عامل بە شەرع و قورئان	ئاشننا بە زات حەزرەتسی یەزدان
بە گۆچانی عەون قادری مەننان	گۆی مەعریفەتت رّفان لە مەیدان
خۆش بەخت و ئیقبال لە عالم ئەزەل	لیس لحکم الالە بدل
تەحیبە و سەلام حەزرەتسی مەعبود	فَصْلًا عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمَحْمُود
شوکرانە ی بە شێخ خودا داو یە پیت	پەحم کە بەو ی ئە پارپتۆ لیت
بەحری پەحمەتسی حەق بێ کەنارە	زۆرتەر شاملی حال خەتاکارە
لەو بەحرە ئیوہ دایم ئەنۆشن	دە ی بۆ تینوی وە ک من تیکۆشن
چاکە لە گەڵ باش زۆر ھونەرنیہ	لە گەڵ بەدکاران جوان و مەردیہ

۱. ئەم ژبانا مە یەم لە «کاک مەعروفی عەلامی» کچەزای مامۆستای ولەژێر وەرگرت کە جینگای ریز و پێزانینە.

ناوی: ۱- کە لە پوووری کوردی پەندی پێشینیان. ۲- بازی لە کەشف و کەرەمەتەکانی

تکام نه ووه یه له یادت نه چین
شایه د کوچ بکه م له دنیای فانی
به لکو خوداوند به ره حمی عامی
نه کاله ناکاو له دهستت دهر چین
به گونه هباری و حالی ناکامی
حوسن خاتیمه، دا به عه لامی

ماموستا محممه د نه مین عالی

کورپی مه لا محممه د سادق کورپی مه لا محممه د نه مین
و «رابطه» خاتوونه. سالی ۱۹۱۵ زیینی له گوندی «شیخه
کویره» چاوی به زیان هه لیتاوه.

له سهرده می مندالیدا، باوکی مال ناوایی له زیان نه کات و
نه رکی به خپو کردنی مه لا مه حیه دینی برای و خاتوو
خورشیدی خوشکی نه که وپته نه ستوی مه لا محممه دی برای
گه وره یان.

خویندنی لای براگه وره که ی دهست پیته کات و درپژهی خویندنی له خزمهت
ماموستایان سهد بابه شیخی نه لمانه، حاجی سهد عابدینی چوپ و ماموستا باقری
بالکدا بووه. ههر له بالک ئیجازهی ماموستایه تی وهر نه گریت. بو تیراو کردنی بیر و
هزری له کانیوای زانست و فیروونی زانستی نه ستیره ناسی و ههندهسه و بیرکاری
نه چپته خزمه تی ماموستا مه لا عه لی حه مامیان له بوکان. له دوا ی شاره زا بوون له و
زانستانه دا بو دووه مین جار ئیجازهی ماموستایه تی وهر نه گریت و به ره و زیدی
خوی، مهربان، نه گه رپته وه. ماوه ی یانزه سال و ه ک وانه بیژ و پیشنویر له گوندی
نژمار نه مینیتته وه. له سهر خواستی محممه د خانی کانی سانانی نه روا ته گوندی کانی
سانان. نه م ماموستا زانا و بلیمه ته، ۳۵ سال له و گونده نه مینیتته وه و کانی سانان نه بیت
به مه کو ی زانست و عیرفان. زوریک له ماموستایان و زانایانی کورده واری له باخی
زانستی چپژ وهر نه گرن.

ماموستای کانی سانان له سهر دهستی خوالیخوشبوو شیخ عه لانه دینی بیاره
ته مه سووک وهر نه گریت و نه روا ته سهر رپیازی نه قشبه ندی.

سالى ۱۹۷۹ به هۆى شەرى ناوخۆ و ئالۆزى ناوچه كه له گەل پىرى رېيازە كەى شىخ عوسمانى سېراجه دىنى، هەوارى ژيانى بۆ كوردستانى ئىراق ئە گويزېتەو و ماوهى ۲۲ سال له سلېمانى و بياره خزمەتى ئايىن و زانست ئە كات. سەد مەخابىن له كوۆتايى ژيانى دا تووشى نەخۆشى شەكره و فەرامۆشكارى ئەبىت و سالى ۲۰۰۱ ئە گەپتەو مەريوان. دواى چوار مانگ بەر بەرە كانى له گەل ئەو نەخۆشيانە دا، مائاوايى له مزگەو و حوجرە و كىتېب ئە كات و گوۆرستانى گوندى «دوو پۆ» ئەبىت به دوا هەوارى ژيانى.

ئەم مامۆستا زانايە له بوارى نوسيندا ئەم چالاكيانەى هەبوو:

۱- در رد وهابيت

۲- سەبارەت بە عىرفان و تەسەوف

۳- چەند وتارىكك له فېقە دا

شىخ جەلال فاروقى

سالى ۱۹۱۹ى زايىنى له گوندى «دەيمە يەو» چاوى بە ژيان هەلئناو. كورپى عارف و خواناسى گەورە «شىخ عەبدووللا» و له بنەمالەى فاروقىيە كانى دەيمە يەو.

خويندىنى بە كىتېبە سەرەتايىە كانى ئەوسەر دەمەو له

خزمەتى باوكيدا دەست پېنە كات. وەك نەرىتى فەقېكانى كوردەوارى بۆ فېربوون له بوارە كانى زانستى ئەو سەر دەمە، زۆر شوين گەپاوه و له خزمەت زۆر كەسايەتى دا چۆكى فەقېتەتى داداوه، وەك: شىخ عەبدووللاى دەمە يەو، مەلامحەمەد ئەمىنى پايگەلان، مەلا عەبدوولعەزىم موحتەهيد و مەلا عەبدووللاى گورجى سنەيى، مەلا ئەحمەدى وەيسە، مامۆستا سەيد عارفى خورمال، مامۆستا شىخ حسيىنى نزارە، مامۆستا سەيد باو شىخى ئەلمانە، مامۆستا مەلا عەبدوولكەرىمى مودەپىس. سالى ۱۹۵۰ له خزمەت مامۆستا سەيد باو شىخ ئەلمانە ئىجازەى مامۆستايەتى وەر ئەگرېت. پەنجە و دوو سال وەك مامۆستايى ئايىنى و مودەپىس له گونە كانى قەلاجى و نژمار خزمەتى كرددو.

ئەم مامۆستايە پەروايزى له سەر كىتېب گەلى وەك: «جمع الجوامع» و گەلنبوى

بورهان نووسيوه و «فهله كيات»ى شهرح كړدووه. ههستى خوځى به شيعر دهرپرپيوه و تهخميسى له سهر شيعرى حافز داناوه. كتيبى «ئادابى حهح»ى به كوردى چاپ و بلاو بوتهوه. ئيستتا به هوځى پيرى وازى له مهلايى هيناوه و دانيشتووى «كانى دينار»ى مهربوانه.

عبداللآ نه قدهسى

يه كځى له و كهله نووسره بيناوانه كورد، ميرزا عبداللآى نه قدهسيه كه بيست و پينجى مهى سالى ۱۹۱۹ى زايينى له بنارى كو سآان له گوندى «رهزاو» له بنه ماله يه كى زانست پهروه چاوى به ژيان هه ليناوه. باوكى فه تحوللا ناغا و دايكى زيبا خاتوون، له بنه مالهى خان به يگييه كانى رهزاوون. قو ناغى

سهره تايبى له قوتابخانهى گوندى رهزاو، كه يه كه م قوتابخانهى ناوچهى ههورامان بووه، لاي «مديرمه حموودخانى هونهر» دهست پي نه كات. بو دريژه دان به خويندن پروو نه كاته شارى سنه و قو ناغى ناوه ندى ته واو نه كات. خو پندنى نايينش له خزمه تى خوالخوشبوو «نايه توللا مهردوخ كوردستانى» و «ماموستاخاليدى موفتى» دا بووه. بو دريژه دان به خو پندن چووه ته قوتابخانهى سهر بازى. له كاتى هه لگيرسانى شه پرى دووه مهى جيهانيدا واز له و شوينه دييت و دهست نه داته كارى پاميارى و پيوه ندى ده گري به «ژ.ك» و كو مارى كوردستانه وه و بو ماوه يه كيش نه بى به شاره دارى مهربوان و ...

ميرزا عبداللآ پاش شهست و پينج سال ژيان، شوى ۲۷ له سهر ۲۸ مهى ۱۹۸۶ دلّه گه وره كهى له شارى سليمانى له ليدان نه كه ويته و نه بى به ميوانى گردى سه يوان. له م شاعيره چهند ديوان شيعرى ده سنووس به جيم او ه كه تا هه نوو كه يه كځى له به ره مه كانى به ناوى «گولزارى مهربوان» بلاو بوته وه. له كتيبى «تاريخ سلاطين ههورامان» دا نامازهى پي كراوه كه دريژهى هم ميژوويهى قازى عبداللآى شهيدا، به پينووسى ميرزا عبداللآى نه قدهسى نووسراوه. مريم خانى كچى ميرزا عبداللآى نه قدهسى به تيروته سلى نه وهى بو باس كردم و شاهيدى له سهر هم راستيه دا.

ههروه ها سه باره ت به به ره مه كانى ترى هم نووسره، چهند كه سيكى رهزاوى

بۆیان باس کردم که له دواى شوپړشى گهلانى ئيران له سالى ۱۹۷۹ دا ميرزا عبدوللا زور کتیبى دەس نووسى خووى و کتیبى به نرخى تری به نامانته لای پیریژنیک دا نابوون. ئەو پیریژنەش له ئەشکهوتیکدا قایمیان ئەکات و له دواى چەند سال وا دەزانى هەموویان قورئانن! ئەیخاتە ناو پۆبارى گوندی پەزاو. بەم چەشنە دەس پەنجى ئەم نووسەرە ئەدرى بەئاوا.

مەلا محەممەد کوۆماسى

کورپى شوکرووللا، سالى ۱۹۲۰ى زایینی له گوندی «مامۆله» چاوی به ژيان هەلیناوه. پیاویکی زانا و بیرمەند بووه. بۆ چێژ وەرگرتن له کانیاوی زانست، زۆریک له حوجره کانی کوردستانی ئیران و ئیراق گهراوه و دواى ئەوهی ئیجازەى مامۆستایەتی وەرگرتوو و تا کوۆتایی ژيانى له خزمەتی زانست و ئیسلامدا ماوه تەوه. دەرووبەری سالى ۱۹۷۸ له گوندی «وەتینهی ژوووو» چرای ژيانى کوۆراوه تەوه.

سەعدوللا خەدیری

له بەره به یانیکى سالى ۱۹۲۳ى زایینی له گوندی «هەجیج» چاوی به ژيان هەلیناوه. باوکی سوڤى حەیب و دایکی مینا بووه. له بەر بارودۆخى ژيانى ئەو سەرەدەمە، ئاوارەى ناوچەى ژاوه رو بوون و له دىي «فەقیکان» ئە گیرسىنهوه. سەعدوللا مندال بوو کرا به قوتابى و لای «مەلا سەلاح» ناویک، پاشان لای مەلا «محمد شریفى» پیتەکانى ناسى و یەك دوو جزمى قورئانى پیرۆزى خویند. دواى دوو سال غەریبى و ئاوارەبى ئە گه پینهوه هەجیج و لای مەلا «ئەحمەدى ئەنسارى» قورئان خەتم ئەکات. پاشان له پاوه و ئەنجا له ئەسپەرێز هەندى و رده کتیب و گولستان و بووستانی سەعدى ئەخوینت. دواى گهراوهى بۆ هەجیج لای مەلا محەممەد پەشید پيشه کبى سەرف و نەحوو ئەخوینت و سەرکەوتوانە خەرىکی خویندن ئەبیت. به داخهوه چاره نووسى ئەم فەقیه جوریکتر ئەگۆردریت. پۆژیک شتیکی نەناسراو ئەدۆزیتەوه و هەلى ئەگریت و له بەر خوێهوه ئەلى ئەمه وه ک پینووس کەلکی لى وەرئەگرم! دواى دەسکاری کردنى ئەم چاشنى دینامیتە ئەتەقیتهوه و سى پەنجەى دەستى چەپ و چاوی چەپیشى پيشکەش به

بارە گای نووسین ئە کات. خەزان ڤوو لە داری خویندنی ئە کات. دواى ماوہ یە کە
دووری لە پینووس و تینووس، دەستەوئەژنۆیی وە لا ئە نیت و بۆ ڤەواندنی خەمە کانی
ئە چیتە نیو دنیای شیعرە وە. بۆ یە کەم جار کەم ئەندام بوونی خوێ بە شیعیکی فارسی
ئە ھۆنیتە وە.

بۆ بژۆی ژیاى دەس ئە کات بە کاروانچییە تی، تەنە کەسازى و باخەوانى. پاشان
بۆ ھەمیشە زیدە کەى خوێ « ھەجیج » بە جى دىلێت و لە گوندى « کانى حسین بە گ »
نیشتە جى ئە بى.

بە درێژایى ئەم ژیاى قەلەم و کاغەز و شیعر و نووسین ھاوہلی ھەمیشە یى بووہ.
شیعرە کانی بە دوو زمانى فارسى و کوردى (ھەورامى و سۆرانى) بە شیواى
کلاسیک لە قالبى مەسنەوى، قەسیدە، غەزەل و چوارنەدا ھۆنیوہ تەوہ.

میرزا سەعدوللا لە شیعی ھەورامیدا زۆر سەرکەوتووہ و ئە تەوانین بلیین لە شۆڤە
سوارانى ئەم بەشەى ئە دەبى کوردى نزیک ئە بیئەوہ. بەلام ئەم سەرکەوتنەى لە شیعرە
سۆرانىیە کانییدا تا ڤادە یە کەم ئە بیئەوہ و لە شیعرە فارسىە کانییدا کە مترە. بابە تی
شیعرە کانی میرزا زۆر بە یان ئە وینە و لە قالبى غەزەلدا یە و بە شیکی تری بابە تی تەوس
و پلار و گالته و چەمەرى و نیشتمان ڤەرەوہ رییە.

ئىستا میرزا بى چاویلکە ئە خوینیتەوہ، بەلام گوێچکەى نایىستى و لە ڤیگای
نووسینەوہ ڤۆنەندى ڤیوہ دە گرن. نازناوى «سەعد» ی لە شیعرە کانییدا بۆ خوێ
ھەلبژاردووہ. سەرچەمى شیعرە کانی بە ھەول و تیکۆشانى «جەمیل فاروقى» نامادەى
چاپ و بلاو کردنەوہ یە.

«خەستە خانە»

ئازىز نە ڤەرسای حالى ڤە شىوم

ھاوہختە کە گيان بە یۆ وە لىوم

تیرى مەھجوریت جەرگم ڤارە کەرد

ئەرواح نەوہ تەن تەن ئاوارە کەرد

ڤەردەى دل ڤرپان سا کیش ورازۆ

بە تەى زولفى تۆ بە خىە مەوازۆ

سرۆم عارەق سیمی خالی تۆن
 بەندی شکەستم بە دەسمالی تۆن
 تەختی بەستەریم ئوتاقی مە یلت
 پازیم بە مەردەن گیان بە توفە یلت
 خاری هیجرانت، تەزریقێ بآلم
 بیما ریم پە ی تۆن خە یلی وە شحالم
 دەره جە ی هوونم وە فاو مە یلی تۆن
 ئەرمە یلت نە بو من هوونم جە کۆن؟
 ئازیز حە یاتم قە ییدی وە فاتەن
 بی وە فات، حە یات پە ی من مە ماتەن
 شە ربە تم، شیشە ی مینای بی گە ردت
 کە رە م فەرماوای تۆ بە من وە ردت
 خو شە ربە ت نیەن ئاوی حە یاتەن
 سەرچە مە ی حە یات نە پای زولماتەن

حە مە عە لی رە حیم پوور

حە مە عە لی کورپی سۆفی سألحە و سالی ۱۹۲۶ ی زاینی له
 گوندی «بلجە سوور» ی کۆماسی مەریوان چاوی بە دیمەن و
 سروشتی جوانی کوردستان هە لێناو و نازناوی شیعری «خە م
 فرۆش» ی بو خۆی هە لێزار دوو. ئە م شاعیرە نە خویندە واره بو
 تە نیا پۆژیکیش لای هیچ مامۆستایە ک وانه ی نە خویندوو و

له گە ل دنیا ی پیتە کاندای نامۆ بوو. له دوا ی کۆچی هاوسەرە کە ی وە ک ئە حمە د بە گی
 کۆماسی له سەر گلکۆی له یلی دائە نیشتی و کانیواوی هە ستی ئە جۆشیت و سۆز و
 پە ژارە ی بە شیعەر و هۆنراو و دەر ئە بریت و قوتاییە کانی بلجە سوور و شە پازاو و کانی
 خالۆی خە م فرۆش دە نووسنە وە . بە رە مە می ئە م شاعیرە له ژیر ناوی «دیوانی خە م
 فرۆش» بە هە ول و تیکۆشانی مامۆستا یوسف پە هە نموون و دوو کاک مە حموود ناو
 له فە وتان پزگاری ئە بیت و پیشکەش بە کتیبخانە ی کوردی ئە کریت. لە م ماو و بە دا

که خه ریکی کو کر دنه وه و نووسینی ئەم به ره مه بووم (۲۰۰۷) به داخیکی زوره وه خالوی خه م فروش بار و بهی پیچایه وه. مالئاوایی له شیعر و ئەدهب کرد و نه متوانی به خزمه تی بگه یه م.

ماموستا عارف موده پرسی

عارف موده پرسی، سالی ۱۹۲۶ی زاینی له گوندی «بالک» زید و لانکه ی عیرفان و زانسته ئاینیه کان له بنه ماله یه کی ئاینی و زانست په روه ره له دایک بووه. هه ره ئه و خانووه که ئەستیره ی عیرفان و زاینی ئەو سه رده مه ماموستا مه لا باقری موده پرسی کوردستانی تیدا بووه؛ دایکی خه دیجه خاتوونه که به ره چه لک ئەچنه وه سه ر مۆسه نینی چۆری. له ته مه نی شه ش سالی دا خویندن له قورئان و کتیبه سه ره تاییه کانی ئەو سه رده مه که بریتی بوون له سه رف و نه حوی عه ره بی لای باو کی و فه قیکانی باو کی ده ست پیته کات و له درێژی خویندنیدا له خزمه ت ئەم به رپزانه دا بیه ره زری به تیشکی زانینان زاخاو ئەدات:

ماموستا مه لا باقری بالک، ماموستا سه یه عه تای چۆری، حاجی سه یه بابا شیخی ئەلمانه، ماموستا مه لا مه حموودی جوانرۆیی و ماموستا شیخ حسین، ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پرس، ماموستا سه یه عارف هانه سووری و ...

ئيجازه ی ماموستایی له لایهن شیخ عه لانه ددینی نه قشبه ندی و شیخ عوسمانی کوپیه وه بۆ ئەنووسریت و دواتر ماموستای بالک ئەو ئيجازه یه ی پی ئەدات. ماموستا عارف وه ک هه موو ماموستایه کی ئاینی کورد بۆ پیش نوێزی و وانه گوته وه زۆر گوند و شاری کوردستان گه رپاوه. ناو براو له بواری فه ره نه گیشدا هه ولکی یه کجار زۆری داوه و جیگای ده ست و په نه جه ی له کتیبخانه ی کوردیدا دیاریه.

باو کی ئەم قه لم به ده سه ته له سه رده مانی خویدا یه کی بووه له که له زانایانی ناوچه که و زۆر نووسراوه و په رتوو کی به دیاری وه ک ده سنووس لی به جیماوه، که به هه ول و تیکۆشانی ماموستا عارف تا هه نوو که دوانزه به رگیان چاپ بووه و شه ش به رگی دیکه یان ناماده ی چاپ کردووه، هه ره وه ها خویشی چوار په رتوو کی له ژیر ناوی: ۱- که له پووری کوردی په ندی پیشینان. ۲- بازی له که شف و که رامه ته کانی

باوک و باوه گه وره ی. ۳- ئیسباتی شه فاعهت به نه سسی قورئان. ۴- پړی و پړه سسی پړخستنی مردوو بو گور، چاپ و بلاو کردو ته وه.

په رتوو کی تریشی له ژیر ناوی «پاز و نیاز» له ژیر چاپدایه و کتیبکی له ژیر ناوی «ئیسباتی ته ریهت» که نووسراوه ی باو کیه تی له عه ریه وه کردوو به فارسی. ماموستا مه لا عارف له دوا ی کوچی هاوسه ره که ی مهربوانی به جی هیشتوو و نیشته جی شاری سنه بووه.

شیخ حه مه مارف حه سه نی

شیخ حه مه مارف حه سه نی کور ی «ماموستا شیخ فه تاح» و خاتوو «ثامینی» یه. سالی ۱۹۲۷ ی زاینی له گوندی «به رده په شه» ی مهربوان چاوی به ژیان ه لئاوه. سه ره تاي خویندنی به قورئان و کتیه سه ره تايه کانی نه وسه رده مه له خزمه تی باو کیدا دس پیته کات و بو چیژ بردن له کانیوا ی زانست، بیاره و کهر کووک و

سلیمانی نه گه پړت. ماوه یه ک له خویندن دوور نه که ویته وه و دیسان هه ست به پیوستی فیروون و زانست هانی نه دات که چاکتر و دلگه رم تر له پیشوو خویندن دس پیکاته وه. هم جار نه پرواته خزمهت «ماموستای کانی سانان» و دواتر له شاری «پنجوین» نه گیر سیته وه و هه ره له و شاره دا ئیجازه ی ماموستایه تی پی نه دریت. دوا ی گه رانه وه ی بو مهربوان، چن سالی ک ماموستای مزگه وتی «به رده په شه» نه بی و دواتر واز له ماموستایه تی دینیت و پیشه ی بهرگ دووری (خیاطی) دس پیته کات. دواتر له رادیو و ته له فزیونی تاران وه ک وهر گپری زمانی عه ربه ی دانه مه زریت و تا دس پیکردنی شوپشی گه لانی ئیران دژ به رژی می پاشایه تی نه مینیته وه. دوا ی شوپش وه ک ماموستای کاتی (حق التدریس) له قوتابخانه ناوه ندیه کانی مهربواندا وانه نه لیته وه. دوا ی ته واو بوونی نه و ماوه یه نه بی به ماموستا و وانه بیژی شو رای پو حانیه تی شاری مهربوان.

ماموستا شیخ حه مه مارف، له بواری فه ره ننگ و نه ده بدا یه کی له شاعیرانی پایه به رزی مهربوانه که زور شیعی هونیوه ته وه. به لام سه د مه خابن شیعه ر کانی هیشتا له لاپه ری ده فته ره دس نووسه کانیدا په نگی هه تاویان نه بینوه.

مامۇستا پياۋيكي قسه خۇش و نوكتەزان بوو كه قسه خۇشه كانى ئىستاش
 شه و چهره ي مالان و بئىشته خۇشه ي سەر زارى خەلكيه. ۱۱ جولاي سالى ۱۹۹۸
 بزە ي سەر لئوى كپ و دەفتەرى قسه خۇشه كانى تەوا و چراي ژيانى كوژايە وە و
 گۆرستانى گوندى «بەردە پەشە» بوو بە هەوارى حەوانە وە ي.

«خوالامان دالە كەر»

مەر جانە ي جادو بئى بە هاوسەرت لباسى گۆنى بکە ي تە بەرت
 خەر جى خىزانى كە وئىتە سەرت ناھومىد مابى لە دەشت و دەرت

بۆ شىۋى شە وئى ئەم دەرو دەر بى

چاكتەرە لە وە ي كە تووشى كەر بى

پىر بى تە مەنت بچىتە هەشتا بووك بۆ چۆرئى ئاۋ بچى بە گژ تا
 كورپ بتكا بە شوان لە دەر و دەشتا هەلت خولئىن لە خۇشى و وەشتا

ئە وىش بئى جى وپئى، بئى ژورە سەربى

چاكتەرە لە وە ي كە تووشى كەر بى

گەدايى و فەقر بتكا بە فاقە لە قەرزا چە قيو تا يىنە قاقە
 خىزان بۆ كراس بتكا فە لاقە دوو بلى شىتە و يە ك بلى ساقە

كزو ناھومىد هەناسە سارد بى

چاكتەرە لە وە ي كە تووشى كەر بى

سىل بارىكت كا هەر وە كوو سووزن بە گولى و ئىسقابى بە پمووزن
 بە فیتى فیتە و درۆى درۆزن شار بە دەرت كەن بە دار بت گۆزن

بەم حالە ئە گەر خاۋەن نەزەر بى

چاكتەرە لە وە ي كە تووشى كەر بى

دەر كى زىندان تە لە سەر دابخرى بئى تاوان حوكمى كوشتنت بدرئى
 تاقانە كورپت بە لاۋى بمرئى مال و سامانت بە تالان بىرى

پىت ئە لىم هە تا تۆ با خە بەر بى

چاكتەرە لە وە ي كە تووشى كەر بى

ماجد مه زهر پوور (ناواره)

شیخ ماجد مه زهر پوور کورپی شیخ مه زهری «گوشخانی» یه. دایکی «پروژه خاتون» کچی سید «ته ها» له ساداتی «سه و لاوا» یه. سالی ۱۹۲۷ ی زاینسی له گوندی «گوشخانی» چاوی به ژیان هه لئناوه. چوار مانگ له دواي تیپه بپوونی ته مهنی، له بون و بهرامی دایک بی بهش ته بی و

دایه گه وهی به خپو کردنی وه ته ستو ته گری. له ته مهنی هه زده سالیدا به هوئی نا کو کی خیزانیه وه، سه ری خوئی هه له ته گری و پروو له ناوچهی «له یلاخ» ته کات. وه ک میر مندالیکی بیکه س و ناواره له گوندی «سرینجان» له خزمهت مه لا محمه د ناویک خویندنی قورثان و کتبه ورده کانی ته و سه رده مه ده ست پینه کات و دواتر ته چپته گوندی «میره کی» و لای ماموستا محمه د ته مین درپژه به خویندن ته دات. به دواي عیلم و زانستدا پروو ته کاته ولاتی تیراق و له شاری «هه له بجه» له مالی «شیخ ته حمه د» ناویک ته گیر سیته وه و دواي سی سال مانه وه به ئیشی «به نایبی و دارتاشی» یه وه خه ریک ته بی و «ئایشی خاتون» خوشکی «مه لا حه سه نی قازی» ماره ته کات و له بهر بی مندالی دواي شانزه سال ژیانی هاوبه ش، له یه ک جیا ته بنه وه. سه د مه خابن گشت شیعه کانی تا ته م سه رده مه له هه له بجه له ناو ته چن و سالی ۱۹۷۴ به ده سته خالی بو تیران ته گه رپته وه و له شاری سنه له دایه ری ناو (امور آب) دائه مه زریت. له گه له ناموزایه کی خوئی به نیوی «عوزرا خاتون» ی کچی «شیخ عه بدو لالی نگل» ژیانی هاوبه ش پیک دینیت. شیخ ماجد له وه رزی پاییزی سالی ۲۰۰۰ به هوئی نه خوئی وه ستانی دل بو هه میشه چاوی له یه ک دهنی و له شاری «سنه» به خاک ته سپه رده ته کریت.

شیخ ماجد هه زی له شیعر و ته ده بیات بووه و شیعی ری زوری هوئی وه ته وه که به داخه وه زوریان فه وتاون و ته ویشی که مابی چاپ و بلاو نه بووه ته و نازناوی «ناواره» و بری جاریش «ماجید» ی بو خوئی هه لئزاردووه.

ته زانم یه ک جار که زاتی یه زدان

پیاله ی پر له مه ی خه ییامی پرژان

كوردى بە گالە بە بىچ چەن و چوون
 نەفرىنى ئەنارد بۆ چەرخى گەردوون
 لە كوردستانا داد بەرىن بۆ كى؟
 پەز و خاوەن پەز وەك يەك ئەسووتى
 ئىمە گەر پاك و گەر پىس و بەد خۆين
 ھەرچى ھەين پاستى خۆ ئۆمەتى تۆين!
 بۆ چەرخى پەحمى گەردوون سواوہ
 مىللەتى كوردى لە بىر نەماوہ!

«بۆ شۆخە كچىكى سەيدزادە بە ئىوى «نابغە»ى ھۆنىوہ تەوہ»

نالەى دەردى دل بۆلۈلۈلە سەر چل
 دىدارى دل بەر، چر كە چركى دل
 بادەى ياقوتى لە ناوى بلوور
 تاسەى دىدارى يارانى زۆر دوور
 غونچەى پشكوتو لە پۆزى نەورۆز
 موژدەى سەربەرزى كامەرانى ھۆز
 ھەوارى خالى كە پىر بى لە گول
 سروشتى جوانە، شەكراوہ بۆ دل
 بەلام نىم نىگای نابغەى دەوران
 ئەمانەى ھەموو خستۆتە زىندان
 وشەى سەر زارى دەنگە نەرمە كەى
 شمشادى بالا و خويئە گەرمە كەى
 دوو شمشىر لە سەر ھەردوو چاوہ كەى
 دوو ماری قەتران زولفە خاوہ كەى
 ھەتاو لىتى ئەدا بە شانەى شەمال
 پەخشانى ئەكا بە جووت و بە تال

پہلکه زیپرینهی ئاسمانی بههار
 له لای بازارپی کزبه به یهک جار
 دوو لئیوی قهیتان، ئال وه ک پهپهی گول
 قرچه و بلیسهی ئاگری سهر دل
 دوندان سپی و ورد ههر وه کوو کافوور
 مرواری ئاساله ناوی بلوور
 دوو لیموی شیرین له سهری سینه
 قوبهیی میحرابی ریجالی دینه
 دوو کولمی ئالی وه ک مینای بی گهرد
 دوو دهوای زامی دلانی پپردهرد
 پهنجهی وه ک قهله م سرووشتی جوانی
 پی نووسی دهستی زاتی یهزدانی
 پاژنهیی خرپ وینهی قوبهیی سهری ئاو
 خوینی دلداری به سهرا پڑاو
 یه ک گهردهنی بهرز جوان و پی کهوتوو
 وه ک یاقوت له ناو ئاوا نهسرهوتوو
 له پهنجهی پیی دا هه تا تهوقی سهر
 زه مان نه ییدیوه تا پوژی مه حشهر
 «ماجید» نه زانم فکرت گؤراوه
 نابغه تیری له جهر گت داوه

مامؤستا شیخ نهحمه د فاروقی (که لهیمی شاعیر)

شیخ نهحمه د فاروقی، کورپی مه لا شیخ محهمه دی کورپی
 شیخ عهبدو للای «دهیمه یه و» بیه و به ناوی مامؤستا شیخ نهحمه دی
 نهحمه د ئاوا ناسراوه. سالی ۱۹۲۸ی زاینیی له گوندی «دهیمه یه و»

۱. نه م زانباریه «کاک عهبدو للای» ی کورپی مامؤستا پیندام، که جنگای ریز و پیزانیه.

چاوی به ژیان هه لێناوه.

که له ییم له سالی ۱۹۸۲ دهستی کردوو به خوێندنی ئایینی و له پیناوی زانست و زانیاریدا تیکۆشاوه و له زۆریک له شار و ناوچه کانی کوردستان ژیاوه، وه ک: ههولیر، هه له بجه، کهر کوک، په واندوز، سلیمانی، خوشناو، پینجوین، دزهیی، مه ریوان، قهراج، شارباژێر، ژاوه رو، شاره زوور، گاهه رو، هه ورامان، کوپه، سنه، مهنگۆرپه تی، شامیان، پشدهر، برادۆست، مه رگه و قه ره داغ و زۆر شوینی تریش. ته مه نیککی زۆری له خزمهت ئیسلامدا سه رف کردوو. له سالی ۱۹۵۶ له سلیمانی له لایه ن حاجی مامۆستا ملا مه عروفی خاوییه وه ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتوو و پێنگای فه توای شه رعی پیدراوه.

که له ییم به فه رمانی مامۆستایانی ئایینی کراوه به موده پرسی مزگه وتی «شیخ عه بدولکه ریمی کوپی شیخ عه بدولقادر» (شیخی ته ریه ی قادری) له گوندی «کریچنه» له ناوچه ی سه نگاو له لیوای کهر کوک. پاش ئه مه بووه ته مه لای گوندی «گریزه» ی سه ر به ناحیه ی سه یدسادق. پاش ئه مه ش له بهر ناباری باری ژیاوی له سالی ۱۹۵۹ ناچار په نای بردۆته بهر کاربه ده ستانی میری و بووه ته مووچه خۆری میری. له سالی ۱۹۸۸ دا ئاواره ی ئیران بووه ته وه و سالی ۱۹۹۱ گه پراوه ته وه کوردستانی ئیراق و کراوه ته قازی شه رعی هه له بجه ی شه هید تا سالی ۱۹۹۴.

مامۆستاو به ره مه کانی:

- به زمانی کوردی:

۱- کتییی پیشهاتی مه رگ. ۲- رپشته ی پیغه مبه ر. ۳- دیوانی شیعر.

مامۆستا له زۆر بابه تدا شیعی نووسیه. به داخه وه دوو بهرگی شیعه کانی له کاتی کیمیا بارانی هه له بجه دا به کتیبخانه که یه وه و چه نده ها نووسراوه ی خۆیه وه سووتاون و ئیستا که ته نها بهرگیکیان ماوه. که لیمی له شیعه کانی ناژاوه گه لی عه بدال و مه لای هه ورامیشی به کار هیناوه.

مامۆستای خواناس پاش به سه ر بردنی شه ست و سی سال ته مه ن له ئیواره ی پۆزی ۱۹۹۶/۱۲/۹ له ئه حمه دئاوای کوردستانی ئیراق کۆچی دوایی کردوه.

«پارانهوه»

ئەونە زۆرە چاگەيى تۆ ئەى بە تەنئاي ئەى وە دوود
 سەر بەسەر پۆشيو تە عالەم تاكو گاور ھەم يە ھوود
 رەحمەت و چاگەت تەواوى دابەشە بۆ ما سىوا
 چۆن لە ئىستا من ئەمىنم ھەر لە جىدا بى ئەوا
 يارمەتى ھەر كەس ئە دەى تۆ پىر بەرە مەيلت بىئ
 بى و تە كەيلى ئە كەى گەر ئارەزوو كە يفت بىئ
 تۆ «كريم العفو» ي بارى، خاوەنى لوتف و عەتا
 من «كثير الذنب» و گومرا و بەدئەوا و پىر خەتا
 سەد درىغ لەم عومرە پوچەم وا لە دەم كەل پۆى بەسا
 وا كە گرتى پىي بە تالى و وابوو ئىمپرو پايسە مال
 چەندە جار كىردوومە تۆ بە ھەر لە سەر كىردارى بەد
 عاقىيەت يە ك يە ك شكاندم «يا كرىم» و «ياسە مەد»
 ھەر بەزارە و باز ئە ئىمە و ئەى غفوورى دادگەر
 وە ك نەسووت ياوەرم بە چون پىنگا كەم ھەس خەتەر
 ھەققى گىانى پاكى «ئە حمد» خۆت بە «موختار» داوتە باز
 تۆ پەنامدە پۆژى مەحشەر ھەم بەدە پىم پىي نىاز
 تا بىم يارت وە ياكوو ياوەرى يارى «سەدىق»
 دوور لە غەير بىم، پى گوزەر كەم تا بە قاپىت بىم پەفىق
 ھەققى پاكى سالىحانت تۆ بكە ئىرشادى من
 لەم جىهان و پاشە پۆژىش تۆ بگە فرىادى من
 خۆ بىرىندارە كە لاشەم ناگەمى بىمە حوزوور
 تۆ بىەخشە گشت گوناھم تا بىي بۆم پىي عوبوور
 داك و بابم ھەروەھايە تۆ بە رەحمەت شاد بكە
 لەو عەزابى پاشە پۆژە يە كسەرى ئازاد بكە

كۆمەلى ئەولادە كانم لەم جيهانەى پېر زەبوون
 دوورىان خەيتۆ لە نەفس و ناپرەوايى ھەردوو دوون
 خۆم لە چاكە دوور بووم و بەس ئومىدم ھەس بە گيان
 تەريىت ئارا بىكەى بۆم ئال و بەيتەم گشتيان
 بۆرەشت و خووى شەفاگەر بۆگەلى كۆرى بەشەر
 تابزانن دل بە غيرەت بۆ خودا بن كارگەر
 من ھىوادارم بە لوتفت «ياكريم المستعان»
 ھەقىقى شاھى (احمدى حەق، خاتمى پېغەمبەران
 يەك بە يەك گشتيان نەواكە بۆ بەندەيى و رېگەى نيدا
 بۆ دەرى قاپى شوناسيت ئەى كەرىم و ئەى خودا
 تانە كەونە تافى گىژاۋ ھەم مەلالى رېى خەبىس
 گيان و دلېان تۆ پەنادە لە ھەموو رېيازى پىس
 يەك بە يەك گشتيان رەواكە بۆ دەرى «خير البشر»
 ھەم لە زنجيرەى كەرەمتا تۆ بدە بە شيان كەرەم
 چوونكە سوودى چاكەيان خۆ بۆ دەرون و شانى من
 ھۆى نەجات و سوودە يەكسەر بۆ نزوولەى گيانى من
 وانەبى من قەتەى رەھم كەردبى، ئەى «ذوالجلال»
 ئەمرە داوا، بۆ ئىجابەيش واتەتە ئايەى كەمال
 «حافيا» پۆزى دوسەد جار بۆ «كەلەيم» حەق ھەس تەواو
 بۆت بىئىرى رەھمەتى پاك چون وتارت ھاتە ناو

دوكتور عەبدوللا

ناسراو بە مەلا عەبدوللاى ميانە، كورپى وەسا رەسوولنى نەجاپ، سالى ۱۹۲۹ى
 زاينىنى لە گوندى «ميانە» چاوى بە ژيان ھەئىناو. لە زانكۆى «الازھر»ى ميسر
 بە كالورىيوس وەرئەگرىت. خولىباى زانين و فير بوون بەرەو ولاتى ئالمان ئەببات و لە
 زانستگاي «ئاپل» ئەگىرسىتەو و سالى ۱۹۷۵ لە رشتەى زمانناسەيدا بېروانامەى

دو کتۆرا وەرئە گریت. هەر لەو زانستگایەدا ماوەی هەژدە ساڵ وە ک مامۆستا ئەمییستەو و ئەبێ بە ئەندامی کۆپری زانستی زانستگا و بە «پروفیسۆری کورد» ئەناسریت. دیسان پلە یەکی تری زانست ئەبریت و دوکتورای دوو هەمی لە فەلسەفەدا وەرئە گریت.

دوای ئەوێ خانە نشین ئەبێ، هەلی بۆ ئەپە خسی و چەندین کتیب، کە یە کتیکیان سەبارەت بە مافی مروّف و ژیا نی خۆی و کوردە وارییە ئەنووسی. پروفیسۆریکی! ئالمانی لیبی ئەدزیت و بە ناوی خۆیەو لە چاپی ئەدات. دوای شەست ساڵ غەریبی و دووری، خۆشەویستی نیشتمان هانی ئەدات کە بگەرێتەو، بە لام بەو ئاواتە ناگات و ساڵی ۲۰۰۳ بە هۆی نەخۆشی دلّەو چرای ژیا نی ئە کورژیتەو.

سەید محەممەد موسە ننیفی

شەوی داگیر کردنی گوندی دزلی لە لایەن دەولەتی ناوەندیی تیران و دەر کردنی مەحموود خانی دزلی، ساڵی ۱۹۲۹ ی زایینی لە گوندی «چۆر» مەلّەندی زانایان و زانست پەرەران چاوی بە ژیا ن هەلّناو. باوکی سەید مەحموود و دایکی خاتوو زوبەیدە ی کچی خواناسی گەورە «باوەرە حمانی چۆرە» کە لە بنە ماله ی سەیدە کانی «چۆر» ی مەریوان.

سەرەتای خویندی بە قورئانی پیرۆز و وردە کتیبە کانی ئەو سەر دەمەو دەست پێ ئەکات و بۆ پەرە پێدان بە زانست و پارا و کردنی بیر و هزری لە کانیای زانین زۆر گوند و شاری ئەم کوردستانە زاناخیزە گەر او و لە خزمەتی ئەم مامۆستایانەدا چۆکی فەقیهەتی دادا و و وانە ی ئایینی و خواناسی و نەتەو دەستی خویندو و: مەلام محەممەد حەیدەری چۆری، مەلام حەیدەدینی شیخە کویرە، مامۆستا و زانای گەورە مەلام محەممەد ئەمینی عالی، مامۆستا مەلام بەدولکەریمی مودەریس و مامۆستا محەممەد بەهاددین لە بیارە، مامۆستا سەید عارفی چۆری لە خورمال، ئاغا حیسامی موحتەهیدی لە سنە، حاجی سەید بابە شیخ و مامۆستا شیخ حسیّتی ئەلمانە، مامۆستا سەعیدی

۱. بە کێ لە خواناسانی گەورە و پیاو ماقولانی چۆر بوو. لە دەوروبەری ساڵی ۱۹۵۱، مالتاوی لە ژیا ن کردو و.

لهۆنی، مامۆستا سهید عهتای چۆری، مامۆستا مهحموودی سیاناو، مهلا محهممهدی کۆماسی، مامۆستا باقری بالک و... دواتر لهسهردهستی مامۆستای کانی سانان ئیجازهی مامۆستایهتی پیئهدریت و بو خزمهت له بواری ئاییندا ئهچیته گونده کانی: «ههلوژان» و «زه کریان»، تا ئهوهی له گوندی «کانی سپیکه» ئهگیرسیتهوه و ژیانی مامۆستایهتی مزگهوت لهم گوندهدا تهواو ئهکات. ئیستاش دانیشتووی مهریوانه.

ئهم پیاوه نوکتهزان و قسهخۆشه سهردهمانیکی زۆره ههولیکی چرو پری خستۆته گهر بو دۆزینهوه و له چاپ دانی نووسراوه کانی فیلسووف و خواناس پایه بهرزى کورد «مهلا ئهبووبه کری موسه نینفی چۆری». له تیکۆشان لهم بوارهدا نهسره تووه و توانیویهتی بریکیان به ئه انجام بگهیه نیت و رچهی بریکی تریان ههلاکات. ژیان و شیعهر و قسه خۆشه کانی ئهم مامۆستایه له کتیبیکدا به نیوی «ئارده بهره» چاپ و بلا بوتهوه.

خوایه ئهزانم جیگات بی جیه
ئاخو ده مزانی جیگای تو کو یه؟
نهمدیوه هیچ کس وه کوو تو وابی
خاوهن دنیا بی خوی بی جیگا بی!!

شیخ رهشید حسینی

شیخ رهشید حسینی، کوری بابا تایهر، شاعیر و چالاکى فهرهنگی، له زمانی خۆیهوه بناسین: «سالی ۱۹۳۱ی زاینی له گوندی «دۆلاش» چاوم به ژیان ههلاکاووه. هیشتا کۆر په یه ک بووم له باوهشی دایکمد، باو کم له ئیران ههلات. له سهردهمی دهسهلاتی مهلیک غازیدا چوینهته

پینجوین. ههر لهوئ خویندنی سهرهتاییم له قوتابخانهیه کدا که شهست تا هفتا قوتابی لی بوو و به سێ زمانی کوردی، ئینگلیزی و عهرهبی ده ریمان ئه خویند. تا تهواو کردنی پۆلی شهشه می سهرتایی هه موو سالی به پلهی یه کهمه وه دهر ئه چووم، له پینجوین ماینه وه. دواى ئازاد بوونی به گزاده کان له زیندانی رهزا شا، باو کم بو به خیرهاتنه وه یان هات بو مهریوان و دواتریش رویشتوو بو سنه، ههر له سنه دهسگیر و بی سهروشوینیان کرد. باری نالهباری ژیان تهنگی پیهه لچنین. منیش ناچار بووم واز

له خویندن بێنم. له پینجویین وه ک نووسه‌ری دوکاندارێک به مانگانه‌ی پینج یان شه‌ش دیناره‌وه کارم نه‌کرد. پۆژی «شیخ له تیفی کورپی شیخ مه‌حمود» که یه‌کێ له دۆستانی باوکم بوو، به‌پێکه‌وت هات بۆ پینجویین و شیوه‌ی ژبانمی بینی. له‌گه‌ڵ خۆی بردمی بۆ مائی خۆیان له سلیمانی. به‌هۆی مه‌عروف جاوگ که ناشنایان بوو له شاره‌داری سلیمانی وه‌ک موراقب دامه‌زرام. ساڵی ۱۹۴۶ بوومه‌له‌رزه‌ شاری پینجویینی ویرانکرد. ده‌وله‌ت به‌ تیکرا شاری چۆڵ کرد و مائی تێمه‌ش پۆیشته سلیمانی و من هه‌ر له شاره‌داری مامه‌وه. ته‌مه‌نم که‌ گه‌یشته‌ شازده‌ ساڵ که‌ و ته‌مه‌ تێو کاروباری سیاسییه‌وه.

پۆژی‌ک توشی هاو‌پێه‌کم بوم، وتی په‌شید حکومه‌تی کورد له‌ مه‌هاباد دامه‌زراوه، چه‌ند که‌س لێره‌ حیزبیکمان پێک هیناوه‌ به‌ تێوی «پارتی دیموکراتی کوردستانی تێراق»، پێمان خۆشه‌ تۆیش بێی به‌ ئەندامی ئەو پارتیه‌. ئەو کاته‌ بارزانی له‌ مه‌هاباد بوو، منیش قبوڵم کرد. له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ کدا بڕیار درا کتیبخانه‌یه‌ک دانرێ بۆ ئەندامه‌کان. من کرام به‌ به‌رپرس، ناومان لێنا کتیبخانه‌ی پووناکی سلیمانی. خه‌ڵک مانگانه‌یان ئەدا به‌ کتیبخانه‌ و حیزب. منیش به‌ سه‌ر کتیبخانه‌ که‌وه‌ بووم. زۆر که‌س وه‌ک حه‌مه‌ ساڵح دیلان، حه‌مه‌ی ئەحمه‌دی تاها، کامران موکری، په‌ئوف مه‌عرووف خاوه‌نی کتیبخانه‌ی گه‌لاویژ له‌ سلیمانی، محه‌رهم محه‌مه‌د ئەمینێ چیرۆک نووس، نوری شاوه‌یس ... سه‌ردانی کتیبخانه‌ که‌یان ئەکرد و یارمه‌تیان ئەدا. دوا‌ی تیکشانی کۆماری کوردستان له‌ مه‌هاباد، حکومه‌ت هاته‌ سه‌ر کتیبخانه‌ که‌ و فه‌رمانی داخستیان پێدام، وتم ئەمه‌ هۆی بژیومه‌، کابرایه‌ک به‌ تێوی معاون مه‌زه‌هر که‌ کوردی‌کی خه‌ڵکی سلیمانی بوو، وتی ئەبێ دا‌یخه‌ی! منیش دام نه‌خست. ئەیان گرتم دوو پۆژ سێ پۆژ به‌ند ئەکرام، دوا‌یی نازادیان ئەکردم. تا به‌هاری ساڵی دوا‌یی گیرام و وتیان ئەبێ زامینیک بێنی و له‌ سلیمانی نه‌مێنی و بپۆی. خوا عه‌فوی کامه‌لا عه‌بدو‌لای تووتنجی له‌ سلیمانی بوو به‌زامنم.

هاته‌مه‌وه‌ بۆ پینجویین و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بپێ له‌ هاو‌پێکانم گیران. هه‌والیان دامی منیش ئەگیریم. ئیتر هاته‌مه‌وه‌ بۆ مه‌ریوان. لێره‌ش وازم نه‌هێنا. تا کوو ساڵی ۱۹۵۳ و له‌ سه‌رده‌می دوکتور موسه‌ددیق هاتن ماله‌ که‌میان پشکاند و بپێ کتیبی کوردی و پۆژنامه‌ی کوردیم بوو، بردیان. شیخ حه‌مه‌ مارف و مه‌لامه‌مه‌د جوانپۆی و

شاره‌زای په‌وتسی تازه و گۆرپانکارییه‌کانی دنیای ئەدهییات ئەبیت. چاوه شیخه‌لیسلامی هاوړپه له گه‌ل سواره‌ی ئیلخانی زاده و عه‌لی حه‌سه‌نیانی هه‌وه‌لین هه‌نگاوه‌کانی بزافی نوپکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی له کوردستانی ئیران هه‌لده‌گرن. دواتر ئەبسی به مامۆستا له قوتابخانه‌کانی شاری مهربوان و دوا‌ی چهند سال مامۆستایه‌تی دیسانه‌وه ده‌سته‌سه‌ر ئەکریت - تا بچ به‌ش کردنی له مافی کۆمه‌لایه‌تی - له زیندانی «قه‌سری قه‌جهر»ی تاران ئەیهیلنه‌وه. پاش نازاد بوونی له زیندان، به ده‌س فروشی له گونده‌کانی ناوچه‌ی مهربوان بژیوی ژبانی خو‌ی دابین ئەکات. دوا‌ی شو‌پشی گه‌لانی ئیران ئەبهریته‌وه سه‌ر کار و دواتریش له سه‌رکار لائنه‌بریت و به‌یه‌کجاری مهربوان به‌جیده‌هیلت. چاوه له سالی ۱۹۷۹وه له ولاتی سوید ئەژیت.

«ئاسمان دوور و زه‌وی سه‌خت»

له‌رواله‌تیک‌ی خه‌شیمان‌ه‌زیره‌ی چ‌نابینی

له‌عه‌سرینکا

که‌دیوی زالی عیلمی به‌شه‌ر میشی مانگ‌ئه‌قاپینی

له‌رواله‌تیک‌ی خه‌شیمان‌ه‌زیره‌ی چ‌نابینی

له‌کاتیکا

هه‌ر دوو ده‌سی هه‌تا‌کوو ئەنیشکی له‌قور‌ناوه

نه‌ک‌بۆ‌کار

نه‌ک‌بۆ‌قور‌شیلان

به‌لکوو به‌په‌مزی

ته‌می و په‌شیمانی

په‌شیمانی

له‌وان مه‌جالان

وابه‌رد و ئاسنی شیلان

خه‌نجه‌ری خو‌لقاند

بۆ‌ده‌ستی ئەو‌که‌سانه

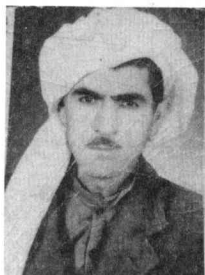
که‌ده‌ستی پچ‌ئه‌نینه‌سه‌ر‌سینه

«نیشتمان و بهار»

نیشتمان وهرزی بههاره و کاتی چوون بۆ شاخته
 کاتی سهیرانی گولالّه و لاله زاری باخته
 کاتی هه لپه رکێ و سه مایه بۆ هه رزه کار و کیژ و لاو
 کاتی سهیری قهلبهزی به فراوی شاخ و داخته
 بۆی خو شتر، گهر له بۆنی عه تری پاریست ئه وی
 بۆی وه نه شه و نه رگس و لولو په ر و گولباخته
 نیشتمان له ندهن به قوربانی نه سیمی بهر به بیان
 خانه باخی ژاوه رۆ، قه سر و ته لار و کاخته
 مه عدهن و کانی ده رامه د بۆ هه ژار و بی نه وا
 پیچک و قه نر و مه نه و ریواسی کویستاناته
 دهنگی موسیقای پیاو یا که مانچه و عود و تار
 دهنگی بلویر و نه وای شمشالی دهستی شوانته
 بۆ نیگاداری سنوورت لاوه کانت وه ک پلنگ
 وان له مه یدانێ خه باتا و کۆچه که ی قوربانته
 نیشتمان بۆ قهومی کورد تا کوو له خه و راپه چله کی
 شیعر و په خشان و وته ی خه مگین ده وا و ده رماته

مه لا که ریم سه ر دۆش (په ژار)

مه لا که ریم مه کی پوور، کوپی محه مه د عه زیز، مانگی
 ئۆ کتۆبری سالی ۱۹۳۲ی زاینی له بنه ماله یه کی تاینی و هه ژار
 له گوندی «سه ر دۆش» چاوی به ژیان هه لپناوه. مامۆستا
 پیاویکی بویر و نیشتمان په روهر و شاعیریکی توانا بووه.
 نازناوی «په ژار» ی بۆ خو ی هه لپژاردوووه. سه د مه خابن
 شیعره کانی وه ک شیعی زۆر به ی شاعیرانی کورد به هۆی

بارودۇخى ناوچە و دەربەدەرى و شەپ و كۆچاوكۆچ كردن فەوتاون. سالى ۱۹۸۸ يىلى
 زاينىيى بە ھۆى تۆپبارانى گوندى «سەردۆش» لە لايەن پړيىمى سەدام حسينەو، چراى
 ژينى ئە كوژيئەو.

«پەژار و مەريوان»^۱

مەريوان تۆھەرئىمى گولّ عوزارى

مەقامى پىر ئەديىي پۇزگارى

بەدىمەن وەك بەھەشتى سەرزەمىنى

ھەموو فەسلى ئەئىي فەسلى بەھارى

زىيارت وەكوو كەوسەر وەھايە

گزنكى خور كە ھەل دىئە دىارى

لە قەلبى ميژوو نووسدا بوى بە عوقدە

كە چەن قەپنە بە خۆشى پايەدارى

پەقيت شاھىدى ھالە مەريوان

جىنانى خورىانى چاوخومارى

گولالەى زەرد و سوورى تۆيە شەونم

وەكوو مەرجان دلۆپ ئەتكى لە زارى

بە شىرىنى پەوشتى پياوھەكانت

لە عالەمدانگىنى يادگارى

تەمەددون ياسەقافە ئىرسى تۆيە

لە پۇژيىكۆ كە ھەيتوو نامدارى

پىرە سىنەت لە زانستى بە ناو بانگ

وەكوو «چۆرى» وەيان وەك چەشنى

بە گۆرى كابلادىارە مەريوان

كە تۆ جىگەى لە بۆقوتى مەدارى

۱. ئەم شىئەرە كاكە «عەبدوللاى نىازى باشماخى» دەسى خستەم كە جىگەى پىر و پىئزانىنە.

دوورپو ئيجازەى مامۆستايە تى وەرئە گرىت. ماوەى ۱۳ سال وەك وانەبىژ لە قوتابخانەى دوورپو خزمەت بە ئايىن ئەكات و لەبەر زانايى و لېھاتوويى لە زانست و وانەوتنەوہدا بە «مودرېسى دوورپو» ئەناسرېت. جىگاي وەبىر ھىنانەوہ بە پېش چوونى بۆ دوورپو بە ھۆى بىرى نەتەوايە تىوہ، لە لايەن پزىمى پاشايە تىيەوہ ماوە بەك قاچاخ ئەيىت.

مودەرپىسى دوورپو، سالى ۱۹۷۸ لە بەر بارى ئالۆزى ناوچەكە، لە گەل پىرى رېبازەكەى «شىخ عوسمانى سىپرا جەددىنى» ھەوارى ژيان بۆ كوردستانى ئىراق ئەگويژىتەوہ و دواى ماوە بەك مانەوہ لە بيارە، لە مزگەوتى مەولانا خالىدى شارۆچكەى سەيد سادق وەك پېش نوژ و وانەبىژ خزمەت دەكات. دواتر ئەرواتە مزگەوتى حاجى عەلى بەگ لە سلیمانى. لە دواى دەستپىكردى راپەرپىنە گشتىيەكە دژ بە دەسلاتی بەعس، بۆ زىدەكەى خۆى مەريوان ئەگەرپیتەوہ. لەو سەردەمەوہ پېش نوژ و وانەبىژى مزگەوتى گوندى «نگل»ە. ئەم مامۆستايە لە ھەر مزگەوت و شوپىتېكدا، قوتابخانە بەكى ئايىنى رازاندۆتەوہ و زۆر مامۆستا و زانای پایە بەرزى پىنگە ياندووە. ئەم لە نووسىنى شىعردا دەستىكى توانای ھەيە. خواھنى چوار كۆمەلە شىعرە، بە دوو زمانى كوردى و فارسى و بە شىوہى كلاسېك لە بابەتگەلى ئايىنى، كۆمەلایەتى و مندالان.

«ئەى منالە كالەكان»

ئەى منالە كالەكان	ئەى منالە كالەكان
بى تۆكل و بى كىنەن	بى تۆكل و بى كىنەن
دېپاك و بى تەماعن	دېپاك و بى تەماعن
ئىوہن ھىوای ئەم گەلە	ئىوہن ھىوای ئەم گەلە
ئىوہن ھىوای ئەم چىنە	ئىوہن ھىوای ئەم چىنە
دايكى دل سۆزى ئىوہ	دايكى دل سۆزى ئىوہ
بە لای لايە و گۆرانى	بە لای لايە و گۆرانى
ئىوہى بە مېھرەبانى	ئىوہى بە مېھرەبانى
نگىنى ناو مالەكان	
جى نشىنى ئەم چىنەن	
نەمامى تازەى باخن	
كە پى بىگەن بە پەلە	
باخى ئەم سەر زەمىنە	
كە دل قايم وەك كىوہ	
بە شىرى پاك و جوانى	
بەرورە كرد بە جوانى	

بو که سبی عیلم و نه دهب
 له بو ته رییه و ته علیم
 له نه زانیی دهر بچن
 ته لاش بکن بی و چان
 مه خه نه ناو نه شغالدان
 ببن به گولی باخی
 گولی هیوای سیس مه کن
 له م دنیا به تی بگن
 نامووس به رنه دهن له دهس
 خاوه نی به سیره ت بن
 به نه دهب ره فتار بکن
 له سو حبه تی به ده نه خلاق
 له شه پ خوتان بکن که پ
 شه ویش بکن به نه هار
 خراپتان پی نایه ژئی
 له جهل دهرتان نه کا
 ئی حترامیان رابگرن
 قیام بکن له به ریان
 له بیرتان نه چیه ته وه
 وه کوو تاجی سه رتانه
 دهستان نایته کاسه
 به سووک ناوی براوه
 ئی ژم دنیا کا و بایه
 هه مووی به دهس خوایه
 ئیتاعه ی نه مری بکن
 فهرمانی به جی بیسن
 بو ندرار به ویسنه ی به یه...

نه مجا خستیه مه کته ب
 چوونه ژیر دهرس موعه لیم
 به شکم شتی فیبر ببن
 ئیه وش خوت و غیره تان
 په نجی دایکی میهره بان
 پو شن که نو و جاخی
 په نجی به هه دهر مه دهن
 به لکوو نه مرن پی بگن
 هه رگیز نه خله تین بو کهس
 یه ک دل و یه ک جههت بن
 نه خلاق له دهس به رنه دهن
 دوور بن له دوودی تریاق
 خوتان پاریزن له شه پ
 سه عی بکن تا به هار
 نه وه ی دهرستان پی ئی ژئی
 ئیه وه فیبر خویندن نه کا
 له قسه یان دهر مه چن
 به نه دهب بن له گه لیان
 که هاتنه ده شته وه
 موعه لیم گه وره تانه
 نه دهب بو خوتان خاسه
 بی نه دهب به شخوراوه
 ئاخو وه سه یه تم وایه
 گشت ئومی د و هیوایه
 دهس له خووا به رمه دهن
 له گه ل نه و نه خووینن
 زانیسی سوودی هه یه

ئەسپى تەبەئى مەن بە بن دارى خەمۆ بە سەراوہ تۆ
 وەرنە رۆژى سەد دەر و دەشت و بیابان تەى ئە کا
 گەر «شەپۆل»ى بى نەوا جارئ لە باخت رپى کەوئ
 یا دزى یە ک دانە سیو، یا دزى دوو بەى ئە کا

سەید رەئووف حەسینی

کۆتایە کانی سالی ۱۹۳۳ی زاینی لە گوندی «نوین»
 چاوی بە ژیان هەلیناوە.

خویندنی بە ئایە تە کانی قورئانەووە لە خەمە تی باوکیدا
 دەست پینە کات. هەر لە مندالیدا بە تامە زرویی بو فیروون شار
 بەشار و گوند بە گوند لە باشوور و رۆژھەلاتی کوردستان هە گبەى زانستی خوئ
 رەنگاوپرەنگ دە کات.

سالی ۱۹۵۹ ژيانى هاوبەش پیک دینیت. بو بژیوی ژيانى خوئ و مالی باوکی زۆر
 کویره وەری و ناسۆر ئە چیریت.

هەژاری و دەربە دەری بەرەو پانتای شیعر هانی ئە دات. خەم و پەژارە و ئاوارە بی
 خوئ بە شیوەى هۆنراوہ دەر ئە بریت. لە سالی ۱۹۵۹ بە دواوہ، سەید رەئووف بە پپی
 بارودۆخی کورد لە ئاوارە بی و سەر لی شیواوی کورد لە کوردستانی ئیراق و ستم و
 سەرەپویی میرە کانی ئیراق بە شیعر دواوہ. بابە تگەلی جیا جیا وە ک : کۆمە لایە تی،
 ناینی، نیشتمانی و هتد... بوونە تە هەوینی هۆنراوہ کانی.

ئەم شاعیرە لە حوجرە و قوتابخانە کەى مامۆستا نامی و فاتحی کوریدا چۆکی
 فیروونی داداوە. مامۆستا مە لا عە بدولکەریمی مودەرپس زۆر کتییی خوئ بە دیاری
 پی بە خشیوہ.

ناو براو لە سالی ۱۹۶۰ بە دواوہ لە گەل مامۆستا عە لایە ددین سە جادیشدا
 پیوہ ندیە کی دۆستانە و شاعیرانەى هە بووہ. (ئە گەر چی لە سەر رە چە لکیان کیشە لە
 ئیوانیاندا درووست ئە بی) ئەم بەرپیزە لە سالی ۱۹۷۷وہ لە گەل مامۆستا محە ممەد
 ئەمین کاردۆخیدا هاتوچۆوی گەرمی هە بووہ. یارمە تی چاکی کاردۆخی داوہ بو
 کۆ کردنەوہ و نووسینی دیوانی سە یدی هە ورامی. بریاریش بووہ کە خوالیخۆشبوو

کاردۆخی دیوانی مامۆستا سەید پەئووفیش کۆبکاتەووە کە ئەجەل مەودای پێ نادات. مامۆستا پەئووف خولیای نووسینی میژووی ناوداران و پیاو ماقوولانی کوردە و لە دەههزار بەیت شێعردا ئەو حەزەیی خۆی دەرپرپووە. دیوانی شێعریشی لە ژێر ناوی «بەهەشتی هەورامان» چاپ و بلۆ کردۆتەووە.

مامۆستا پەئووف ئەگەرچی خۆی بێ مندالە بەلام زۆر مندالی هەتیوو بێ کەسی پێگە یاندووە. ئێستا کە مامۆستای ئایینی مزگەوتی گوندی «هەویە» یە و ژێانی ئاسایی و شاعیرانی خۆی لە گەل ھاوسەرە کەیدا تێپەر ئەکات.

محەممەد مەعرووفی

محەممەد کورپی شێخ جەمیل کورپی شێخ مەعرووفە کە بە پەچەلە ک ئەگەنەو بە شێخەکانی دەگاشێخان و دایکی ناوی فاتمە خاتوونە. سالی ۱۹۳۳ی زاینی لە بنەمالە یەکی ئایینی لە گوندی «باقلاوا» ی کە لاتەرزان چاوی بە ژیان هەلێناووە.

لە خزمەت شێخ موختاری مامی دا خویندنی دەست پیکردوووە و پاشان کتێبە وردەکانی ئەو سەر دەمە ی لە

خزمەتی مەلا محەممەدی کۆماسی خویندوووە. بە دواي فێر بوون و خویندن زۆر شوینی کوردستانی ئەم دیو و ئەو دیو گەراووە و لە خزمەتی زانایانی وە ک: سەید مەحموود شێخەئیسلامی (چۆر)، مامۆستا سەید جەلال (سۆنەتە)، مامۆستا سەید عەتای چۆر چێژی زانستی وەرگرتوووە. دواتر لە سەر دەستی مامۆستای پایەبەرز مەلا باقری بالکدا ئیجازە ی مامۆستایەتی وەرگرتوووە. بەلام مامۆستایەتی نە کردوووە. سالی ۱۹۷۳ هەواری ژیان بۆ شاری مەریوان ئەگۆیژیتەووە لە دایەرە ی پەرۆردە دانەمەزریت و دواتر دیپلۆم وەرئەگرت. دواي ۲۶سال مامۆستایەتی لە مەریوان و گوندەکانی دەوربەری، خانە نشین ئەکریت.

ئەم مامۆستایە لە پەنای ئەرکی مامۆستایەتیدا، لە بواری شێعریشدا چالاکی نواندوووە و نازناوی شێعری «هاوپی» ی بۆ خۆی هەلێاردوووە.

شێعەرەکانی مامۆستا قانع و کاکە حەمە ی بیلوو ئەبێ بە هەوینیک بۆ چوونە ناو دنیای شێعر و هەلبەستەووە. لە بواری رامیاری، کۆمەلایەتی، ئایینی، ئەوین و خۆشەویستی

دیسان سهلامی گهرم و به تینم
 ههلقولاو له ناخ دلّی ههزینم
 پيشکەش به ته ک ته ک مال و خيزانت
 پهروه ردهی فکری بهرز و ليزانت
 يا خوا پینووست ههروا له پئی حهق
 بروا ههتا کوو نه گاهه شه بههق
 له لووتکهی بهرزی ئاسوی ئازادی
 کۆتایي بينی به نامۆرادی
 «ئه نوهر» موخلیسه ههتا کوو ماوه
 نساوت له په پهی دلا نووسراوه
 یه ک وینه له ناو بیل بیه له ی چاوه
 هه رچی ئه پروانم شیوهی جیماوه
 هه زدهی گولانی سالی هه شتا و نو
 پیروژ بایم هات بو خزمه تی تو
 سو پاسی خوا یه ئاخه که لامم
 هاته کۆتایي عهرز و سه لامم

حه میده خالدي

حه میده خالدي کچی خوالیخو شبوو حاجی باوه شیخی
 ئه لمانه یه. سالی ۱۹۴۴ له گوندي «ئه لمانه» له بنه ماله یه کی
 نایینی و نیشتمان پهروه ر چاوی به ژيان هه ليناوه. به هوی نزم
 بوونی ئاستی هوشیاری کۆمه لایه تی و داب و نه ریتی ئه و
 سه رده مه ی کۆمه لگای کورده واری له ئاست ژنان و کچاندا، ئه مپیش وه ک ژنان و
 کچانی سه رده می خووی، له خویندن و فیر بوون بی به ش بوو و نه ی توانی چیژ له
 به هره ی خوا پینداوی خووی وه ربگری.

له ساله کانی ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ به که لک وه رگرتن له که لاسه کانی (نهضت
 سواد آموزی) توانی تاراده یه ک خویندن و نووسین فیر بیت. چه رمه سه ری ژيان و

پهرستارى كردن له داىكى خوى كه نه خوښ بوو و ههست و سۆزى داىكى، واى لى كرد كه دهست بۆ پېننوس ببات و نه زمونى شيعرى خوى بخاته بهر دهست خزمان و دۆستانى. ئىستا خهرمانى له كچ و كور و مالى دنيا، ژيانى كۆمهلى شيعر و ههلبهسته. ئاواته خوازه كه رۆژى دهفتهره شيعره كهى چاپ بكرىت و بكه ويته بهر دهست خوینهران.

«بى وه فایى پیاوی خراب»

چهند سال له مال مىرد ژن پهنج نه كيشیت
 خوین و موخى خوى هه موو نه بیژیت
 له دهستى ئەدات قوناعى جوانى
 نه ییت به فیدای مال و میوانى
 نه و له شه جوانه هه مووی تیکته شکیت
 له زهت و خوښى له دهستى نه چیت
 قهدرى نازايت پیاوی بى وه فا
 پى نه لى برپۆ خوا په كم ناخا
 ژن عومرى گه یشت به چل و په نجا
 پیاو بۆ ژن تر ئینجا هه ول ئەدا
 ریش و سیمى له دهواو دهرمان
 هه مووی رهش نه كات پیاوی فرهزان
 لیباسى تازنه كه كاته بهرى
 كهوشى قاوه یی، بۆیه بۆ سهرى
 خوى بۆن خوښ نه كات به عه تر و گولاو
 سهرو زبان خوښ له گه ل ژن و پیاو
 به خاتر نه وه ژن تر بهینیت
 بۆ ژنى كۆنه ی گۆر هه لئه كه تیت
 هیواى ژن هینان كه له لى ئەدات جوښ
 له لای نامیت عه قل و فام و هوش
 به جیگه ی به حس و ته كییر له ناو مال
 جوین و هه را بوو له گه ل قسه ی تال

مه‌لا محهمه‌دی جه وان‌پوودی^۱

مه‌لا محهمه‌دی کورپی زانای پایه به‌رز مه‌لا مه‌حموودی
جه وان‌پوودی سالی ۱۹۳۶ی زاینی له گوندی «ده‌ره‌تفی» چاوی
به ژیان هه‌لیئاوه. له خزمه‌تی باو کیدا خویندن ده‌ست پیئه‌کات و
بو تیراو بوون له کانیاوی زانست پروو له کوردستانی عیراق
ئه‌کات. زۆربه‌ی شار و گونده‌کان ئه‌گه‌رپیت و به‌خزمه‌تی

مامۆستا ناودار و پایه‌به‌رزه‌کانی سلیمانی و ده‌وروبه‌ری ئه‌گه‌یه‌ت. دوا‌ی چهند سال
ئه‌گه‌رپیت‌هوه ده‌ره‌تفی و لای باو کیدا دریزه به‌خویندن ئه‌دات و پاشان ئه‌پرواته
خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محهمه‌د ئه‌مینی کانی سانان. هه‌ر له‌و سالانه‌وه، له‌ت‌مه‌نی
حه‌فته‌ سالییه‌وه چالاکیه‌ سیاسییه‌ کانی ده‌ست پیده‌کات و چالاکیه‌ سیاسی ئه‌و تا
دواین ساته‌کانی ژیان بیری بووه له‌ وه‌ستان له‌ به‌رانبه‌ر زۆر و نابه‌رابه‌ری چ له‌
به‌رانبه‌ر ئه‌رباییکی زۆردار و چ ده‌وله‌تیکه‌ سه‌ره‌پۆ وه‌ک ده‌وله‌تی پاشایه‌تی.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی چهند سال له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا باق‌ری بالک - دواتر ئه‌بێ به‌
خه‌زوره‌ی - خویندوو‌یه‌تی. دیسانه‌وه به‌ره‌و سلیمانی ئه‌گه‌رپیت‌هوه و سه‌رئه‌نجام له‌
خزمه‌ت خه‌تیبی سلیمانی (شیخ محهمه‌دی خه‌تیبی گه‌وره) ئیجازه‌ی زانستی
وه‌رئه‌گریت. به‌هۆی نه‌خۆشی و کۆچی دوا‌یی باو کیه‌وه ئه‌گه‌رپیت‌هوه زیده‌که‌ی
خۆی. به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌هۆی ئاگا کردنه‌وه‌ی خه‌لکی چه‌وساوه و ژێرده‌ستی
گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر، بی و چان له‌ ژێر هه‌رپه‌شه و ئازاری ئه‌رباب و زه‌وی‌داره‌کان‌دا
ئه‌بیت. هه‌روه‌ها سه‌له‌کانی ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲ له‌لایه‌ن ده‌زگای ده‌وله‌تیه‌وه حوکه‌می
ده‌سه‌سه‌ری بو‌ده‌ر ئه‌چیت و چهندین جار په‌لاماری کوشتنی ئه‌ده‌ن. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه
ده‌ست له‌ مه‌لایه‌تی هه‌ل ئه‌گرئ و به‌میکانیکه‌ی، خه‌یاتی، دوکانداری، جۆشکاری،
شۆفیری و ... ژیان به‌سه‌ر ئه‌بات.

هه‌ر له‌ مندالییه‌وه نیشانی داوه که هۆگری فیر بوونه. له‌سه‌رده‌می مندالییدا که
باوکی ده‌رسی وتوو‌ته‌وه ئه‌م نووسه‌ره له‌ دووره‌وه گویستی وانه‌کان بووه و کاتێ

۱. ئه‌م زانباریه‌ کاک «سه‌لاحی کورپی» ده‌سی خستم که جیگای ریز و پێزانینه.

فہ قیکانی باوکی نہ یانتوانیوہ وہ لّامی پرسیارہ کان بدہنہوہ، زور چالاکانہ وہ لّامی داوہ تہوہ. ثم ماموستایہ لہ سہر زوریک لہ کتیبہ کانی فہلسف و مہنتق پہراویزی نووسیوہ. نامیلکہ یہ کی لہ سہر فہلسفہ نامادہ یہ کہ ہیشتا لہ چاپ نہ دراوہ. کتیبیکی سہبارت بہ جوغرافیا و میژووی مہریوان و زانیانی ناوچہ نووسیوہ کہ بہ داخوہ مہرگ دہرفہ تی تہواو کردنی پینہ داوہ. زور هوگری خویندہنوہ و نووسینی شیعر بووہ و ئەو شیعرانہی بہ خہ تی خوئی لہ سہر زوربہی دہفتہر و کتیبہ کانی لہ کاتی خویندہنوہ یان نووسیونی، ئە گہر کو بکریئہنوہ دہفتہرہ شیعریکی تہواوہ.

دوای چہند مانگ نہ خوشین و شیمی دہرمانی لہ مانگی مارسی سالی ۱۹۹۳ مال ئاوی لہ ژیان ئە کات و وہسہت نامہ کہی چہن وشہ و دوو پارچہ هوئراوہی خوئی بووہ کہ لہ سہر چہسپیکی کاغہزی لکاندویہ تی بہ بن دہستیہوہ.

ئەحمەد محەممەدی

سالی ۱۹۳۸ی زایینی لہ جہرگہی ہیرشی ہیزہ کانی شای ئیران بو سہر گوندی «دزلی» کہ بووہ هوئی ئاوارہیی و دہرچوونی خہلک بو بناری شارہ زوور، لہ لووتکہی بہرزی کتیبہ کانی ہورامان لہ سہر سنوور «ملّہوہرد» لہ دایک بووہ.

قوناعی سہرہ تایی لہ مہریوان و دواناوندیشی لہ بہشی ئەدہبی لہ کرماشان تہواو کردوہ. لہ تہمہنی بیست و یہک سالاندا وہک دہرچہدار لہ سپای ئەوکاتہی ئیراندا وہرگیراوہ.

سالی ۱۹۶۰ لہ تہمہنی بیست و دوو سالاندا لہ ناوہندی توپخانہی ئیسفہانہنوہ بو ناوہندی سپای چواری پوژئاوای ئیران لہ شاری کرماشان ئەگوپزرتہنوہ و ہہر لہویش وہک وہرگیرپی بلاقو کہ کوردیہ کانی سپای پوژئاوای ئیران دائہمہزریت. لہ نیوان سالہ کانی ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۳ وہک وہرگیرپی ستادی سپای ئیران ئەو ئەرکہ بہرپیوہ ئەبات.

لہ داوی سی سال خزمہت کردن لہ سپای ئیراندا و جیگا گوپرکیہ کی زور لہ سالی ۱۹۸۸ خانہ نشین ئەبیٹ.

برې و پړهنگ کارۍ له گڼل پښکھاتنی پښکخراوی «پیکار با بیسوادۍ» دواۍ سهرکهوتن له تاقیکاریدا نه بې به ماموستای قوتابخانهۍ «ژریزه» و دواتریش «دیوه زناو». له دریژهی خزمه تی ماموستاییدا، له دایه ری په روه رده و بارهینانی مه ریوان بهرپر سیاریه تی وه نه ستو ته گریت. دواتر یو سنه نه گوینر یته وه و له قوتابخانه کانی شاری سنه دا وانه نه لیته وه. سالی ۱۹۸۸ له تاقیکاری پله ی سیتی ماموستایانی ثابینی دا به شداری نه کات و له لایهن «وه زاره تی زانست و فیر کاری بالآ» دوکتورای پی نه به خشریت.

ماموستا قانع کاریگریه کی په کجار زوری له سهر داناوه و بهره و نووسین هانی داوه. هه نوو که ش دانیشتووی شاری سنه یه و خه ریکی خویندنه وه و نووسین و لیکولینه وه یه.

کارنامه ی فهرهنگی نه حمده نه زیری:

بلاو کراوه کان:

۱- زایه لای زریار. ۲- کو کردنه وه ی «دیوانی مه لاحه سنی دزلی». ۳- ساخ کردنه وه و له چاپ دانی «تاریخ سلاطین هورامان». بلاو نه کراوه کان:

۱- کتیبی «ههورامان ناسی» له هشت بهرگ و شش هزار لاپه رده دا. (له بهر زور بوونی هیشتا چاپ نه بووه، به لام کورته یه ک له باسه کانی نه م کتیبه به ناوی «بهر کولیک له ههورامان ناسی» له ژیر چاپدا یه. ۲- بهر هه می بلاو نه کراوه ی «ماموستا مه لا سالی نه سپه ریزی» ناسراو به «موحریق».

۳- کتیبی «گه نجینه ی وشه ی کوردی».

۴- کو کردنه وه و ناماده کردنی «دیوانی فهریقی».

۵- کتیبی «قسه خو شه کوردیه کان و گولبژریک له رسته ی مرواری».

۱. «پیکار با بیسوادۍ» واته بهرنگاری له گڼل نه خویندنه واری، له ده به ی شهستی زابینی دا له تیران دهستی به جالاکۍ کرد و نه رکه سهره کیه که ی خویندنه وار کردنی گه وره سالانی نه خویندنه وار بوو.

۶- کتیبی «کایه کوردییه کان» که دووسه دو چوار گه مەى کوردی ئە گرښته بهر.
۷- نووسین و کۆکردنه وهی قسه خوښه کوردییه کانى ناوچهى مەریوان و دهوا و
دهرمانى زوى ئەم ناوچه یه.

هاوکارى کردن به شیوهى نووسین و وتار له گه‌ل زۆربهى پۆژنامه و
حه‌وتوونامه کانى کوردستانى پۆژهلآت و باشوور، به‌شدارى کردن له کۆنگره‌کانى
ناوخۆ و دهره‌وه‌دا، وه‌ك: هه‌وراماناسى، کۆنگره‌ى مه‌وله‌وى، کۆنگره‌ى مه‌ولانا
خالید نه‌قشبه‌ندى، کۆنگره‌ى مه‌شاهیرى كورد و... نووسین و ئاماده‌کردنى
به‌رنامه‌گه‌لى جیا جیا بۆ میدیا کوردییه‌کان و به‌شدارى راسته‌وخۆ له به‌رنامه‌کانیانا.

محهمهد پرووستایى (مامۆستا حافز)

مامۆستا حافز، مانگی سېى سالى ۱۹۴۷ى زاینى له
گوندى «باشماخ» له بنه‌ماله‌یه‌كى مام ناوه‌ندى چاوى به‌ژيان
هه‌لئناوه. باوكى «حاجى ئەحمده» و دايكى «ئامینه» خاتوونه.
مامۆستا له خزمه‌تى مامۆستایان: مامۆستا عارفى بییره له
باشماخ، مامۆستا مه‌لا ئەحمده گه‌رمیانی له سلیمانى، مامۆستا

مه‌لا عه‌بدوللا زه‌رواوى له سلیمانى و مامۆستا مه‌لا محهمهدى خوداجو له باشماخ،
چۆكى فه‌قیه‌تى داداوه. سالى ۱۹۷۲ ژيانى هاوبه‌شى پیکه‌یناوه و باخى ژيانى بى
گوله‌ و له گه‌ل «زه‌رپن» خاتوونى خیزانى بى‌ منداڵ ئەژین و دنیای پان و به‌رىنى به
دوو چاوى سه‌ر نه‌بینیوه. ئەم پیاوه نه‌فس به‌رز و قسه‌خوښه، له ژيانیدا بۆ جارپیکش
ده‌ستى بۆ لای كه‌س رانه‌كیشاوه و وه‌ك كاسیكى لیها‌توو، زۆر له خزمه‌تى هه‌ژاران
و نه‌داران دایه. له مالله‌ خنجیلانه‌كه‌ى وه‌ك قوتابخانه‌یه‌ك كه‌لك وه‌رئه‌گریت و بى
چاوه‌روانى مالى دنیا وانه‌ى قورئان ئەلئته‌وه.

وه‌رگێرانی کتیبى «جوهرالنضید»ى شیخ مه‌عرووفى نو‌ده‌ى (له سه‌ر زانستى
ته‌جويد) له عه‌ره‌بییه‌وه بۆ کوردی یه‌كێك له چالاکیه‌کانى مامۆستا له بواری
نووسیندا یه‌ كه‌ وه‌ك سى. دى. كه‌وتۆته به‌ر ده‌ست هۆگرانى. مامۆستا حافز
ئێستا (۲۰۱۱) دانیشتووى مه‌ریوانه.

مه عرووف بهرزه نجی، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۸- سې کوچکەي هه رهس، له نيو بهردناشی پۆم و عه جه مەدا، نووسینی سه لام خوشناو، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۹- کاروانیک له شه هیدانی حیزی دیمۆ کراتی کوردستانی تیران له ده وری به هله ویدا، نووسینی هسه ن قزلیجی، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۱۰- به سه رهات و ژیا نی پروفیسۆر ئەمین زه کی، نووسینی مه عرووف جیاوک، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۱۱- بیره وهریه کانی جنرال (سپاهبۆد ئەمانۆللا جیهانبانی و نۆردو کیشی و هیرش هینانی نهرتەشی تیران دژ به سمکۆ).

۱۲- بزوتنه وهی پزگاریخوازی گه لی کورد له کوردستانی تورکیا، نووسینی جنرال تیحسان نووری بدلیسی، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۱۳- لاپه ره به ک له میژووی گه لی کورد.

۱۴- بارزانی له مه هاباده وه بۆ لیواره کانی ئاراز، نووسینی نه جه ف قولی پسیان، وهر گپړانی بۆ سه زمانی فارسی.

۱۵- بۆ ناگاداری به پێزان، تانیستا چوارده بابەت و پيساله و نامیلکه و به سه رهات و ژیا نی پێبه ران و که له پیاوانی گه لی کوردم نووسیوه و له به ره مه چاپ کراوه کاندما به نیوی «تعلیقات» له چاپ دراوه که ئەمانەن:

۱۶- به سه رهات و ژیا نی پیشه وای سه ره بهرز و گه وری کورد، شه هید قازی محه مه د سه رۆک کۆماری کوردستان.

۱۷- شیخ مه حموودی نه مر دانهری به ردی بناغهی بزوتنه وهی پزگاریخوازی گه لی کورد.

۱۸- مسته فا بارزانی نه مر دانهری به ردی بناغهی بزوتنه وهی پزگاریخوازی گه لی کورد.

۱۹- شیخ سه عیدی پیران، شه هیدی پێگای ئازادی گه لی کورد و پێبه ری شوێشی ناگری داخ (ئارارات) ۱۹۲۵.

۲۰- شه هید سمایل ناغای سمکۆ، پێبه ری بزوتنه وهی پزگاریخوازی گه لی کورد.

۲۱- به سه رهات و ژیا نی میژوو نووس، شاعیر و وهر گپړی بلیمه تی کورد،

عه بدولپه حمان شه ره فكه ندى (هه ژار).

۲۲- به سهرهاتى عه لانه ددين سه جادى، ميژوونوس و نه ديبى پايه به رزى كورد.

۲۳- بنه مالهى به درخانيه كان و بزووتنه وهى رزگار يخوازى نه و بنه ماله بو به ده سه پينانى مافى په وای گه لى كورد.

۲۴- جاسووسى كردنى جنرال ميچرسون له كوردستان.

۲۵- رپكه و تننامهى به ناوبانگى ۱۹۲۷ له نيوان به ريتانيا و شيخ مه محمودى نه مردا.

۲۶- نازاد كردنى شيخ مه محمودى نه مر له زيندانى «قه له به ندى» به غدا به هوى ده رويش حسيني سنه يى.

۲۷- دوايين شه ره كانى مه محمود خانى دزلى دژ به بریتانيا.

۲۸- به سهرهات و ژيانى مسته فا بارزانى نه مر.

۲۹- ناميلكه يه ك سه بارهت به شوپشه كانى شيخ مه محمودى نه مر، له كو نگره ي

بالاى سليمانى خو پندرايه وه و مه دالى زي پينى پي به خشرا.

ئيبيراهيم غه ريبى

سالى ۱۹۴۱ى زايينى له. گوندى «كانى پان» سه ره به

ناوچه ي له يلاخ هاتووه ته دنيا. پيشه و كارى بنه ماله كه ي

كشت و كال بووه و به و شيوه ژيانان بردووه ته سه ر. به

هو ي ناكو كيه ك كه نه كه ويته نيوان بنه ماله كه ي و

بنه ماله يه كى تر زيدي خو يان به جى دي لَن و روو له گونديكى تر به نيوى «كه رگ ناوا»

نه كه ن و له وي نه تيردرپته حوجره ي مزگه وت و جزوى عه ممه نه خو پينيت. له به ر

بارى لاوازى ژيان روو نه كه نه سنه و پاشان ميريوان و له ويشه وه به ره و تيراق نه پون

تا له كه ركووك نه گير سينه وه. پاش دوو سال به هو ي تيرانى بگيره وه ديسان

باروبنه يان به ره و نه م ديو نه پيچنه وه و ميريوان نه بچ به مال و زيديان.

خو پيندى سه ره تايى له ميريوان ده ست پينه كات. سالى ۱۹۶۰ له «دانشسراى

مقدماتى تربيت معلم» له سنه بو ماموستايه تى وه ره نه گيريت. دواى ته واو كردنى خولى

فيركارى نه گه رپته وه ميريوان وجل و به رگى ماموستايه تى له به ره نه كات و به بير و

هزرى روزه وه سى و چوار سالى په به ق ده ستى له رزو كى قوتايانى قوناغى سه ره تايى

و چا په مەنیا نەو ه گە یشتوو ه تە بەردەنگی خۆیان: پادییۆ سنە و پادییۆ کرماشان؛
 حەو تە نامە و گۆفاره کانی: بانگی حەق، ناسۆ (گۆفاری زانکۆی سەنعەتی ئیسفەهان)،
 پوانگە (گۆفاری زانکۆی کوردستان)، و هاوار.

و ه کوو کتیب ئە توائن ئاماژە بە وەر گێڕانی قورئانی پیرۆز بکەین کە ئامادە ی
 چا پە. ئیستاش خەریکە کار لە سەر کتیبیک ئە کات لە مەر میژووی شار و ناوچە ی مەریوان.

ناسر حەیدەری کانی سانانی

کورپی حەمەخان کورپی مەحموود خانی کانی سانان و
 دایکی «تاووس» خاتوون کچی سلیمان خانی جافە. سالی
 ۱۹۴۸ ی زاینی لە گوندی «شەیان»^۱ لە ناوچە ی شلیر لە
 کوردستانی ئیراق چاوی بە ژیان هەڵتیاو.

ئەم نووسەرە ئەلیت^۲: «هەر لە کانی سانان چومە مەدرەسە.

لە بیرمە بە شیک لە ماله کە ی خۆمان بۆ مەدرەسە و مالی

مامۆستا تەرخان کردبوو. ئەو شوینە لە میژووە مەدرەسە ی تیدا بوو. یە کەم مامۆستام
 پیاویکی قسە خۆشی خاوەن هەستی شیعی سنە یی بوو بە ئیوی ئاغای «هوشیار». من
 کە کورپی سەرۆک عەشیرە ی حەیدەری بووم، و ه ک قوتابیه کانی تر سەیری

۱. لە دوا ی کۆچی دوا یی خوالێخۆشبوو مەحموود خانی کانی سانان لە سالی ۱۹۴۱ لە زیندانی «قەسری قاجار» ی
 تاراندا، حەمەخان کورپی ئە کەوینە ژێر زەبر و زەنگ و مولک و مالی لیزهوت ئە کریت. حەمەخان کە خوینەواری
 ئاکادمیای نیرامی لە تاران بوو، لە گەل پتر لە ۷۰ کەس لە هاوڕێانی لە مەریوان، لە سەر بانگێشتی قازی محەممەد
 ئەرواته مەهاباد و تیکەل بەو شوێنە ئەبیت و بە ی سەر هەنگی یخ ئەبە خشریت. پێش لە هاتی سوپای نیرامی و هەرەس
 هێنانی کۆماری کوردستان، لە سەر پێشباری پێشەوا قازی، مەهاباد بە جید ئلیت. ئەچیتە «میشیاو» و بە هۆی راوهدونانی
 دەوڵەتی ئیراقو، ئەویش بە جید ئلیت و ئەرواته «شەیان» و پەنا ئەبا بۆ شیخ مەحموودی نەمر و لای شیخ دائە نیشیت. بە
 تاوانی بە شدار ی چالاکانە لە کۆماری کوردستاندا، بە شیوێ غیابی بریاری لە سیدارەدانی لە لایەن حکومەتی ئیرانەو
 بۆ دەر ئەچیت. پاش سالیک لە لایەن «سپەههود پرم ئارا»و ئەو بریارە هەلئەو شیتەو و بەم جۆرە ئەگەریتەو زیندە کە ی
 خۆی کانی سانان.

۲. وت و وێژ لە گەل نووسەر.

۳. یە کەم خویندنگا لە مەریوان لە سالی ۱۹۲۶ لەو شوینەدا، لە سەر خواست و ویستی خوالێخۆشبوو مەحموود خانی
 کانی سانان دائە مەزريت. پاش گرتن و دوورخستنهو ی سەرۆک عەشیرە کانی کوردستان لە سالی ۱۹۳۰ و ۱۹۳۱ لە
 لایەن حکومەتی رەزاشاوه، ئەو قوتابخانەش دائە خريت. سالی ۱۹۵۴ دیسان دائە مەزريتەو.

شاره زای په وټی تازه و گډوانکاریه کانی دنیای نه ده بیات نه بیت. چاوه شیخه لئیسلامی هاوړی له گه ل سواره ی ټیلخانی زاده و عه لی حه سه نیانی هه وه لئین هه نگاهه کانی بزافی نو ټکر د نه وه ی شیعی کوردی له کوردستانی ټیران هه لده گرن. دواتر نه بی به ماموستا له قوتابخانه کانی شاری مهربوان و دوا ی چند سال ماموستایه تی دیسانه وه ده سته سهر نه کریت - تا بی به ش کردنی له مافی کومه لایه تی - له زیندانی «قه سری قه جهر» ی تاران نه یه ټلنه وه. پاش نازاد بوونی له زیندان، به دهس فروشی له گونده کانی ناوچه ی مهربوان بزوی ژبانی خو ی دابین نه کات. دوا ی شوړشی گه لانی ټیران نه بریته وه سهر کار و دواتریش له سهر کار لانه بریت و به یه کجاری مهربوان به جیده هیلت. چاوه له سالی ۱۹۷۹ او له ولاتی سوید نه ژیت.

«ناسمان دوور و زهوی سخت»

له پوآله ټیکي خه شیمانه زیره ی چ نابینی

له عه سر ټکا

که دیوی زالی عیلمی به شهر میثی مانگ نه قاپینی

له پوآله ټیکي خه شیمانه زیره ی چ نابینی

له کاتیکا

هر دوو دهسی هه تا کوو نه نیشکی له قور ناوه

نه ک بو کار

نه ک بو قور شیلان

به لکوو به په مزی

ته می و په شیمانی

په شیمانی

له وان مه جالان

وابه رد و ناسنی شیلان

خه نه جهری خو لقاند

بو دهستی نه و که سانه

که دهستی پی نه ټینه سهر سینه

له وان مه جالان
 وا عه رزي هه لڊري
 به چنگه پڻي
 تا مشڪي هه ماري مائي ناغا
 به خه له ي سوور
 گورپن بي و خرپن بي
 مناله ڪاني نه ويش ببه بو ڪه دارينه
 له پوآله تيڪي خه شيما نه زيره ي چ ناييني
 له ڪا تيڪا
 خه نه جر و ده سه ڪه وشه ي نه ماوه
 بو ده ستي بهر پشتين
 له پوآله تيڪي خه شيما نه زيره ي چ ناييني
 له ڪا تيڪا
 هاتو ته گويسه بان
 سه ر گويسه باني مائي پوو خاوي
 هاوار نه ڪا:
 گه لي براده رينه!
 زه وي سه خته ناسمان دووره.
 (پاييزي ۱۹۶۵)

«بو مه هاباد»

لاي گه لاويڙ چله ي هاوينه
 پوڙه وه ڪ پوومه تي يار پر تينه
 ڪه لڪه له ي گه شت و گه پم ڪه و ته وه سه ر
 به م گر و ڪلپه سه رم نايه سه فهر
 بو مه هابادي هه ڙار و هيمن
 تاسه پر گيان و دل ي به سويمن

تاقه‌داری کزی پیری عه‌ودال
 دیمه‌نی «هیمن»ی هینامه خه‌یال
 وه‌کوو نه‌و تاک و ته‌ریک له‌م لیژا
 غه‌یری سوپراوی گپراو نه‌یچیژا
 (۱۹۶۶)

«شه‌و»

شه‌وم برده‌سه‌ر به‌ئاواتی خه‌و
 خه‌و نه‌بوو له‌به‌ر خه‌یالاتی شه‌و
 تاریکی شه‌وان خه‌یال نه‌هینی
 دریزی خه‌یال خه‌و نه‌ره‌وینی
 (۱۹۶۳)

ماموستا مه‌حموود ده‌ستووره (موده‌پیس)

ماموستا مه‌حموود کورپی «محه‌مه» و «ئامین» خاتوونه.
 سالی ۱۹۴۱ی زاینی له‌گوندی «کال» چاوی به‌ژیان
 هه‌لیناوه. سه‌رتای خویندنی به‌قورئانه‌وه له‌لای
 خوالیخوشبوو «شیخ‌عابدی کال» ده‌ست پیته‌کات. بو

دریژه‌دان به‌خویندن زور شوینی کوردستانی ئیران و ئیراق گه‌راوه و له‌خزمه‌ت نه‌م
 زانایانه‌دا چیژی وه‌رگر تووه؛ ماموستا شیخ‌جالال فاروقی (نژمار)، ماموستا عارف
 وه‌سنه‌یی (سه‌ردۆش)، ماموستا سه‌ید‌علی خالیدی (نی)، ماموستا عارف
 عه‌لامی (وله‌ژیر)، ماموستا فایه‌ق نه‌لمانه‌یی و ماموستا که‌ریم سه‌ردۆش (وه‌یسه)،
 ماموستا ئیسماعیل (پینجوین)، ماموستا سه‌نه‌(عه‌بابه‌یلێ)، ماموستا شیخ‌حسین
 (نزاره)، ماموستا محه‌مه‌دی مل‌چه‌ور (به‌رده‌ره‌شه)، ماموستا محه‌مه‌د نه‌مین
 عالی (کانی سانان). سالی ۱۹۶۵ له‌سه‌رده‌ستی ماموستای کانی سانان له‌خانه‌قای

دوورپو ئیجازه‌ی مامۆستایه‌تی وه‌رئه‌گریت. ماوه‌ی ۱۳سال و ه‌ک وانه‌بیژ له قوتابخانه‌ی دوورپو خزمه‌ت به‌ئاین ئه‌کات و له‌به‌ر زانایی و لیهاتووایی له‌زانست و وانه‌وتنه‌وه‌دا به «مودرپسی دوورپو» ئه‌ناسریت. جینگای وه‌بیر ه‌ینانه‌وه‌یه‌ پێش‌چوونی بۆ دوورپو به‌هۆی بیری نه‌ته‌وايه‌تیه‌وه، له‌لایه‌ن پرژیمی پاشایه‌تیه‌وه‌ ماوه‌یه‌ک قاجاخ ئه‌بیته‌.

موده‌رپسی دوورپو، سالی ۱۹۷۸ له‌به‌ر باری ئالۆزی ناوچه‌که، له‌گه‌ل پیری رپبازه‌که‌ی «شیخ‌عوسمانی سێپراجه‌ددینی» هه‌واری ژبان بۆ کوردستانی ئیراق ئه‌گه‌وێژیته‌وه‌ و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌ له‌بیاره، له‌مزگه‌وتی مه‌ولانا خالیدی شارۆچکه‌ی سه‌ید سادق وه‌ک پێش‌نوێژ و وانه‌بیژ خزمه‌ت ده‌کات. دواتر ئه‌رواته‌ مزگه‌وتی حاجی‌عه‌لی به‌گ له‌سلیمانی. له‌دوا‌ی ده‌ستپێکردنی راپه‌رینه‌گه‌شتیه‌که‌ دژ به‌ده‌سه‌لاتی به‌عس، بۆ‌زیده‌که‌ی خۆی مه‌ریوان ئه‌گه‌ریته‌وه‌. له‌وه‌سه‌رده‌مه‌وه‌ پێش‌نوێژ و وانه‌بیژی مزگه‌وتی گوندی «نگل»ه. ئه‌م مامۆستایه‌ له‌هه‌ر مزگه‌وت و شوپێتیکدا، قوتابخانه‌یه‌کی ئایینی رازاندۆته‌وه‌ و زۆر مامۆستا و زانای پایه‌به‌رز یه‌ پێگه‌یاندووه‌. ئه‌م له‌نووینی شێعردا ده‌ستیکێ توانای هه‌یه‌. خاوه‌نی چوار کۆمه‌له‌ شێعره‌، به‌دوو‌زمانی کوردی و فارسی و به‌شێوه‌ی کلاسیک له‌بابه‌تگه‌لی ئایینی، کۆمه‌لایه‌تی و مندالان.

«ئهی مناله‌ کاله‌کان»

ئهی مناله‌ کاله‌کان	ئهی مناله‌ کاله‌کان
بێ‌توکل و بێ‌کینه‌ن	بێ‌توکل و بێ‌کینه‌ن
دڵپاک و بێ‌ته‌ماعن	دڵپاک و بێ‌ته‌ماعن
ئێ‌وه‌ن هی‌وای ئه‌م‌گه‌له‌	ئێ‌وه‌ن هی‌وای ئه‌م‌گه‌له‌
ئێ‌وه‌ن هی‌وای ئه‌م‌چینه‌	ئێ‌وه‌ن هی‌وای ئه‌م‌چینه‌
دایکی دڵسۆزی ئێ‌وه‌	دایکی دڵسۆزی ئێ‌وه‌
به‌لای لایه‌و گۆرانی	به‌لای لایه‌و گۆرانی
ئێ‌وه‌ی به‌مێهره‌بانی	ئێ‌وه‌ی به‌مێهره‌بانی
نگینی ناو‌ماله‌کان	
جێ‌نشینێ ئه‌م‌چینه‌ن	
نه‌مامی تازه‌ی باخن	
که‌پێ‌بگه‌ن به‌په‌له‌	
باخی ئه‌م‌سه‌رزه‌می‌نه‌	
که‌دڵ‌قایم وه‌ک‌کی‌وه‌	
به‌شیری پاک و جوانی	
په‌روه‌رده‌کرد به‌جوانی	

ٺهه مڃا خستيه مه ڪتب
 چوونه ڙير دهرس موعه لليم
 به شڪم شتي فير ببن
 ٿيوهش خوت و غيره تان
 رهنجي داڪي ميهره بان
 پوڻن ڪه نؤ و جاخي
 رهنجي به هه دهر مه دهن
 به لڪو و نه مرن پي بگن
 هه رگيز نه خله تين بؤ ڪه س
 يه ڪ دل و يه ڪ جهههت بن
 نه خلاق له دهرس به رنه دهن
 دوور بن له دوودي ترياق
 خوتان پاريزن له شهر
 سه عي بڪن تا به هار
 نه وه ي دهرستان پي ٿيڙي
 ٿيوه فير خويندن نه ڪا
 له قسه يان دهر مه چن
 به نه دهب بن له گه ليان
 ڪه هاتنه ده شته وه
 موعه لليم گه وره تانه
 نه دهب بؤ خوتان خاصه
 بي نه دهب به شخوراوه
 ناخر وه سهيه تم وايه
 گشت ٿوميد و هيوايه
 دهرس له خوا به رمه دهن
 له گه ل نه وا نه خوئين
 زانين پي سوودي هه يه

بؤ ڪه سبي عيلم و نه دهب
 له بؤ ته ريهه و ته عليم
 له نه زانسي دهر بچن
 ته لاش بڪن بي و چان
 مه خه نه ناو نه شغالدان
 ببن به گولي باخي
 گولي هيواي سيس مه ڪن
 له م دنيا يه تي بگن
 نامووس به رنه دهن له دهرس
 خواهني به سيرهت بن
 به نه دهب ره فتار بڪن
 له سو جهه تي به نه خلاق
 له شهر خوتان بڪن ڪه ر
 شهو يش بڪن به نه هار
 خراپتان پي نايه ڙي
 له جهه ل دهرتان نه ڪا
 ٿي حتراميان رابگرن
 قيام بڪن له به ريان
 له بيرتان نه چي ته وه
 وه ڪو و تاجي سه رتانه
 دهستان نائته ڪاسه
 به سووڪ ناوي براوه
 ٿي ٿرم دنيا ڪا و بايه
 هه مووي به دهرس خوايه
 ٿياعه ي ٿه مري بڪن
 فهرماني به جي يينن
 بؤ ندار به وي نه ي به يه...

ئەنوەر لەھۆنیان

سالی ۱۹۴۳ی زاینی له گوندی «کیکن» له ناوچهی خا و میراوی مەریوان له دایک بووه. باوکی محەممەد سەعید، ناسراو بە گرووبان سەعید بووه که له تەمەنی شەش سالی کاک ئەنوەردا له شەپری نیوان «لەهۆن و جوانپو» ئە کوژریت. نه جیبه خانمی دایکی ئەرکی به خێو کردن و پهروه ده کردنی له گهڵ هاوسه ره که ی عهبدوڵلا به گی قامیشله وهستۆ ئه گری. باوه پياره کهش وه ک کورپی خۆی پهروه ده ی ئه کات.

سالی ۱۹۷۳ ئه بی به چریک و شەش مانگی ئاخری له گوندی هەنجیران ئە مینتەوه. سەید محەممەد ئە مین ناویک که پیاویکی ژیر و لیها توو بووه، هەموو رۆژیک له ماله که ی خۆیدا دەرسی پینتەلێت و تا فیری خویندن و نووسینی ئه کات. دەست له چریکی ههله گریت و بو ژیری ژیان لای دۆستیکي فیری پیشه ی بهر گدووری ئه ییت.

سالی ۱۹۷۵ له ئیمتیحانی پۆلی پینچ سه ره ئه که ویت و بو پاراستنی دار و ده وه نی زید و نیشتمانە که ی ئه چیته ئیداره ی «جنگلبانی»، که له دوا ی سی سال خزمەت کردن خانه نشین ئه ییت.

شەپری هەشت ساله ی نیوان ئیراق و ئیران کاک ئەنوەر ناچار ئه کات که سی و هەوت جار به مال و منداله وه ئەم ههوار و ئەو ههوار بکات. بو گه شه پیدان به زانین و توانایی خۆی زور ههولێ داوه. تا ئەوه جیبه ی که دەست له ملی پینووس ئه کات و حەز و ویستی خۆی وه ک شیعر ده ره ئه بریت. بهوته ی خۆی: «جوانی ولاته کهم و گيرو گرتی ژیان و کویره وه ری زور، ده ستیان دا به دهستی یه که وه تا توانیم ئەوه ی له دلما یه باشتر بیخه مه سه ر پانتای کاغه زه وه!» کاک ئەنوەر خاوه نی چەند ده فته ر شیعره که ناماده ی چاپن.

«پیرۆز بایی جهژنی نه وروز له جیماو»^۱

ههول به ناوی خودای دادگەر
 له پاشان سلاو له گیانی رپبهر
 برای به ریزم زانا و باهونه
 یا خوا به خوشی دنیا به یته سهر
 دلسۆزی گهلی به ناسۆر خنکاو
 چاو ساقی هه ژار مه شهوور به جیماو
 سالی تازه به سهوزه کهش و کو
 دل بو سهیری شاخ داخه وه ک پشکو
 موباره ک بایی عهرز ته کهم پیتان
 به هار، جهژنی گول پیرۆز بی لیتان
 له تو و له هه موو پینووس به دهستان
 له گهلی کورد و خاکی کوردستان
 خودای بانی سهر ناگای له حاله
 سال و مانگ و رۆژ تووم له خه یاله
 له ئاوینهی دل شیوهی جه نابت
 دیاره ئاکار و په سم و ئادابت
 به چه کی پینووس خه ریک خه باتی
 له فکری مافی گه و ولاتی
 له خوا نه خوازم هه ست پته و بی
 بو خزمهت به گه فکرت پيشره و بی
 لای من به ریزی گولی چوار وهرزی
 وه ک سیازاخ و شاهۆ سهر به رزی
 مامۆستای زانا نه دیب و دلسۆز
 چرای پووناکی خاک و گه و هۆز

دیسان سهلامی گهرم و به تیئم
 ههلقولاو له ناخ دلای چهزیئم
 پیشکەش به تهك تهك مال و خیزانت
 پهروهدهی فکسری بهرز و لیزانت
 یا خوا پینووست ههروا له پیری حق
 بپروا ههتاکوو نه گابه شهبهق
 له لووتکهی بهرزى ئاسۆى ئازادی
 کۆتایى پینى به نامۆردای
 «ئه نوهر» موخلیسه ههتاکوو ماوه
 نساوت له پهپهی دلان نووسراوه
 یهك ویننه له ناوییل بیهلهی چاوه
 هه رچی ئه پروانم شیوهی جیماره
 ههژدهی گولانی سالی ههشتا و نو
 پیروژ بایم هات بو خزمهتی تو
 سوپاسی خوایه ئاخیر کهلامم
 هاته کۆتایى عهرز و سهلامم

حهمیده خالدى

حهمیده خالدى كچى خوالیخۆشبوو حاجى باوه شیخی
 ئەلمانەیه. سالی ۱۹۴۴ له گوندی «ئەلمانە» له بنه ماله یه کی
 ثاینی و نیشتمان پهروهه چاوی به ژیان هه لێناوه. به هۆی نزم
 بوونی ئاستی هۆشیاری کۆمه لایه تی و داب و نه ریتی نهو

سه رده مه ی کۆمه لگای کورده واری له ئاست ژنان و کچاندا، نه میش وه ک ژنان و
 کچانی سه رده می خوۆی، له خویندن و فیر بوون بی بهش بوو و نه ی توانی چیژ له
 به هره ی خوا پینداوی خوۆی وه ربگری.

له ساله کانی ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ به که لک وه رگرتن له که لاسه کانی (نهضت
 سواد آموزی) توانی تا راده یه ک خویندن و نووسین فیر بیت. چه رمه سه رپی ژیان و

پەرستارى كردن له دايكى خۆى كه نهخۆش بوو و ههست و سۆزى دايكى، وای لى كرد كه دهست بۆ پېننوس ببات و ئەزمونى شیعرى خۆى بخاته بەردهست خزمان و دۆستانى. ئیستا خەرمانى له كچ و كورپ و مالى دنیا، ژيانى كۆمه لى شیعەر و ههلبهسته. ئاواته خوازه كه رۆزى دفتهره شیعره كهى چاپ بكریت و بكهوئته بەردهست خوئنه ران.

«بى وهفایى پیاوی خراپ»

چەند سال له مال مێرد ژن پەنج ئە كیشیت
 خوین و مۆخى خۆى هەموو ئەبێژیت
 ئە دەستى ئەدات قۆناغى جوانى
 ئەبیت بە فیدای مال و میوانى
 ئەو لەشه جوانه هەمووى تێكئەشكیت
 لەزەت و خۆشى لە دەستى ئەچیت
 قەدرى نازانیت پیاوى بى وهفا
 پى ئەلى پرۆخوا پەكم ناخا
 ژن عومرى گەشت بە چل و پەنجا
 پیاو بۆ ژنتەر ئینجا هەول ئەدا
 ریش و سەمىلى بە دەواو دەرمان
 هەمووى پەش ئەكات پیاوى فرەزان
 لىباسى تازە ئەكاتە بەرى
 كەوشى قاوہى، بۆیە بۆ سەرى
 خۆى بۆن خۆش ئەكات بە عەتر و گولائو
 سەروزبان خۆش لە گەل ژن و پیاو
 بە خاتەر ئەو ژنتەر بەئیت
 بۆ ژنى كۆنەى گۆر هەلئە كەتیت
 هیواى ژن هینان كەلەلى ئەدات جۆش
 لە لای نامیت عەقل و فام و هۆش
 بە جیگەى بەحس و تەكییر لە ناو مال
 جوین و هەرا بوو لە گەل قسەى تال

ئەو پیاوۋە ۋە ھاڧكەرى ئەشپۆیت
 مال و مندال و زىندە گى ناو پت
 فكەرى ژن ھېنان ۋە ھاى لى ئەكات
 خۇراك و خەوى لى حەرام ئەكات
 ئەم جاره ئەپوات بىۋ خواستگارى
 زوو مارهى بېرى و تەواوكا كارى
 چەند پياوى ماقوول سەمىل چەخماخى
 سەرو پەشتى زل، قەيىم گەلباخى
 ئەحمەد و مەحمود لە گەل كاموسا
 ئەكەونە پىشت سەر حاجى و ماموسا
 چەند ژنى گوستاخ بىۋ كاروفىرمان
 مەجبووب و مەعسووم، شلىر و جىران
 لىياس و كەوش و مېخەكى خۇش بون
 گۇشت و بىرنج و قەن و چايى و پون
 ئاوينە و سابوون، عەتر و گولاولى
 نوقل و شىرىنى، كەلە بىۋ چاوى
 مارهىيان بېرى بىۋ قېرە ۋە ھەرا
 بىۋ گويژانە ۋە ھى تەككىرى كرا
 خۇيشى ئەزانى كارى ۋا شىرىن
 ھىچ كەس نەيكردوۋە لە سەر پووى زەمىن
 كچىش و دايك ھەردوۋ نەزانن
 ھەر دوۋ مەغروورى دەورو زەمانن
 ئەم فكەرە كۆنە كارى نەزانە
 ژن بە سەر ژن دان دوژمنى گىانە
 دوژمنى درۆ زور ئاشكرايە
 دوژمنى ناو مال مارى پەنايە
 بە پىكەنىنى جەرگت ئەكاكون
 درەختى عومرت دەردىنىت لە بن

تۆ به چهن رۆژی ئابرووی خۆت ئه بهی
 بۆ پوول و پاره خۆت ریسوا ئه کهی
 پیاو چۆنه بۆ ئه، بۆ تۆش ههروایه
 پهنجی گهلی ژن ئه چیی به زایه
 خوشکانی ئازیز کیزانی چاو کال
 ئیتر به سهیه تی ئازاوهی ناوماال
 ئه م په سه مه قوۆره لابه ن له ناوا
 که م خۆتان گوم که ن له ناو قورپاوا
 پیاو ئه گهر عوزر و به هانهی بییت
 یا بی منداال و یا ژن خراب بییت
 ئه و پیاوه حه قی ژن هینانی ههس
 پهنجی چهن ساله ی بهر نادا له دهس

ئهحمه د نه زیری

ئهم نووسهره كورپی مهلا عهلی له بنه ماله ی حاجی مهلا
 نه زیری ته ویلێه. سالی ۱۹۴۷ی زایینی له گوندی «ده گاگا»
 چاوی به ژیان هه لێناوه.

بنه ماله که یان به هۆگه لی تایبه ته وه، زۆر شوین گهراون و ئهم
 دیو و ئه و دیویان کردوه. دوا ی شوپشی عه بدولکه یم قاسم، بۆ هه میشه ئیراق به جی
 دیلن و بۆ مه ریوان ئه گه رپنه وه و باوکی ده بیته مه لای «رپخه لان».
 ئهم نووسهره خویندنی به قورنانی پیروزه وه و له لای باوکی ده ست پینه کات. بۆ
 درێزه دان به خویندن ئه چپته ئاوییه کانی سیاناو، وه یسه، کانی سانان، بالک، نژمار و به رقه لا.
 له ته مه نی شانزه سالی دا، باوکی مالتاواپی له ژیان ئه کات و ئه میش به خپو کردنی
 سی خوشک و برایه ک ئه که ویته ئه ستوی و هاوکات ئه بی به جیگری باوکی له
 مزگه وت. دوا ی ماوه یه ک مه لایه تی، رپخه لان به جی دیلیت و ده چپته «مازین» و
 دواتریش ده بیته مه لای «ژریه». له پال مه لایه تیدا ده ست ئه کات به دارتاشی و شیشه

بړې و پړنگ کاري. له گڼل پښکھاتنی پښکخراوی «پیکار با بیسوادۍ» دواي سرکه وتن له تاقیکاریدا نه بی به ماموستای قوتابخانه ی «ژریزه» و دواتریش «دیوه زناو». له دریزه ی خزمه تی ماموستاییدا، له دایه رهی په روه رده و بارهینانی مه ریوان بهر پرسیاریه تی وه ته ستو نه گریت. دواتر بؤ سنه نه گوپزرتته وه و له قوتابخانه کانی شاری سنه دا وانه نه لیته وه. سالی ۱۹۸۸ له تاقیکاری پله ی سیی ماموستایانی ثابینی دا به شداری ته کات و له لایه ن «وه زاره تی زانست و فیر کاری بالآ» دو کتورای پی نه به خشریت.

ماموستا قانع کاریگه ریبه کی په کجار زوری له سهر داناوه و بهره و نووسین هانی داوه. هه نوو که ش دانیشتووی شاری سنه یه و خه ریکی خویندنه وه و نووسین و لیکولینه وه یه.

کارنامه ی فهره نگی نه حمده نه زیری:

بلاو کراوه کان:

۱- زایه له ی زریبار. ۲- کو کردنه وه ی «دیوانی مه لاحه سنی دزلی». ۳- ساخ کردنه وه و له چاپ دانی «تاریخ سلاطین هورامان». بلاو نه کراوه کان:

۱- کتیبی «ههورامان ناسی» له هه شت بهرگ و شهش هزار لاپه رده دا. (له بهر زور بوونی هیشتا چاپ نه بووه، به لام کورته یه ک له باسه کانی نم کتیبه به ناوی «بهر کولیک له ههورامان ناسی» له ژیر چاپدایه.

۲- بهرهمی بلاو نه کراوه ی «ماموستا مه لا سالحی نه سپه ریزی» ناسراو به «موحریق».

۳- کتیبی «گه نجینه ی وشه ی کوردی».

۴- کو کردنه وه و ناماده کردنی «دیوانی فهریقی».

۵- کتیبی «قسه خو شه کوردیه کان و گولبژیریک له پرشته ی مرواری».

۱. «پیکار با بیسوادۍ» واته بهرنگاری له گڼل نه خوینده واری، له ده یه ی شهستی زابینی دا له تیران دهستی به چالاکی کرد و نه رکه سهره کیبه کی خوینده وار کردنی گه وره سالانی نه خوینده وار بوو.

۶- كتيبي «كايه كوردديه كان» كه دووسه دو چوار گهمه ي كوردى نه گريته بهر.
 ۷- نووسين و كوكردنه وهى قسه خو شه كوردديه كانى ناوچه ي مهريوان و دهوا و
 ده رمانى زووى نه م ناوچه يه.

هاوكارى كردن به شيويه نووسين و وتار له گهل زوربه ي روظرنامه و
 حه وتوونامه كانى كوردستانى روظره لات و باشوور، به شدارى كردن له كونگره كانى
 ناوخو و ده ره وه دا، وه ك: هه وراماناسى، كونگره ي مهوله وي، كونگره ي مهولانا
 خاليد نه قشبه ندى، كونگره ي مه شاهيرى كورد و... نووسين و ناماده كردنى
 به رنامه گه لى جيا جيا بو ميديا كوردديه كان و به شدارى راسته وخو له به رنامه كانياندا.

محهممه د پرووستايى (مامؤستا حافز)

مامؤستا حافز، مانگى سى سالى ۱۹۴۷ى زايىنى له
 گوندى «باشماخ» له بنه ماله يه كى مام ناوه ندى چاوى به ژيان
 هه ليناوه. باوكى «حاجى نه حمه د» و دايكى «ئامينه» خاتوونه.
 مامؤستا له خزمه تى مامؤستايان: مامؤستا عارفى بيهره له
 باشماخ، مامؤستا مه لا نه حمه د گهرميانى له سليمانى، مامؤستا

مه لا عه بدوللا زه رواوى له سليمانى و مامؤستا مه لا محهممه دى خوداجو له باشماخ،
 چو كى فه قيه تى داداوه. سالى ۱۹۷۲ ژيانى هاوبه شى پيكه ييناوه و باخى ژيانى بى
 گو له و له گهل «زه رين» خاتوونى خيزانى بى مندال نه ژين و دنياى پان و به رينى به
 دوو چاوى سه ر نه بينوه. نه م پياوه نه فس به رز و قسه خو شه، له ژيانيدا بو جار يكيش
 ده ستى بو لاي كه س پرانه كيشاوه و وه ك كاسيكي ليها توو، زور له خزمه تى هه ژاران
 و نه داران دايه. له ماله خنجيلانه كه ي وه ك قوتابخانه يه ك كه لك و ه ره نه گريت و بى
 چاوه پرواينى مالى دنيا وانى قورئان نه ليته وه.

وه رگيرانى كتيبي «جوهرالنضيد»ى شيخ مه عرووفى نو ده ي (له سه ر زانستى
 ته جويد) له عه ره بييه وه بو كوردى يه كي ك له چالاكيه كانى مامؤستا له بوارى
 نووسيندايه كه وه ك سى. دى. كه وتو ته بهر ده ست هو گرانى. مامؤستا حافيز
 ئيستا (۲۰۱۱) دانىشتووى مهريوانه.

موسلیح شیخه لئیسلامی (رېبوار)

سالی ۱۹۴۷ی زاینی له مەریوان چاوی به ژیان هه لئناوه. باوکی سەید ئەحمەد و دایکی فەهیمە خاتوونە و لە بنەمالە ی شیخەکانی «وشکین»ە. خویندنی سەرەتایی لە مەریوان دەست پێتە کات. بۆ درێژەدان بە خویندن ئەچیتە تاران و بڕوانامە ی بە کالۆریۆسی ئابووری لە زانکۆی تاران وەرئەگریت. دواتر ئەگەرپێتەووە سنە و لە دایەرە ی بەرنامە و بودجەدا دائەمەزریت. لە سەر داوای خۆی ئەچیتە شاری زەنجان. دواتر ئەگەرپێتە بەر شالۆی لە سەر کار لابردن و سالی ۱۹۷۹ مەریوان بە جێدێلێت. هەواری ژیان ی بۆ ولاتی سوید ئەگەرپێتەووە. رېبوار بە دوو زمانی کوردی و سویدی بەرھەمی ئەدەبی هە یە.

بەرھەمە چاپکراوە کانی نووسەر:

- ۱- گەشتیک لە کوردستان (کۆمەلە شیعر).
- ۲- سروودی ئالای ئازادی (کۆمەلە شیعر).
- ۳- دەنگ هەلبەرە (کۆمەلە شیعر).
- ۴- چە پکیک چیرۆکی جوان بۆ منداڵان.
- ۵- «تریسی چاپمەن» شاعیر و گۆرانی بیژی ئەمریکای لاتین (بە زمانی فارسی).

ئیبیراھیم مەردۆخی

بنەمالە ی ئیبیراھیم مەردۆخی لە بنەرەتدا خەلکی گوندی بەرقەلای مەریوانن. شیخ نەجمەدینی باوکی، لە دەورو بەری سالی ۱۹۲۱ی زاینی کەوتوووەتە گوندی «زونجی» سەر بە ناوچە ی کەلاتەرزان. بەرچەلە ک ئەگەرپێتەووە سەر مەردۆخییە کانی دەگاشیخان.

سالی ۱۹۴۸ی زاینی لە گوندی زونج چاوی بە دنیا هه لئناوه. هەر لە سەردەمی منداڵیدا خراوەتە بەرخویندن؛ لە سالی ۱۹۶۰ بۆ درێژەدان بە خویندن هاتوووەتە کانی سنان چالاکیە کانی نووسەر:

سەرەتای چالاکیە کانی ئیبیراھیم مەردۆخی بۆ سالی ۱۹۶۰ ئەگەرپێتەووە. لە وانەشە

نهم بابه ته هندی جیگای سهرنج و گومان بیت و به قسه یه کی زل بدریته قه لَم و له قه واره ی مندالیکی ده دوازده سالانه دا نه گونجی. به لام له راستیدا هه ویتی میسک و بیرى به هوی برای له خوی گه ورت، شیخ عوسمانی مەردوخی، شیخ نه حمه دی مەردوخی کانی میرانی شاعیر، ناسراو به شه پؤل و ماموستا مه لا عه لی لیوی (بیاره) گیرسا. هه ر له و چر که ساته وه خو شه ویستی گهل و نیشتمان و زمانه زگماکیه که ی و نووسین و خویندنه وه ی کوردی، ناویته ی بیر و هوشی بوو. هه ر نهم دیارده یه ش بوو دوا ی چند سال مانه وه له حوجره کانی مەریواندا، به ره و سلیمانی هه لینا و له سالی ۱۹۶۸ له «مه عه ددی نیسلامی مزگه وتی گه ورت» گیرسا وه؛ دریتزه ی به خویندن دا و هه ر له ویش دیپلومی عه ره بی وه رگرت. به هاری سالی ۱۹۷۶ به ره و تیران گه راپیه وه. سالی ۱۹۷۷ به کی بوو له دامه زرینه ران و به رپویه به رانی مەدرسه ی قورئانی مەریوان. له و کاته وه چالاکی خوی دژی پژی می پاشایه تی تیران ده ست پیکرد. به شداری کردن له خویشاندان و مانگرتن و کۆبوونه وه کان هه ندیک له م چالاکیانه ن. به شوین سه ر که وتی شوړشی ۱۹۷۹ ئیبراهیم مەردوخی به نوینه رایه تی مەدرسه ی قورئان، نه بیته نه دمامی شوړای گشتی شاری مەریوان. له نووتی ۱۹۸۲ دا له شاری سنه گیراوه.

خوی نه لیت: «پاش سی چوار مانگ کوناو کون پیخ کردن و هه رپه شه و گورپه شه لیخ کردن، چوار سال زیندانیان به سه ردا سه پاندم. له گهل هه ندی له هاویرانمدا به ره و به ندیخانه ی ته وریز راپیچ کراین. پاش سی سال و سی مانگ و دوازده پوژ، قاپه گه ورت که ی به ندیخانه کرایه وه و جاریکی دی به زیدی خو شه ویستی خو مان شاد بوینه وه. کورد و ته نی نه خویشینه کونه که وه ک په گی گولی لی هه لدامه وه و سه ر له نوی که وتمه وه و توویره...»

ئیراهیم مەردوخی له سالی ۱۹۷۹ وه دهستی به نووسین کردوه. هه وه لین به ره می له گوڤاری «زریار» و هه ر له م ساله دا بلاو کرایه وه. له ماوه ی نهم سی ساله دا زیاتر له سی وتاری له پوژنامه و گوڤار و نه تهریتدا بلاو کردوته وه. له کوپ و کۆبوونه وه کاندای چالاکانه به شداری کردوه. به ره مه کانی ناو براو له رپی نهم ده زگا

و چاپه مەنیا نەو هەگەشتوو تە بەردەنگی خۆیان: پادیۆی سنە و پادیۆی کرماشان؛
 حەوتە نامە و گۆڤارە کانی: بانگی حەق، ئاسۆ (گۆڤاری زانکۆی سەنەتەتی ئیسفەهان)،
 روانگە (گۆڤاری زانکۆی کوردستان)، و هاوار.

و هەکوو کتیب ئەتوانین ئاماژە بە وەرگێڕانی قورئانی پیرۆز بکەین کە ئامادەیی
 چاپە. ئیستاش خەریکە کار لە سەر کتیبیک ئەکات لە مەرپ میژووی شار و ناوچەیی مەریوان.

ناسر حەیدەری کانی سانانی

کۆرپی حەمەخان کۆرپی مەحموود خانی کانی سانان و
 دایکی «تاووس» خاتوون کچی سلیمان خانی جافە. سالی
 ۱۹۴۸ی زاینی لە گوندی «شەیان»^۱ لە ناوچەیی شلیر لە
 کوردستانی ئێراق چاوی بە ژیان هەلیناوه.

ئەم نووسەرە ئەلێت^۲: «هەر لە کانی سانان چومە مەدرەسە.
 لە بیرمە بە شیک لە مالهە کەیی خۆمان بۆ مەدرەسە و مالی

مامۆستا تەرخان کەردبوو. ئەو شوێنە لە میژووه مەدرەسەیی تێدا بوو.^۳ یە کەم مامۆستام
 پیاویکی قەسەخۆشی خاوەن هەستی شیعری سەنەیی بوو بە نیوی ئاغای «هوشیار». من
 کە کۆرپی سەرۆک عەشیرەیی حەیدەری بووم، وە ک قوتایە کانی تر سەیری

۱. لە دوا کۆچی دوابی خوالێخۆشبوو مەحموودخانی کانی سانان لە سالی ۱۹۴۱ لە زیندانی «قەسری قاجار»
 تاراندا، حەمەخان کۆرپی ئە کەویته ژێر زەبر و زەنگ و مولک و مالی لێزەوت ئە کەرت. حەمەخان کە خویته واری
 ئاکادەمیای نێزای لە تاران بووه، لە گەل پتر لە ۷۰ کەس لە هاوڕێتانی لە مەریوان، لە سەر بانگێشتی قازی محەممەد
 ئەرواته مەهاباد و تیکەل بەو شۆرشە ئەبیت و پلەیی سەرەنگی پێ ئەخەشت. پێش لە هانتی سوپای نێزای و هەرەس
 هینانی کۆماری کوردستان، لە سەر پێشینیاری پێشەوا قازی، مەهاباد بە جێدێلێت. ئە جێتە «میشیاو» بە هۆی پراوه دونانی
 دەوڵەتی ئێراقوه، ئەویش بە جێدێلێت و ئە پراوته «شەیان» و پەنا ئەبا بۆ شیخ مەحمودی نەمر و لای شیخ دانەنیشیت. بە
 تاوانی بەشداری چالاکانە لە کۆماری کوردستاندا، بە شیوهی غیابی پریری لە سێدارەدانی لە لایەن حکومەتی ئێرانوه
 بۆ دەر ئەچیت. پاش سالیک لە لایەن «سەهەود رزم ئارا»وه ئەو پریرا هەلئەوشیتوه و بەم جۆرە ئەگەرپێتوه زیندە کەیی
 خۆی کانی سانان.

۲. وت و وێژ لە گەل نووسەر.

۳. یە کەم خویندنەگا لە مەریوان لە سالی ۱۹۲۶ لەو شوێنەدا، لە سەر خواست و ویستی خوالێخۆشبوو مەحموودخانی
 کانی سانان دانەمەزریت. پاش گرتن و دوورخستنه وە سەرۆک عەشیرە کانی کوردستان لە سالی ۱۹۳۰ و ۱۹۳۱ لە
 لایەن حکومەتی رەزاشاوه، ئەو قوتابخانەش دانەخەرت. سالی ۱۹۵۴ دیسان دانەمەزریتوه.

ئە كىردىم. باۋكىم خويئەوار بوۋ و بايەخى بە زانست ئەدا. لەو سەردەمەدا كىتېبخانە يە كى بچكۆلەمان ھەبوۋ، مەن و دوو خوشكە كەمى بۆ خويئەن ھان ئەدا و لىپرسىنەۋە ي لىئە كىردىن. دوای تاقىكارىيە كى گىشتى كە لە شارى مەريوان بەرپۆە چوۋ، خويئەندى سەردە تايىم تەۋاۋ كىرد و چوئە قۇناغى دواترى خويئەن كە لەو كاتەدا (۱۹۶۰) پىيان ئەوت «سىكىلى ئەۋەلى دەبىرستان» لە دەبىرستانى فەرپۇخى مەريوان. مەن سەرجەم سى سال لە مەريوان دەرسم خويئەد و سالى ۱۹۶۳ پلەي يە كەمى ناۋەندىم تەۋاۋ كىرد. لە پايزى ئەو سالەدا بۆ درېژەدا بە خويئەن چومە شارى سەنە و لە دەبىرستان پازى لە «رشتەي طبعى» دىپلومم ۋەرگرت. سالى ۱۹۶۶ لە بواری زانستە كۆمەلايە تىە كان لە «زانكۆي مىللى تاران» درېژەم بە خويئەن دا. سالى ۱۹۷۱ بە كالتورىۋىسم ۋەرگرت. پاش تەۋاۋ كىردى سەربازى، لە پادىۋ و تەلە فزىۋن كە ئەبويست لە مەريواندا ئىزگە يەك بىكاتەۋە، دامەزرام. لە بەھارى سالى ۱۹۷۴ دا لە سەنە دەستم بە كار كىرد. دواتر پەۋانەي مەريوان كرامەۋە و كارى ئىدارىم تا سالى ۱۹۸۰ بەردەۋام بوۋ. دوای ماۋە يەك لە سەر كارلابرام و دواتر بانگھېشت كرامەۋە سالى ۱۹۹۷ خانە نشىن بووم».

ئەم نووسەرە، نووسراۋە كانى كە برىتىن لە بابە تى كۆمەلايە تى و پامىارى و مېژۋۋى، لە رۆژنامە و گۇفار و سايتە كاندا بلاۋ ئەكاتەۋە. لە بواری شىعر و ھەلبەستدا چالاكى ئەنويىتت و بەرھەمى پەنجى لەم بواردەدا كۆمەلە شىعەرىكە. نازناۋى شىعەرى «غەرىب» ي بۆ خۆي ھەلبىژاردوۋە. خۆي ئەلئىت: «سى ھاندەرى سەرە كىم بۆ چوۋنە ناۋ بواری نووسىن ھەبوۋ. يە كەم ھاندانى خۆلىخۇشبوۋى باۋكىم، دوۋھەم بوۋنى كىتېبخانە كەي مالى خۇمان لە كانى سانان، سىھەم لە سەردەمى مندالىيەۋە ھەر شىعەرىكم پىچ جوان ببوايەت لە دەفتەرىكدا ئەم نووسىيەۋە و لاي خۇن ھەلم ئەگرت. ئەو دەفتەرە كۆكراۋە يە، لە گەل ھەز و ويستى خۇمدا بوۋ بە ھەۋىتەك بۆ دەر برىنى ھەستى شىعەرىم».

«دونيای خىيال»

ئازىز خالىيە، ئازىز خالىيە

دونيام ۋە بى تۆ، ئازىز خالىيە

سهر به سهودای توم، وهیلان و په شیو
 بو هه رلا نه چم، بی تو خالیه
 شهوان تاسه حهر، هه زاره نه کم
 هه کوی نه گه ریم، له تو خالیه
 به رۆژ چوون مه جنوون، هه رده گیلیم من
 گیلانم بی خیر، جیگه ت خالیه
 مریوان بی پهنگ له سهوزهی بالات
 ههروه ک بیابان بو من خالیه
 سنه سهیرانگای تو بوو نازیم
 یتسته سهیرانگات بو من خالیه
 بی نه شئی نیشات له قای سیمای تو
 زهوق بی په ونه ق له شهوق خالیه
 بی نیگای پر ههست ته لهستی مهستت
 مه یخانان بو من له مهی خالیه
 بی جام جهمین جلوه نارای تو
 مینام شکسته، جام خالیه
 بی تهنین سه دای، دل نشینی تو
 دونیام له نه غمه و نهوا خالیه
 بی ئالای بالای مهردانه کهی تو
 ئالام په کالاً، مه یدان خالیه
 دات له شهقهی بال بو مهودای خه یال
 ههی داد ههی بی داد هیلان خالیه
 یاران، یاوه ران په کیان گرتوه
 له ناو کورپانا، جیگه ت خالیه
 خه یال وه خولیای تو خه ملاوه خه م
 خاتر پر ماته م له ههست خالیه
 به فهسلت نهی گول «غریب» غهرقی غه م
 چوار فهسله ی ههزان، له گول خالیه

محهمهد یوسف ره‌هنموون

ئەم شاعیره سالی ۱۹۵۰ی زاینی له گوندی «ساداوا»ی مەریوان له بنه‌ماله‌یه کی زانست په‌روه‌ر و ئاینی چاوی به‌ژیان هه‌لیناوه و نازناوی شیعی «کۆچەر»ی بو‌خوی هه‌لبژاردوه. دایکی زوبه‌یده خاتوون له سه‌یده کانی بیلوو و باوکی حاجی مه‌لا سه‌عه‌یده که مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌رپس له کتیبی «علمائنا فی الخدمه‌ العلم و الدین» دا باسی زانایی و لیهاتوویی ئەم به‌رپزهی کردوه.

مامۆستا محهمهد یوسف له لای باوکی خویندن به‌قورئانی پیرۆز و گۆلستان و بوستان و که‌لیله و دیمه‌وه و ... ده‌ست پیته‌کات و بو‌دریژه‌دان به‌خویندن و پاراو بوون له کانیای زانست له خزمه‌ت ئەم به‌رپزانه‌دا بووه: مامۆستا مه‌لا زاهیدی مووسکی، مه‌لا محهمهدی خوداجو باشماخ، مامۆستا سه‌ید مه‌جیدی شانهده‌ری، مامۆستا سه‌ید ئەحمه‌دی بانی بنۆک، مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵلای بایه‌وه، مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی سیاناو، مامۆستا مه‌لا محهمهدی مل چه‌وری به‌رده‌په‌شه و مامۆستا مه‌لا محهمهد ئەمین کانی سانان که زۆربه‌ی کتیبه‌گرینگه‌کانی له خزمه‌ت ئەم زانایه‌دا خویندوه.

سالی ۱۹۷۰ی زاینی له تاقیکردنه‌وه‌ی مه‌عه‌دی هه‌لبجه‌دا به‌شداری ئەکات و برۆانامه‌ی به‌کالۆریۆسی پی‌ئه‌به‌خشی و له سالی ۲۰۰۶ له ئێران به‌کالۆریۆسی دووه‌می وه‌رته‌گریت.

به‌واتای مامۆستاره‌هنموون له‌دریژه‌ی ژیانیدا ئەوه‌نده ئەم دیو و ئەو دیوی کوردستانی کردوه که خۆیشی بو‌ی ساخ نایته‌وه‌ خه‌لکی کام لایه. خۆی ئەلی: «ئوه‌نده ئەم شار و ئەو شار و ئەم گوند و ئەو گوندم کردوه که تا چیشتی مجپۆری مامۆستا هه‌ژار و ئاله‌کۆکی مام‌غه‌نیم نه‌خویندبووه، وام ئەزانی ته‌نیا من ده‌ربه‌ده‌ر بووم که تا ئیستا چل و یه‌ک جار کۆچم کردوه.»

بو‌مه‌لایه‌تی ئەم شوینانه‌گه‌راوه: قاینه‌جه‌ی شاره‌زوور، پینجوین، سه‌ید سادق،

سليمانى، سنە و مەريوان.

ھۆنراۋە كانى كەلە شاعىرانى نەتەۋەي كورد ۋە ك قانع، مەۋلەۋى، نارى، نالى، مەھۋى و شەپۇل، كانياۋى بىر و ھەستىيان تەقاندوۋە و بەرە و ساراي ئەدەب و ھۆنراۋە ھانىنداۋە و بە واتاي خۇي خۇشترىن كات و سات بۇي، بىنين و بىستى ھۆنراۋەي پېر ماناۋ واتايە. ھۆنراۋەي بە زمانى كوردى و فارسى و عەرەبى لە بابەت گەلى ئەۋىندارى و كۆمەلايەتى و نىشتمانيدا ھۆنىۋەتەۋە كە ۋە ك جگەرگۆشەي خۇشيانى ئەۋى و ئەلى:

لە جگەر گۆشەي شىئەرم مەدە مەعنای خراب

بە سەبەب كەس نىە پازى كە لە ئەۋلادى درى^۱

ئەم زانا بەرپۈزە بىجگە لە نووسىن و ھۆنىنەۋەي شىئەرم و بوونى دەفتەرىكى شىئەرم و نووسىنى ژيانى پىغەمبەرى ئىسلام (د.خ) بە كوردى و بە شىئەرم، چەند خزمەتى بەرچاۋ و گەۋرەي لە بواری فەرھەنگ و ئەدەبدا بە گەلى كورد كردوۋە كە جىگاي پېر و پىزانىنە:
۱- پاراستن و لە فەۋتان رزگار كردنى ديوانى مامۇستا شەپۇل بە ۋ شىۋەي كە خۇي باسى ئەكات^۲:

«مامۇستا شەپۇل (مامۇستا شىئەرم ئەحمەدى كانى مىران) لە گەل دايكەم پىۋەندىيى بىنەمالە بىيان بوۋە و دراۋسى دىشمان بوۋە (كانى مىران و ساداۋا) زۇر ئاشنايە تىم لە خزمەتيدا ھەبوۋ، خولىاي شىئەرم و ھۆنراۋەي بووم. لە دواي كۆچى مامۇستا لە بالك، بۇ بۇزبۇي كچە كانى - كە برايان نەبوۋ- كىتپە كانى ھەپاج ئە كرى، مامۇستا عەزىزى «نەچى» كە لە كانى سانان فەقى بوۋىن دوو كىتپى زۇر باشيان لى ئە كرى. يە كەم ديوانە دەس نووسە كەي مامۇستا شەپۇل كە بە خەتلىكى زۇرجوان و خۇش نووسرا بوۋ ئەۋىترىش باشتىرىن ديوانى مامۇستا نارى بوۋ.

من زۇر خولىاي شىئەرمە كانى مامۇستا شەپۇل بووم و ئەترسام شىئەرمە كانىم لى دوور كەۋىتەۋە، چونكوۋ مامۇستا عەزىزىزىزىكى تەۋاۋ بوونى دەرسى فەقىيەتى بوۋ بە فرسەتم زانى، بۇي دانىشتم و لە سەرەتاۋە تا دوا دېرى شىئەرمە كانم نووسىيەۋە.

۱. ئەم بەيتە لە نالى يە.

۲. تۋوۋىز لە گەل نووسەر.

مامۆستا عەزیز خویندنی لەوێ تەواو بوو. کابرایە ک بە نیوی سەید محەممەد ئەمین کە لە بەر فەر و قیل و لاری لە ناو خەڵکدا بە «ابن الشیطان» ناوی لێ ئەبر، بە بیانوی لە چاپدانی بە بێ هیچ بەرانبەر و بەلگەیە ک دیوانە کە ئەبات و زۆر چەواشە کاری و تەحریفی تیدا درووست ئەکات. بۆ وینە لە دیوانە کە ی مامۆستا ناریشدا چەندە «ناری» رقی و کینە ی لە شا و بنەمالە ی پەهلەوی بوو ئە یگۆرپیت و بە بنامە لە ی پەهلەویدا هەل ئە خوینیت و زۆر ناپێک لە چاپی ئەدات و دیوانە کە ی شە پۆلیش ئەفەوتینی.

ئەو نوسخی کە نووسیوومەو لە لای من مایەو. وایزنام کاک عەلی پەحمایش فتۆ کۆپییە کە لە نوسخە کە ی من گرتبوو. بەو جۆرە لە فەوتان پزگارم کرد.

کاتی کە لە کۆری ریز گرتیندا مامۆستا «مەلا محەممەدی جەوانرپودی» باسی چۆنیەتی فەوتانی دیوانە کە ی مامۆستا شە پۆلی لە وتاری کدا کرد، داوی ئەو منیش باسی چۆنیەتی نەفەوتانیم بۆ دانیشتوان کرد. دیوانە کە بە هاوکاری کاک مەحموود مەحموودی نامادە ی چاپ کرا. نازانم بۆ لای ئەو ماوە تەو و هیشتا لە چاپ نەدراو. ۲- کۆکردنەو و پیدای چوونەو و شیعرە کانی «محەممەد عەلی خەم فرۆش» کە چەند جار لە گەل خەم فرۆشیدا پیدای ئەچیتەو و پیشە کە ی بۆ نووسیو.

بەشداری کردن لە چەندین کۆر و کۆبونەو و گەورە و خویندەو و وتار وە ک: کۆنگرە ی مامۆستا قانع لە مەریوان، کۆری پز گرتن لە مامۆستا ناری لە مەریوان، کۆری پز گرتن لە مامۆستا شە پۆل لە مەریوان و ...

«نیگاری نازەنین هات»

بە حەمدی لانیگاری نازەنین هات

سرووری قەلبی زار و ماته مین هات

بە بالای هەروە کوو سەروی خەرمان

کە هات لام وام بوو عینەن یەومی دین هات

بە داوی زولفی شەو پەنگی بە قینە

لە بۆ غارە تگەری ئەهلە ی زەمین هات

بە پەنگى تاووسى و دەنگى قومرى

بە شەوق و پىرتەوى نوورى جەبىن ھات

بە شىرى ئەبروان و تىرى برژانگ

دەلەن بۇقەتل و سىنە ھەلدېرېن ھات

بە كۆلمى ۋەك گۆلى نەرم و لەتېفۇ

بە خالى سوور و زەرد و سەوز و شىن ھات

بە غونچەى دەم نەداۋەى لىۋە كانى

بە عەينى كانى شەكر و ئەنگېن ھات

بە تىرى چاۋى لەت بوو جەرگ و سىنەم

بە ۋەش پازى نەبوو بۇ سەلى دىن ھات

لە ھەسرەت باخى پوخسارى جوانى

خەزان كەۋتە گولان و ھەلۋەرىن ھات

نەۋەك شاد بېم تۆزى بە ۋەسلى

پەقىسى سەگ سەفەت بۇ ھەلۋەرىن ھات

كە زولف و پوومەتى دەر كەۋت لە دوورۇ

عەجەب ماوم كە شەو بۇ پۇژ قەرىن ھات

نە تەنيا شىت و شەيداي تۆ ئەمن بووم

بە شىتى سەد ھەزارى وردە بىن ھات

لە بۇ كەۋتن لە پىيازى ئەۋىنا

ۋە كوۋ زولفت سەرم بۇ سەرزەمىن ھات

ئەمەش ئىعجازى بالاي شەنگى تۆيە

كە عەقل و شىعر و ھەستەم زۇر بە تىن ھات

كە شانەى دا لە زولفى عەنەرىنى

لە سەرزەرى بۇنى فېردەوسى بەرىن ھات

ئەۋەن بارى خەمى زۇرە لە سەرشان

لە بۇ دل خەم لە بۇ پىشتم جەمىن ھات

له سهر كويستانى خوشيدا كهوى دل
 كوت و پر تووشى شابالى شهين هات
 روخى تو و زوان و چاوم زور عه جيبه
 مه ليح هات و فه سيح هات و نمين هات
 كه سوږى دى له توډا سړى قودرهت
 به شوړ و شهوق و وه جد و هه لپه پښ هات
 له حه سرهت ليو و كولمى تو و دلى خوږم
 له چاوم خوږين به هازه و هه لقولين هات
 به شهر بووم و به سه ره هاتم به سيلمو
 به شه پر هاتى له گه لما كاتى شين هات
 له دهورى شه معى روخ سارى نه بينى
 كه په روانه به فه وچ و تپ و چين هات
 له گولزارى عوزارى بو گوللى زار
 هه زارى هه هوزارى دل خه مين هات
 له ده ريباى ته بيهعت دووړ و گه وه هر
 گه لى بوو چووم نه هه ننگى خه م به قين هات
 له هه را «كوچهر»ى بيجاره ده كهوت
 نه لپن مه جنوونه كهى سه حراى نه وين هات

نه حمه د پوښته مى

ماموښتا مه لا نه حمه د، كورپى مه لاحه سن سالى ۱۹۵۱ى زاينى
 له گوندى «دهره كى» له دايك بووه. له تمه نى شش سالىدا
 نار دوويانه ته حوجره ي فه قيبان و فيرى قورئان و كتيبېه
 سه ره تايبه كانى نه و سه رده مه بووه. بو به ده ست هينانى زانستى
 زورتر زيدي خوږى به جى هيشتووه و پرووى له گونده كانى
 ده ور به رى شارى مهربوان كر دووه و سالى ۱۹۷۶ له خزمه تى عالمى زانا و گه وره،
 خوالى خوښبو و «ماموښتا محه ممد نه مينى عالى»، ئيجازه ي ماموښتاى وه رگر تووه. بو

په ره پيدان به زانستی خوئی سهرده مائیکیش له خرمه تی «شیخ عوسمانی سپړاجه ددینی» (موریدی پښازی نه قشبه نندی) و ماموستا «سهد عه تاي چورپی» دا چوکی فه قیه تی داداوه. له سهر داوای ماموستا و خه لکی گوندی ده گاشیخان و ئیجازه ی ماموستا محمده د ئه مین عالی، ئه بیج به پیش نوژی مزگه وتی ئه و گونده. دواتر به هاوکاری خه لک کوو تابخانه یه کی ئایینی دائه مزینن و به هاوکاری خوالیخو شبوو ماموستا «سهد عه تاي چورپی» ده ست به وانه و تنه وه ده کات. ئیجازه ی ماموستای به زور فه قی داوه. له دوا ی بیست سال نیشه جی بوون له ده گاشیخان هاتووه ته شاری مهربان.

به ره مه کانی ئه م نووسره:

- ۱- بورهانی لوان. ۲- ته لاقی سه لاسه. ۳- ته وحید. ۴- مه حبه ته پیغه مبر (د.خ).
- ۵- پیا و سوو. ۶- نادابی حه ج. ۷- وه سیه تنامه بو فه قیکان. ۸- پساله ی بینینی مانگ.

ماموستا له تیف ره حیمی

ماموستا له تیف کورپی مه لاهلی کورپی عه بدوللای سه فاخانه ی هه وشاره. سالی ۱۹۵۱ ی زایینی له گوندی «بارام ئاوا» له بنه مالیه کی ئایینی چاوی به ژیان هه لئاوه. دوا ی تیپه پوونی به هاریک به سهر ژیانیدا، وپرای بنه مالیه کی پوو له گوندی قه لاگا ئه کهن. خویندنی به قورئان و کتیه ورده کانی ئه و سهرده مه وه له لای باوکی ده ست

پینه کات. دواتر له خزمه تی ئه م ماموستایانه دا درپزه به خویندن ئه دات: ماموستا عه لی سه عاده تی (هه وشاری)، ماموستا مه حمودی موده رپس (کالی)، ماموستا سهد عه لی خالیدی (نغ)، ماموستا ره حیمی شریف (شارانه یی)، ماموستا ئه حمده (دوره مری) و سالی ۱۹۷۶ له گوندی چور له سهر ده ستی ماموستا سهد عه تاي چورپی ئیجازه ی ماموستایه تی وه رنه گریٹ. له و سهرده مانه وه ئه گه رپته وه «قه لاگا» و وه ک وانه بیژ و پیش نوژی مزگه وتی ئه و گونده دائه نیشیت.

ئه م ماموستایه وپرای خزمه ت له بواری ئاین و زانستدا، خاوه نی به هره ی خه ت خویشیه و له بواری وپزه و ئه ده بیشدا، ده ستیکی توانای هه یه. به دوو زمانی کوردی و

فارسی و به دوو شیوهی کلاسیک و نوی شیعر ته هونته وه و بهرهمی رهنج و تیکوشانی دوو کومه له شیعره که له بهر باری ناله باری ژیان و دست کورتی بوی نه لواوه چاپ و بلاویان بکاته وه.

«له خه لوهی ته شق»

له میژه من له ته کیبهی ته شقی تودا

له سهر بهرمالی شه و

به ره و میحرابی ته بروی که عبهی چاوت خه ریک سوجه دم

ته وا بهرماله که کوون بوو

واشوینی سوجه گا شپ بوو

ته زانی چی عه زیزی من؟!

له یه لدای پرچی سهر شانت

به دریزایی «گرده لانی» ناخی من

بیره

هه تا بیکه م به تارو پوی

ئه حمده قازی زاده

۱۱ی ژوئیهی سالی ۱۹۵۲ی زاینی له بنه ماله یه کی مام

ناوهندی له گوندی ره زاو چاوی به ژیان هه لپناهه. قوتاغی

سهره تایی خویندن له زیده که ی خوئی دست پیته کات و بو

دریژه دان به خویندن ته پرواته شاری سنه و قوتاغی دوا ناوهندی له

و اشاره ته واو ته کات. له و سهرده مه دا گو فاریکی بیر کاری -

زانستی به نیوی «یکان» له ئیراندا دهر ته چیت که به هیانه گوری پرسیاری بیر کاری،

ته و که سانهی که ولامی دروستیان داوه ته وه نیویانی وه ک قوتابی چالاک باس

لیکردوه و چاپی کردون هه ر ته مه له گه ل بوونی باو کیکی ژیر و تیگه یشتوو

ماموستایه کی دلسوزی بیر کاریش به نیوی ئاغای «موحسین حیسامه ددینی» بو

خویندن و برینی پله کانی زانست هانی ته دن.

سالی ۱۹۶۶ بۆ به شی بیرکاری زانکوی تاران به پلهی چوارهمی ئیرانه وه قبولئ
 نه بیئت. هاوکات له گه لئ ئەمهش بۆ ئەندازیاری زانستگای «ئاریامیهر»ی ئەو دەمه
 وەرئەگێرت که به هۆی زۆر بوونی پوولی خویندن (دوو ههزار تمهن) ناتوانی بچیت
 و وازی لیدیت. بۆ ودهست هینانی بژیوی خۆی له و کاته دا که له زانکوی تاران
 دهرسی خۆیندوو هه هاوکاتیش له قوتابخانه کانی تاراندا وانهی وتوو هته وه. سالی ۱۹۷۸
 ژیا نی هاوبه شی پیک دینیت.

له دوا ی وەرگرتنی به کالۆریۆس، له سالی ۱۹۷۹ دا به پلهی دووهم بۆ زانکوی
 تاران بۆ ماستهر له به شی ژمیر کۆدا سه ره ئه که ویت و ئەبی به قوتابی مامۆستای
 گه و ره ی ژمیر کۆی ئیران به پێژ دوکتور «غولام حسینی مه ساحه ب» که یه کی بووه له
 قوتابیه کانی «برتراند راسل»ی به ناویانگ.

تینوویه تی زانست و فیر بوون دیسان به ره و کانیای زانستگاکان هانی ئەدات و
 ناسه وی تا ئەوه ی که له سالی ۱۹۹۱ به پلهی سیه مه مه وه بۆ قوناغی PHD (دوکتورا) ی
 «زانکوی برۆکسل» له ولاتی بلژیک وەرئەگێرت. له دوا ی وەرگرتنی دوکتورا به
 بیریکی زانستی قووله وه ئه گه پیته وه ئیران و وه ک مامۆستای ژمیر کۆ له زانستگاکاندا
 وانه ئەلیته وه.

جیگای ئاماژه یه ئەم نووسه ره یه که مین که سه که پلهی زانستی دانشیاری له
 زانکوی زانسته پزشکیه کانی کوردستان (دانشیار دانشگاه علوم پزشکی کردستان) به
 دهست هینا وه و هه نوو که ش دانیشتووی شاری سه یه. ئەم مامۆستا له گه لئ وانه وتنه وه
 و دهرس خویندندا به گه رمی خه ریکی نووسین و لیکۆلینه وه بووه که کارنامه یه کی
 پڕ له چالاکی زانستی هه یه.

ئهمانهش به شیکن له چالاکیه فهرهنگی و زانستیه کانی:

۱- جمعیت شناسی در پزشکی، یه که مین کتیب له م بابه ته که له ئیراندا چاپ و
 بلاو بووه ته وه.

۲- جمعیت شناسی تحلیلی و تنظیم خانواده، چاپ و بلاو بووه ته وه.

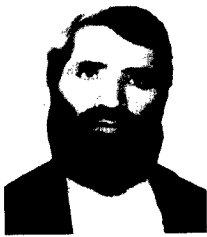
۳- وەرگێرانی چوارده کتیب و په رتوو ک بۆ سه ر زمانی فارسی له ئینگلیزیه وه که
 به شیکیان چاپ کراون و به شیکی تریان ناماده ی چاپن.

۴- نووسین و بلاو کردنه وه ی بیست و تار ی زانستی له گوڤاره زانستی و

پزشکيه کانی ناو خوی تیراندا وه ک: «بهداشت ایران»، «تنظیم خانواده»، «اندیشه رفتار»، «علمی ترویجی» و «یکان».

۵- نووسین و بلاو کردنه وهی پینج وتاری زانستی - تهندروستی له گوڅاری نیتونه ته وهی پیکخواوهی بیهداشتی جیهانی (سازمان بهداشت جهانی). به شداری له سی کونگره ی نیتونه ته وهی و چواره کونگره ی ناو خودا.

شه مسه ددین فه تاحی (دواکه وتوو)

سالی ۱۹۵۲ ای زایینی له گوندی «شیخ شهره تی» مریوان له بنه ماله یه کی نایینی چاوی به ژیان هه لئناوه. باوکی حاجی عه لی محهمه د و دایکی فاطمه خاتوونه.

له تمه نی هشت سالاندا نه نریته به رخویندن و سهره تای خویندنی به قورثانی پیروژ و کتبه نایینی کانه وه دهست

په نه کات. دوو سال پاش دهست پیکردنی خویندنی، دوو کاره ساتی ناخوش په وتی خویندنی نه شویینن و بو ماوه یه ک له خویندن دووری نه خه نه وه، کوچی دایکی و دوومانگ دواتر کوچی ماموستا که ی.

وه ک نهریتی فه قبی کورد بو خویندن و فیروون زور شوین گه پراوه: پیرخزران، قه تون، وه تینه، بهر قه لا، بالک و کانی سانان و خورده لوکی.

له سهرده می خویندنی داله کانی اوی زانستی هم به ریزانه چیژی بردووه؛ مهلا مه محمودی پیرخزران، مهلا توفیق سالحی، مهلا محهمه د چالی سووری، مهلا محهمه د نه مین دهرویشانی، مهلا محهمه د کوماسی، مهلا په حیم بهر قه لا، ماموستا باقری بالک و ماموستا محهمه د نه مین عالی. سالی ۱۹۷۰ له سهرده ستی «مهلا عوبه یدوللای خورده لوکی» نیجازه ی ماموستایه تی پیته دریت. سالی ۱۹۷۹ دیپلومی زانسته مرویه کان (علوم انسانی) له قوتابخانه ی فره وخی مریوان نه گریت. چهند سالیک وه ک ماموستای قوتابخانه کانی دایه ره ی په روه رده و بارهینانی مریوان خزمهت به مندالانی گه له که ی نه کات. سالی ۱۹۸۵ هم شوینه به جی دیلیت و له دایه ره ی پستی شاری مریوان دانه مه زریت. دوا ی یازده سال خزمهت له و شوینه ش دهر نه کریت. له ریگای دوو کانداریه وه بژیوی ژیانی دابین نه کات و سالی ۲۰۰۲

ده گه پېته وه زېنده كهى خوۋى واته شېخ شه ربه تى.
 سه ره تاى نووسىنى شىعرى نه گه پېته وه بۆسآله كانى ۵۰ و له بوارى ئاينى و
 كۆمه لايه تى و پاميارىدا حوت هه زار به يت شىعرى هۆنى وه ته وه و
 نازناوى «دواكه وتوو»ى بۆ خوۋى هه لېزار دووه. به واتاى خوۋى: «له سه رده مى ئه م
 نووسىنا هه مدا زۆر جار دلسارد و نا ئومىديان كردووم به لام كۆلم نه داوه و كۆلىش
 ناده م.»

به ناوى خوۋى ته وانا و عادلى
 يىزار له بىر و بۆچوونى باتلى
 لاره يىب نه حه د قه ت نا بىست به دوو
 موبه رپرا له عه يىب هه مىشه زىندوو
 ناوت سه ر له وحه و ته كيه گاي كه لام
 له سه ر موحه ممه د سه لات و سه لام
 هه روه هاله سه ر گشت نه و كه سانه
 رپه رپه وى رپنگاي شاهى مه ردانه
 ياران موژده بىت جه ژنى مه ولووده
 جه ژنى پىروژى سوپاى مه حمووده
 بانه لىست پىمان سه جانى عه رب
 له كوردستانى پر عه قلى و نه ده ب
 به كوردى نا يكه ن مه دحى موحه ممه د
 هه زاران سه لوات بۆ رۆحى نه حمه د
 په يىع دلان په يىع وول نه وه ل
 شه وى هاتنى موسته فای مورپسه ل
 به رزه لای ياران يادى ئه م له يله
 دل بـرواداران له شادى كه يله

پیرۆز بیّت مهولوود له ئیسلام دۆستان
 له سه رتا سه ری گه لی کوردستان
 سه لواتیک سافت له تیشکی هه تاو
 له سه ر موحه ممه د عه زیز تر له چاو
 شهوی به نرخیی دووا زده مه ولوو
 له خیر و په حمه ت سه رزه وی پر بوو
 رووا گولاله ی ئازادی و سه روور
 سه لات و سه لام بی حه د و سه نوور
 گه لی کورد هه موو دروشت و وردی
 پیشکه شت ئه که ن به زمانی کوردی
 هه زاران سه لام هه زاران سه لوات
 هه تا گه لی کورد ئه گات به ئاوات

محهممه د فه هیم

کورپی مامۆستا حه یده ری فه هیم، سالی ۱۹۵۲ی زاینی له
 ئاوی «ئه ویه نگی» سه ر به ناوچه ی ژاوه رو له بنه ماله یه کی
 ئاینی دا هاتوو ته دنیا. له دای قۆناخی سه ره تاییی له گوندی
 ئه ویه نگی، له خزمه تی باو کیدا ده رسی عه ربی ده ست

پیی ئه کات و بو فیروونی زیاتر ئه بیتره گوندی سه راو قامیشی سه نه بو چیژ وه رگرتن
 له وانه کانی مامۆستای زانا و پایه به رز مه لا فه یزوللای بیساران. دواتریش ئه چیته
 مه دره سه ی زانسته ئاینیه کانی سه نه و تا سالی ۱۹۷۱ له وی ئه میته وه.

له و ساله دا له ئیزگی کوردی سه نه وه ک بیژر وه ر گپری به شی هه ورامی که
 نیو کاترمیر به رنامه بلاو ئه کاته وه دانه مه زری. دای دامه زراندی رادیو مه ریوان له
 سالی ۱۹۷۳ دا کاک محهممه د بو مه ریوان رانه گوێزری. له و ده مه دا رادیو مه ریوان
 رۆژانه دوو کاترمیر به رنامه ی بلاو کردوو ته وه.

سالی ۱۹۷۱ له گه ل «مه ریم خانمی» کچی نووسه ر و زانای گه وره خوالیخۆشبوو

ميرزا عەبدوللای ئەقدەسى ژيانى ھاوبەش پىك دىئىت و بەرھەمى ئەو ژيانەش دوو كور و دوو كچە.

تا سالى ۱۹۷۹ ھەك نووسەر و بېژەر و ھەرگىز ئەمىنئىتە ھە. پاشان بۇ ماوەى سالىك ئەينىر بۇ ئىزگەى كوردى رادىو تاران و لە گەل زانای گەورە و بلىمەتى كورد «مامۇستا ھەزار» ئاشنا ئەبىت.

دىسانە ھە ئەبىرنە ھە مەريوان و ئەبى بە سەرپەرەستى رادىو. دواى سالىك ئەچىتە ھە دەنگ و پەنگى سەنە كە زور ناخايەتت دەرتە كرىت و سالىكش ئەبى بە ميوانى گرتوو خانەى تەورپىز! پاش ئازاد بوونى بۇ چەند سالىك ئەبى بە تەلەفزیون ساز! دواى بە جى ھىشتى ئەم پىشەيەش لە گەل كۆمپانىيە كى فەرھەنگىدا دەست بە كار ئەكات و بە خویندە ھەى ديوانى شاعىرانى ھەورامان بە شىوہى كاست و سى. دى. چالاكى فەرھەنگى خۆى درىژە پى ئەدات. لە زوربەى كۆنگرە كان كە بۇ شاعىران و مەشاهىرى ھەورامان ئەبەسرىت بە وتار و ھۆنراوە بەشدارى ئەكات. ھەنووكەش لە گەل چەند مامۇستايە كى ھەورامىدا لە پرووى بەلگە دەسنووسە كان خەرىكى راست كەردنە ھەى شىعەرە كانى مەولەوين. بە مەبەستى ئەو كە بىخەنە سەر تۆرى ئىنتەرنىت. تازەترىن كارى ئەم بەرپىزە دوو سى. دى. بە كە ھەتووە بەردەستى ھۆگرانى. ناو براو پياوئىكى قسەخۆش و نوكتەزانە و دەفتەرىكى شىعەرى ئامادە چابە. ئىستاكەش دانىشتوى سەنە.

«پياوى كزۆل»

ھەزار ئاخ و داخ پەى پياى كزۆلى

پەى ھەرچەم نەبىيەى لالۆى شەپۆلى

واتە و قانەى مامۇساي پىرم

شاعىرى زانا؛ ھەم ساحب وىرم

«ھەر جە وىرمەن تا ھەرپۆى مەردەن»

پەى مەرگى فەقىر كى شىووەن كەردەن

يا كى كۆر ناشەو عەبىو دارايە

يا گۆشش دارا پەى پا خەراو بە»

ھەرچەن مەزانئۆ واتە ھەژارین
 سۆمای بینایى گەرد کوردە وارین
 «کەسیو فەقیری بە پیاو مەزانئۆ
 دایم جە یانەش پەپوو موانئۆ
 فەقیر لوقمان بۆ عالم و دانا
 گێلۆ نەفامی بە گەوجش زانا»
 بەلام خو پەى من لالۆى دەس ھالى
 تۆرەحمە تەنى و شەنەو شەمالى
 کەم کەس مەزانئۆ تۆ وەرۆ چیشى
 بیەى گەمە جار بیگانە و خویشى
 خو تۆیچ تاوینى ھەر بە وەس وەسە
 بە پیا بازى و درۆ و دەلەسە
 یا خەیر بە گیردای دەسە و ھەژاران
 یا بە نۆکەرى پەى تاوان باران
 بە قلیچکە لەقى و بە چلکاو وەرى
 سەر و سامانى پەى ویت وەش کەرى
 تیکەى چەرب و نەرم بدەى کلفەتت
 ھەتا پارپیزیۆ ئاوپوو حورمەتت
 نەك وەرۆ نەبیەى وینەى وەرگى ھار
 جە رۆزگارت بەر بارا دەمار
 عەینو ھەوریشى ھەر پەى ویت رەمای
 تانجى ناسایى کەسى وەر نەدای
 تۆ نە کەوتى جەنگ چەنى ئانیشا
 نە تۆشادىە و نە مژناسیـــــــشا
 نەبیەى سەرۆاز و سپای تارىكى
 ھەرچەن ژىواپچت کەوتەو باریكى

تو خاس تاوینی به سه هل و ئاسان
 پله و پایهت بو جه لای ناکه سان
 به لام کی دین جه کام ماواو کو
 پاک و ناپاکی ره فقیشا بو
 کاکه ی شیرینم دلّت ته نگ نه بو
 هر چهن زه مانه گژیان چهنی تو
 سفره ی شه رفهت په ره جه گه وه ره ن
 باوه کو ژبوایت جه بهد بهد ته ره ن

ماموستا بورهان عالی

بورهان عالی کورپی ماموستای پایه بهرز «محمه دئه مین عالی»
 و دایکی مه لیخا خاتون کچی «باوه ره حمانی چوپ» ه. به هاری
 سالی ۱۹۵۳ی زاینی له گوندی کانی سانان چاوی به ژیان
 هه لیئاوه. خویندنی به قورئان و کتیه سه رتایه کانی نه و سه رده مه
 له لای باو کیدا ده ست پیته کات. تا وه رگرتنی ئیجازه ی

ماموستایه تی له سالی ۱۹۷۲دا، هر له خزمه تی باو کیدا نه مینیتته وه و له باخچه ی
 زانستی چیژی پئویست وه ره گریت. دوا ی ته واو بوونی شه ری ئیوان ئیران و ئیراق و
 ئاوه دان بوونه وه ی شاری مه ریوان، له پنه ای ماموستایه تی و خزمه ت له بواری دایندا،
 له دایه ره ی په روره ده و باره ئینان دانه مه زریت. سالی ۱۹۹۷ هه واری ژیان ی بو سنه
 پائه گوژیت و وه ک پیش نویت و وانه بیژی مزگه وتی ئاغه زه مان ی نه گیر سیته وه. سالی
 ۱۹۹۷ له تاقیکاری ماموستایانی ئاینی له زانکوی تاران به شداری نه کات و بر وانه مه ی
 به کالوریوس و سالی ۲۰۰۱یش بر وانه مه ی ماسته ر وه ره گریت. سالی ۱۹۹۸ له سه ر
 خواستی خه لک نه بی به ماموستای مزگه وتی نووری گه ره کی به هاران و دواتر
 نه چیته مزگه وتی جامعی نه و گه ره که و تا دواساته کانی ژیان ی له و مزگه وته
 نه مینیتته وه. سالی ۲۰۰۹ له لایه ن چهنه که سیکی نه ناسراوه وه نه که ویتته بهر ده ستریت و
 مالئاوایی له ژیان نه کات. نه م ماموستایه له بواری نووسین و شیعرده ده ستیکی کارای
 بوو و خاوه ن کارنامه یه کی فه ره نه نگیی ره نگینه.

بلاو كراوه:

۱- لیکځوآینه‌وه و وه‌رگيړانی کتیبی «لب الاصول». ۲- لیکځوآینه‌وه و پیداجوونه‌وهی کتیبی «المنطق المهدوی» ای ماموستا محهمه‌د باقر موده‌پرسی مهربوانی. ۳- ته‌لقین و یاسین و پړپوره‌سمی نویژی مردوو. ۴- کؤمه‌له و تاري سه‌بارت به پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و سیستمی حکومته‌تی و پاره‌وه کرده‌وه‌ییه‌کان.

ناماده‌ی بلاو بوونه‌وه:

۱- دیوانی شیعی «عالی». ۲- مناسک حج و عمره. ۳- احکام ذبح و شکار. ۴- مناقب اهل بیت. ۵- شعر و موسیقی از دیدگاه اسلام. ۶- مولود نامه و میعراج نامه به کردی. ۷- فن خطابه و سخنوری به عربی. ۸- توسل و سفاعت و استمداد. ۹- ارث در اسلام. ۱۰- فضایل جمعه و جماعت.

«هؤنراوه‌یه‌ک له باره‌ی دیمه‌نی جوانی مهربوانه‌وه»

مهربوانه مه‌کانی عیلمو دینه
 مهربوانه ته‌لیی باخی به‌رینه
 له ناو‌ثم ناوچه‌یه گؤلی زریار
 وه‌کوو پیروژه په‌نگین و به‌شینه
 دوو چاوم شین ته‌کات وه‌ک هه‌وری «ئه‌سحاب»
 له بو «میراجی» دل مات و حه‌زینه
 فیدای گول باخی سوور و شه‌ست‌په‌رت بم
 وه‌نه‌وشه‌ت لاره‌مل هر وه‌ک خه‌مینه
 گولاله‌ی ده‌شتی «دؤلاشت» چه‌جوانه
 به‌راستی مه‌ره‌می زام و برینه
 «پژاوت» واپژاوه ئاوی پاکی
 له بو «سیروان» ته‌چی هؤی سوود و ژینه
 «قه‌له‌به‌رد» هه‌ل ته‌دابئی شه‌ک لیواکه‌ی
 له فه‌سلی گول به‌دیمه‌ن سه‌وز و شینه
 له پای به‌فراو ته‌لین سووره‌هه‌لاله
 ته‌خیزییست هه‌ر وه‌کوو چاوپر گرینه

له هاژهی قه‌لبه‌زه و کانی‌اوی تازه
 دل‌ی عالم ئه‌بزوی و دوور له قینه
 له بهر سه‌یر و سه‌فای «گۆلبه‌ن» به جاری
 هه‌موو ئه‌ندامی لاشه‌م پر له تینه
 نه‌سیم‌ی خو‌شی «سه‌رماوه» له سه‌ر که‌ل
 هه‌ناسه‌ی به‌ردی «قاراوا» ئه‌وینه
 له بهر لاله و چنوور و شنگ و پریشان
 ئه‌یینم «بیسه‌ران» خولدی به‌رینه
 هه‌رامی شی‌ت و شه‌یدایه‌ له بو‌گول
 له «گارن» یاسه‌مه‌ن لا‌ولا و به‌ چینه
 هه‌وای سووک و نه‌سیم‌ی سو‌ب‌جی سوورین
 مه‌ره‌سوور دیت و له‌نجه‌ی زور شیرینه
 قه‌تاره‌ی قاز و سو‌نه‌ش وه‌ک سو‌پایه‌ک
 شه‌ماله‌ی نوور له سه‌ر ئه‌م سه‌ر زه‌مینه
 ته‌واو نابی «عالی» وه‌سفی مه‌ریوان
 که‌ مه‌لبه‌ندی که‌مال، شی‌عر و ئه‌وینه

سه‌ید عه‌بدو‌ل‌لا حسینی

ئه‌م نووسه‌ره مانگی فه‌بریه‌ی سا‌لی ۱۹۵۳ی زاینی له
 شاره‌دیی «هه‌ورامان» له بنه‌ماله‌یه‌کی ئاینی که‌ به‌ پرچه‌لک
 ئه‌چنه‌وه سه‌ر ساداتی چو‌ر چاوی به‌ژیان هه‌لتیاوه. سه‌ره‌تای
 خو‌یندنی به‌ قورئانی پرۆزه‌وه لای حاجی «سه‌ید محه‌مه‌د»ی
 باوکی ده‌ست یه‌ته‌کات. بو‌تیر کردنی بیر و هزری له کانی‌اوی

زانست زور شوین و مه‌لبه‌ند له کوردستانی ئیران و ئیراق گه‌راوه. لای «مه‌لا
 محه‌مه‌دی بداقی» ئیجازه‌ی مامۆستایی وه‌رته‌گریت. ئه‌گه‌ر یه‌ته‌وه مه‌ریوان و ژیان
 هاو به‌شی پیک دینیت. بو‌بژووی ژیان خوی و مال و مندالی دوکانداری و مه‌لایه‌تی
 و وانه‌بیژی کردووه. وه‌ک مامۆستایانی تری ئاینی کورد بو‌خزمه‌ت به‌ ئاین له‌م

شونانه‌دا مامۆستای ئایینی بووه: گوندی «رۆوه‌ری» له هه‌ورامان، گوندی به‌رقه‌لا و ... تائه‌وه‌ی له مزگه‌وتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییبی مهرباندا گیرساوه‌ته‌وه و هه‌نووه‌که‌ش دانیشتووی مهربانه.

چالاکیی ئه‌م نووسه‌ره :

بلاو‌کراوه:

- ۱- ئارامی دلان. ۲- دیوانی شیعر به دوو زاراوه‌ی سوورانی و هه‌ورامی به نیوی دیوانی «مامۆستا سه‌ید عه‌بدو‌للا حسینی». ۳- خدا را چگونه بشناسیم؟ ئاماده‌ی بلاو‌کردنه‌وه:
- ۱- ژياننامه‌ی ئیمام شافعی (ره) و ئیمامی نه‌وه‌وی له کتیبی کۆن و نویدا.
- ۲- سی هێلی چه‌پ بناسه.

عه‌بدو‌للا‌ی نیکخا (سه‌فایی)

سالی ۱۹۵۳ی زایینی له گوندی «ساوجی» مهربان له بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی چاوی به ژیان هه‌ڵیناوه. باوکی مامۆستا ئه‌حمه‌دی ساوجی و دایکی خاتو عالیه کچی مه‌لا ئه‌حمه‌دی پیرسه‌فایه و نازناوی شیعی «سه‌فایی» یه.

سه‌ره‌تای خویندنی به قورئانی پیرۆز و ورده کتیبه‌کانی ئه‌و

سه‌رده‌مه‌وه ده‌ست پێته‌کات و بو‌په‌ره‌پێدان به زانست و تیراو‌کردنی پیر و هزری له کانیای زانین، زۆر گوند و شاری ئه‌م کوردستانه زاناخێزه‌گه‌راوه و له خزمه‌تی زۆربه‌ی زانیانی به‌ناوبانگی کوردستانی ئه‌م دیوو ئه‌و دیو به تایبه‌ت له ناوچه‌ی مهربان که‌لکی وه‌رگرتوو و وانه‌ی ئایینی و خواناسی و نه‌ته‌وه‌دۆستی خویندوووه، وه‌ک: مامۆستا ئه‌حمه‌دی ساوجی، مامۆستا مه‌حمودی سیاناو^۱، ئاغا عه‌تای چۆر، مامۆستا سه‌ید عه‌لی خالیدی نی، مامۆستا مه‌مه‌دی خورمال، مامۆستا زاهیدی پاوه

۱. یه‌کێ له مامۆستایانی ئایینی و خواناسانی گه‌وره‌ی مهربان بووه، که له گوندی سیاناو دانه‌نیشت و سالی (۱۹۸۹ز). مال‌ناوایی له ژیان کرد.

و مامۆستا محەممەد ئەمینی کانی سانان. تا ئەوەی کە، سالی ۱۹۷۵ له خزمەتی مامۆستای کانی ساناندا ئیجازە ی مەلایەتی وەرگرتوو.

ئەم شاعیرە وە ک نەریتی مامۆستایانی ئایینی کورد کۆچاو کۆچ و مزگەوتا و مزگەوتی زۆری کردوو و خەلکی له زانستی بەهرەمەند بوون. هاوکاتیش مامۆستای قوتابخانە کانی مەریوان بوو. سالی ۱۹۹۸ له تاقیکردنەوێ مامۆستایانی ئایینی یدا بەشداری ئە کات و «فەوق دپلۆم» وەرئە گریت.

«سەفایی» هەر له سەرەتای خوێندن و فەقیه تیهو، تیکە لاوی دنیای شیعر و ئەدەبیات و وەرگێران ئەبیات و له بواری ئامۆژگاری، زانست، گازە و پارانەو، سەنا و سکالا، ژبانی خەلکی ناوچە و جوانی سروشت و نیشتمان، دیوانیک شیعی ئامادە ی چاپ و بلاو بوونەوێه. ئیستا ۵۸ سال تەمەنیەتی و دانیشتووی مەریوان.

«کتیب»

کتیب مامۆستای جوان و دلۆسۆزم

مایە سەر بەرزی بو گەل و هۆزم

دۆسە چاکە کە ی شیرین کە لامم

گولشەنی رەوزە ی داروسە لامم

بینا و سەرچاوە ی ئاوی ژبانم

گریکی دل و ئارامی گیانم

لابەری تەم و خەم و خە ی لامم

خۆشەویست تەری سەر وەت و مالم

شەتاوی ئاوی جاری و زولالم

مایە دەسکەوت و پۆزیی حە لامم

دۆستی بە وەفا و بە سەفا و حە یام

پێزت واجبە هەمیشە له لام

هاوێلی راستی و پۆژ و شەوانم

فەرەحی دل و پۆحی پەوانم

هۆی تەندروستی و سەرما ی هەستیم

هۆی شەوق و نیشات شادی و سەر بەستم

رانومای دهشتی وهشتی مهینه تم
 به لگهی نازادی و موژدهی خوشبه ختم
 نه نیسی شهو و کاتی ته نیاییم
 گریکی دل و نووری بیناییم
 شنهی شه مال و سروهی به ربیان
 نارامی به خشی دل مه خفی و عیان
 «کاف» ت کاره با و کانی که رمه
 سه ری که وسهر و که عبهی حه رمه
 کار و که سابه ت، که و که بهی شاییم
 که شف و که رامه ت، کاریز و کانیم
 «ت» ت هوی تهره قیی عامهی تو ممه ته
 ته فسیر و ته علیم دوور له تو هممه ته
 «ی» ت یار و یاوهر یومن و یه مینه
 «ب» ت باره و باوهر بیر و بینینه
 کارنامه ی فه تح و پیروزی و خه بات
 هه رتوی به به شه ر نه دهی به خه لات
 نیکته و وهر گیران فه لسه فه و هونه ر
 له تیفه و حیکمه ت نه دهی به به شه ر
 په مز و فائیده و زانست و مایه
 بی حه د و حیساب هه و آلت لایه
 نه ده میزادی بی ناو و نیشان
 نه که ی به زانا و پادشای جهان
 هه موو لاپه رت په رهی گوئی سوور
 جوان و به سوود و به عه تر و پر نوور
 بو لبو لم موژدهی به هاری هانی
 له سه ر لووتکه ی کیو گوئزاری و کانی
 سه لامت لی بی عیلم و حیاتم
 نازیز گیان منیش به ره و پرووت هاتم

پيشوازيت ته كه م دهست له سهر كه مهر
 دات نه نييم له سهر دل و چاو و سهر
 هه تا هم به دل رپـزت له لامه
 ناوت شيرين تر هه موو ته عامه
 ناتكهم به بوق و سندووق و دهفتهر
 يا كيف و دهوري و باوه شين بو سهر
 خوا له بهر خاتر كتيب «سه فاي»
 به خشي ته واو پوژي دوايي

فريشته عه له وي (دايكي سه لام)

له ١١ ژوئني سالي ١٩٥٣ي زاييني له گوندي «بانيسار» له
 كوردستاني تيراق له دايك بووه. باوكي «سه يد محه مده» كه له
 ساداتي نوين له ناوچه ي هه ورامانه و دايكيشي سارا خاتوونه كه
 كچي «مه لا محه مده شهريني» شاعير له مهر دوخيه كاني
 ده گاشيخاني مهريوانه. يه كه م ماموستاي ته م خاتوونه باوكي بووه
 كه مه لاي مزگوت بووه و به خوښندي قورثاني پيرو ز به ردي بناغهي يه كه مين
 وشه ي زانستي له ميشكيدا داته مه زريت و دواتر يش تيقبال نامه ي مه لا خدر ي رووار
 دريژه پي نه دات.

دواي پيكه وه ناني ژياني هاوسه ري له گه ل ناموزايه كي خو ي، نه ويش نه بي به
 هانده ريكي باش بو ي و له هه موو كتبيك به تايهت ديواني «سه يدي هه ورامي» و
 ديواني شاعيراني تر كه لك وهر نه گريت.

فريشته خاتوون تواناي نووسينه وه ي زور كه مه و له پله يه كي زور نزمدايه به و
 بوونه وه منداله كاني يارمه تي نه دن و نه وشيعر ده ونيته وه و منداله كانش بو ي
 نه نووسنه وه.

به تيكرا نه توانين بلين كه باوكيكي دل سوز، ميرديكي تيگه يشتوو و مندالانيكي
 گويگر و خزميكي وه ك ماموستا «سه يد ره نووفي حسيني» شاعير، دهس به دهستي
 يه كه وه نه دن تا خاتوونتيكي شاعير دروست نه بيت. خاتووني شاعير نه ليت:

«کاتیک له تیراق بووم بوردومانى گونده کان فارس گوتهنى «عدو شود سبب خیر گر خدا خواهد.» و ناواریه یی و سهر لیشیواوی خه لک و راپه رینه مه زنه که ی سالی ۱۹۹۱ ی گه لی کورد دژ به رژی می به عسی له ناو چوو، وه ک پزیسک ههستی شیعیان بزواندم.

ناو براو دیوانیکی شیعی له ژیر ناوی «هونراوه کانی دایکی سه لام» چاپ و پیشکesh به کتبخانه ی کوردی کردووه. ئەم شاعیره ئیستا دانیشوو ی مه ریوانه.

ئه حمده به هرامی

به هاری سالی ۱۹۵۴ ی زاینی له گوندی «سه عدناوا» ی ناوچه ی خاو و میرناوای مه ریوان له بنه مال له کی ئاینی هاتۆ ته دونیا. دوا ی سالتیک دایکی کوچی دوا یی ئە کات و یه که مین له مپه ری ژبانی شاعیری رپی پینه گریت. دایه گه و ره ی (دایکی باو کی) ئەر کی گه و ره کردنی به ئەستۆ ده گریت. قوناعی سه ره تایی هه ره له گونده که ی خۆ ی ته و او ئە کات. له بهر نه بوونی و ته نیا بالی باو کی به شیوه ی نازاد (موت هه ریه) دریژه به خویندنی ئە دات.

سالی ۱۹۷۵ وه ک مامۆستا له دایه ره ی پهروه ده و بارهینان دئه مه زریت و ئەر کی مامۆستایی دهست پینه کات. له دوا ی هه لگیسانی شه ری تیران و تیراق، ناواریه یی و سه رلیشیواوی په ره وازه ی زۆر جینگای ئە کات. له گوندی کانی دینار ئە گیر سیته وه و ئیستاش دانیشوو ی مه ریوانه. هاو رپی مندالانی خوین گهرم و ئیسک سووک له قوتابخانه کاندایانیدا له بواری ئە ده بی مندالاندا هه نگاو هه لگی گریت. ئەم نووسه ره له م بواره دا زیاتر له بیست به ره مه می ناماده کردووه به لام بواری بلاو کردنه وه ی هه موویانی بۆ نه ره خساوه.

به ره مه می چاپ کراو:

۱- باخچه ی مندالان. ۲- قالاوی تینوو. ۳- ههروه کوو خۆم. ۴- گولزاری په بووله.

سهید باباشیخ حسینی

سالی ۱۹۵۴ ی زاینی له بنه ماله یه کی ئاینی له گوندی «سه و لاوا» له دایک بووه و کورپی خواناس و عارفی گه وره خوالیخو شبوو حاجی کاکه شیخی سه و لاوا یه.

قوناغی سه ره تایی هه ره له زیده که ی خوی، قوناغی ناوه نندی له مهربوان و قوناغی دواناوه نندیشی له سنه ته واو کردوووه. خولی

فیرکاری مامۆستایی له کرماشان ته واو ئه کات و جل و بهرگی مامۆستایی له بهرده کات. له دوای سه ره که وتنی گهلانی ئیران به سه ره پژی می پاشایه تیدا ئه ویش وه ک زور که سی تر ئه که ویته بهر شالاوی له کار لابردن. سهید باباشیخ هه نوو که خه ریکی باخه وانی و کشتو کاله و خووشی له باخه وانی میژو و زمانناسی، زمانی زگماکی نه بواردوووه و به پیی توانا، خوی به خزمه تکار و ئه مه گناسی گه له که ی ئه زانیت.

ئهم نووسه ره زور و تاری له چاپه مه نیه کاندایلا و کردو ته وه که ده توانین ئامازه بکه ین به: «پژوهشی پیرامون زبان اورامی و زبان های کهن باستانی»، «ژیاننامه ی مه ولانا موسه نیف چۆپی» و «مستوره ی اردلان و اردلانی ها».

چاپکراوه کانی نووسه ره:

۱- اسما در زبان کردی ۲- هامشی بر زبان شناسی

عیسا ئه حممه د زاده

سالی ۱۹۵۴ ی زاینی له گوندی «نگل» له دایک بووه. دایکی کابان و باوکی مامۆستای ئاینی بووه. له پینج سالیدا دهستی به خویندنی قورئانی پیروژ و ورده په راوه کوردی و فارسیه کانی باوی ئه و سه رده مه ی قوتابخانه ئاینیه کان کردوووه.

سالی ۱۹۶۱ فیرگه ی سه ره تایی له زیده که ی دائه مه زریت،

به لام به هو ی تهنگ و چه لمه ی جوړاو جوړ، هه ل و مه رجی ژیانی پپی ئه دراوه به شیوه ی فه رمی له فیرگه ی نو ی و وانه کانی که لک و هه ر بگریت. به و بۆنه وه پوژان سه رقالی جیبه جی کردنی ئه رکی مال و به شهوان له پۆلی خویندنی چپا و و بپاوی

شوانه دا تا وه ده ست هېنانی پروانامه ی شه شه می سهره تایی نه خوینتیت، پله کانی تری خویندن به شیوه ی نازاد، تا وه گرتنی دیپلوم له سالی ۱۹۷۳ له سنه دریژه پی نه دات. سالی ۱۹۷۶ له نیمتیحانی زانکوډا به شداری نه کات. سی سال دواتر زانکو ته و او نه کات و وه ک ماموستای زمانی ټینگلیزی له شاری مهربوان دائه مه زریټ. دوا ی سی سال خزمهت به مندالان له وهرزی پاییزی سالی ۲۰۰۶ خانه نشین نه بیټ.

بیر و هزری باو کی نیشتمان پهره ووری له سهری کاریگر بووه. له گهل شیعره کانی قانع ناشنا ده بیټ و خواست و سکالای دهر وونی به شیوه ی دهق و چیروک و هله بست بو هه فالانی نه نووسیټ و نه هوټیته وه. له گهل گوډاره کوردی و فارسیه کاندا به شیوه ی نووسین و وتار هاو کاری کردوه.

جیگای ناماژیه که عیسا نه حمه دزاده کورپی شاعیر «ماموستا سادقی نگلی» یه که دیوانه شیعیکی لی به جیماوه.

نه مانه به ره مه چاپ کراوه کانن:

۱- ژن و پیاوه هله که وتوه کان (وهر گپراو له ټینگلیزیه وه). ۲- میژووی نگل.

۳- پیغه مهران له ناوټنه ی میژوودا (وهر گپراو له عهره بییه وه).

ناماده ی چاپ:

۱- کومه له شیعیک. ۲- لذت مادی یا کرامت انسانی؟! (وهر گپراو له

ټینگلیزیه وه). ۳- کومه له چیروکی جوراوجور. ۴- وهر گپراوی کومه لی وتار و کورته چیروک له عهره بی و ټینگلیزیه وه بو سهر زمانی کوردی و فارسی.

ټیسماعیل مه حموودی

ټیسماعیل کورپی سوبحان کورپی محه ممد نه مین (خیتله) و نه هیه خاتوونه. سالی ۱۹۵۵ ی زاینی له گوندی «دهمه به و» چاوی به ژیان هله ټیساوه. نه م شاعیره نه خوینده واره، به لام له هله بست و شیعدا دهستی هیه. سه بارهت به وه ی که چوډ هاتوه ته ټیو شیعر و هله بسته وه نه لیټ: مندال بووم له گهل باو کم بو مزگوت نه رپویشتم، ماموستای

گونده که مان (ماموستا شیخ جهلیل فاروقی) شیعی «رپوله بزانی مه لا خه در پووار» ی

بۆ ئوخۇندىنەۋە و ئىمەش لە بەرمان ئە كرد. ھەر ئەو شىعرا نە بوون بە ھەوئىنى
 گىرساندنى ھەستى شىعېرىم. بە پىئى ھەل و دەرفە تە كان شىعېرم بۆ دىت.^۱
 سەد مەخابن شىعېرە كانى ئەم شاعېرە لە بەر خەم ساردى تا ئىستا تۆمارنە كراون و
 نەنووسراونتەۋە. ھەر بۆيە زۆرىكك لە شىعېرە كانى لە بەر چوونە سەرەۋەى تەمەن
 فەوتاون يان نىۋە و ناتەۋاۋ لە بېرى ماون.

«گفتوگۆ چەنى دلى»^۲

ئى پارچە شىعېرە جە بە حسوو دلى
 جە بە حسوو پاسبى بە حس و سەر چلى
 باكى من و دل كەرمى گفتوگۆ
 تۆ دل چەنى من، من دل چەنى تۆ
 دلەى بى ئاگا و بى فېكر و بى ھۆش
 دلە گوڤتارم مە كە فەراما—ھۆش
 گوڤتارم ئىنەن دلە بە حالى
 عەقل ۋەر گېرە و سال چەنى سالى
 گوڤتارم ئىنەن دل مە بە سەر چل
 دائىم پۆشن بە وئىنەى دەسەى گول
 دل تۆ مە كەرە زەنى نـاـحەقى
 مەنىشە چل و عەىنوۋ لەق لەقى
 وئىنەى بايە قووش مەۋانە سەر كەلك
 تا خاسىت ۋاچا ئاۋەدانى و خەلك
 دل غەرەز حەسوود سەنگ سىاي پەقا
 چلاۋ چل كەرۆ ئە جو لەق لەقا

۱. وت وئۆز لە گەل نووسەر.

۲. ئەم شىعېرە كاك مادح پۆستەمى بۆى دابەزاندووم جىڭگاي پۆز و بىزانىنە.

پەنگ زەرد و زەعیف جابئی ئازیزا
 دایمە وەھارش ئەجۆ پاییزا
 پەنگ زەرد و زەعیف بی مال و مەنزل
 دل وینەى قازانگ جا مەوەرۆ قوول
 وینەى بۆشکەى قیر قولی مەشانۆ
 قولی غەرەزن سیاو مرممانۆ
 ئەى دلی دلداری تۆ بە من ساچە
 ئیتر نۆرەت بۆ گوفتوگۆت واپە
 دل تۆ مەعدەنت غەزەب یا نوورا
 چیش جە لات نزیك چیش جە لات دوورا
 پەیمما گیلنەوہ و یردەى سالت
 بزانی چیشا حال و ئەحوالت
 جا دلش واتش من بە تۆ ساچو
 دەقیق مەزانو چیشت پەى واپوو
 چیشت پەى گیلنووہ و یردەى سالم
 من ئەشۆم چیش بۆ حال و ئەحوالم
 داخیم فریتى چوون گەلاو باخا
 داخىۆ تۆیچ بیە سەرباشقە و داخا
 دەقیق مەزانوو تۆ نامیت چیشا
 پەى گوفتارو من تۆ کارت چیشا
 ئەى دلی پەر داخ دل عاسەبانى
 ئە گەر گەرە کتا تۆ نامیم زانى
 بابایە فەقیر خەلکوو ئیرانى
 ئیسماعیلەنا کوپوو سوبحانى
 بابام حەمەومین پەر عەقل و فام بی
 ئایچ شاعیر بی و مەشهوور بە عام بی

دلّه يا مه سنی يا شه وقت نیا
 یا قه دری میمان تۆ جه لات نیا
 دلّ وات ئیسماعیل کورپو سو بوحانی
 ئیسه هز که رو گوftarیم زانی
 گوftarم ئینهن ویره دهی سالم
 ئیسه په یت ماچوو حالّ و نه حوالّم
 پارچه گوش تینا ئیتر من دلّنا
 به ینی دپه ینا جا به ینی گولّنا
 به ینی بایه قوش به ینی بولبولّنا
 به ینی شیرینا جا به ینی تالّنا
 کهم که سنی زانو به خه یالاتم
 به ینی به شه وقم جا به ینی ماتم
 هر پویچ وانوو چوون که لی سهر کهش
 سه یادی کوشام گوشتم که را بهش
 هر پویچ که روو غه رز هه سادهدت
 ئارپوه نیام تا سهر ئیسراحت
 هام ساو بهر هام سا چه نهم عه جزا
 ویره گا بهرق و مه نزلیم کزا
 ئیتسالی شها بهرقی مه نزلّم
 غه رزی سوچنان باخه که ی گولّم
 وه سیه تم ئینهن په ی گردوو دلّا
 غه رز هه سادهدت فره مشکلا
 غه رز هه سادهدت، فیتنه ی به خیلّی
 بو به سه ره تان په ی دلیو خیلّی
 غه رز هه سادهدت بو به سه ره تان
 هیچ دوکتور یوه مه کروش دهرمان

دلّ وات ئیسماعیل رپہ فیتق گوftarم
 چیش ماری سهوقات مہی پہی ہوارم
 سهوقاتم ئیننہن دلّہ بہ حالی
 دلّہ بہش نہبی سهتلّہ وئہشغالی
 جا دلّ سهتلّہ نہو غہرزئہشغالا
 دلّی غہرزن شایش بہتالا
 سهوقاتم ئیننہن دلّ مہبہ نہوش
 جہ رپہحمی خوا تا نہبی بی بہش
 نوورو قورئانی با ووزؤ دلّت
 ئیشہلا خاس بو مالّ و مہنزلت
 سهوقاتم ئیننہن دلّ ئیننہ خاسا
 ویت کہری رپہ فیتق خوائہ شناسا
 خوائہ شناس کین رپہ سوولّی سہرورہ
 پاسہ کہ لیمہی تہو حید کہوتہن وہر
 خوائہ شناس کین چوار یاری نہبی
 ئہ بووبہ کر و عومہر عوسمان و علی
 جا ئیتر بلمی ہوارو دلّی
 دلّی پاک وئہنی عہین و بولبولی
 ہوارو دلّی ہہر فرہ و ہش بی
 دلّی غہرزن بہ لام نہوش بی
 ئاسمان پوٹشن بی زہمین و ہش رپہنگ بی
 دلّی غہرزن ہہر دائیم تہنگ بی
 تو خوا دلّہ گیان خاسترین دلّ بہ
 بایہ قووش مہبہ و عہینی بولبول بہ
 تو دپہی مہبہ ہہر ویننہی گول بہ
 بو یادی خودا دائیم بہ قول بہ

عیبادت کهره تۆ هه تا تاوی
 ریشته نه گه زۆ ماری زه هراوی
 ریشهی دل و یینهی ریشهی دره ختا
 دره ختیش زهره د بۆ جا یا گیش سه ختا
 دل مه که غهره ز ، غهره ز بۆ به سه خت
 چون دره خت زهره د بی نهی دلّه ی به د به خت
 دلّه حـالّی به دلّه حـالّی به
 نه حـالّی مه بی هه نا حـالّی به
 حالّی و نا حالّی گـرد تـیکه لّ بییهن
 نا حالّی فره ن حالّی که م بییهن
 نه گه حـالّی بی په ی که سی خاسی
 کۆ مه کیت که رۆ نه گه ر بـشناسی
 نه حـالّی مه بیچ با هه ر و یلّ بییهن
 هه ر با سه ر گه ر دانه رده گیلّ بییهن
 دلّه یـباد که ره دلّه یـباد که ره
 وه شی قه دیمی ئیسه یـباد که ره
 نه ک وه شی ئیسه هه ر زه هره مارا
 ناسمان گـره وۆ زه مین غه مـبارا
 با که رمی به حـسی و یه رده ی سالان
 ده سکاری قه دیم گـرد شی به تالان
 چونکی کـز بیه ن دین و دیانت
 هۆر گیران وه شی و شادی و ئیسه راحت
 جیای په حمه تـسی غه زه ب مه وارۆ
 زه مین و با خات به ریات نما رۆ
 هه ر جه رۆی نه زه لّ تـسا رۆی
 هه ر چی به ر مه یۆ جه رۆوی سه ریسات

شهو و رۆژ چهنی دهقیقه و ساعات
 ههر دهقیقهیه و سهده هزار مهپرات
 ههر مهپراتیه وه سهده هزار زهپرات
 بهرووی نازهنین محهمده سهلهوات
 شاعیر نیسماعیل بی سهواد، عهوام
 عهزیم نهنهن باقی و سهلام
 بهشکوونی شیعرا یاگه گیری با
 پهی دهد و دلّی جوان و پیری با

سهید نیسماعیل حسینی

سهید نیسماعیلی حسینی کوری سهید حهسن له سهیده کانی
 (حهوتاش) ی لای (بانه)یه. سالی ۱۹۵۶ی زاینی له سهرشوی
 مهرویون له دایک بووه. خویندنی سههتایی له لای باوکی دوایی
 هیناوه و پاشان بو دریزه دان به خویندن پرووی کردووه ته
 خویندگا ئاینیه کانی مهرویون. به ههول و تیکۆشانیکی زۆر
 توانیوو یه تی له ههموو زانسته کاندای سههه و تیککی باش وه دهست بهیتیت.

هاوکات له گهل زانستی ئاینی، له فیرگه و قوتابخانه دهوله تیه کانی شدا دهرسی
 خویندوو و تا پهلی به کالۆریۆسی گهیشتوو. سالی ۱۹۷۸ له بهشی عههه بی و
 کوردی رادیۆ کرماشان دا دهستی به کار کردوو و ئیستا یه کیکه له نووسهران و
 ویزه رانی کارامه ی رادیۆ و ته له فزیۆن له ههموو به شه جور به جور کانیدا.
 ههر به مندالی به ههلهست و هۆنراوه له زمانی فارسی و کوردیدا، چیری هونهری
 خوی پیشان داوه.

ئهمانه ی خواره وه بهشیک له بهرهمه کانی ئهون:

۱- دوانزه سواره ی مهرویون. ۲- گروگال (سههه می شیعهه کانی به فارسی و
 کوردی). ۳- ژن له فهههنگ و ئه ده بیاتی نه ته وه ی کورددا. ۴- دایک له ویزه و
 ئه ده بی کورددا. ۵- لیکۆلینه وه له ژبان و بهرهم و ئه ندیشه ی ماه شهههه ف خاتون،

مەستورەى كوردستانى. ۶- ئەندىشەى پاميارى و ئاينى سەيد قوتب (وەر گېران).
 ۷- پەندى پېشىنيانى ھاوبەش لە زمانى كوردى و فارسى و عەربى دا. ۸- بەستىنى
 فەرھەنگى كوردستان لە پتەو كردنى يەكەتى نەتوھەيى. ۹- وەر گېرانى كىتېبى
 «يەزىدىيە كان مېژوو و بىر و باوھەريان» لە عەرەبىيەو بۆ سەر زمانى فارسى. ۱۰- ذبىح
 محراب. ۱۱- ھايلل در مىقات. ۱۲- سىماى پيامبر اعظم (ص) در آئىنە شعر شاعران
 كورد. ۱۳- طلاق ثلاثه روايتى كە ناگفتە ماند. ۱۴- رمضان در فرهنگ و عقايد مردم
 كردستان.

جگە لەمانەش تائىستا سەدان لىكۆلنەو و وتارى زانستى لە گۆڤار و پۆژنامە كانى
 ولات و ھەروەھا لە كۆرپ و كۆنگرە كان و بىرەوھەريە كاندا، بلاو كردووھەتوھە
 پېشە كى و پەراويزى لە سەر بەرھەمى زۆرىك لە زانايان نووسيوھ.

«بۆ ديمەنە جوانە كەى مەريوان»

«مەريوان»ى جوانى من! نمونەى شارى كوردانى
 مەكانى عالمانى دىن، قەلاى ئازادە مەردانى
 ئەگەر تالىب بە جەننەت ھەى، بچۆرە سەيرى ھەردانى
 وھەا خەملىوو و دلگىرە كە دائىم شاد و خەندانى
 سوپاھى خەم ئەتارىننى ھەوارگەى خۆش و دلگىرت
 دللى كوردان ئەبى حەيران لە سەيرى ديمەنى خۆشت
 ئەبن سەرمەست لە بەر بۆنى گولالەى دەشتى سەوز پۆشت
 «زرىيار»ت وە كو ساوا بە گەرمى ناوھەتە كۆشت
 لە ئاوى سەر چياكانى ئەگەر تۆزى بگەى تۆشت
 ئەوى و مەرگ و تياچوونە مەحالە نايەتە بىرت
 ئەتۆ دوورى لە ئىنسانى دەنائەت پېشەو ھەرزە
 بولەندى كىوى «مىراجى»ت نىشانەى سەد ھەزار پەمزە
 «ئىمام»ىشت وە كو ھىمەت گەلى كورد مەحكەم و بەرزە
 كە و بو مېھرى تۆبى شك لە بۆ ئىمە ھەموو ھەرزە
 بە گيان و دل ھەتا مردن ئەكەين تەعريف و تەقدىرت

له ناو جهرگه‌ی به‌هارانا بچو س‌ه‌یری د‌ه‌رو د‌ه‌شتی
 نه‌گ‌ر نه‌ه‌لی س‌ه‌فا و زه‌وق و گ‌ه‌ران و ج‌ه‌وله و گ‌ه‌شتی
 چ موحتاجی «رام‌س‌ر»! نه‌ی بی‌خ‌ه‌ب‌ر یا ب‌ن‌د‌ه‌ری «پ‌ه‌شت»ی
 که‌ناری ئاوی «پ‌وک‌ن‌ب‌اد» م‌ه‌چ‌و‌ل‌اد‌ه له گ‌ول‌گ‌ه‌شتی
 به‌ه‌شتی خ‌واله نه‌و د‌ونیا له و‌ی‌دا د‌ی‌ت‌ه‌وه بی‌رت

له‌ناو جهرگه‌ی به‌هارانا د‌ه‌ر و د‌ه‌شت و «ز‌ر‌ی‌ب‌ار»ی
 وه‌کوو بوو ک‌ی‌کی پ‌ازاوه س‌ه‌راس‌ه‌ر خ‌و‌شی لی‌ج باری
 له ج‌ی‌گ‌ه‌ی ج‌ه‌ن‌ن‌ه‌ت‌ه ب‌و‌مان ت‌ه‌ماش‌ای باخ و گ‌ول‌ز‌اری
 له «ب‌یل‌وو»دا له خ‌ه‌ودایه که‌س‌ی‌کی ه‌ه‌روه‌کو «ن‌اری»
 یه‌ق‌ی‌نه نام‌رن ه‌ه‌ر گ‌یز «ش‌ه‌پ‌ول» و «ق‌ان‌ع»ی ژ‌ی‌رت

به‌پ‌و‌وخ‌اوی ن‌م‌ای‌ان‌ه ق‌ه‌ل‌ا و ئاس‌اری چ‌ن‌د‌م‌ی‌ران
 له باوه‌ش‌ت‌ایه چ‌ن‌د‌م‌ه‌ر ق‌ه‌د گ‌وم‌م‌ه‌ز و باره‌گ‌ای پ‌یران
 «س‌ه‌ف‌ائ‌ه‌د‌د‌ین»ه، ه‌م «ک‌ابل»، له «ی‌ونس» پ‌یری ه‌ه‌نج‌یران
 به‌ره‌ی س‌اد‌اتی پ‌ی‌ر‌خ‌ز‌ری که‌ د‌و‌ع‌ای‌ان ه‌ه‌موو گ‌یران
 نه‌ت‌و خ‌اک‌ک‌ی‌کی پ‌ی‌ر‌و‌زی به‌ ب‌و‌ن‌ه‌ی س‌ه‌ی‌د و پ‌ی‌رت

نه‌وی د‌و‌ژ‌م‌ن به‌ زان‌س‌ت‌ه، ژ‌یاوه ه‌ه‌ر به‌س‌ه‌ر ش‌و‌پ‌ری
 ه‌ه‌زاران پ‌ه‌ح‌م‌ه‌ت‌ی یه‌ز‌دان ب‌ی‌ار‌ی‌ت‌ه س‌ه‌ری گ‌و‌پ‌ری
 «ع‌ل‌ام‌ه‌ی ب‌ال‌ک‌» و ق‌ه‌بری «م‌وس‌ه‌ن‌ی‌ف» س‌ه‌ی‌دی چ‌و‌پ‌ری
 به‌ ش‌و‌ل‌ه‌ی ع‌ی‌لم و خ‌وان‌اس‌ی‌ن د‌ل‌ان‌ی ت‌اری‌ان گ‌و‌پ‌ری
 نه‌س‌ف د‌ه‌ر چ‌وو له د‌ه‌س ئ‌ی‌م‌ه که‌ زان‌ای ع‌ی‌لم و ت‌ه‌ف‌س‌ی‌رت

م‌ه‌ر‌ی‌وانم ه‌ه‌ر‌ی‌م‌ی‌که له پ‌و‌خ‌س‌اری چ‌یا و ه‌ه‌ردی
 نه‌باری پ‌ه‌م‌زی س‌ه‌ر‌ب‌ه‌ر‌زی؛ س‌ه‌ر‌ه‌ف‌رازی و ج‌ه‌وانم‌ه‌ردی
 له ناو جهرگه‌ی به‌هارانا بچو س‌ه‌یری «ق‌ه‌ل‌ه‌ب‌ه‌ر‌د»ی
 ب‌لی: ئاوی چ‌یا و ک‌و‌ی‌س‌تان، ش‌ی‌ف‌ای ه‌ه‌ر ع‌ی‌لل‌ه‌ت و د‌ه‌ردی
 ک‌له‌ی چ‌اوانی ه‌ه‌ر ک‌ور‌ده به‌ بی‌ش‌ک خ‌اک‌ی نه‌ک‌س‌ی‌رت

هونەر وهختی ئەبووژیتۆ که خەلکی لئی بکەن تەجلیل
 ئەگەر ئەمپۆ که بازاری هونەر بئی پەونەقە و تەعتیل
 هەموو خەلکی لە بو سامان گرفتارن، ئەسیر و دیل
 بەلام چون ئەرکی سەر شانە دەخیلە هەرگیز «ئیسماعیل»
 نەگۆری شوین و پریازی بە نرخى باب و باپیرت

عوسمان ئەشکاوندە (جیماو)

لە وەرزی بەهاری سالی ۱۹۵۶ی زاینی لە ئاوابی «نی» لە
 بنەمالە یەکی جوتیاری چەوساوه، پئی ناوێ تەگۆرەپانی ژیانەو.
 باوکی ناوی سۆفی عەلییە و دایکی ناوی مینایە.

ئەم شاعیرە لە تەمەنی حەوت سالاندا باوکی لە ژیان مالئاوابی
 ئەکات و بە هەتیوی ئەکەوێتە باوێشی دایکیکی فەقیر و
 دەسکورت و دلسۆز، دایکی هەرچەند نەخویندەوار بوو بەلام بو پەروەردە و
 بارهێنان پەواناسیکی لێتاتوو بوو. کاک عوسمان تا تەمەنی چوارده سالان بە هۆی
 نەبوونی و ناتەواوی و لاواز بوونی بارودۆخی ئابووری لە خویندن بئی بەش بوو و
 لەبەر ئەوەی جل و بەرگی زۆر شپی لە بەر کردوو پێیان گوتوو «عوسێ شیت».

سالی ۱۹۶۰چوو تەقوتابخانە سەرەتایی گەورەسالانی شەوانە و خویندنی تا
 پۆلی سێهەمی ناوێندی بە شیوی ئازاد (موتەفەریقە) درێژە هەبوو. «زۆر جار
 خەلکی بە سەر سوورمانەو و تویانە عوسێ شیتی سۆفی عەلی خەریکە فیری خویندن ئەبێ».
 لە سالی ۱۹۷۷ پەنجەکانی، بەتاسەو دەسیان کردوو تەمل پیتووس و بەرە و
 ساری سپی و پووناکی تیتووس، دواي کاروانی شاعیران و نووسەران کەوتوو و
 نازناوی «جیماو» ی بو خۆی هەلژاردوو.

سالی ۱۹۸۰ ژيانی هاوێشی دەس پێتەکات و بە تەواوی لە کاری کشت و کال و
 وەرزی دەس هەلئەگری و لە شاری مەریوان ئەبێ بە خەیات .

ئەم شاعیرە خاوەنی شەش دەفتەر شیعەرە کە بەداخەو لە بەر ژيانی لاوازی
 ئابووری توانای لە چاپ دانین نییە.

«شه پۆلى شەوق»

شەق بوو شيشەى شانازى شەو
 شەبەق شىۋەى شۆمى شكاند
 شۆلەى شەم و شىعەر و شانۆ
 شوانى شوجاع شىت و شىداى
 شان و شەو كەت و شالاولى
 شىواندى شەقلى شەرم و شۆى
 شىر بوو شكلى شادەوارى
 شەتاو شوردى شوئنهوارى
 شەپۆلى شەوق، شنەى شەمال
 شاخ و شىو و شىنى شمشال
 شابالى شىرانى شەرزە
 شارى شوغالى شەپرزە

محەممەد ئەمىن مىرزايى

نازناوى ئەم شاعىرە «مىرزاي ھەورامى» يە. سالى ۱۹۵۶ى زايىنى لە گوندى «كەمالە»ى ھەورامانى تەخت چاوى بە ژيان ھەلھىناوہ. ھۆننەوہى ھەلبەست و شىعەر بە زمانى عىرفان و خواپەرستانەى ئەو سەردەمانەى ھەورامان، مىرزاي ھەورامىش بۆ ئەو كەش و ھەوايە پادە كىشى. بۆ يە كەم جار سالى ۱۹۷۵ شىعەرىك لە رادىۆ مەريوان بە مۆسىقاي ئەھوورايى ئەخوئىتتەوہ. سەردەمانى شورشى گەلانى ئىران دژى دەسەلاتى پاشايەتى وەك كوردىكى تۆخ شىعەرى شورشىگىرپانە دائەنى. يە كەمىن بەرھەمى ناوبرا و ديوانىكى شىعەرە لە ژىر ناوى «سەوزەى كۆسالان» چاپ ئەبىت و ئە كەوئتە بەردەست ئەوئىندارانى فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى. ناو براو بە نووسىنى وتار و ھەلبەست لە گەل زۆربەى گۆفارە كوردىيە كاندا وەك نامانج و سەر و... ھاو كارى ئەكات و نووسەر و بىژەرى بەشى ھەورامى رادىۆ سنەشى لە ئەستۆيە. كۆمەلە شىعەرى «زەردى خەزان» ىشى نامادەى چاپ و بلاو كوردنەوہ يە. ناوبرا و ئىستاش مامۆستاي ئايىنى و دانىشتوى گوندى «سەراو قامىش»ى سنە يە.

سابىر سەعیدى

سالى ۱۹۵۷ى زايىنى لە گوندى «شەرەكان»ى ناوچەى ھەورامانى لھۆن سەر بە شارى پاوہ لە داىك بووہ. باوكى فەرھج و داىكى مەلىحە خاتوونە. بە بۆنەى برىك گىرقتى ئەو

سهرده مانه وه واز له خویندنی مه کتەب دینیت، به لام وه ک دۆست و هه قال چاو له کتیب ده کات و له بواری گهلی ئاینی، کۆمه لایه تی، فه ره هنگی و ئه ده بیدا موتالا ئه کات. سا بیره له ته مه نی ۱۶-۱۷ سالی دا به که م شیعی خۆی ئه نووسی. دواتریش به دلگه رمیه وه درێژه به نو سین ئه دات و به که م به ره می خۆی له سالی ۲۰۰۵ له ژیر ناوی «ههنگی رۆح» به دوو زاراوه ی هه ورامی و سۆرانی و به دوو شیوه ی شیعی کلاسیک و نوێ چاپ و بلاو ئه کاته وه. دوو هه م به ره می به ناوی «هاوار بی دهنگیم» له سالی ۲۰۱۰ چاپ و بلاو بو ته وه. نابراو کاسبه و نیشه جی مهربانه.

عادل محهمه دپوور

هه رکهس ته وه لود دوو باره ش نییه ن
ئه لبهت سه عادهت ستاره ش نییه ن
(مه وه لوی تاوه گۆزی)

عادل محهمه دپوور له زمانی خۆیه وه بناسین:

له وه رزی پاییزی سالی ۱۹۵۷ ی زاینی له گوندی «دزلی» سه ره به هه ورامان له دایک بووم. با و کم یوسف و دایکم فه هیمه یه. هه ره له و گونده پۆلی شه شه می سه ره تاییم ته وا و کرد و بو درێژه دانی خویندن، هاتمه شاری مهربان. پاش ته وا و کردنی قوناغی دوا ناوه ندی له تاقیکردنه وه ی زانستگادا، به شداریم کرد. له سه ره حه ز و خواستی خۆم پرشته ی ئه ده بیاتم له ته ربیه ت موعه لیمدا هه لێژارد. دوو سال له شاری سه نه ده رسم خویند. له سه ره ووبه ندی شوپشی گهلانی ئیراندا بوو که له و شاره ناشنای هه ندیک چالاکی بواری ئه ده بیات و ... بووم. بازاری سیاسه ت و خویندنه وه پر په ونه ق بوو، به لام به شیوه ی پراکتیکی به قه ره ی سیاسه تدا نه ده چووم. حه زم له بازاری کتیب و خویندنه وه بوو. له م جموجۆله دا بوو، چێژی ئه ده بی من فراژوی کرد. به شیوه ی فه رمی بووم به مامۆستا، له قوتابخانه ی مه لا ئاواره ی ئه وه دم له شاری مهربان، ده ستم به وانه گوته وه کرد. له وه ده مانه دا بوو که له زه مینه ی فه ره هنگ و ئه ده بی کوردی که لکه له ی زۆرم هه بوو و حه زیشم ئه کرد له زیده که م، گوندی «دزلی»، خزه مت بکه م، هه ره بۆیه زوو له سه ره داواکاری خۆم سالی ۱۹۷۹ نه قلی ئه وه

گونده بووم.

به لای نه خوارزروی شه‌زی تیران و عیراق سالی ۱۹۸۰ دهستی پیکرد. به هوی بوردمانی گونده که، به شیوه‌ی کاتبی قوتابخانه که مان گواسته‌وه بۆ شاری مهربان، نه مانه‌پشت قوتابیه کان له وانه کان دوا بکه‌ون.

له مهربانیش دهره‌پینراین و ئاواره کرین. سالی ۱۹۸۷ سه‌ره‌پای ئاواره‌یی، خولیای زانین و فیر بوون دیسان به‌ره‌و زانکۆ هانی دام. دوا‌ی چوار سال به کالۆریۆسم و هرگرت و له زانکۆی ئازادی شاری سنه ماسته‌ری ئه‌ده‌بی فارسیم ته‌واو کرد و نامه که شم له سهر «سبک شناسی شعرهای بیسارانی» لی وهر گیرا. گه‌پامه‌وه مهربان و له‌وی ده‌ستم کرد به وانه و تنه‌وه له زانکۆی «په‌پیام نوور» که تازه پیکه‌وتبوو. له مهربان شوینتیک نه‌بوو که شاعیران و نووسهران و هوگرانی فهره‌نگ و ئه‌ده‌ب کۆ بکاته‌وه؛ بۆیه هه‌ستمان به‌م بۆشاییه ده کرد. به هاوکاری دۆستان (جه‌لیل ئازادیخواه، نه‌نهر ره‌وشن، محهمه‌د بانی و شیخ ره‌شیدی حسینی و...) سالی ۱۹۹۰ ئه‌نجومه‌نی فهره‌نگی — ئه‌ده‌یی مهربانمان دامه‌زرا‌ند. هر له‌وه سه‌رده‌مانه‌دا به هاویری ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌ن بیرۆکه‌ی بلافۆکی زیریارمان دا‌رشت و دوا‌ی پینج سال مۆله‌تی بلاو کردنه‌وه‌ی پیندرا و له پاییزی سالی ۱۹۹۷ یه‌که‌م ژماره‌مان ده‌رکرد و تا ئیستاش که ئه‌م و توویژه ئه‌نجام ئه‌ده‌م، هفتا ژماره‌ی لی ده‌رچوه. به خه‌یالی خاو له بزاقی دووه‌می خورداد^۱ پیشوازم کرد و بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ندی پتانسیه‌ل، له هه‌وه‌لین هه‌لبژاردنی شۆرای شاردنا به‌شداریم کرد. به‌لام هر زوو سه‌رم دای له به‌ردی په‌شمانی و پاشه‌کشیم کرد.

له‌م دوا‌یه‌دا به هوگه‌لی زۆر، وه‌ک کار و وانه‌گوتنه‌وه و کارو باری پۆژنامه‌وانی ماندوو‌یه‌ک له‌مندا سه‌ری هه‌لدا، پاشان بوو به نه‌خۆشینی رۆحی و جه‌سته‌یی، به ناوه‌خت ده‌ستم له مامۆستایی و وانه‌گوتنه‌وه هه‌لگرت و ئیستاش خانه‌نشینم.^۲

عادل محهمه‌دپوور له ماوه‌ی ئه‌و چهند سال هه‌ول و تیکۆشانه‌یدا، توانیوه ئه‌م

۱. مه‌به‌ست دووی جۆزه‌ردانی ۱۳۷۶ی هه‌تاویه که له‌م پۆژه‌دا محهمه‌دی خاتمه‌ی به‌دروشمی چاکسازیه‌وه بوو به سه‌رۆک کۆماری تیران.

۲. وت و ویژ له‌گه‌ل نووسه‌ر.

بابەت و نووسراوانه پېشكەش بە گەل و نىشتمان بكات:

- ۱- سرود خزان (تحليل سبك شناسانه بيسارانى شاعر غنايى پەرداز) ناشر: زربار.
 - ۲- شەبەنگى زوانى كوردى ھۆرامى لە گاساكان تا... ناشر: چاپخانەى بابان.
 - ۳- سۆزى لىرىكا لە ئەزمونى شىئەرى كوردى، ناشر: ئىحسان، لە ژىر چاپ.
 - ۴- زمانەوانى كوردى، ناشر: مەلبەندى پۆشنىرى ھەورامان، لە ژىر چاپ.
 - ۵- ترجمە بە كوردى (دەق و پرافە) ناشر لە ژىر چاپ.
 - ۶- كىتەبى «ادوار شعر كوردى ھورامى» ئامادەى چاپ.
- زۆرتەر لە چل وتار كە لەم گۆڤار و ھەوتە نامانەدا بڵاو بوونەتەو: سەرۆ، ئاوينە، ئاويەر، سىروان، پۆژھەلات، ناشتى، ئاسۆ، زربار، پامان، ئايندە، سەردەم.
- ئەم نووسەرە لە زۆر پىك كۆر و كۆبوونەو كەنى ناوخۆ دەرهو دە (و كە): كۆنگرەى بيسارانى، نارى، قانع، شەپۆل، ھورامانناسى، كۆنگرەى مەولەوى، كۆنگرەى مەستورە، فەستىوالى گەلاوێژ و... بەشدارى كردووە.

باقى سەفارى

باقى سەفارى كورپى و ھەستائە باسى مەسگەر، لە شارى پاو، لە مانگى فەبىرىيەى سالى ۱۹۵۸ى زاینى لە دایك بوو. تا پلەى شەشەمى دواناوەندى لەو شارە خویندوو و پاشان لە پاییزی سالى ۱۹۷۷ لە زانكۆى رازى شارى سنە لە بەشى كىمیا وەرگیرا. پاش كرانەو ھى زانكۆكان لە دواى شۆرشى گەلانى ئىران، بۆ خویندن رۆو لە شارى كرمانشان ئەكات ھەر لەوى زانكۆ تەواو ئەكات و لە پاییزی ۱۹۸۶ ھەك مامۆستای قوتابخانە كانى مەريوان ئەركى مامۆستایەتى پى ئەسپىدرىت.

ئەوینى فەرھەنگ و ئەدەبى كوردەوارى ھانى داو دەست بۆ پېننوس درىژكات. نازناوى شىئەرى «مەسگەر»ى بۆ خۆى ھەلبژاردوو. ئەو كارەيشى بە كۆکردنەو ھى بە سەرھات و ھىكایەت و ھەر و ھە ئەفسانە كانى ناوچەى ھەورامانەو دەست پىكردو ھە كە سالى ۲۰۰۲ چاپ كراو. دوو ھەم بەرھەمىشى سالى ۲۰۱۰ بڵاو بووتەو. نووسراو ھە كانى لە گۆڤار و پۆژنامە كانى سىروان، زربار، ئاويەر و دەلاقەدا بڵاو

بوونه ته وه.

باقى سه فارى به دنيايه ك ئاواتى وه دى نه هاتووه وه به هارى سالى ۲۰۱۰ دله
گه وره كه له ليدان كهوت و مالاوايى له وپژهى كوردى كرد.

حسين فيداكار

له يه كه م پرژى نه ورژى سالى ۱۹۵۸ى زايىنى له گوندى
«نى» له بنه ماله يه كى مام ناوه ندى له داىك بووه. باوكى مه لا
محممه ده مين و داىكى فاطمه خاتوونه.

خويندنى سهره تايى له زنده كهى ده ست پښه كات و له بهر
نه بوونى و هه ژارى بنه ماله كهى و بارودوخى ژيانى گوندنشىنى

واز له خويندنى قووتابخانه دينيت. له دواى ته واو كردنى سهر بازى و پيكه وه نانى
ژيانى هاوبه شى، بزيوى له ريگاي كشت و كال و شوفيرييه وه داين ده كات.

بو يه كه م جار و به ريكه وت ديوانى شاعيرى گه وره و نيشتمان په روه رى ميريوانى
ماموستا قانعى ده ست نه كه وى ت و هه ر نه وه ش نه بى به هه وى نى گير ساندى حه ز و
خولياى شيعر له م شاعيره دا.

بيشه بوون له نيعمه تى داىك و ناسينى دوانزه باوه ژن له دريژه ي ته مه نيدا، واى
لى نه كات يه كه م به ره مى خوى له ته مهنى دوانزه سالايدا به نيوى «باوه ژن» به ونيته وه.
يه كه م ده فته رى شيعرى له دواى شوپرشى گه لانى تيران و به هوى ئالوزى
باردوخى نه و پرژه ي كوردستان نه شارپته وه و دواتر رپى ناباته سهر و وه ك
نوو سراوه كانى زوربه ي شاعيرانى كورد نه بيت به پيخورى گل!

نه م شاعيره ژيانى پرژانه ي خوى و شيوه ژيانى شارپكى سهر سنوور و
كوردنشىنى وه ك ميريوان، وه ك شيعر و هه لبه ست و به شيوه ي تاروز به نيو گه لى:
شله خه جى با هونه ر، باوك و بولدپزر، تويتاي دوو هه زار و... هتد نه هونيته وه.

كاك حسين خاوه ن دوو ده فته ر شيعرى كو مه لا يه تى و نه ته وا يه تى و ئالو گوږى
نامه و نوو سراوه يه و جى گاي ناماز يه كه پيش نه وه ي عه بدوللا په شيو بناسى ماوه ي
سى و دوو ساله نازناوى «په شيو» ي بو شيعره كانى هه لپزار دووه. ناوبرا و ئيستا

دانشتووی مهريوانه.

«ياران به ينيکه»

ياران به ينيکه فکرم مه شغووله
 هرچی نه پيښوم گهزه کم کوله
 سر لي شيووم وه کوو سرعي و شيت
 نه پښوم به ريدا چپه ي ليوم ديت
 ههنگاو هه لده گرم به ره و لووتکه ي يال
 تاناو قه د نه پښوم به هزار نه حوال
 پام هه ل نه که وي له به رد يال له دار
 ديمو بو گوپي چه م بو جي ي به کم جار
 خودا به خاتر نه و پيغه م به ره
 نه جاتم بده ي له و دهردي سهره
 هر چند که «په شيو» خه جالته باره
 چاوه پي ليوتفي په روه رد گاره

غه فوور (فهره ي دوون) به هرامی

غه فوور به هرامی سالی ۱۹۵۸ ی زایینی له گوندی «هانه
 گهرمه له» چاوی به ژيان هه ليناوه. باوکی «که یخوسره و» و
 دایکی «له یلا» خاتوونه. سهره تایی خویندنی تا ته واو کردنی
 قوناعی ناوهندی له زیده که ی خوی نه مینتته وه. بو دریزه دان به
 خویندن نه چیتته شاری پاوه و له وی دیلوم وهرته گریت. دوی
 سهر که وتن له تاقیکاری، له ناوهندی بارهینانی ماموستایان له شاناباد وهرته گریت و له
 سالی ۱۹۸۹ هوه خه ریکی به جیهینانی نه رکی ماموستایه تیه.

سهره تایی چوونه ناو سارای شیعر و هه لبه سستی، نه گه پیتته وه بو سهرده می مندالی،
 که خویندنه وه ی شیعری شیرین و فهرهاد، له یلی و مه جنوون، پښتتم و زوراب،
 وهفات نامه و میعراجنامه و ... شه وچه ره ی مالانی کورده واری بووه. به وته ی خوی:
 «له دامه زرانندی نه نجوومه نی نه دهبی پاوه دا به شداری چالاکانه ی هه بووه و هیدی

هیدی ههستی خوئی به نووسینی شیعر ده برپوهه». سالی ۱۹۹۴ هه واری ژبانی بو مەریوان نه گوێزێتهوه و بارودوخی فەرهنگی مەریوان ده لاقه یه کی نوئی به پرویدا نه کاتهوه. ئەم شاعیره یه کهم به رهه می شیعی خوئی به تیوی «هه وای محهممه د» پیشکش به کتیبخانه ی کوردی نه کات.

فاتح وهیسی

سالی ۱۹۵۸ ی زاینی له گوندی «سه له سی» مەریوان چاوی به ژبان هه لێناوه. باوکی مه لا حه سه ن و دایکی سوویه خانوونه. ته مه نی یه ک سال نه بی که کوچ نه که نه گوندی شارانی. له شه ش سالی دا نراوه ته بهر خویندن، له خزمهت باوکی دا قورئان نه خوینیت و هاوکات کتیبی پۆلی یه کیش ته و او نه کات. تا پۆلی شه ش درێژه به خویندن قوتابخانه

ته دات و له سه ر خواستی باوکی قوتابخانه به جی دیلیت و نه پواته حوجره و له گونده کانی کانی سانان، سه رنژمار، باشماخ و نه لمانه و دواتر سه نه وانه ی مه لایه تی نه خوینیت. هاوکات به شیوه ی شه وانه له قوتابخانه ش درێژه به خویندن ته دات.

سالی ۱۹۷۹ له ئیداره ی به ره به ره کانی له گه ل بيسوادی (پیکار با بيسوادی) دانه مه زری. پاش شوپشی گه لانی ئیران دژ به ده سه لاتی پاشایه تی، به یکار هه ل نه وه شیته وه و نه درێ به دایه ره ی پهروه ده و باره تیان. دوا ی چه ند سال مامۆستایه تی له گونده کان و له شاری مەریوان، سالی ۱۹۸۴ له سه ر کار وه لانه نریت.

ماوه یه ک مەریوان به جی دیلیت و دوا ی هه لگیرسانی شه ری ئیراق و ئیران له سالی ۱۹۸۵ دا نه گه پێته وه مەریوان و نه بی به دو کانداری، ئاخرا مانگی زستانی نه و ساله مەریوان بووردومان نه کری و زامدار نه بی.

وێپرای هه بوونی مال و خیزان خولای فیر بوون هانی ته دات که له کاتی ئاواره پیدا دیلوم وه بگریت و له تاقیکاری کونکوری سالی ۱۹۹۴ له زانستگای عه لامه ی تاران له رشته ی علوم ارتباطات وه ره گیریت و نه و قوناغه ش سه ره که وتووانه نه بریت.

ئهم نووسه ره وێپرای ئاواره یی و کهم نه دنام بوون و چه ره سه ری زور، خه ریکی کاری فەرهنگی بووه و وازی لی نه هیناوه و نه مه ش کارنامه ی فەرهنگیه تی:

- ١- کوردستان و پوژنامه گهری، نامادهی چاپ.
- ٢- مەریوان لە ڕوپه‌پری میژوودا، نامادهی چاپ.
- ٣- نووسینی سی شانونامه به ناوه‌کانی: دز و بۆقله، دز و نوکەر و فریشته‌کانی هیلال ئەحمەر.
- ٤- کۆکردنه‌وه‌ی فەرهنه‌نگیکی کوردی پیکهاتوو له گشت زاراوه کوردیه‌کان (هیشتا ته‌واو نه‌بووه).

سه‌ید ئەحمەد حسینی (دلیپ)

ئەم شاعیره کورپی شیخ‌عەبدول کورپی شیخ‌عەلی کورپی شیخ‌عارفی دۆلاشه و دایکی مینا خاتون کچی حەمه سه‌عی کورپی سوّفی حسینی دەرەتفییه.

سالی ١٩٥٩ی زاینی له گوندی «کانی سانان» چاوی به ژیان هه‌ڵیناوه. دوا منداڵ له هه‌شته‌مین منداڵی بنه‌ماله‌که‌یه‌تی.

سالی ١٩٦٥ ناردویانه‌ته قوتابخانه و تا پۆلی شه‌شه‌می سه‌ره‌تایی دهرسی له قوتابخانه و قورئانی له مزگه‌وت خویندوو. له به‌ر بارودۆخی لاوازی ئابووری بنه‌ماله‌که‌ی نه‌یتوانیوه درێژه به‌خویندن بدات.

له‌دوای مائاواپی له قوتابخانه‌شان به‌شانی باوکی ده‌ست به‌کاری کشت و کال و جووتیاری ئەکات و تا هه‌نووکەش که‌په‌نجا و یه‌ک سال ته‌مه‌نییه‌تی هه‌ر خه‌ریکی ئەو ئیشه‌یه‌یه. به‌واتای خۆی نانی سه‌ره‌رزى و حه‌لّالی به‌مال و منداڵی داوه. ئەو شه‌ش سال خویندنه‌کاره‌گه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر دانه‌نی و به‌واتای خۆی دنیا‌یه‌ک بایه‌خ و قیমে‌تی بۆی هه‌بووه. هه‌رچه‌ند له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا کتیب و نووسراوه و مامۆستای پێژمانی کوردی زۆر که‌م بووه و به‌ده‌گه‌من ده‌سکه‌وتوون، به‌لام مالی ئەمان خاوه‌نی کتیبخانه‌یه‌کی نایاب بووه و له‌سه‌ر هه‌ز و خواست و لێپیرانی خۆی فێری کوردی خویندن و نووسین ئەبیت. شیعره‌کانی شاعیری گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌که‌ی «مامۆستا قانع» ئەبێ به‌هه‌وینی گه‌یرساندنی شیعر له‌بیر و هه‌زیدا. سالی ١٩٧٤ بۆ کاره‌گه‌ری ئەچیته‌باشووری ئێران و له‌گه‌ڵ چه‌ند کوردی ئاواره‌ی هاوزمانی خۆی که‌دوای په‌یمانە نگه‌ریسه‌که‌ی ئەله‌ج‌زایر له‌ئیراقه‌وه‌چوو بوونه‌ئهو، ئاشنا ئەبیت و بیری نه‌ته‌وه‌یی و

خوښه ويستی گهل و نيشتمانه كهى له دهر وونيدا پرېشه دائه كوتيت.
 ههست به خهم و ناسوره كانى گهل وای لي نه كات له گهل پښووس بيته هه فال و
 زاخاوى دلى له سهر پانتاى سېى و بيگهردى په راو هه لپر ژيت.
 هم شاعيره خاوه نى سې دهفتهر شيعره به ناوه كانى «نه كه روژ»، «گر و گلپه»،
 «پره كچ» كه نامادهى چاپن به لام تا تيستا بوى نه لواوه بلاويان بكاته وه. هه روه ها
 كورته باسيكى له سهر ژيان و كه سايه تى ماموستا قانع ناماده كردووه.
 هم بهر پوزه تيستا دانشتووى گوندى «كانى سانان» ه و سهر قالى كشت و كاله. به
 وتى خوى روژانه هه وای هاوینه هه وارى گوپزه به يخانى دو لاش هه لئه مژيت.

«ژينى مهربانه»

به نانى وشكى و چورپى ناوى كال
 ژين به ريته سهر به دريژايى سال
 له وه باشتره نو كه رى مير بى
 به سكى تير و به دهمى به تال
 بژيت به سهر به رز با برسيشت بى
 نه ك پت له مل بى وه ك تانجى و گه مال
 نان خه نه به رت تيرت كه ن بو راو
 نه وېش چ راويك راو هاوسى و هاوما
 مردن باشتره له ژينى وايه
 ناغه تاوى شق تاويك قسه تال
 برپوه كه هه لو بو بژى به به رزى
 نه ك به وينه قه له سه لويك و لاچال
 قاره مانانه عومرت تى په ركه
 په لامار ببه وه كه روسته مى زال
 وركت شوپ مه كه بوچلكاو خواردن
 قه ناعت بكه به كوليره ي گال

له گەل ئەو ەشدا بۆ مافى پەوات
 ەھمەت بەرى بە، وەك ەھلۆى سەر يال
 تۆ خوا گەر ناشى بە گول بۆ كۆمەل
 مەشبه بە چقل و ەهژگ و درك و دال

عەبدوللا پەھىمى

له ۲۳ى ديسەمبەرى سالى ۱۹۵۹ى زايىنى له گوندى
 «چەشمىەر» له ناوچەى ژاوەرۆ چاوى بە ژيان رووناك بوو.
 ژيانى مندالى له سەردەمانى دەسەلاتى پزىمى پاشايەتى دا
 تىپەپراندوو.

قۇناغى سەرەتايى له لاي ئەو مامۇستايانە برپووە كه له تەورپز
 و سنە و... ئەهاتن. ئەو سەردەمە خەلكى ناوچە كه نەخویندەوار بوون و له شوینگەلى
 ترەو مامۇستايان بۆ هاتوو. بە بۆنەى باو بوونى داركارى و فەلاقە له قوتابخانە كانى
 ئەو سەردەمەدا، خویندن بۆ قوتابى زۆر سەخت و دژوار بوو بە چەشنىك كه زۆر
 جار مندالان له ترسى چوون بۆ قوتابخانە له ناو كەنووە قورپنەدا خويان
 شاردوووە تەو.

يەكئى تر لەو شتانەى لەو سەردەمەدا كارىگەرى نىگەتيفى بووە مردنى خەلك بە
 ھۆى نەخۆشى سيل بوو. وەختى پىت گەلى «د.د.ت» يان له سەر دەر كى ھەر مالىك
 ببىنايەت و يان ئەزانى كه ئەو بنەمالە يە بۆ باشوورى ئىران يان بۆ تەوەس
 پرائە گويزرین!!!

كۆچى دواىى باوكى له مانگى ئۆكتۆبر (يە كەم پۆزى دەسپىكردى
 قوتابخانە كان)، ھاوكات بوو له گەل خویندى عەبدوللا له قۇناغى ناوەندىدا. ھەر
 بۆيەش كۆسپىكى ترى ھاتە سەر پىگە. له بەر نەبوونى و ھەژارى بۆ كرىكارى پوو
 له شارى تاران ئەكات، ھاوكات له گەل ئەو ەش ھەر له تاران بە شپۆەى نازاد
 (موتەفەرىقە) قۇناغى دوا ناوەندى ئەخوینت و دىپلۆم وەزئە گریت.

سالى ۱۹۸۷ وەك مامۇستا له ئېھزەتى فىركارى (نەھضت سواد آموزى)
 دائەمەزرىت و درپزەش بە خویندن ئەدا و بە كالۆرىۆسى «پەرورەدى سەرەتايى»

(آموزش ابتدایی) وەرئە گریت.

عەبدوللایە کەم بەرھەمی خۆی لە ژێر ناوی «گاو گۆرال» چاپ و بلۆ و ئە کاتەوہ. ھەر وەھا بە ھاو کاری چەند کەسیکی تر دیوانی «مەلا عەبدوللایە ھەبایی ئاریانی» بە ناوی دیوانی «بەدبەخت» کۆ کردوووەتەوہ کە ئەویش ئامادە ی چاپ و بلۆ بوونەوہیە. ئیستاش مامۆستای قوو تابخانە کانی مەریوانە.

مەھین بە ھرامی کەمانگەر

پۆژی بیست و یە کە ی ئاوریلی سالی ۱۹۵۹ ی زاینی لە مەریوان چاوی بە ژیان ھەڵبناوہ. لە بەر ئەوہ ی باوکی پیشە ی نزامی بوو ھەر پۆلیکی لە شارێک و لە مەلەندیکی خۆیندووہ. قۆناغە کانی خۆیندنی سەرکەوتوووانە لە سنە و مەریوان و ھەمەدان و بیجار پریوہ.

پوو لە ناوہندی بارھینانی مامۆستایان لە شاری سنە ئە کات. دوا ی دوو سال و نیو لە سالی ۱۹۷۸ دا بە بیریکی گەشاوہ و زانستیوہ بەرگی مامۆستایی لە بەردە کات و لە زیدە کە ی خۆی وانە ئەلێتەوہ. لە گەل نەخۆشی شیربەنجە دەست بە ئیەخە بووہ و ژیان بە خەبات دەزائیت.

خاتوو مەھینی کەمانگەر شان بە شانی ئەرکی مامۆستایەتی توانیویەتی لە بواری نووسیندا خزمەتی بەر چاوی بکات.

کارنامە ی فەرھەنگی ئەم ژنە نووسەرە:
بلۆ و کراوہ:

۱- تغذیە و تندرستی (لە ژێر چاوەدێری پروفیسۆر و پەپۆری خۆراک) دوو جار لە چاپ دراوہ. ۲- آشپزی مریوان، دوو جار لە چاپ دراوہ.
بلۆ و کراوہ:

۱- تاریخ مریوان. ۲- شاعران و نویسندگان مریوانی. ۳- لیکۆلینەوہ لە سەر (کانسر) شیربەنجە کان. ۴- بەسەرھاتی ژنیکی کە ھەر گیز نەحەساوہتەوہ.

ئەمىن عەزىزى

له سەرەتای بى بەرگى و پوسوورى باخ و پەزەکانى کوردستان سالى ۱۹۶۱ى زاینى له گەپەکی هەزاره مەریوان چاوی به دنیا هەلیناوه.

دەسپىکی بەهاری زانستی تاوەرگرتنى دىپلۆم هەر له مەریوان بووه. له سەردەمى شوپشى ۱۹۷۹ى ئىران به داخهوه دريژهی خویندنى په کی کهوتوو.

تیکۆشانى فەرهنگى و هونەرى خۆی له سالى ۱۹۷۸ له ناوەندى «قوتابى - خویندكارى» مەریوان، که له لایەن کۆمەڵیک خویندكار و قوتابیانى ئەو سەردەمە پیکهاتبوو، دەست پینتە کات. له کومیتەکانى چاپ و بلاو کردنەوه و شانۆ و وەرگێرانی «ناوەندا» بەشداری چالاکانەى هەبووه. له و کاتەدا بۆ یه کهم جار کتیبى «ماسیه رەشه بچکۆله که» ی سەمەدى بیهپهنگى، به زمانى کوردی چاپ و بلاو ئە کاتەوه. هەر وهها له دامەزراندنى پۆلهکانى فیرکارى زمانى کوردیدا بەشداری کردوو. له گرووپە شانۆییهکانى ئەو سەردەمەدا وه ک؛ ئە کتەر، شانۆنوس و هاوکارى دەرھینەر تیکۆشانى چالاکانەى هەبووه.

خولى دووهەمى تیکۆشانى فەرهنگى خۆی و ژيانندنەوى قەلەمه کهى به بەشداری و هاوکارى له گەل ئەنجوومەنى فەرهنگى - ئەدەبى مەریوان دەست پینتە کاتەوه. خولیکى دوو سالەش ئەندامى دەستەى بەرپۆهەرى ئەنجوومەن بووه. هاوکات خەرىکی وەرگێران بووه و بەرھەمەکانى له گوڤارى ئاسۆ و پەوتدا بلاو بوونەتەوه.

ئەم پینووس بەدەسته ئیستا که دانیشتووی مەریوانه و ئەندامى دەستەى نووسەرانى بلاڤۆکی «چیا» یه و پیشه و کارى نازادى هەیه.

جەمال ئىرانی

سالى ۱۹۶۱ى زاینى له گوندی «نیاوا» له دایک بووه. قۆناغى سەرەتایى له گوندە کهى خۆی و قۆناغى ناوەندى تا دوا ناوەندیش له سەولوا دەرسي خویندوو. سالى ۱۹۸۴ له سنه

دیپلومی وەرگرتوو و هەر له و ساله شدا له بهشی ماموستای جوغرافیا له زانکوی تاران وهرئه گیریت. هاوکات له گهله دریزه ی خویندنه کهیدا وه ک ماموستا له قوتابخانه کانی تاران وانه نهئیتوه و وه ک یاریدهری ماموستای زانکوش کار نه کات. سالی ۱۹۸۸ به کالوریوس وهرئه گریت.

هەر له و ساله دا بو خویندنی ماستر له بهشی «جوغرافیای سروشتیدا» قبول نهییت. له سالی ۱۹۹۱ دا به دنیا به ک زانست و دلسوزیه وه بو پارێزگای کوردستان نه گه ریته وه و له مهربوان نه رکی ماموستایه تی وه نه ستو نه گریت. دواتر وه ک ماموستای زانکو و ناوهندی بارهینانی ماموستایانی شاری سنه دریزه به نه که کهی نه دات و هاوکاتیش چالاکیه فهرهنگی - زانستیه کانی خوی دهست پیته کات. سالی ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ به بونهی چالاکیه کانییه وه وه ک ماموستای نمونهی ولات ههله نه بژیریته. هه نوو کهش دانیشتوی سنه یه.

ئه م ماموستایه نه رکیکی زوری بو ناساندنی شوینه واره میژوو یه کانی پارێزگای کوردستان و شوینه تووریستیه کان و به تایهت گۆلی زیریار کیشاوه. نه مانه ی خواره وه به شیکن له چالاکیه زانستی و فهرهنگیه کانی ئه م ماموستایه :

- ۱- جوغرافیای استان کردستان، ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران.
- ۲- آزمون های طبقه بندی شده ی هدفدار جوغرافیا، انتشارات علوی، تهران.
- ۳- جوغرافیای طبیعی کردستان.
- ۴- توریسم با تاکید بر جاذبه های گردشگری استان کردستان، ناشر، آماده چاپ.

۵- جوغرافیای استان کردستان، کتاب درسی نهضت سواد آموزی، همکاری مولف، ۱۳۸۵.

۶- بهرپرسایه تی گۆفاری ژینگه. (ئه م گۆفاره شه ش ساله له لایه ن ماموستایانی جوغرافیای کوردستانه وه ده ره چیت)

جیا له مانه بلاو کردنه وه ی چهندها وتار له گۆفار و حه وته نامه کانی، رشد آموزش جوغرافیا، ژینگه، علوم زمین، فرهنگ کردستان، ناویه ر، باران و ...

فاتح ره حیمی

مانگی ئووتی سالی ۱۹۶۱ ی زاینی له گوندی «هانه گهرمه له» له بنه ماله یه کی هه ژار و کریکار چاوی به ژیان هه لئناوه. سالی ۱۹۶۸ خویندنی سه ره تایی له گونده که ی خوی دهست پیته کات. هه ره له قوناغی سه ره تاییدا ده بی که باوکی مالتاواپی له ژیان نه کات و سه ره رشتی فاتح و پینج خوشک و برابچکۆله که ی نه که ویته نه ستوی دایکیکی دلسۆز و زه حمتکیش و به خوری رستن و جاجم کردن بژیوی ژیانان بو دابین ده کات.

له قوناغی ناوه نندی دهرس خویندنی ئەم نووسه ره دا دایکیشی مالتاواپیان لی نه کات. نه رک ی دابین کردنی ژیان ی خوشک و براکانی نه که ویته نه ستوی میڕ مندالکی قوتابی و نه دار. له گه ل به خپو کردنی نه واندا درپژه به خویندن نه دات و سالی ۱۹۷۷ له تاقیکردنه وه ی مامۆستایه تی گونده کاندایه شداری نه کات و به پله ی بهرزوه و هه ره نه گیریت. دوا ی دوو سال دهرس خویندن، له گونده کانی ناوچه ی نه وسود وانه به قوتابیان ی رهش و پرووت نه لیته وه.

خولیا ی فیر بوون هانی ده دات که له سالی ۱۹۸۸ دا له تاقیکردنه وه ی گشتی زانکۆدا به شداری بکات. له به شی زمان و نه ده بیاتی فارسی زانکۆ ی کوردستان له (سنه) و هه ره نه گیریت. دوا ی ته واو کردنی خویندنی زانکۆ وه ک مامۆستای قوناغی دواناوه نندی له تۆدشه و باینگان درپژه به مامۆستایه تی نه دات و سالی ۱۹۹۵ خوی بو مهربوان پراگۆیز نه کات. له دوا ی سی سال مامۆستایه تی و خزمهت کردن به مندالانی گه له که مان له سالی ۲۰۰۸ دا خانه نشین نه بیت.

کارنامه ی فهره نگی ئەم نووسه ره:

- ۱- دستور زبان کردی (هه ورامی). ۲- «فهره نگنامه ی هه ورامی - فارسی» ناماده ی چاپ.
- ۳- «بیان در شعر اورامی»، ناماده ی چاپ.
- ۴- «بدیع در شعر اورامی»، ناماده ی چاپ.
- ۵- لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی دیوانی مهوله وی و نه حمه د به گی کۆماسی، پرۆزه ی به رده ست.

كوښستان يه زدان په رست

له يه كه م پوژى وهرزى پايزى سالى ۱۹۶۱ى زايىنى له
شاروچكې «پنجوين» چاوى بهم دنيا ه ليناوه و كچى
مسته فاهگى بانه يه.

له دواى دهست پيكر دنى شه پى ناوخوى تيراق به هوى
كوودتاي عه بدولكه ريم قاسمه وه تيراق بوو به كومار و كورديش كه راپه پرى و
داواى مافى خوى كرد، زوربه ي بهره و تيران راولا. بنه مالهى كوښستان خان ناواره
بوون و له ميريوان گيرسانه وه.

له ته مهنى ههشت سالاندا بوى دهر كهوت كه نه توانيت ههستى خوى به هونراوه
دهر بريت. بهم چه شنه شاعر له دهر وونيدا ريشه دانه كوتيت. به لام له بهر ده مار گرزى
كومه لايه تى له و سهرده مه دا ناتوانيت هونراوه كانى دهر بخت.

سالى ۱۹۸۶ ريار نه دا هونراوه كانى بو بنه مالهى كه بخويته وه كه نه وانيش -
به تايهت باوك و براكې - له و په پرى ريزدا پي خوشحال نه بن و له و پوژه وه هاندر
و پشتگيرى نه بن.

جنگاي نامازيه نه م شاعيره به زگماكي كه مته ندام هاتوته دنيا. به لام به وته ي
خوى: «ههستى شاعر نه م كه مته نداميه ي له بير بردومه ته وه.» شيعره كانى نه م شاعيره له
دوو توپى دهفته ره كانيدا ماونه ته وه و نه يتوانيوه له چا بيان بدات.

وه ك په روينى ثعتسامى ژيانى هاوبه شى نه ميش زورى نه خاياندووه و له بهر
نه خو شى و وشك بوونى لاقه كانى دواى به جى هيشتنى منداليك له گهل دايكيدا نه زى.

«ميريوان»

به ههست و سوز و گيانم
مه لبه نند و نيشتمانم
هه وار گه ي ميوانانه
خه م له يير نه باته وه
هازه و شه پول و دهنگى
چيا و شاخ و ههردانه
وينه ي به ههشت رازوه

من پوله ي كوردستانم
خوشمه وي ميريوانم
شارم نه خشين و جوانه
گومى شين نه شينته وه
دل رفينه ناهنگى
له داوين كيوه كانه
زربار هه ل قولاوه

جیى سه يرانگای يارانە
 وه فادارم تا ماموم

ناشــــق و دلّ دارانە
 ئەى پارپۆرم وه ك چاموم

جەلیل عەباسی (قەقنەس)

جەلیل عەباسی ناسراو بە «قەقنەس» حەوتی ژوئەنی سالی ۱۹۶۲ی زاینی لە گوندی «کێمنه»ی سەر بە هەورامانی لهۆن لە دایک بوو. خویندنی سەرەتایی لەوێ دەست پیکردوو و لە شارەکانی تاران و پاوه و مەریوان تا قوناغی دواناوەندی بریوه. لە گەڵ تەوژمی ئاوارەیی بە هۆی شەری ئێراق و ئێرانەوه هاتوو تە شاری مەریوان و زۆرتر لەم شارە ژیاوه. ژيانى تەژى بووه لە ئاوارەیی و پاوه دوونان و... لە سالی ۱۹۸۵ ژيانى هاوبەشى پیکهوه ناوه و لە سالی ۱۹۹۹وه لە هەولێر گیرساوه تەوه و لەوێ ئەژی.

بەرھەم و چالاکیەکانی:

- ۱- بەرپرسی نووسین و ئامادە و پیشکەشکاری بەرنامەکانی رادیۆ و تەلەفزیۆن لە سنه و مەریوان.
- ۲- لە دامەزرێنەرانی ئەنجومەنی ئەدەبیی مەریوان.
- ۳- دامەزرێنەر و بەرپرسی کۆمیسۆنی فەرھەنگی لە شۆرای شاری مەریوان.
- ۴- دامەزرێنەر و گوتەبێژی (کۆمەڵەی پارپۆزەرانى کۆمەڵگای مەدەنی لە کوردستان).
- ۵- دامەزرێنەر و ئەندامی دەستەى نووسەرانی هەفتەنامەکانی (تیشک) و (میراجی) و (ئەندیشه) لە مەریوان.
- ۶- دامەزرێنەر و ئەندامی دەستەى نووسەرانی گۆڤاری زریبار لە مەریوان.
- ۷- دامەزرێنەر و ئەندامی دەستەى کارگێڕی «کانوونی نووسەرانی کوردستان» بۆنکە لە نۆروێژ.
- ۸- ئەندامی رېکخراوی «pen» ی نۆروێژ.
- ۹- ئەندامی سەندیکای رۆژنامەنووسانی کوردستان.
- ۱۰- ئەندامی فیدراسیۆنی رۆژنامە نووسانی نیودهولەتی.

- ۱۱- ئەندامی دەستەى نووسەران و بەرپرسی مەلەفى دەق لە گۆڤارى کاروان.
- ۱۲- سەرنووسەرى پوژنامەى شارۆ.
- ۱۳- نووسەرى ستوونەکانى؛ فەرەهنگى يەسنا لە گۆڤارى گولان و فەلسەفەى ئەشا لە پوژنامەى بەدرخان و ئاهوورامان لە پوژنامەى نوێ و
- پەرتووگە چاپ کراوەکان:
- ۱- ئاقىستا مێژىنەتەرىن سەروودى کورد، بەرگى يە کەم، گاتاکان / پوژرە يە کى شەش بەرگى.
- ۲- ئاهورامان، بەرگى يە کەمى پوانگە / پوژرە يە کى هەشت بەرگى.
- ۳- يەلداى شووم، کۆ شىعر.
- ۴- ژوانى يەسنا: بەشى يە کەم.
- ۵- نامە يە ک بۆ باوکم، فرانتس کافکا.
- ۶- دوايىن ژىر دەستە، کىشەى باکوورى کوردستان لە سەرەتاو تەمپو.
- ۷- ئىستا لە نىوان دوو هيجدا، هەلژاردەى شىعرەکانى نىچە.
- ۸- هەورامان و هونەر: بەرگى يە کەم / پوژرە يە کى چوار بەرگى.

عەلى مەحمودى

لە ۸ى ژانویهى سالى ۱۹۶۲ى زاینىی لە گوندى «گوشخانى»، لە بنارى کىوى کورپى ميانە، لە بنەمالە يە کى مام ناوەندى چاوى بەم دنيا يە دا هەلیناوه. قوئاغەکانى خویندنى تا دواناوەندى درىژە پىئەدات. لە سەردەمى شەرى ناو خوى کوردستاندا بە تاوانى هاوکارى کردن لە گەل لایەتیکى سیاسى کوردیدا بۆ ماوهى بیست مانگ زیندانى ئە کریت و لە درىژەى خویندن و پىشەى حکوومى بى بەش ئەبیت.

عەلى لە بواری فەرەهنگیدا يە کىکە لە چالاکانى شارى مەریوان و تاهەنووکەش ئەم ئەرکە فەرەهنگیانی و ئەستۆ گرتووه:

- ۱- «هەلپەرکى»، نامادەى چاپ.
- ۲- «وتە بەنرخەکانى زانا گەورەکان»، نامادەى چاپ.

۳- ئەندامی دەستەى بەرپۆه بەرى ئەنجومەنى فەرھەنگى ئەدەبى مەريوان.

فایەق باتەش

فایەق باتەش کورپی عەبدولرەحمان و رەحمە خاتونە، یە کەم رۆژی وەرزی بەهاری سالی ۱۹۶۳ ی زاینی لە گوندی «وشکین» لە بنەمالە یە کی هەژار لە دایک بوو. لە تەمەنى حەوت سالاندا نراووە تە بەرخویندن و قوناغی سەرەتایی هەر لە زیدی خۆی تەواو کردوو. بۆ درێژەدان بە خویندن نراووە تە

شاری مەريوان و قوناغی ناوەندیش هەر لەم شارە تەواو ئەکات. بە داخووە لە بەر هەژاری و دەست کورتی بنەمالە کەى، ناتوانیت درێژە بە خویندن بەدات.

هەست بەمە ئەکات کە ئەتوانیت، قسەکانی خۆی بۆ منداڵان بهۆنیتەووە. دەست بۆ پینووس ئەبات و یە کەم بەرھەمی بۆ کۆرپە لەکان بە ناوی «پەپوولەکانی بەیان» بلأو ئەکاتەووە.

ئەنوەر رەوشەن

مانگی سپتەمبەرى سالی ۱۹۶۴ ی زاینی لە بنەمالە یە کی مام ناوەندی لە شاری مەريوان لە دایک بوو. باوکی کەریم و دایکی فەھیمە خاتونە. بنەمالە ی باپیری یە کێک لەو بنەمالە قەدیمیانە بوون کە بنەچەى شاری مەريوانیان دامەزراند. خویندنی سەرەتایی تا دەبیرستانی هەر لە قوتابخانەکانی مەريوان تەواو کردوو. بە کالۆریۆسى ئەدەبیاتی فارسی لە

سنە وەر گرتوو. ئیستا مامۆستای ئەدەبیاتی فارسی قوناغی دواناوەندیە لە مەريوان. هەر لە منداڵیەووە خولیای ئەدەبیاتی نەتەووە کەى بوو. لە سالانی خویندنی ناوەندیەووە جاروبار بە زمانی کوردی هەستی ساکاری دەورانی لاویەتیی بە شیوہی شیعر و پەخشان دەنووسی. لە گەل دامەزرانی گۆفاری سروو بە نووسینی وتار هاوکاری ئەکات و پاش تەواو بوونی شەری نیوان ئییران و ئیراق و گەرانیووەی لە ئاوارەیی بۆ شاری مەريوان، لە گەل دەستە یە کە لە هۆگرانی ئەدەبیاتی کوردی،

ئەكەوئتە بیری دامەزراندی ئەنجومەنی ئەدەبی. نیزیكە ی دە سال وەك بەرپرس یان جینگری بەرپرسی ئەنجومەن خەریکی چالاکی ئەدەبی و پۆشنیری بوو. ئەنووەر پەوشەن سی ژمارە ئەندامی دەستە ی نووسەرانی گوڤاری زریبار بوو. چەند ژمارە یە کیش کارەکانی حەفتەنامە ی تیشکی پێك خستوو. ئیستاش ئەم نووسەرە وەرگیرانی نووئلیك، دەفتەرە شیعرێك و كۆمەلە چیرۆکیکی ئامادە ی چاپە. هەر وەها سی فیلمی دۆکیومینتاری سەبارەت بە زریبار و قەلای میژوویی مەریوان و بەردە بوو کە کان ئامادە کردوو.

«تاوانی بوون»

لەو ساتەو زەوی خۆی ناسیو تەو
 جەرگی هەستم هەل ئەقرچی
 شیر ی شوڤار
 پشتی یە کرپەنگیم هەل ئەدری
 لەو ساتەو زەوی خۆی ناسیو تەو
 چرۆی ئەشقی چلی حەزم
 بە کۆرپە یی شەهید ئە کری
 زریان و پەشەبای دریان
 بە گژگری مۆمی ئەندیشە ما ئەچی
 سالهای ساله
 خەمی نەزۆك بوونی چرۆ
 چاوی سروە ئە کاتە خەو
 پلنگی یاخی دارستانم، راو ئە کەن شەو
 سالهای ساله
 کراسی سووری میژووی منیان

کردوه به بهرگی ئەندیشهی

ئەم گۆی ئەرزە

سالهای ساله

بزهی لیوم تهنیا تۆزی، بالا ناکا و به بیخ خهنده

که ههستیان کرد

ههستم قهت سوپی نایتهوه

بزهی سه رلیو ناسپهتهوه

چرووی ئەشقم

دیسانهوه گۆپکه ئەکا

شۆلهی بیرم هه لدهتهوه

په له شهرمی

له نپو چاوی میژووی زهوی درایهوه

بۆ چاو ترسان

هه تاویکیان له خوین گه وزاند

هه ناسه ی شاریکمیان تاساند

هه زار هه زار گولیان ژا کاند

به لام دیسان

په یکه رم بوو به دارستان

پلنگی یاخی، درپ درپ، دلپ

که وتنهوه خو حه شاردان

سالخ حه بيبی

سالی ۱۹۶۴ ی زاینی له گوندی «مازین» له ناوچهی ژاوه رۆی مەریوان له بنه ماله یه کی جووتیاردا له دایک بووه. کورپی عهلی محهممه د و شیرین خاتوونه. باوکی خووی به چاو نه دیوه. له ته مهنی ههشت سالیدا له باوهشی گهرمی دایکیش بی بهش نه بییت و به خیتو کردنی نه که ویتته نه ستوی برا و براژن.

قوناعی سه ره تایبی له زیده که ی خووی ته و او نه کات و سالی ۱۹۷۴ بو دریزه دان به خویندن روو له شاری مەریوان نه کات. سالی ۱۹۸۳ به مهبهستی دریزه دان به خویندن به ره و سنه، مەریوان به جی دلیت. سالی ۱۹۸۴ دیلوم و سالی ۱۹۸۶ یش فهوق دیلوم له بهشی جوغرافیدا وه ره گریت. نه بی به ماموستا و وانه گوته وه به قوتایانی رهش و پروت نه بی به شه و چهره ی ژیانی.

سالی ۱۹۷۴ برایه کی له شاری مه هاباد سه رباز نه بییت. دیوائیکی مه وله وی تاوه گۆزی له گه ل خووی به دیاری دینته وه. نه و دیوانه نه بی به هه وینی چه ز و خو شه ویستی به رانه بر به نه ده بی گه له که ی.

کارنامه ی فره هنگی نه م نووسه ره:

۱- وه رگیرانی کتیبی «آهوی بخت من غزال» بو سه زمانی کوردی.

۲- کومه له شیعر.

۳- وه رگیرانی بریک له شیعی شاعیران وه ک: سواره ئیلخانی زاده، چه سه ن رهنجه ر، مهنیزه گولچین، جوبران خه لیل جوبران.

۴- هاوکاری کردن به وتار له گه ل رپوژنامه و گوڤاره کانی: زریبار، باران، تیشک،

سیروان و ...

نه رسه لان عه زیزی

سه ره تای مانگی ئووتی سالی ۱۹۶۵ ی زاینی له گه ره کی مز گه وتی هه ژاره ی شاری مەریوان چاوی به ژیان هه لئاوه. دایکی ئامینه خاتوون و باوکی مام تووفیقی ناوه و چوارمین مندالی بنه ماله که به تی.

قۇناغە كانى خويىندىنى ھەتا ۋەر گرتتى پىلەي دىپلوم لە شارە كانى مەريوان و بەندەر
عەبباس دريژە پىداۋە.

ئەم نووسەرە لە ۋلامى ئەم پىرسيارەدا كە چ شتىك يا چ كەسىك بۆتە ھاندەرى
ئەۋەي يىتە دىيائى ئەدەب و نووسىنەۋە، ئەلى: «ھەر كەسىك بۆ خۆي لە كاتى
مندالىيەۋە يان دواتر ھۆگرى بە شتىكەۋە پەيدا دە كات، منىش ھەر لە مندالىيەۋە ھەزەم
لە خويىندەنەۋە و نووسىن بوۋە و دواتر دەستەم داۋەتە نووسىن و بە بىر مەدا نايەت كەس
ھاندا بام و سەبارەت بە كارى فەرھەنگى ھەر لە پاستاى دىفاع لە پىشەي نووسىنى
ئازاد و ئازادىي پادە برىندا بوۋە. ئىستا دانىشتوۋى شارى «كولن» ە لە ئالمانيا.
چالاكىيە فەرھەنگىيە كانى ئەم نووسەرە:

ئەندامى كانونى موحەسلىن، ئەندامى بەشى فەرھەنگى دەفتەرى پىشگام لە
مەريوان، بەرپىسى كىتبخانەي قوتابخانە لە سەرەتاي شۆرپشدا، كار كەردن لە تىبى شانۆ
ۋە ك دەرھىتەر و ئەكتەر لە شانۆگەلى «مامۇستاي قوتابخانە، دوكتور و مەلا و چەند
شانۆيە كى تر.» ئەندامى دەستەي بەرپۆبەرى ئەنجومەنى ئەدەبى مەريوان كە دواتر
بوۋە «ئەنجومەنى فەرھەنگى ئەدەبى مەريوان» بۆ ماۋەي سى سال (۱۹۹۹-۲۰۰۱)
ئەندامى دەستەي نووسەرانى پەوت و مىراجى و ...

ئەم نووسەرە لە گەل ئەم پۇژنامە و گۇڧارانەدا بە شىئەر و چىرۆك و وتار و
نووسراۋە ھاۋكارى كەردوۋە: كەيھان، سەلام كوردستان، ئەخبارى كوردستان،
ئەبرار، سەرۋە، ئاۋىنە، ئاۋىر، پەوت، زىيار، تىشك، مىراجى و مالىپەرە ئىنتەرنىيە كان.

رەئوف مەحمود پوپور

سالى ۱۹۶۵ى زايىنى لە گوندى «دزلى» چاۋى بە دونيا
ھەلىنساۋە. ژيانى مندالى ھەر ۋە ك باقى مندالانى گوند
تىپەراندوۋە. لەبەر ئەۋەي باۋكى خويىندەۋار و مىرزاي ئاۋايى بوۋە،
ھەر لە سەرەتاي مندالىيەۋە بە داستان، ئەفسانە، حىكايەت، پەند و
مەتەل مىشكى گۇش كراۋە. لە گەل شىئەرى شاعىران، بە تايەت
مەۋلەۋى تاۋە گۇزى، قانع، سەيدى، بىسارانى، مەلاحەسەنى دزلى، سەعدى، حافىز
و ... ئاشنا بوۋە. بە ۋەھا تۆشەيە كەۋە چوۋەتە قوتابخانە.

ژيانى گوندى به تايه تمه ندييه كانيه وه تاقي كردو ته وه. به تايه ت جوړى ژيان و كوستان و هه وار گه كان كار يگه رى زوړيان له سه رى دانا وه. هيشتا پولى يه كه مى ده بير ستانى ته واو نه كرد بوو كه ژيانى بنه ماله كه ي بوويه ده سته چيله ي ناگرى شه رى تيراق و تيران. دايك و برا كه ي ده بنه قوربانى و باوك و خوشكيكي بريندار ده بن. هم كار ه ساته كار يگه رى نيگه تيف و ويرانكه ر له سه ر پوحي ره ئووف دائه نيست. پاش ساليك باوكيشى مالشاوايى له ژيان نه كات و سه ر په رشتى دوو خوشكه كه ي نه كه ويته سه رشانى نه و. له گه ل نه وه دا كه ناچار نه ييت بو داين كردنى بژيوى بنه ماله كار بكات، به پيى وه سيه تى باوك و چه زى خو ي واز له خويستدن ناهي نيست و له ناوه ندى خواره زمى شارى سنه به كالور يو سى «به رپوه به رايه تى فير كارى» وه نه گر يت.

ره ئووف مه حموود پوور له دامه زرينه رانى نه نجومه نى نه ده يى ميريوان بووه و بو دوره يه كيش وه ك نه دماى ده سته ي به رپوه به رى نه نجومه نى كارى كرد وه. له و كه سانه بووه كه گوډارى زريناريان خستو وه ته رى و له دوره ي يه كه مدا وه ك ده سته ي نو سه رانى نه و گوډاره كارى كرد وه. يه كه م به ره مه كانى له گوډارى سر وه دا بلاو بوونه ته وه. پاشان له زور گوډار و چاپه مه نيدا به ره مه مى بلاو كرا وه ته وه. به تايه ت: زرينار، سر وه، ئاويه ر، سيروان، پامان، كاروان، ئاسوى فولكلور، گولان، تيشك، ميراجى، ئاسو، ئايه نده، هه نار، هه له بجه، باران، هه زين و...

په رتو و كه چاپ كرا وه كان:

۱- كولتوورى كوردى ۱ (كاله به ي). ۲- زه رنه و ئاسوى. ۳- هورپراي گه چ و ته خته ي. ۴- خيز گه ي سه يدى و خه رمانه ي نه ده ب. ۵- جيتنيك بو پير، بنه مايه ك بو ئوستووره ي كوردى.

ئاماده ي چاپ:

۱- كولتوورى كوردى ۲ (خروشى نه غمه). ۲- بنه ماكانى هزرى نه ته وه يى و په هه ندى روشنيرى. ۳- ده فته رى سيه مه مى شيعره كان.

عهبدولمه جید خۆرمیهر

کۆپی «دهرویش عهبدوللا» یه و سالی ۱۹۶۵ ی زاینی له بنه ماله یه کی هه ژار له گوندی «نژمار» ی مهربوان چاوی به دنیا هه لیتاوه.

له تمه منی شهش سالیدا له قوتابخانه ی ئاوا یه که یان دهستی به خویندن کردووه. دوا ی تهواو کردنی قوناعی سه ره تای ی و ناوه ندی، قوتابخانه به جی دلیت و له حوجره ی نژمار دهست به خویندن قورئان و کتیه سه ره تاییه کانی حوجره نه کات.

سالی ۱۹۸۶ زیدی خۆی به جی دلیت و به دوا ی فیرووندا نه چیت. له خزمه تی خوالیخۆشبوو «مامۆستا سه ید عه تا» ی چۆریدا سالی ۱۹۹۱ ئیجازه ی مامۆستایه تی وه ره گریت و تا دوا ساتی ژبانی پیش نوێژ و وانه بیژی مزگه وتی سه له سی بووه. ناو براو له تمه منی چل و دوو سالیدا به کاره ساتی هاتو چۆ گیانی له دهست دا. ئەم به ریزه دیوانیکی شیعی له ژیر ناوی «ئاواتی دل» چاپ و بلاو کردۆته وه و چه ند به رتوو کیککی تری ناماده ی چاپ و بلاو بوونه وه.

ئه حمهد کۆنه پۆشی

سالی ۱۹۶۶ ی زاینی له گوندی «با یه وه» ی مهربوان له دایک بووه، له تمه منی پینج سالاندا نه نریت به ر خویندن و دوا ی تهواو کردنی قوناعی سه ره تای ی بو دریزه دان به خویندن نه چیته مهربوان و له ژبانیکی زۆر درواردا به وته ی خۆی: «برسییه تی و نه بوونی ئارامی لی بریبووین و زۆر شهوان نانی وشکیش نه بوو

بیخۆین». دیلۆمی زانسته ته جروبییه کان وه ره گریت. بو ماوه یه کی زۆر یه کی له یاری زانه زۆر باشه کانی والیالی مهربوان بووه. له سالی ۱۹۸۴ دا له کاتی بۆردوومانی شاری مهربوان، له لایه ن فرۆکه جه نگیه کانی به عسه وه به تونده ی بریندار نه بی و ئەمه ش کۆسیکی گه وره ی له پینگای خویندن و وه رزش دا بو دروست نه کات.

سالی ۱۹۸۵ نه پي به ماموستای قوتابخانه ی گوندی دهره وهران و ههنووکه ش له قوتابخانه کانی مریوان نه رکي ماموستایه تی درپژه پي نه دات. یه که م کتیبی خوی له ژیر ناوی «تاثیر نماز در زندگی فرد و پایداری اجتماعی» (شوینه واری نوپژ له ژیانی مرؤف و سه قامگیری کومه لایه تیدا) بلاو ده کاته وه.

محهمه د ناجی کانی سانانی

محهمه د ناجی کانی سانانی، کورپی نه حمه د خانی کورپی مه حموودخانی کانی سانان و دایکی نفاق خاتون، کچی محهمه د سدیق خانی جافه^۱. سالی ۱۹۶۶ ی زایینی له گوندی «کانی سانان» چاوی به ژیان هه لپناوه. خویندنی سه ره تایی له زیده که ی ته واو نه کات و تا وه رگرتنی دیپلوم له شاره کانی سنه

و مریوان درپژه ی به خویندن نه دات. نه م نووسه ره هاوکات له گهل پیشه ی کشت و کال و ژیانی گوندنشیني، وه ک یه کی له دلسوزانی ژینگه له سالی ۱۹۹۹ وه له نه نجومه نی سه وزی چیا چالاکی نه نوییت و نه ندای دهسته ی نووسه رانی بلافوکي چیا به. کاک ناجی به نووسینی شیعر و وتار له گهل گؤفار و پوژنامه کانی سووران، میلله ت ما، که ره فتو، پروانگه، چیا و... هاوکاری نه کات و دانیشتوی ئاوی کانی سانانه.

تا ئیستا سالی (۲۰۱۱) دووهه زار و حهوت سه د پهندي پیشینانی راسته وخو له زمانی خه لکی ئاساییه وه قوستوته وه و کوی کردووه نه ته وه. ناو براو هاوکات خه ریکی کوکردنه وه ی نه و وشه ره سه نانه یه که تا ئیستا له فرهه نگه کوردیه کاندا له قه لم که وتوون.

«به هار»

ديسان به هاره وه رزی شیناوه رد ديسان بنه بر زم^۲ و سه رما و سه رد
ديسان به رگه که ی ژینگه که سک و سه وز ديسان دار و گیا هه ستان له وه نه وز

۱. محهمه د سدیق خانی جاف، فرماندهی هزی ده گاگای کوماری کوردوستان له سالی ۱۳۴۶-۱۳۴۵ دا بووه.

۲. زم: زستان.

هاژهی به فراو و شاخهی قهلبهزان
 پهنگی پوځباری نهرخهوانی کرد
 دوهون و داران ژیانوویه کسه
 دیسان چلاوچل بولبول و مهلان
 قومری و مراوی شالور چوله که
 قاسپه و چریکه و سهمای بالنندان
 هاو دهنگیه کی لیوانلیو له بهزم
 تیشکی خوره تاو تینی دا به خاک
 هوملکیی^۱ داران به شنه باوه
 نیشانهی ژیان دیسان له نووه
 ئەمانه بنوین وهرزی بههارن

نرکهی ههور زهوی هانییه له رزان
 پروومه تی شاخی سهوزه لانی کرد
 چرو پشکووتاو پروانوویه کسه
 دیسان هومهومی بالندهی کهلان
 کهوو و کوتر و شمقار و سوپسکه
 شنه ی نهسیم و خشپهی بای ههردان
 بلویریکی کهیل له هیمنی و نهزم
 بهرپوژ و نزار بوژانو سهرپاک
 کهرویشکهی گولان هم به سهماوه
 گیاندار و مهل و موران به کووه
 نهخشی پیدهشت و کهل و کووسارن

ئوبراهیم ئەحمەدی نیا

سالی ۱۹۶۸ی زاینی له گوندی «نیزل» له ناوچهی
 کهلاته رزان چاوی به ژیان هه لئاوه. باوکی مام توفیق و دایکی
 سوپیه خاتوونه. له سه رهتای مندالییه وه و پرای بنه ماله کهی چۆته
 سنه و خویندنی له سه رهتاییه وه تا دواناوه نندی له وی ته واو
 کردووه، پاشان تا پلهی ماسته ره بواری کشت و کالدا درێژهی
 به خویندن داوه و ئیستاش کارمه ندهی دائیره ی «جیهادی که شاهه رزیه». له سه رهتای
 لاویدا ماوه یه ک به زمانی فارسی شیعی نویسووه. پاشان به شانازییه وه خوئی به
 پرسته ی پیروزی کوردی سپاردووه.

چالاکی فەرهنگی:

- ۱- سالی ۱۹۸۸ له دامه زینه رانی ئەنجومه نی ئەده بیی «ئاویه ر» ی سنه بووه.
- ۲- دهسته ی دامه زینه ره ی ئەنجومه نی ئەده بیی «ئه ندیشه» له سالی ۱۹۶۶ له مهربان.
- ۳- سه ره رشتی و بلاو کردنه وه ی گوڤاری «کشت و کال»، وه ک به کهم گوڤاری

۱. هوملکی: شه کانهوی لق و پۆی دار به هۆی با، جۆری جو له ی شان وم له هه لپه رکیدا.

زانستى تايهت به بواری كشت و كالّ به زمانى كوردى (پاش چوارده ژماره بۆ هه ميشه داخرا).

۴- ئەندامى دەستەى نووسەرانى گۆڤارى زربار له ژمارەى شەشەوه تا ژمارەى دە.
 ۵- بەشداری كردنى كۆر و كۆبوونەوه فەرھەنگى و ئەدەبىيە سەر بەخۆكان.
 بەرھەمى چاپكراو:

- ۱- مەدارى زوقم، كۆمەلە شیعەر، سالى ۲۰۰۰.
- ۲- چاپى چەندین شیعەر و چیرۆك و وتار له چاپەمەنییە كاندا به تايهت له گۆڤاره كانى سروه و زرباردا.
- ۳- خیانەتە كانى ئاو، كۆمەلە شیعەرى، نامادەى چاپ.

جەلال سەعیدزادە

سپتەمبرى سالى ۱۹۶۸ له گوندی «بايه وه» ی سەر به ناوچهی خاو و میرئاوای مەریوان له دایك بووه. قۆناخی سەرەتایی هەر لهو گونده تهواو كردوه. هیشتا پلهی یه كه می دهورهی ناوهندی تهواو نه كردبوو كه جم و جوڵی شوێشی دزی دهسه لاتی پاشایهتی به ئاشکرا سەری هەلدا. تهوژمی ئەو شوێشه هەر هه موو شار و گونده كانى ولاتی ئەگرێته بهر. دیاره ئەویش وه ك تازه لاوی ئەوسەردەمه، له گەل ئەو شه پۆله رێ ئە كه ویت. له گەل شه پى مال و ئیرانكەرى ناوخۆ و ئاویتە بونی ئەو شه پره له گەل شه پى ئیراق و ئیران و ئاواره یی و په نابردن بۆ گوند و شاره كانى دیکه ی ولات، له قوتابخانه كانى مەریوان و سنه قۆناخی ناوهندی تهواو كردوو. پاش گه پانه وه یان له سنه (۱۹۸۵)، سالیه كانى دواناوهندی له به شى بیر کارى (ریاضى - فیزیک) هەر له دەر به ده رى و ئاواره ییدا درێژه پى ئەدات. له تاقیکارى سەر كه و تن به ره و خویندنی بالادا دوو به شى فرۆكه وانى و ئەندازیارى ئەهینیتە وه. به هۆى هەندى گرتى تايه ته وه له پۆلى چواره می دواناوهندی به ولاره ئیزنى درێژه دان به خویندنی پى نادریت. به لام هیچ هەلیك بۆ فیربوون به فیرۆ نادات.

له دەر وه ی زانکۆ خۆى به خویندنی زمان و ئەدەبى ئینگلیزى و هیندییه وه سەرقال ئەکات و سەر كه و تنى تیدا به دەست دینیت.

هەر له سه ره تاي دامه زرانی ئەنجومه نی فرههنگی - ئەدهبی مهريوانه وه (۱۹۹۰) وهك ئەندامیكى هه‌لسوورپ خۆی ده‌رئه‌خات و به‌رپر سایه‌تی «كومیتە ی وه‌رگێران» ئەگرێته‌ ئەستۆ.

جەلال سه‌عیدزاده وه‌ك شارۆمه‌ندیكى خاوه‌ن هه‌لوێست، ناتوانیت له‌ ئاست به‌ره‌سه‌ندنی «ئیعیتاد به‌ ماده‌سپ كه‌ره‌كان» بیده‌نگی بنوێتیت. له‌ ده‌وره‌ی یه‌ كه‌می شۆرای شاری مه‌ریواندا ئەبێته‌ به‌رپرسی كومیتە ی به‌ره‌نگار بوونه‌وه له‌ گه‌ڵ ماده‌سپ كه‌ره‌كان. هه‌روه‌ها ناوبراو ئەندامیكى هه‌لسوورپ «ئەنجومه‌نی سه‌وزی چیا» یه‌. چالاکیه‌ كانی ئەم ئەنجومه‌نه له‌ بواری «پاراستنی ژینگه‌» دایه‌.

به‌رهمه‌هه‌ كانی نووسه‌ر:

۱- كۆمه‌له‌ شیعر.

۲- وه‌رگێرانی پۆمانی «ئۆلیفه‌ر توویست» ی چارلز دیکه‌نز به‌ زمانی كوردی.

۳- وه‌رگێرانی كتیبی «خه‌باتی كورد (۱۹۲۰-۱۹۹۴)» له‌ نووسینی ئیدگار ئۆبالانس.

ئهم نووسه‌ره‌ چه‌ندین وتاریشی له‌ گۆفاره‌ كاندا بلاو كردۆته‌وه‌. بۆ وێنه‌: «سه‌رنجێك بۆ پۆیستی وه‌رگێران له‌ زمانی كوردیدا»، «پاراستنی ئاسه‌واره‌ میژینه‌ كانی گه‌لی كورد و ئه‌ركی نه‌ته‌وايه‌تی»، «به‌ره‌نگار بوونه‌وه له‌ گه‌ڵ ماده‌ سپ كه‌ره‌كان و به‌رخۆدانی^۱ میلی» و «مین و ژینگه‌» و...

ئهم به‌رپژه‌ ئیستا پیشه‌ی دوو كانداریه‌ و دانیشتوی مه‌ریوانه‌.

«كازیوه‌»

گه‌رده‌لولی چاوه‌كانت

ئه‌و گزینگه‌ن

زریان مالاویان لی ده‌كات.

ده‌تۆش...!!

زویر مه‌به‌

۱. به‌رخۆدان: خه‌بات، به‌رگری و خۆپاگری.

شہوہ زہنگہ قہ تیس نابی! !

بوہ، تہ گہرئیوارہش بی ...

سبہ بیٹیش ...

کازیوہ دی

ماموستا سدیق محہممہدی

ماموستا سدیق سالی ۱۹۶۸ی زاینی لہ بنہ مالہ یہ کی جوتیار لہ گوندی «ہہ جمنہ» چاوی بہ ژیان ہہ لئناوہ. باوکی «علی» و دایکی «لاولاو» خاتونہ. لہ بہر نہ بوونی و ہہ ژاری تا پۆلی سیی سہرہ تایی لہ قوتابخانہ خویندووہ تی. دواتر پروو تہ کات خویندنی ئاینی و بہ ہوی کیشہی ئابووری بنہ مالہ کہ یوہ تہ ویش ناو بہ ناو بووہ. تا تہ وہی سالی ۱۹۸۴

شیلگیرانہ لہ خزمہت ماموستایان مہلا خالد پرحیمی (سنہ)، مہلا کہریم (سوورہ تہ زہ)، مہلا حیدر مستہ فہوی (سنہ) و ماموستا بہ ہادین (نارہ نان) درپڑہی بہ خویندن داوہ و سالی ۱۹۸۸ نیجازہی ماموستایہ تی و ہر گرتووہ. تہم ماموستا نووسہرہ ہہستی خوئی و ہک شیعر دہر بریوہ و کتیبی «تہ وحید و ئیمان» ی بہ شیوہی ہہ لہ بست چاپ و بلاو کردو تہ وہ. زور زوو تہ جہل دہفتہری ژینی تہ درپی و سالی ۱۹۹۸ بہ ہوی پیکدادانی ئوتومیئل مالئاوایی لہ ژیان تہ کات. تہم نووسہرہ دوو کتیبی تری بہ ناوہ کانی «میژووی ئیسلام» و «انیس المومنین» (وہر گپران لہ عہرہ بیہ وہ) نامادہی چاپ کردووہ کہ ہیشتا بلاو نہ کراونہ تہ وہ!

عومہر تہ فسہری

تہم شاعیرہ کورپی پرحمانہ و یہ کہم پوژی و ہرزی پاییزی سالی ۱۹۶۸ی زاینی لہ گوندی «نی» لہ بنہ مالہ یہ کی دہ سکورت و ہہ ژار چاوی بہ ژیان ہہ لئناوہ.

خویندنی سہرہ تایی لہ زیدہ کہی خوئی دہست پینہ کات و قوناغہ کانی تری خویندن لہ گہل ئاوارہیی و ئالوزی شہری

نيوان تيران و تيراق و دهر به دهرى خه لکى ناوچهى ميريوان تا وه گرگرتنى دپلوم دريژه پى نه دات. دواى وه گرگرتنى دپلوم بو دريژه دان به خويندن له ناوه ندى بارهينانى ماموستايانى شارى سنه وه ره گيريت و دواى دوو سال دهرس خويندن له سالى ۱۹۹۳ دا بهرگى ماموستايى له بهر نه کات و له قوتابخانه کانى شار و دى ناوچهى ميريواندا سه رقالى ماموستايه تيبه.

سالى ۱۹۹۰ ژيانى هاو به شى پىک ديتت. دواى دامه زراندى نه نجومه نى نه ده بى ميريوان وه ک ته نيا هه وار گه زانست و نه ده بى تازه پيگر تووى ميريوان، پرووى تيته کات و نه بى به هاندهرى سه ره کى بو نه وهى له گه پېنوووس دهس له ملان بيت. به وتهى خوى نه نووسينانهى ته نيا دهر بپرې هه ستي خويه تى که له خيزان و کومه له وه وهرى گرتووه.

نه شاعيره له گه ل زور پک له گو فار و حه وه نامه نه ده بيه کورديه کاندا وه ک : سروه، تيشک، زريار و ميراجى و ... به نووسينى شاعر هاو کارى نه کات. کاک عومر ئيستا خاوه نى سى ناميلکه شاعر به ناوه کانى: کسپه، قاشنه^۱ و قاسپه که هيشتا هلى بو نه ره خساوه له چاپيان بدات. نه شاعيره هه نوو که دانيشتوى ميريوانه.

«باوه»

بوونم به فيداى بوون و مانى تو
 نهى هيزى دل و ورهى ژيانم
 ناخى دهر وونى به دهر دپاوت^۲
 هه نسكى توندى له دل ناکاوت
 شوى بى شادى و پروژى ناجورت
 ده ستي قليشاو ئالاي سه ره بزيت
 بيم به دره خت بو ت بيم به سايه
 پاله وانه كهى هوى شانازى من

باوه گيان ژينم به قوربانى تو
 نهى بوونى بوونت، نارامى گيانم
 نارقهى گهرمى له شى سواوت
 زيرهى سه ره په نجهى زير و زاكاوت
 باوه گيان عومرى پر له ناسورت
 هه ولى پياوانه و ژيانى مهربت
 په روه رده ت كردم بگم به پايه
 مايهى سه ره بزى و سه ر فيرازى من

۱. قاشنه: جوړئ ماسيه که پووله کهى زهردى په قى هه يه.

۲. پواو: پرتوو کاو.

موزه‌فهر یۆسفی

سالی ۱۹۶۸ی زاینی له گوندی «باخان»ی مەریوان له بنه‌ماله‌یه کی هه‌ژار له دایک بووه. گۆرپه‌پانی فیربوونی تا وه‌رگرتنی دیپلۆمی (علوم تجربی) له قوتابخانه‌کانی شاری مەریواندا بووه. به‌بۆنه‌ی شه‌ری ئیران و ئیراقه‌وه له ماوه‌ی دهرس خویندنی‌دا زۆر ئاواره‌یی و ئەم لاو ئەولای دیوه و

ناچاریش بووه زۆر جار له ژێر ده‌وار و بن داره‌کاندا پراوی وشه و وانه‌بکات.

له‌ دوای وه‌رگرتنی به‌کالۆریۆس له‌ بواری فیزیکدا داری به‌ر ئە‌گریت وه‌ه‌ژده‌ سالی ره‌به‌ق مندا‌لانی شار و گوند له‌ سیه‌ری زانستیدا وانە‌ی ژیری و ئازایه‌تی فیر ئە‌بن.

هۆی نزیککی و ئاوێته‌ بوونی له‌ گه‌ڵ زمانی زگماکی‌دا ده‌ گه‌رپێته‌وه‌ بۆ هه‌ستی نه‌ته‌وه‌خوازی و سۆز و خو‌شه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌ گه‌له‌که‌ی. به‌ ئاشنا‌بوون له‌ گه‌ڵ شاعیران و نووسه‌رانی گه‌وره‌ی کورد و گۆرانی بیژه‌ ره‌سه‌نه‌کان، هه‌ستی هونه‌ری ئە‌پشکو‌یت و خولیا‌ی که‌له‌پوور و ئە‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی ئە‌بیت. له‌ سالی ۱۹۹۵ه‌وه‌ دێته‌ ناو دنیا‌ی شیعر و ئە‌ده‌به‌وه‌ و به‌ نووسینی وتار و شیعرێ کوردی و وه‌رگێرانی چه‌ند ده‌قی نوسه‌رتی په‌حمانی و شاملوو له‌ گه‌ڵ گۆفاره‌کانی سیروان، زریبار، سروه‌، ئاسۆ، پۆژه‌ه‌لات، پۆژه‌ف و دیدگاه‌دا هاوکاری کردووه‌.

هه‌ر وه‌ها ئە‌م نووسه‌ره‌ له‌ بواری تو‌یژینه‌وه‌ی ده‌قه‌ کلاسیک و نو‌ییه‌کانی ئە‌ده‌بی کوردیدا کاری کردووه‌. بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالێک ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌ری ئە‌نجومه‌نی فه‌ره‌ه‌نگی - ئە‌ده‌بی مەریوان بووه‌. کۆی به‌ره‌مه‌کانی ئە‌م شاعیر و نووسه‌ره‌مان له‌ سێ به‌رگدا کۆکراوه‌ته‌وه‌. به‌لام به‌ داخه‌وه‌ تا ئیستا بواری بلاو بوونه‌وه‌یان نه‌ره‌خساوه‌. موزه‌فهر یۆسفی پێکه‌وتی ۲۴ی ماری ۲۰۰۹ له‌ ته‌مه‌نی چل سالیدا دله‌ گه‌وره‌که‌ی له‌ لێدان که‌وت و مالاوایی له‌ دنیا‌ی ئە‌ده‌ب کرد.

ئه‌پۆیم، هه‌ناسه‌ی که‌سکی باران... هه‌تا سۆزی وه‌ته‌ن

بێ سنوور ئە‌پرژێ فرمیسکی ساردی پاییز - له‌ کچینی باخیکا

بسک به‌ بسکه‌ هه‌ناسه‌ی وه‌رزی له‌ مندا - چ زه‌رد

هه‌ره‌سی هه‌ساره ... له‌ تۆدا - چ شین

ئەى پۆلە پەپوولەى پايزى
 وەرنتان بە دەشتى داخا، شاباشى كام پەنگە؟
 لە ھەورێكا و نەمكە ھەناسەى كەسكى باران بەرەو
 خووسات^۱ بمبات
 ھۆ ھاودەمى ھەميشەيى!...
 ھەناسەى بارپىزى كام وەرزی بى ئەوينت بى چەپسە؟
 من چەشنى تۆ لە مێوہى پيشيلا.. ھەناسەم ھەپروونە!
 ھەپروون ..
 بى تۆيى، ئەم وەرزە، ئىوارەى دەمكەلى تەنيابى لە
 گەرووم ئەچيئى
 ئەچيئەم ئەوينى سەمايىك
 تا... دلى ئەرخەوان لە خۆدا عاشقىم چيكا
 ئەپروى پەنجەى كەسكى ھەناسەم... بەدوورى وەشتى مەنقادا
 من كەنارى لە تاوەر دەھەژيەم بە پووى پووبارى زامىكا۔ تا
 زەريا...
 كە زامى۔ شەمالى شەينى سەرداران
 دەنووسى بەيادى ھەناسەى ھەپروونى باخيكا
 ھۆ ئازيز!... بەرەى ھاودەميت تا سەرشان كام ميوەم لە باخا ئەپروينى؟
 با ھەناسەى كەسكت داگەرپى بە دەشتى قاقرما...
 با ھەلكات ھەسپىرەى نىگامان تا ئەو پەر
 ھەورى سەر بەشيني ئالاي ھاودلى
 تا... باران بە عەشقى شينەوہ بنووسيت ھەيمەنەى.

۱. خووسان: تەرپوون لە ناو ئاودا.

۲. ھەپروون: لەت لەت.

مه محمود مه محمودی

سالی ۱۹۶۸ ی زاینی له شاری مهربوان له بنه ماله یه کی مام ناوهندی (باوکی کارمندی بیمارستان و دایکی کابانی مال) له دایک بووه. یه که مین کتیبیک که خویندوویه ته ووه و بهره و لای نووسین و خویندنه ووه هانی داوه «ماهی کوچولو» ی سه مه د بیهره نگی بووه، هر له قوناعی سهره تایی و له پۆلی چواره مه ووه کتیب گه لیککی بچووکی حیکایهت و به سهرهات به هان دانی ماموستا که ی نه نووسیت که له ناو هاوپوله کانیدا دهست به دهست نه گه پرین.

له بهر شه ری تیران و تیراق قوناعی ناوهندی و دوا ناوهندیش له ژبایتیکی زور دژوار و ناخوشدا تپهر نه کات و ناتوانی نه و جوړه ی که پیویست بووه له توانایی خو ی که لک وه ربگریت. سالی ۱۹۸۲ خویندنه ووه ی کتیب گه لی ناینی بهره و لای زمانی عهره بی پراکشی نه کات و فیری نه و زمانه نه بییت.

سالی ۱۹۸۷ دوا ی ته و او کردنی قوناعی دوا ناوهندی له تاقیکاری زانستگادا له بهشی ته کنیسیه نی ژووری نه شته رگه ری، له کولژی زانسته پزشکیه کانی زانکو ی شیراز وه نه گیریت. دوا ی ته و او کردنی سهر بازی له وه زارتی بیهداشت و دهرماندا دانه مه زریت و زور به ی ساله کان وه ک په رستاری هه لکه وتوو ده سنیشان نه کریت. به ره مه کانی نووسه ر:

۱- چاپ و بلاو کردنه ووه ی «دیوانی خه م فروش» له هونراوه کانی محمه مه د عه لی په حیم پوور.

۲- باز گشت به اسلام، له عهره بیه ووه بو سهر زمانی فارسی.

۳- نشانه های راه، له عهره بیه ووه بو سهر زمانی فارسی.

۴- راهی به سوی دلها، له عهره بیه ووه بو سهر زمانی فارسی.

۵- شرح اربعین نووی، له عهره بیه ووه بو سهر زمانی فارسی.

۶- «دیوانی شه پؤل» هونراوه ی شیخ نه حمه دی مردوخنی ناماده ی چاپ.

نووسین و بلاو کردنه ووه ی چندین وتاری نه ده بی و ناینی له گوغار و پروژنامه کان وه ک سروه و جه ماوه ر و پروژه لاتدا.

سوبحان نه مینى

سوبحان نه مینى كورپى جافر و ټامینه په. سالى ۱۹۶۹ى زاینى له گوندى «هانه گهرمه له» سره به ههورامانى لهون چاوى به دنيا هه ليناوه. با ټم نووسره له زمان خوږه وه باشتربناسين: «زور خولياى نه وه بووم كه رپوژى له دايك بوونى خوم بزائم، به لام هه ركات پرسيارم نه كرد، ده يانگوت سالى

سوورپزه كه شهش مانگانه بووى! يان نه وشوه له دايك بووى كه مه لا حبيب و براكه ي له بياره به ده ستى عه بدلوه هاب ټوترووشى تيرباران كران! دواى سى و پښنج سال له زارى كورپه كه ي مه لا حبيب ه وه كه تا نه و كاته نه مینى بوو، بوم دهر كه وت كه شهوى له دايك بوونم ۲۸ى خهرمانانى سالى ۱۳۴۸ى كوچى هه تاوى بووه! په كه م بيره وه ريشم نه وه بوو كه دهنگى ته بياره و ناپالمى رپژيمى به عس گونده كه مانى ده له زانده.

تا پولى چواره مى سهره تاى له زيده كه م خوښندو و دواى سهر كه وتنى شوږشى گهلانى تيران و ده ست پيكردى شه رپى تيران و تيراق، جوژردانى سالى ۶۰ى كوچى هه تاوى زيده و نيشتمانى جوانمان به جى هيشت و ټاواره ي شارى مهربوان بووين. پولى پښجه مى سهره تاى و په كه مى ناوه نديم له شارى مهربوان ته واو كرد. پاشان له خهرمانانى سالى ۶۲به هوى بومبارانى شارى مهربوانه وه ديسان ټاواره بووين و هه رپولټيكم له شوپټيكت خوښند تا نه وه له به هارى ۱۳۶۸ خوښندى دواناوه نديشم ته واو كرد و بو په رورده ي ماموستا يان (تربيت معلم) له سنه وه رگيرام و هاوینى ۱۳۷۰ بووم به ماموستا. له گونده كان و له شارى مهربوان خهريكى ماموستا په تيم.

سهره تاى نووسينم له سالى ۱۳۸۰دا به چهند وتار و بابته كه هينديكيان له حه و ته نامه ي «سروان»ى نه و كات بلاو بوونه وه ده ست پيكرده. نه وه بوو به هانده ريك

۱. عه بدلوه هاب په كيك له و به عسيانه بووه كه به ناو پشمه رگه په كى سهر كرده، له ريزه كانى شوږشى بارزانيدا خوى دالده نه دات. له ناوچه ي ههورامان گه ليك كه له پياوى كورد نه كوژيت. بو نمونه له شاروچكه ي بياره دوو برى بى تاوانى به ناو گهلى مه لا حبيب و نه حمده كه دواتر بچ تاوانيان بو هم موولا په ك ناشكرا نه بى و هه روه ها نه حارپه ش ناويك و كه مالى كورپى كه خوى سهر كرده په كى ليها توو ببوو تيرباران نه كات. عه بدلوه هاب دواى ټم خه يانه تانه پشت له شوږش نه كات و نه چپته وه ټيو پياوه كانى به عسه وه.

که له سهر نووسین بهردهوام بم. ئەو تەوهر و بهرهمانه که تا ئیستا تەواوم کردوون، بهلام چاپ نه کروان، ئەمانه‌ی خواره‌وون:

- ۱- خەرمانی بی بن: بریتیه له ۳۵۰۰ پەند و قسه‌ی نه‌سه‌قی هه‌ورامی که وەر گێڕانیکی سۆرانی و فارسی له سهر کراوه و پاشان به هه‌ورامی شی کراونه‌تەوه.
- ۲- قه‌لاو زلم و زۆری ناخرش و پڕۆ: (پۆمان).
- ۳- زارا: وەر گێڕانی چیرۆکی «زارا عشق چوپان»، نووسینی محهمه‌دی قازی.
- ۴- کئی په‌نیره‌ کیش و لاوانانی: وەر گێڕانی چیرۆکی «چه کسی پنیس من را برداشت؟» نووسینی دوکتۆر ئیسپینسر جانسونی ئەمریکیه.
- ۵- سیاوله‌ ماساوی: وەر گێڕانی چیرۆکی «ماهی سیاه کوچولو» نووسینی سه‌مه‌د بیهره‌نگی.

۶- کۆ کردنه‌وه‌ی ۷۰۰ وشه‌ی دوانه‌ی هه‌ورامی و بووژانه‌وه‌یان له قه‌واره‌ی دیالۆگدا.

۷- هانه‌گه‌رمه‌له‌ بالا جامی په‌ی دیه‌ی هه‌ورامانی: باس له جۆغرافیا، میژوو، داب و نه‌ریت، که‌لتوور، مرۆفه‌گه‌وره‌کان، قسه‌ی پیاوه‌ نه‌سته‌ق و یژه‌کان و ... هانه‌گه‌رمه‌له‌ ده‌کات.

- ۸- به‌سه‌رهاتی خۆم وه‌کوو لایکی چه‌وساوه‌ی ئەم گه‌له.
- ۹- هاوکاری له‌گه‌ڵ ئەنجومه‌نی بیسارانی و پۆجیار.

عابد عه‌لایی

له‌گیان که‌نشتی^۱ گه‌رما و وشاکانی و چاوه‌پروانی سروشت بو‌تەپ و نمی باران و سپای خه‌زان و فینکایی سالی ۱۹۶۹ی زاینی له‌بنه‌ماله‌یه‌کی مام ناوه‌ندی ئایینی دا چاوی به‌پرووی خیزانیکی چوار که‌سیدا هه‌لیناوه. بو‌ئەوه‌ی ئەمه‌ک ناسی په‌روه‌ردگاری خۆی بی‌ناویان نا‌عابد. به‌گوپ و تینی خۆشه‌ویستی باوک و له‌باوه‌شی گه‌رم و پڕ‌ئەوینی دایکی که‌وته‌گه‌شه‌ و داره‌داره‌.

۱. گیان که‌نشت: سه‌ره‌مه‌رگ، کاتی گیان به‌ده‌سته‌وه‌دان.

به لّام دهستی قه‌دهر زور زوو له گور و تینی چراند و ناسوری بی باوکی ده‌فته‌ری هیواکانی دراند. له پاش وهرزی، ههر دوو بالی گه‌شه و نه‌شه‌ی هه‌لکیشران و به بی بال گه‌پراهه‌وه په‌نای باوه‌گه‌وزه و مامه‌کانی. نه‌وانیش به پپی توانا پییان گه‌یاند و باریان هینا. قوناغه‌کانی خویندنی سه‌ره‌تایی تا دوا ناوه‌ندی ههر له مه‌ریوان تیپه‌ر کرد و بو خویندنی وانه‌ی ماموستایه‌تی له سنه‌گیر سایه‌وه و پروانامه‌ی به کالور یوسی له به‌شی بیر کاریدا ههر له وی وهر گرت. ئیستاش نه‌وه و نه‌وه‌کانی نه‌م شاره و پیگه‌یاندنیان بو بیر کردنه‌وه له گرزی و ئالوزیه‌کانی ژیان و شیتله و ته‌له کردنی هاوکیشه‌کانی جیهان له شاپی بیر کاریه‌وه.

له سالی ۱۹۹۰ هاوپی له گه‌ل کومه‌لیک له دوستان به‌ردی بناغه‌ی نه‌نجوومه‌نی نه‌ده‌بی مه‌ریوانیان دانا و بو ماوه‌ی چهند سال له خزمه‌ت نه‌ر که‌کانی نه‌نجوومه‌ندا بو. له شانزه تا حه‌فده‌ه سالی‌دا ده‌ستی فیری پینووس بو. له تنگه‌ژه‌ی شه‌ر و ئاواره‌یی و پرسیره‌ بی ولامه‌کانی ژیان، شیعر بو به هاوپی و نه‌یتوانی هزر و بیری گه‌نجی و لاوی خوی بی بحاوینته‌وه.

تاریک و پرونی ماموستا هینم به‌که‌مین ماموستا و ری نیشانده‌ری شیعه‌ره‌کانی بو. شاعیرانی تری کوردیش ههر به‌ک به‌ش به‌حالی خویان شیعه‌ره‌کانی شاعیر لاویان خسته‌سه‌ر پی. زور به‌ی نوسراوه‌کانی شیعرن. به‌لام به‌داخه‌وه هیچ کتیبکی شیعی چاپ نه‌کراوه. چهند چیرۆکه‌ شیعی کورت و وتاری نه‌ده‌بی له هه‌گبه‌ی نوسراوه‌کانیدا خویان له په‌نای شیعه‌ره‌کانیدا هه‌شار داوه که پرکیان له گو‌فاره کوردیه‌کاندا وه‌ک سیروان، سروه، زریبار، تیشک، میراجی، باران و کارواندا چاپ و بلاو کراونه‌ته‌وه.

به‌رهمه‌کانی نوسه‌ر:

- ۱- فرهنگ اصطلاحات ریاضی فارسی - کردی.
- ۲- بازگه، کومه‌له شیعر.
- ۳- «ئه‌وین، ماسی و ده‌ریا»، چیرۆکه شیعر.
- ۴- «گیان له به‌ری ئیسک سووک، دوستی مندالی بچووک»، شیعر بو مندالان.

۵- خه لاتی رېبه ندان، چیرۆك.

۶- آخرین دادگاه کمونیست، شانۆ، سالی ۱۹۸۹ پیشاندر اوه.

۷- میرات، شانۆ.

جنگای نامازیه که هم به پریزه خه ریکی وه رگیرانی دیوانی ماموستا قانع بۆ سه ر
زمانی فارسیه. تیستا ناو براو له قوتابخانه کانی شاری مهربوان، نهر کی ماموستایه تی له نه ستویه.

کولسووم عوسمانپور

سالی ۱۹۶۹ی زاینی له زستانیکی پر به فری بناری
کوستانی هه ورامان له گوندی «په زاو» له دایک بووه. باو کی
خوسره و دایکی نایشی خاتوونه. خویندنی سه ره تایبی و
ناوهندی و دواناوهندی له مهربوان ته واو کردووه. بۆ درپژهدان
به خویندن چۆته سنه و تا پلهی ماسته ری زمان و نه ده بی
فارسی پۆشتووه.

بۆ ماوهی ده سال نووسه ر و ویزه ری به نامه کانی کوردی رادوی سنه بووه.
ماوهی چند سالیک نه ندای دهسته ی نووسه رانی هه وه نامه کوردیه کانی سنه بووه.
زۆرتر له بیست وتار و لیکۆلینه وهی نه ده بی و کۆمه لایه تی له گۆشار و رۆژنامه کاند
چاپ کردووه.

دوو کۆمه له شیعری به ناوه کانی: ۱- گری. ۲- هه تۆل مه تۆل شه مامه. (تایهت بۆ
مندالان) بلاو کردۆته وه.

کولسووم خانم لیکۆلینه وه یه کی له ژیرسه ر دپیری جوانکاریه کانی دیوانی
مه وه لوی کورد (زیباشناسی دیوان مولوی کرد) نه نجام داوه که چاپ و بلا بوه ته وه.

موسلیح نه حمه دی

له زمانی خو یه وه: «ناوی ته واوم موسلیح نه حمه دی
نه قشبه ندی» یه، باو کم له بنه ماله ی نه قشبه ندی و دایکم له
شیخه کانی سه لامی یه. له چله کانی کۆچییه وه هه موو
بنه ماله که مان له مهربوان نیشته جیین و سالی ۱۹۶۹ی زاینی

ھاتوموھ دىناوھ و خوئىندنى ئامادەيى و سەرەتايى تا دوا ناوھندىم ھەر لە مەريوان تەواو کردووھ. دواى وەرگىرانم لە زانکۆى پزىشكى كوردستان لە سنە، ئىستاكە شانزەدە سالە فەرمانبەرى ناوھندنى بېھداشتى مەريوانم.

شېئەر بە شېئىك لە شووناسى قوولئى و دوورى بنەمالەى خۆم و ھەموو كوردئىكە. لە كەشكۆلئى ئەم خانەدانەدا جگە لە پەسەنايەتى و رېنگاى خزمەت بە خاكە پىرۆز و پرتىشكەمان، ھەندئى بەيت و ديوانى ھەز و خۆشەويستى پېشكەش كراون. ئەو نوورە بەريە و لە قەلەمى ئەزەلىشدا ئەمىنئىتەوھ. لە وانەيە زۆر بە زەحمەت بەلام بە تەئكىد كىسپەى زۆرى تريان بەرپۆھەيە، بۆ ھاتنە ناو پەديفە كانى شاكارى ئەدەبى كوردى و بە پەونەقتەردنى داكىومىتى نازار و ئەنفال و جىنۆسايد. حاشا لە ھەموو كۆتايە كانى ئىمپراتۆرە كانى تۆفان، سەردارە كانى كوشتار و... لە چەسپاندىنى نازادىدا بەشدار ئەبن. من نە كەوتوموھتە ناو زەحمەتى ئەدەبىيەوھ بەلكوو وا بزانم ھەر لە گەلئىدا و لەو كەش و ئەتموسفەردا ژياوم. دركاندىم لە پۆژە كانى پىرۆزى يە كەم فېربوون بە پىت و بزويئە كانى نووسىنى كوردىيەوھ لە سەردەستى مامۆستايە كى بە تواناى ناو مالمانەوھ دەستى پىكرد.

سەرەتا دەستم كرد بە كۆكردنەوھى ھەندئى ئەفسانە و چىرۆكى گوى زەلە كانى زرىبار. دواتر و دواى ئاشنا بوون بە ئەدەبى قاچاخ و شىئەرى ھاوچەرخ، دواى چوونە ناو دىناى پەنگ و نىگار كىشان، ھەر پالئىت^۱ بەدەست و پەنگاوى ھاتمەوھ بۆ لای شىئەرى داىك. يە كەم دەسپىكى ھەشتاكانەوھ و ھەر لە مەريوان لە گەل چەن ھەقالئىك كەوتىنە ھەول بۆ رېكخستى مالئىكى ئەدەبى كە لە ئاكامدا و دواى سالىئىك ھاتووچۆ، ناوھندنى ئەدەبى - فەرھەنگى مەريوانى لئىكەوتەوھ.

دواى رېكخستى ئەو ناوھندە ماوھەيە كى دوور ئەندام بووم و لە ھەندئى بۆنە و ئاھەنگ و كۆر و كۆنگرەى گەورەى ئەدەبى و پۆشنىرىدا بەشدار بووم. ماوھەيە ك نىشتەجئى بوونم لە سنە بوو بە ھۆى بەشدارىيى كردنى جار بە جارم لە دانىشتە كانى ئەنجومەنى ئەدەبى ئەم شارە و ئاشنا بوونم لە گەل چەند ئەدىبىكى بە تواناى ئەوئى. لە بەرپۆھەچوونى دووسالانەى كۆنگرەى جىھانى «كوردستان ناسى» و ھەرۆھە

۱. پالئىت: تەختەى وەك (S) كە وئە كىشان بۆ دانانى پەنگى رۆن و تىكەل كردنى كەلكى لئى وەرئەگرن.

كۆنگرهى جيهانى «فرزانگان كرد» وه كوو دهستهى بهرپښو بهرايه تى به شداريم كرووه. ههروهه له چهندين كۆر و كۆبوونهوهى خوښندكارى له زانكۆكانى ئيران - به تايه تى له بۆنه كانى ههله بجه دا - شيعرم پيشكەش كرووه.

له م سالانهى دوایدا له بهر چهنده هۆ، «ئه نفال» م وه ك پرۆژه يه ك بۆ هه ويئى كارى نه ده بى هه لباردووه و توانيومه زۆر به لگه و ديكۆمينت سه باره ت به م ژيۆسايده كۆ بكه مه وه.»

به ره مه كانى نووسه ر:

- ۱- پڙان (رۆمانى دريژ). ۲- هه له بجه كان (ده فته رى سه رجه م ئه وه ده ق و شيعرانهى به و بۆنه وه خوښندارونه ته وه). ۳- سالۆمه (وه رگيترانى شيعرى له ئسكاروايلد). ۴- كاروان (ده قى شيعرى بۆ راپه رپين و كۆرپه وي ۱۹۹۱). ۵- خۆل، زام، ئاواز (ده قى شيعرى). ۶- پاييز و غه زه ل (نوڤيله شيعر). ۷- تالان ۱ (رۆمانه شيعر)، پرۆژه ي ئه نفال (۲۰۰۶-۲۰۰۷). ۸- تالان ۲ (رۆمانه شيعر)، پرۆژه ي ئه نفال (۲۰۰۸-۲۰۰۹).

سه يد دارا حسيني

سالى ۱۹۷۰ ي زايىنى له گوندى «ده ره تفى» له بنه ماله ي شاعيرى گه وره و نيشتمان په روه ر مامۆستا قانع چاوى به ژيان هه ليناوه.

قۆناغى سه ره تايى له قوتابخانهى گوندى ده ره تفى ته واو

ئه كات. به بۆنه ي هاوكات بوون له گه ل شه پى مال ويرانكه رى ئيراق و ئيرانه وه ناچار بۆ قۆناغى ناوه ندى و دوا ناوه ندى روده كاته شاره كانى مه ريوان و سه و لاوا و گونده كانى ده ورووبه رى مه ريوان. له دواى وه رگرتنى ديپلۆم (۱۹۹۰) له قوتابخانهى ئيمام غه زالى (رح.) مه ريوان له تاقىكردنه وهى سه راسه رى زانكۆ كاندا به شدارى ئه كات و له كۆليژى فير كارى سه ره تايى (آموزش ابتدايى) ناوه ندى باره يتى نانى مامۆستايانى سه وه رئه گيريت. سالى ۱۹۹۲ ئه بى به مامۆستا و بۆ ماوه ي سه سال له قوتابخانهى ئوردو گاي په نابه رانى كوردى ئيراق كه پاش ماوه ي كيميابارنى هه لبجه بوون، له دزلى و بارام ئاوا وانه ئه لته وه. خولياى فير بوون و زانست هانى ئه دات، له سالى ۱۹۹۴ دا ديسان له تاقىكردنه وهى سه راسه رى زانكۆ كاندا به شدارى بكات؛ په لى

یه کهم وهدهست دیتیت و کولژی وه رزش هه لده بژیریت. زور سر که وتوانه له سی سالدا وه ک قوتابی پله ی کهم نه و قوناغش ته او نه کات و نه بی به ماموستای وه رزش له قوتابخانه کانی شاری مریواندا.

تینویه تی کانیاوی فیر بوون و زانست وازی لی نایه نیت و سالی ۲۰۰۰ به پله ی سیه مه وه له زانکوی بارهینانی ماموستایانی تاران له به شی فیزیولوژی وه رزش وه نه گیریت و له قوناغش وه ک خویند کاری یه کهم ده نه چیت.

له بواری نووسین و لیکوئینه وه ی وه رزشیدا یه کی له چالاکانی مریوانه. چنندین خولی فیر کاری بو ماموستایان و قوتابیان و وه رزشوانانی شاری مریوان له قوتابخانه و زانکوی په بیامی نووری مریواندا به رپوه بردووه. خاوه نی پر و انامه ی ماموستایه تی «پزیشکی وه رزشی» له فیدراسیونی پزشکی تیرانه. ئیستا دانیشتوی مریوان و ماموستای قوتابخانه کانی ئه م شاره یه.

کارنامه ی فرههنگی - وه رزشی ئه م نووسره بریتیه له:

- ۱- بلاو کردنه وه ی وتار له گو قاره کانی ناو خو و دهره وه ی ولاندا وه ک: وه رزشنامه ی اولمپیک و ژورنالی نئونه ته وه ی World Journal of Sport Sciences
- ۲- نووسینی نامیلکه یه کی دهرسی له ژیر ناوی «بیهداشت و وه رزش» که له زانکو کاندا که لکی لی وه نه گیریت.
- ۳- نووسینی نامیلکه یه کی دهرسی له ژیر ناوی (اطلس کامل اسکلت بدن انسان تمام رنگی) که له زانکو کاندا که لکی لی وه نه گیریت.
- ۴- ناماده کردنی CD که رهسته ی کاری ماموستای وه رزش و په سهند کردنی له لایه ن به شی لیکوئینه وه ی سازمانی په روه رده و بارهینانه وه.
- ۵- به شداری کردن له کوبوونه وه ی نئونه ته وه یی «زانستی وه رزشی».

په ئووف په همنمون

سالی ۱۹۷۰ ی زاینی له گوندی «ساداوا» ی سر به ناوچه ی مریوان له بنه ماله یه کی ئاینی و زانست په روه ر چاوی به م دنیا به رینه دا هه ئیناوه.

ته مه نی له سالی ک که متر بووه که باو کی له دهست رژیمی

پاشايه تى هه لاتوو و بۆ مه لايه تى پرووى له ناوچهى شاره زوور كردوو و پاش چەند سال له شارى پېنجوين گيرساوه ته وه. قوناغى سه ره تايى تا پۆلى چوارهم له پېنجوين نه خوڻيئت، پاشان به بۆ نهى شه رى ئىراق و ئيرانه وه پروو له شارى سه يدساق نه كەن و خوڻدننى سه ره تايى له وى ته واو نه كات و پاشتريش له شارى سلیمانى سالى تر نه خوڻيئت.

سالى ۱۹۸۶ له ده ست پرژيمى سه دام هه لدین. پروو له كوردستانى ئەم ديو نه كه نه وه و له شارى سنه نه گيرسي نه وه. پۆلى دووى ده بيرستان له سنه نه خوڻيئت و پاش كۆتايى هاتنى شه رى هه شت ساله، له مەريوان نيشته جي نه بن و خوڻدننى دوانا وه ندى له مەريوان ته واو نه كات.

هەر له قوناخى ناوه ندييه وه خوڻدننى زانسته ئاينيه كان و زمان و ويژهى عه ره بى و فارسى له خزمه تى باوكيدا ده ست پچ كردوو. هەر بۆيه پاش وه رگرتنى بروانامه ي ديپلوميش له خزمه تى چەند زاناي ئاينيدا دريژهى به و خوڻندنه داوه.

له سالى ۱۹۹۴ له ئەزموونى ديارى كردنى ئاستى زانستى زانايانى نه هلى سوننه تدا، كه له لايەن كۆليژى زانسته ئاينيه كانى زانكۆى تاران (دانشكده الهيات و معارف اسلامى دانشگاه تهران) وه به رپۆه چوو، به شدارى نه كات و له «ئاستى دووه م» دا - كه هاوتاي بروانامه ي به كالژرپۆسه - ده رچوو. پاش دوو سال سه ربازى، سالى ۱۹۹۷ له سنه بووه ته مامۆستاي قوتابخانه و پاشان له سالى ۲۰۰۲ دا بروانامه ي «ئاستى سى» (هاوتاي بروانامه ي ماسته ره) له هه مان كۆليژ وه ره گریت. سالى ۲۰۰۵ له به شى «فيقهى شافيعى» هه مان كۆليژدا بو خوڻدننى دوكتۆرا وه رگيراوه كه هيشتا خوڻندنه كه ي دريژهى هه يه.

هەر له منداليه وه له ناو كه شكۆل و ده سنووس و ديوانى شيعر و گوڤاره نه ده بى و رپۆشنيريه كاندا ژياوه. پيش ته واو كردنى قوناخى ناوه ندى، ديوانى زۆربه ي شاعيرانى ولا ته كه ي خوڻندۆ ته وه. شاعير بوونى باوكى و نه ته وه خوازى مامۆستايانى قوتابخانه و خوڻيشاندانه به ناوبانگه كانى جه ماوه رى شارى پېنجوين و سه يدساق و سلیمانى له لايه ك و سته مى بى سنوورى پرژيمى سه دام، به س بوون بو نه وه ي خو شه ويستى زمان و خاك، ناگر به ربدا ته هه ناوى. چيگاي ئاماژه به كه ئەم به رپۆزه كورپى مامۆستا محەممەد يۆسفى په هه نمووه.

پاش گه رانه وه شیان بۆ ئەم دیو، هه میسه خوینهریکی به ئەمه ک و دەمارگیری گۆفاره کوردیه کان بووه.

کارنامهی فەرهنگی ئەم نووسەرە:

- ۱- دەیان نوسراو - که به شی هه ره زۆریان وه گیران بوون - له گۆفار و هه ته نامه گه لی پروانگه، پۆژه لآت، ئاسۆ، ماف و... دا بلاو بوونه ته وه.
 - ۲- سه ر نووسه ری به شی کوردی گۆفاری ماف بووه، که ته نیا دوو ژماره ی لی ده رچوو.
 - ۳- پیاچوونه وه و ئاماده کردنی کتیپی «زندگی نامه ی شیخ معروف نوده ی برزنجی»، نووسینی مامۆستا شیخ موحه ممه دی خاڵ و وه گیرانی خوالیخۆشبوو ئوستاد ئەحمه دی هه واری نه سه ب.
 - ۴- پیداچوونه وه ی «وه گیرپاری قورئانی پیروژ» که نووسراوی مامۆستای ئیبراھیمی مه ردۆخیه و هیشتا له چاپ نه دراوه.
 - ۵- لیکۆلینه وه و ئاماده کردنی «فەرهنگی مه ردۆخ»، نووسینی زانای بلیمه ت ئایه توللا شیخ محه ممه د مه ردۆخی کوردستانی.
- هه روه ها چه ند کتیب و نامیلکه شی وه گیرپاره ته سه ر زمانی کوردی، که هیشتا هه لی بلاو کردنه وه یانی بۆ نه رپه خساوه. کاک رپه ئوف هه نوو که دانیشتوی - سه نه یه.

وه فا قادری

وه فا قادری، کورپی حاجی عوسمان و حه میده خاتوونه. سالی ۱۹۷۰ له گوندی جوان و دلپقینی «میانه» چاوی به ژیان هه لئاوه و له ته مهنی شه ش سالیدا بنه ماله که یان واز له ژیانگی گوندنشینی دین و پروو له

شاری مه ریوان ئە کهن. سه ره تای ئاشنا بوونی په نجه کانی له گه ل پیته کان و پینووس ئە گه رپتیه وه بۆ قوتابخانه ی «په هله وی» ئەو سه رده مه ی شاری مه ریوان. تا قوناغی ناوه ندی درێژه به خویندن ئە دات. پاش ته و او کردنی سه ربازی، ژیانگی ئاسایی خۆی له شاری مه ریوان ده ست پیته کات و سالی ۱۹۹۳ ژیانگی هاوبه شی پیک دینیت. له سه ر چه ز و خواستی خۆی پروو له دنیای کامیرا و کاری فەرهنگی ئە کات و دواکی به شداری له خولی فیربوونی فیلم سازی و وه رگرتنی پروانامه له و بواره دا، چالاکی

فهره ننگى نه نوښت.

كارنامهى فهره ننگى وه فا قادري:

- ۱- فيلمى ديكوميتتارى «قه لای مهربان» به هاو كارى نه نوهر په وشه.
- ۲- فيلمى ديكوميتتارى «كوپه ي ميانه هه وارى هه لؤ به رزه فپه كان» به هاو كارى نه نوهر په وشه و چهنه كه سيكى تر.
- ۳- فيلمى ديكوميتتارى «زريار شوناسى دپرينى هم هه ريمه» به هاو كارى نه نوهر په وشه.
- ۴- فيلمى ديكوميتتارى «ژيانه وه» به هاو كارى نه نوهر په وشه و خاوه نى هم پښووسه.
- ۵- فيلمى «هاواره بهره» له سه ر ژيانى قالمه مپه و شمشال به هاو كارى نه نوهر په وشه و خاوه نى هم پښووسه.
- ۶- تومار كرنى زوربه ي كوپ و كو بوونه وه فهره ننگيه كانى مهربان به كاميراي فيلم هه لگر.

بيژاد كوردستاني^۱

له راستيدا هم شاعيره بيرى نايه ت كهى هاتووه ته دنياوه، به لام نه و شتهى كه گه وره ترانى پيان و تووه «پوژى ۷ى نووتى ۱۹۷۰ له شارى مهربان له دايك بووه.» باوه پرى كرووه و هه رخوشيان ناويان ناوه، پيان و تووه هممه سه ره تاي ژيانته. له واقيعدا خوى و ناروايته ژيان. راسته كه يه كه م جار نووسى «ژيان» كه ته نيا چوار پيتى په تى به كار هينا. به لام كه دپته ناوه روكى مانا كرنه وه يه كى ژيانه وه، تپده گات ژيان به ژانى دپتره وه واته به ژانى دايكه وه ده ست پي ده كات و به ژانتيكى به رده و امه وه درپژه نه دريت. هه ر له سه ره تاي هم نه خوشينه كوشه نده وه بوو كه زانى ناوى باوكى يونسه و يه ك خوشك و سى براى پيش خوى هاتوونه ته ناو نه خوشينه كه هه ر بويه زور به خوى پيكنه نى و كه مي كيش به زه يى به وانا هاتووه. له سالانى ۱۹۷۱ و ۱۹۷۲ و ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۵ عى تمه نى هيچيان بو نه گپراهه ته وه، خوشى هيچى له بير نايه ت! كه تمه نى ده گاته حه وت سالان به په له په ليكى باور نه كراو و خوش

۱. هم شيوه نووسينه به پښووسى خودى شاعير و له سه ر خواستى خوى نووسراوه.

بينانه يه كى خوش باوه رانه بردوويانه بو مه كته بى سهره تايى له شارى مهريوان، ناو نووسيان كرده و ته م كورپ نه زور خوشه ويسته يان نه بيت به شاعير و سهر كه وتوو بيت! ناخر گه و ره تران دوكتور بيان پي خوشتر بووه، بگره زور خوشترش بووبى. پښنج سالى ته م نه ي له مه كته ب بو ماله وه و له ماله وه بو مه كته ب به بيانوى دهرس خوښنده وه تپه ر نه كات و نه م جاره گه و ره ترانيس له بيريان نايه ت كه زورتر له سنه ژياوه يان له مهريوان. له سنه خوښندنى دواناوه ندى ته واو نه كات.

له سالانى ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ باوه رپى كرد كه نه توانى شيعر بنووسى. سالانى ۹۲ و ۹۳ رويشتووه ته سهر بازى و له ناوايه كانى «ده ژن» سهر به شارى كامياران و «به لكه ر» سهر به مهريوان له باتى سهر بازى ماموستايى كرده ووه. پاش سهر بازى له زانكوى پزىشكى سنه «پاك و خاوپنى ژينگه» (به داشت محيط) نه خوښتت كه تا ئيستاش به و دوو سال و چند مانگه ي ژيانى پښده كه نى.

له سالى ۲۰۰۱ ديوانى شيعرى «غاره تى شه مامه» ي له چاپ داوه، به دريژايى نه م چن سالانه ي نووسينى به رده و ام شيعره كانى له گوڤاره كورديه كان دا له وانه: سروه، ناوينه، سيروان، ناويه ر، ناشتى، رامن، چاودير و ... بلاو كرده ووه ته ووه.

دوو كومه له شيعر به ناوه كانى «هه فده ونيو» و «پيچه وانه ره نكيكه له گشتان دى» ناماده ي چاپه. له كونجى شيعره كانيدا به ته نيابى نه ژى و ژيانى هاوبه شى پيك نه هيناوه.

محممه د مسته فازاده

محممه د مسته فازاده، كورپى «محممه د ره شيد» و «كوفيه» خاتوونه. سالى ۱۹۷۰ ي زابنى له شاروچكه ي «نودشه» چاوى به ژيان هه ليناوه. قوناعى سهره تايى له نودشه خوښدووه. دواتر هه وارى ژيان نه گوږزنه وه مهريوان و قوناعى ناوه ندى و دواناوه ندى له م شاره ته واو نه كات. سالى ۱۹۹۱ له زانكوى

«به هه شتى تاران» له پشته ي په رستارى وه رگيراوه و له سالى ۱۹۹۵ وه له نه خوښخانه كانى مهريوان خزمه ت نه كات. هاوكات وه ك نووسه ريك خه ريكي نووسين بووه و توانيو بيه تى په رتووكيك له ژير ناوى «زوانى هورامى و دنياى مؤدپرن» پيشكش به كتبخانه ي كوردى بكات و په رتووكيجترى له ژير ناوى «نامه

نويسته ی به زوانی ههورامی» له ژیر چاپدايه.

نهم نووسره ئه لیت: «له پوژیکه وه ههستم به ناسینی خوم کردووه، خولای کتیب و تینوی تیکه یشتن بووم و هر له و پوژوه نهم پرسیارانه ی خواره وه وه ک سهره کی ترین پرسیار له ناخ و میشکمد خویان نواندووه؛ نامانج له ژیان چیه؟ نهرک چیه؟ خزمهت چیه؟ پوولی زمان چیه؟ تانه و پوژهی که له گهل ناخ وههستم دامامه له ی پووړاستم نه کرد، نه و پرسیارانه م بووون نه بوویه وه. بهرده وام په رده کان و چاویلکه کانم لانه برد، کاتیک گه یستمه دوا په رده و دهستم برد بو پښووس، خودی راسته قینه م پی و وتم: «بنویسه به زوانی ههورامی، بوانه وه به زوانی ههورامی، که ئالا و قه له می نه بریهینه بالاو هیچ میلله تیره وه.»^۱

نازاد پوخته می

له دایک بووی ۲۳ی سپته مبهری ۱۹۷۱ی زاینی مهربوانه. باوکی سه عید و دایکی نه هیه خاتونونه. له سه ره تایی خویندنه وه تا کو تایی قونای دواناوندی هر له مهربوان بووه. بو دریزه دان به خویندن چووه ته شاری سنه و له زانکووی کوردستان کولیزی «پاک و خاوینی ژینگه» (بهداشت محیط) ی ته واو کردووه.

کاری نووسینی له کو تایی هفتا کانه وه سه ره تا به شاعر و پاشان شانۆنامه و کورته چیرۆک و نوڤلیت دهست پیکردووه. هاوکاری هه وه نامه ی ئاویهر و نهدامی شوړای نووسه رانی گوڤاری زریبار بووه.

له چالاکانی دوو نه نجومه نی فهره نگی - نه ده بی مهربوان و مهوله وی سنه بووه و نه نجومه نه کانی نه ندیشه و «شانوی پوژ» ی مهربوان به هه ولی نه و دامه زراون. سالی ۱۹۹۷ له گهل کو مه لیک نووسه ری ناسراوی کوردستان پوژهی نه ده بی هونه ری «داکار» یان راگه یاندووه. سالی ۲۰۰۳ به هاوکاری نووسه رانی پوژه لآت «کانوونی

۱. واته: بنووسه به زمانی ههورامی، بخوینته وه به زمانی ههورامی، ئالا و پښووس به بالای هیچ نه ته وه په کدا نه پراوه.

نووسه رانی کوردستانی ئیران» یان پیکه پیناوه. کۆمه لیک بابته تی ئه ده بی و هونه ری له گۆفاره کانی رۆژه لات و باشووری کوردستان بلاو کردۆ ته وه. گۆرینی کۆمه لیک له شیعره کانی شاملوو به کوردی و «وه زری سه هۆ لبه ندان» ی ره فیک سایبر به فارسی، له چالاکیه کانی ناوبراو له بواری وه رگێر اندان. له به ره مه مه شانۆیه کانی نازاد رۆسته می ئه توانین ئاماژه بکه ین به: دوانزه سواره، ئیستاش مرۆف، دلّه پراو کیکانی نووح، شه وه کانی مآلی رپواس و دوورگه ی شه و. هه ر وه ها نووسینی نریک به ده کۆمه له شیعر و چیرۆک به ره مه می قه له می ئه م نووسه رهن که تا ئیستا بواری چاپی هه موویان نه ره خساوه. نازاد رۆسته می له سالی ۲۰۰۴ هه دانیشتوی ولاتی نۆرویزه و خویندکاری ماسته ری «کولتور و کۆمه لگا» ی زانکۆی تۆسلویه.

به ره مه مه چاپکراوه کان:

۱- کالیسکه یه ک له باران، سالی ۱۹۹۳ چاپ کراوه (کۆمه له شیعر).

۲- له خه و نیک ی ئه به دیدا (کۆمه له چیرۆک).

عه زیز ناسری

له سالی ۱۹۷۹ هه وه وه ک مامۆستای دواناوه ندی له قوتابخانه کانی مه ریوان، وانه ی زمان و ئه ده بی فارسی ئه لیته وه. ئه ندامی ئه نجمه نی ئه ده بی مه ریوان و کانوونی فه ژینه. له گه ل حه و ته نامه و گۆفاره کاندا به نووسینی وتار هاو کاری هه یه و له زۆر کۆر و کۆبوونه وه کانی پێوه نیدار به فه ره نگ و ئه ده به وه به شداری کردووه. ماوه یه ک ئه ندامی ده سته ی نووسه رانی

گوفاری زریبار بووه و قوناغه کانی خویندنی تا پله ی ماسته ر (له زمان و ئه ده بی فارسیدا) بریوه.

له زمانی خۆیه وه باشتری بناسین: ئه من له شاری بۆکان له دایک بووم. سه ر له نیوه رۆی نۆزده ی سیپته مبه ر سالی ۱۹۷۰ زاینی. به لام هیشتا به ته واوی ناوکیان هه لته برپیووم، به ره و حه مامیان له بۆکانیان هه لپريم. ئه ویش پاش مانگیک که نه لاقم عه رزی بۆکانی گرت و نه له ناوی «حهوزه گهوره» شم خوارده وه! دووسال دواتر بۆ هه میشه مال و کۆچمان له مه هاباد خست.

که چاویځکم به دهوری خوځمدا گيړا، دیوانه شیعیری زوربهی شاعیرانی کورد سهرنجی پراکیشام. «مه لا حهسن» ی بابم کورپه مه لایه کی دهست و پئی سپیلکه بوو، به پیچه وانهی سهردهمی مندالی و میړمندالی و سهره تایی لایوتی، که ههم به نازداری گه وره بیوو، ههمیش نه بوونی نه دیتبوو، پاش مالئاوایی بابه گه ورم له دنیا، له بهر دهست بلاوی ههر نه وهنده بوو دهست کورت نه بوو. به لام دهست و بالی ویک هاتبونه ووه و ته نیا سهری مال و مندالی پراگرتبوو. له لای باوکی قورئان و سهر ف و نهحو و گولستان و بووستانی خویندبوو. شیعیری دهنوسی. غزه لیککی بو «هاجره» خاتوونی دایکم نووسیوو، نه گهر توورپه نه بویه. وه ک واجبى شهرعی شه و پروژ پیچ فهرزه توورپه یی له سهر بوو. جار جار له بهر خوئیوه ده خوینده ووه: «ناپرسی له نهحوالی برینداری خه دهنگت / شتواو و په ریشان و سهراسیمه م و شهیدات». له گهل نه وهدا کتیخانه یه کی بوو. وه ک بلئی چو ن ناوکی به نایهت و حه دیس برپا بوو، له په نا قورئان و تهفسیر و میژووی نیسلام و شیعیری که له شاعیرانی فارس - جگه له فیردهوسی نه ویش له بهر نه ووهی ده یگوت: «شانامه ههمووی درویه» (!) - له نالی و مه حوی و مهوله و ییه ووه بگره تاقانع و هیمن و هه ژار، دیوانه شیعیری شاعیرانی کوردیشی بوون. هه ولی بابم له ناساندنی ناودارانی کورد به من، له و سهردهمه پرا شوپنه وار و کاریگهری خوئی به چه شتیک له سهر ژبانی من دانا، که ههر له سهره تاوه زور ناسوی به سهردا کردمه ووه. له خه یالی بچو وکی مندالی خوځمدا بووم دهر کهوت که پاسسته قینه زور دووره له وهی نه یاران هه ول نه دهن بومانى بنووسن و بهخته وهرانه کوردیش بنیاده مه! له یادمه له پروژیکى جومعه ی به هاری سالی ۱۹۷۹د، واته کاتیکی که من ته نیا نو سالم ته من بوو، له سهر ته گیبری بابم و له مزگه وتی سووری مه هاباد، پاش نویژی جومعه (!) له سهر بلنگوی مزگه وت شیعه که ی «ههر کورد» ی ماموستا هیمنم خوینده ووه...

جا باشه من بو ههر ده بی شیعیری شاعیرانی تر بخوینمه ووه؟! نهی خووم چی؟ چهند سال دواتر خو شم دهستم پیکرد! نه مده وپرا شیعه کانم پیشان باو کم بدم. له سه فهریکى بو کانداهفته ره سوورم نایه ژیر باخهل - دهفته ره بهرگ سووره که ی هیمنی مو کریانیم وه بیر دینتته ووه، به لام نهوکات نه م ده زانی شیعه کانیشی ههر به دهردی نه وده چن! - شیعه کانم بو مامم خوینده ووه. خووم لام و ابو و خهریکم شاکاری

ئەدەبی پیشکەش دەگەم، بۆیە مامم ئاوەها بە چیژ و حەوسەلەووە گوێی بۆ ڕاداشتووم. تمەز لە دلدا خەریکە گریانی دیت بۆ ویژەیی کوردی که من خۆم بە خاوەن و حەقداری دەزانم. دەفتەرەگەم بۆ خەتم کرد، لێی وەرگرتم. هەر واکە خەریک بوو لاپەرەیی هەلئەداوە، گوتی: «عەزیزگیان! خۆ شێعر ئەووە نییە تۆ لاپەرە ڕەش بکە یەووە و هێندەیی قامکێک بەین بخە یە ناوەراستی دێرەکانی ...

جا بە پیتی ئەم رېتۆئینیە ئەمن ئیستا تەنیا لای راستی لاپەرەکان دەنووسم و لای چەپ بە تەواوی سپی دیلمەووە! کەچی مامم ئەمەشی هەرپیی شێعر نییە. دەلێم مامەگیان چۆنە هەمووی هەر بە سپیتی بێلمەووە! ...

هەووەلێن بەرەمەم سالی ۱۹۹۲ لە گوڤاری سروەدا بلابو بۆو. ئەوکات من خوێندکاری سالی دووھەمی کۆلیژی زمان و ئەدەبی فارسی بووم... بەرەمە چاپ کرەوکان:

۱- مویەیی جدایی (وەرگێرانی گۆلپۆرێک لە شێعرەکانی مامۆستا هێمن).

۲- دربند پروانە (وەرگێرانی «دەربەندی پەپوولە»ی شێرکۆ بیکەس).

۳- آینه‌های کوچک (وەرگێرانی «ئاوینە بچکۆلەکان»ی شێرکۆ بیکەس).

۴- دربار (وەرگێرانی رۆمانی «دەربار»ی خوسرەو جاف).

بەرەمەیی ئامادەیی چاپ:

۱- بالایی داگیرساوی دەنگ (کۆمەلە شێعر).

۲- پووکانەووی تاوێرەکان (کۆمەلە شێعر).

۳- لاوک حلبچە (وەرگێرانی «لاوکی هەلەبجە»ی رەفیق سابیر).

شەهین محەممەدی

۲۲ی ديسەمبەری سالی ۱۹۷۱ی زاینی لە مەریوان لە

بنەمالەییەکی مام ناوەندی چاوی بەژیان هەلێناوە.

سەرەتای خوێندنی تاوەرگرتنی دیپلۆم لە سالی ۱۹۹۰ دا،

هاوکات بوو لە گەل کۆچاو کۆچ و ئاوارەیی بە هۆی شەری

نیوان ئیراق و ئێران. بە وتەیی خۆی: «لەمە دلئەزین تر خوێندن لە

ناو [بازنه‌ی] بیر و باوه‌ری پیاو سالارانوه و دواکه و توودا بوو که له ودا کچ ئیزنی خویندنی پینه‌ته‌درا.»

بوډرژهدان به خویندن سالی ۱۹۹۰ له ناوه‌ندی بارهینانی مامۆستایانی سنه (مرکز تربیت معلم) وهرته‌گیریت و دواي دوو سالّ خویندن وه ک مامۆستای زمان و نه‌دەبی فارسی له قوتابخانه‌کانی مەریواندا وانه‌ته‌لیته‌وه.

خولیای فیر بوون هانی‌ته‌دات که دیسان شارپی خویندن بگریته به‌رو له کانیایوی زانست زۆرت‌ر به‌هره‌مند بییت. هەر بۆیه سالی ۱۹۹۸ له زانکۆی کرماشان، به‌کالۆریۆسی نه‌دەبی فارسی و سالی ۲۰۰۹ یش له «زانکۆی ئازادی» مەریوان «فوق دیپلۆم»‌ی زمان ئینگلیزی ته‌واو‌ته‌کات. سالی ۱۹۹۵ ژبانی هاوبه‌شی پیک هیناوه.

ئه‌م نووسه‌ره له دامه‌زرینه‌رانی «ئه‌نجوومه‌نی ژنان»‌ی مەریوانه. کتییکی له ژیر ناوی «دریچه‌ای به‌دیار فریاد» (ده‌لاقه‌یه‌ک به‌ره و ولاتی هاوار) ناماده‌ی چاپ و بلاو بوونه‌وه‌یه.

سه‌میره نه‌قشبه‌ندی

سالی ۱۹۷۱‌ی زاینی له شاری هه‌له‌بجه له بنه‌ماله‌یه‌کی مام‌ناوه‌ندی که له سیانزه ماله‌ی هه‌له‌بجه‌ن، چاوی به‌م دنیا هه‌لیناوه. باوکی حه‌مه توفیق و دایکی شه‌رافت حه‌مه‌ته‌مینه. خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی هه‌ر له هه‌له‌بجه ته‌واو کردوو.

سالی ۱۹۸۸ له کاتی بوډروومانی شاری هه‌له‌بجه‌دا بوډرژگار بوون له ده‌ست دیوه‌زمه‌ی دیکتاتۆری به‌ره و ئیران هه‌لدین. دواي سالی‌ک مانه‌وه له ئیران به‌ره و ئیراق ته‌گه‌رپینه‌وه.

سالی ۱۹۹۱ له به‌شی بوونه‌وه‌رناسی زانکۆی سه‌لاحه‌دینی هه‌ولیر وهرته‌گیریت. له کاتی راپه‌رینه‌گه‌شتیه‌که‌ی کوردستان، دووباره‌ئاواری کوردستانی ئه‌م دیو‌ته‌بیته و

ژیانی هاوبه‌شی له مەریوان پیکه‌وه دەنیت و بو هه‌میشه له‌م شاره‌هه گیرسێته‌وه. دواى ماوه‌یه‌ک دوور بوون له نووسین و خویندنه‌وه‌ی کوردی به هاندانی مێرده‌که‌ی، یه‌که‌م کارى فه‌ره‌ه‌نگی خۆی کتیبی «بیره‌وه‌ریه‌که‌نى شازاده خاتوونیک» له فارسیه‌وه وه‌رته‌گیرێته سه‌ر زمانى کوردی و پێشکەش به کتیبخانه‌ی کوردی ته‌کات.

مسته‌فا عه‌بدی

مسته‌فا عه‌بدی کورپی محهممه‌د عه‌لی له ۲۳ی فه‌بریه‌ی سالی ۱۹۷۱ی زاینی له گوندی یێساران و له بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و نه‌خوینده‌وار چاوی به ژیان هه‌ڵیناوه. به‌لام ده‌ستی قه‌ده‌ر زۆر زوو له گورپ و تینی چراند. ناسۆری بچ‌باوکی ده‌فته‌ری هیواکانی درپاند و له به‌ر هه‌تیوی و هه‌ژاری نه‌یتوانیوه درێژه به‌خویندن بدات. هه‌ر له قوناغی سه‌ره‌تایدا مالئاوایی له قوتابخانه و هاو‌پۆله‌کانی ته‌کات. ئەم نووسه‌ره‌خواه‌نی زۆر به‌هه‌ری جوانه‌ له به‌واری بیرکاری و هونه‌ریدا. ئەو تواناییه‌ی که زۆر سه‌رنج پراکێش و جیگای تێرامانه، ئەوه‌یه‌ که زۆر به‌ناسانی توانای دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌تا و ئاخری مانگه‌کانی له پابردوو و داهاتوودا هه‌یه. پۆژمێریکی ده‌میلیارد ساله‌شی خستوه‌ته به‌رده‌ستی خوینهران! به‌لام سه‌د مه‌خابن وه‌ک زۆربه‌ی زانایان و پیاوانی گه‌وره‌ی کورد بچ‌مال و مندال و ئاواره هه‌ر شه‌و و پۆژنیک میوانی خێرخوازیکه. زۆر هه‌ولم دا له زمانى خۆیه‌وه ژيانامه‌که‌ی بخره‌مه به‌رده‌ستی خوینهران به‌لام به‌هۆی نه‌خۆشی ده‌روونی هاو‌پێی نه‌کردین.

د. ئومید وه‌رزهنده

سالی ۱۹۷۱ی زاینی له مەریوان له دایک بووه. خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی خۆی له مەریوان ته‌واو ده‌کات و پاشان نیشته‌جیی سینه‌ده‌ییت. سالی ۱۹۹۴ له زانکۆی هه‌مه‌دان به‌کالۆریۆسی وه‌رگیرانی زمانى ئینگلیزی وه‌رده‌گریت. هه‌ر له هه‌مان ساله‌وه ده‌ست ده‌کات به‌به‌شداری کردن له کۆرپ و

کۆمه له ئه ده بییه کاندایا. بۆ ماوهی چوار سال ده بیته ئه ندایا ده سته ی نووسه رانی
 حه و ته نامه ی ناویه ره له سنه. هاوکات له گه له ئه وه بۆ پینچ خول له فستیقالی شانۆی
 کوردی مهربوان ده بیته سه ر نووسه ری بۆلته نی رۆژانه ی ئه و فستیقاله. سالی ۱۹۹۹
 هاوکاری خۆی له گه له ئه نستیتۆی کورد له تاران ده ست پیده کات و ده بیته ئه ندایا
 کۆری زانستی زمانی کوردی. هه ره له م ساله دا یه که مین کتیبی خۆی «شاید جیبه ایم
 پر شود از برف» له چاپ ئه دات که وه ر گێرانی هه لبژارده ی شیعری شاعیری تاراوگه
 نشینی کورد «به رۆژ ئاکره یی» یه بۆ سه ر زمانی فارسی.

سالی ۲۰۰۱ به هاوکاری به ختیار سه جادی پرۆژه ی شیعری ئینگلیزی له دوو
 بهرگدا له چاپ ده دات که وه ر گێرانی شیعری سه ده ی بیسته می به ریتانیا و ئه مریکایه
 به زمانی کوردی.

تا کوو ئیستا له زۆر به ی رۆژنامه و هه فته نامه کوردیه کاندایا وه کوو: زرییار،
 سیروان، رۆژ هه لات، پامان، گه لایوژ، سه رده م، کوردستانی نوێ، براهه تی، زمانه وان،
 کاروان و... به ره مه کانی بلاو بوونه ته وه. سالی ۲۰۰۳ ده روات بۆ ولاتی هیندوستان و
 خویندنای خۆی له «زانکۆی پوونا» تا پله ی دوکتۆرا له به شی ئه ده بیاتی ئینگلیزی
 ته واو ده کات. له ماوه ی ئه و چه ند ساله دا له چه ندین کۆنفرانسی نیونه ته وه ییدا به وتار
 به شداری ده کات و له چه ند رۆژنامه ی ئینگلیزی زمان وه کوو: «Times of India»
 و «Maharashtra Herald» به ره مه کانی خۆی بلاو ده کاته وه. سالی ۲۰۰۵ له دوو
 ئه نتۆلۆجیای شیعردا به زمانی ئینگلیزی شیعری شاعیرانی کورد بلاو ده کاته وه.
 دوکتور ئومید وه رزه نده ئیستا که مامۆستای زانکۆی ئازادی سنه یه.

سیدق مه محمودی

کۆری محهمه د و ئامین، یه که م مانگی وه رزی به هاری
 سالی ۱۹۷۲ ی زاینی له بنه ماله یه کی مام ناوه ندی له شاره دپی
 «سه ولّاو» چاوی به ژیان هه لّیناوه. سه هه مین مندالی
 بنه ماله که یه تی. قۆناغی سه رتایی و ناوه ندی هه ره له زیده که ی
 خۆی و دواناوه ندیشی له مهربوان خویندوو. هه ره له و ساله دا به
 سه رکه وتن له تاقیکاری له ناوه ندی بارهینانی مامۆستایان وه ر ئه گیریت، به لام به

هۆبه کی نادیاره وه پیشی لی ټه گرن. له دوی دوو سال سهر بازی له سوومار خولیای دهرس و زانست هانی ټهدات. دیسان له سالی ۱۹۹۶ له تاقیکاریدا به شداری ټه کاته وه و له بهشی زانسته ئیسلامیه کانی زانکوی تاران وه ټه گیریت. به پله ی به کالور یوسه وه له دوی به شداری کردن له ئیمتیحانی هه لئزاردنی ماموستایان، که له لایهن وه زاره تی په روه رده وه به رپوه ټه چیت، ټه بیته ماموستای دوانا وه ندی.

دوی هه ولئیک بو دریره دان به خویندن له بهشی کارناسی بالا (ماستر) برپیک باس که پیوستی به باس و لیکو لینه وه بووه سهرنجی پرائه کیشن. ههر ټه وه ټه بی به هه ولئیک بو ټه وه ی بنووسی.

دوی دوو سال یه کهم به ره می خووی وه ک په رتووک له ژیر ناوی «جامعه، قوانین بشری یا قوانین الهی» پیشکesh به هوگرانی ټه کات. ټه م نووسره کتیبیکی تری له ژیر ناوی «چگونگی پیدایش جهان و پایان آن از دیدگاه علم و قرآن» ناماده ی چاپه. ناو براو ئیستا دانیشتوی مهربوانه.

سه عید ټه کبهری

ټه م نووسره کورپی سو فی مسته فایه و سالی ۱۹۷۲ ی زاینی له گوندی «که مالا» له دایک بووه. سهره تای خویندنی له ته مهنی پینج شهش سالیدا به قورئانی پیروزه وه دهست پیته کات و به کتیبه ئاینیه کانه وه له خزمه تی حاجی محهمه دی باپیری و ماموستا مه لا سه عیدی که ره می دریره ی پیته دات.

تا پولی چواره م له قوتابخانه ټه خوینیت و سالی ۱۹۸۵ بو خویندن له بواری ئاینیدا، واز له قوتابخانه دینیت. سالی ۱۹۹۲ له سهر ئیزنی خوالیخوشبوو ماموستا عه بدوللا مهر دوخی و ماموستا حه سن ئوخره تی و ماموستا سه ید عه لی حسینی، ئیجازه نامه ی ماموستایه تی پی ټه بخشیریت. سالی دواتر ټه بی به ماموستای مزگه وتی دهره وشکه له ناوچه ی که لاتهرزان و ههر له وی ژیانی هاوبه شی پیک دینیت.

ټه م نووسره بو ماموستایه تی، گونده کانی پلووره و په یچوون و ناوچه ی له یلاخ و

سهولاً و گهراوه. بۆ بژیوی ژيانی، کارگهلی وه ک نووسینی تابلۆ و پهنگکاری مالان و خهت نووسین و... کردووه.

به ره مه کانی نووسه ر:

۱- حاشیه ملا عهبدو للاً مه شهوهر به (عهبدو للاً یه زدی)، له زانستی مه نتیق دا.

۲- هدایه، له زانستی «نه حو» دا.

جه مال ئیمانی

له ۲۳ ی ئووتی سالی ۱۹۷۲ ی زاینی له گوندی «به ر قرو» چاوی به ژیان هه لئناوه. قۆناغی سه ره تایی له شاری مه ریوان ته واو کردووه. به بۆنه ی شه ری تیراق و تیران و ئاواره بوونی خه لکی شاری مه ریوان، قۆناغی ناوه ندی و دوا ناوه ندی له مه ریوان و سه وللاً و تپه ر کردووه. هه ر له ته مه نی مندالیه وه خو لیای چیرۆک و شانۆ ئه بیته و به وته ی خو ی: «له و ته مه نه دا له به ر نه بوونی و هه ژاری دوو جار و هه ر جاره شانۆ نامه یه کی دزیوه».

مامۆستایه کی ئه مه کناس به نیۆی «کاک ئه حمه د په وشه ن» ئه و توانا و به هره یه ی تیدا ئه بینیت و ئه بی به هانده ری سه ره کی و ده ستی ده گریته. له سالی ۱۹۸۳ وه پیی ناوه ته دنیای شانۆ وه. سالی ۱۹۸۸ یه که م شانۆی خو ی به نیوی «قویرین ها» (به هیز ترینه کان) نووسیوه و وه ک ده ره یته ر و ئه کتریش پۆلی تیدا بینیه. به نووسینی وتار و شیعر و چیرۆک له گه ل حه و توونامه کانی ئاویه ر، سیروان، تیشک و نقاردا هاو کاری کردووه. له زیاتر له ده شانۆدا ده وری گپراوه و هه ر به م راده یه ش ده ره یته ر بووه.

کاری هونه ری و به ره مه می نووسه ر:

- ۱- چوار چپۆه ی بی تۆبی (کۆمه له چیرۆک، ناماده ی چاپ). ۲- په پوله (شیعر بۆ مندالان). ۳- به هیز ترینه کان (شانۆ نامه، فارسی). ۴- سی که سی (شانۆ نامه، فارسی).
- ۵- کووده تایی بی ئاکام (شانۆ نامه، فارسی). ۶- وه ره باران (شانۆ نامه بۆ مندالان، فارسی).
- ۷- به شداری له فستیقالی سه رانه ری لاوانی ولات وه ک چیرۆک نووس.

۶- دەستەى ھەلسەنگینەرى ئەنجوومەنى شانۆ لە چەند خولدا. ۹- ئەندامى ئەنجومەنى ئەدەبى مەريوان. ۱۰- ميوانى (وەرگێران بۆ كوردى، شانۆنامە يەك لە نووسىنى بارام بەيزايى).

فاتح بادپەرەوا

سالى ۱۹۷۲ى زايىنى لە مەريوان و لە بنەمالە يەكى مام ناوەندى لە داىك بوو. سەر دەمى خوێندنى ھاوكات ئەبى لە گەل شەپرى ناوخۆ و شەپرى ئيران و ئىراق و ئاوارەبى و نەھامەتى و كۆچاو كۆچى شارە و شار و گوند بە گوند. بەلام لە گەل ئەم دەربەدەريەدا كارى پۆشنىرى و چالاكى ھونەرى و فەرھەنگى درێژە پى داو.

پۆلى چواری سەرەتايى لە گەل شانۆ ئاشنا بوو. سالى ۱۹۸۲ بۆ يەكەم جار وەك ئەكتەر لە شانۆى «داھۆل» دا بەشدارى ئەكات.

لە ناوەرەستى دەيەى نەویدا وەك كارمەند (بە پى گرىبەست) ئەچىتە دائىرەى «فەرھەنگ و ئىرشادى ئىسلامى». لە دامەزراندى ئەنجومەنى شانۆى مەريواندا دەورپكى بەرچاوى ئەبىت و ھاوكات لە گەل چەند شانۆ كارى تى مەريواندا «گروپى شانۆى باران» وەرپى ئەخەن. پاش دە سال دەست لە كارمەندىيەكەى ئەكىشيتەو و لە دەروەى ئەم دائىرەيە درێژە بە كارى ھونەرى ئەدات.

يەكێك لە گەورەترى دەسكەوتەكانى شانۆكارانى مەريوان و كوردستانى ئيران «فستيفالى سالانەى شانۆى سەرشەقامى مەريوان»ە كە ئىستا خەرىكە بەرە و ئاستى ئىنەتەوئى ئەپرات. بەشى زۆرى ئەم دەسكەوتە مەعنەويە بەرھەمى ھۆل و ماندووبى فاتح بادپەرەوايە. بەرپرسى ئەنجومەنى شانۆى مەريوان بۆ ماوەى نزىك بە دە سال، دوو سال جىگىرى بەرپرسى ئەنجومەنى شانۆى كوردستان، داوهرى چەندىن فستيفالى شانۆبى و وەرگرتنى چەندەھا خەلات بە بۆنەى سەرکەوتەكانى لە كارى شانۆدا و لە ئىواناندا دوو خەلاتى تايبەتى «مىھەرەجانى ئىو دەولەتى فەجر» لە تاران، ھەموو دەرخەرى پىگەى ئەم ھونەرمەندە شانۆكارەن.

فاتح بادپەرەوا لە ماوەى ژيانى ھونەرى خۆيدا، نزىكەى سى شانۆى وەك

د رهښه پېشکېش کړدووه، له زياتر له پانزه شانؤدا وه ک ته کتر دهورى گيړاوه. هم هونه رمنده شانؤکاره نهدامى نهنجوومه نى نهدهبى مەريوانه و له پړزهى چالاکيه کانى ناو براو له م نهنجوومه نهدا ده توانين ناماژه بهم چەند درگه يه بکهين: سه رؤکى دهستهى بهرپوه بهرايه تى کؤنگرهى مامؤستا نارى، نهندامى دهستهى بهرپوه بهرايه تى کؤنگرهى مامؤستا بيسارانى و سه رؤکى دهستهى بهرپوه بهرايه تى کؤنگرهى مامؤستا قانع.

به ره مه کانى هونه رمنده له بوارى نووسيندا :

- ۱- خوا رؤزى نهدات نه ک خهليفه، (شانؤنامه به فارسى، ۱۹۸۶). ۲- يه خسيرى چاره نووس، (شانؤنامه به فارسى، ۱۹۸۷). ۳- فېرين، (شانؤنامه به فارسى، ۱۹۸۸). ۴- خوله پيزه، (شانؤنامه به كوردى، ۱۹۹۹). ۵- چەند كورته چيرؤكيناك (نامادهى چاپ).
- فاتح ئيستا دانىشتوى شارى مەريوانه و هوى سه ركه وتيشى به پشتگيرى و دلگهرمى بنه ماله كهى و سه ميرا خاتونى خيزانى دهزانى.

قادر نه حمدهى

رؤزى بيست و يه كى ئاورىلى سالى ۱۹۷۲ى زايىنى له گوندى «چاوگ» له بنه ماله يه كى مام ناوه ندى له دايك بووه. وه ك هموو مندالكي تر پاش تپه ر بوونى شەش سال له تهمەنى، وه بهر خویندن نراوه. تا پؤلى دووه مى دوا ناوه ندى توانيو يه دهرس بخوینى. له تهمەنى پانزه ساليه وه له گه ل زمان و نه ده بياتى كوردى ناشنا بووه، نه ویش به هوى خویندنه وهى گوڤارى سروه كه له و كاتهدا تهنيا بلاؤكى كوردى بووه. به رده وام هه ولى خوینگه يانندن له بوارى شيعردا نهدات كه دواى ماوه يه ك وازى لى دييت و روو له ميژوو نه كات.

پاييزى سالى ۱۹۹۹ ژيانى هاوبه شى دهست پيئه كات. يه كه م نووسراوهى قادر نه حمدهى وتاريك بووه له سه ر ميژووى رؤژنامه نووسى كوردى كه له حه وتهمه مى ناويه ردا بلاؤ نه بيته وه.

وه ك كتيب، يه كه م بلاؤ كراوهى كتيبى «كورد و ميژوو» بووه و سالى ۲۰۰۵ چاپ و بلاؤ بوته وه. هه ر وه ا كتيبكى ترى له ژير ناوى «ژن له رؤژه لاتى كؤندا»

نامادهی چاپه.

وتاره کانی لهم رپۆژنامه و گۆفارانهدا بلاو کراونه ته وه : ئاویهر، سیروان، ئاوینه، کشت و کال و...

کامیل سه فه ریان

له بیست ویه کی ئاوریلی سالی ۱۹۷۲ی زاینی له گوندی «نژمار» سه ره به شاری مهربوان له بنه ماله یه کی دهست کورت و هه ژار و نه خوینده وار چاوی به ژیان هه لێناوه. باوکی محهممه د دایکی شه مسه خاتوونه. قوناغی سه ره تایلی له نژمار و ناوه ندیشی له گونده کانی کانی دینار و نه نه ته واو کردووه.

قوناغی دواناوه ندیی خویندنی پر بووه له چه ره سه ره ی و هه ژاری و ئاواره یی، نه بوونی و دهست کورتی بنه ماله. نه بوونی شوینک بوو سه سانه وه ی شه وانه له ناو شارد، توپ بارانی مهربوان و بۆردمانی شیمیایی نژمار و...

سه ره پای ئهم دنیایه، هه مووسالیک وه ک یه کی له قووتاییه زۆر چالاکه کانی قووتابخانه که ی نه ناسریت و به م چه شنه پله کانی سه ره که وتن نه بری. پاش ته واو کردنی قوناغی دواناوه ندی له زانکۆ کوردستان له سنه وه رده گیری و بوو یه که م جار له مهربوان پی ئه ئیتته ده ر.

هیدی هیدی له گه ل ئه ده بیاتی جیهان ئاشنا ئه بیته، جان ئه شتاین به ک، بوریس پاسترناک و ههروه ها هه مینگۆی، سی گه وه نووسه ر بوون که هه ست و علاقه ی ئه ویان بوو ئه ده بیات بزواندووه. نووسراوه کانی پاسترناک له دوکتور ژبوواگۆدا له گه ل جوان کارییه کانی ئه شتاین به ک پینووسیک بوون بوو رۆحی ئه و.

سالی ۱۹۹۳ که چووه ته زانکۆ، له وی دهر فه تیکی چاکی بوو لیکۆلینه وه له میژو و ئه ده بیات بوو ره خساوه. نووسراوه کانی سالی ۱۹۹۶ له دوای ته واو بوونی زانکۆ له دایک بوون. خۆی ئه لێ: «وا هه ست ئه که م پینووسه که م دیر خسته گه ر، به لام پینووسه ر جار جاریک چیرۆکیکی کورتم بوو خۆم ئه نووسی.»

سالی ۱۹۹۸ به ته‌واوی مآلئاوایی له نژمار ئە کات و له مه‌ریوان نیشته‌جی ئە بیت. به‌رگی مامۆستایی له به‌ر ئە کات و هاوکات له گەڵ وانه و تنه‌وه، چالاکی فه‌ره‌نگی ئەم نووسه‌ره گه‌شه ئە کات. مه‌ولانا و تهنی شار هه‌لی بۆ نووسینی په‌خساند، یه‌که‌مین به‌ره‌می له گۆفاری زریبار بلاو کرایه‌وه. هه‌نووکه‌ش به‌رده‌وامه له سه‌ر نووسین سه‌باره‌ت به‌ میژووی ئەده‌بیاتی کلاسیک و نوێی کوردی.

ناوبراو ئە‌لی: «پێم وایه ئەده‌بیاتی کوردی سفه‌ریه‌کی پان و به‌ر بلاوه‌که ئە‌توانی میوانداری گشت هۆگرانی بیت. به‌ داخه‌وه من دێر هاتمه سه‌ر ئەم سفه‌ریه و چیژم لی وەرگرت.»

ئەم به‌ره‌مانه‌ی به‌ زمانی فارسی که‌وتۆته به‌رده‌ستی خوێنه‌ران: «یادداشت هایی پیرامون مهر پرستی در کردستان»، «سه‌یدی» و «دیوه‌زناو». هاوکاری له‌گەڵ ئەم گۆفاره‌ی خواره‌وه بووه:

که‌ره‌فتوو، ئاسۆ، راسان، پیام کوردستان، ناشتی، زریبار، سیروان، تیشک، سروه و دیار که‌ن.

کتیبی ناماده‌ی چاپ: شاکاره‌کانی شیعری هه‌ورامی، لیکۆلینه‌وه له سه‌ر شیعره‌کانی ناری.

که‌مال عه‌بدوڵلایی (مه‌ریوانی)

ئەم نووسه‌ره سالی ۱۹۷۲ی زاینی له شاری مه‌ریوان له دایک بووه. باوکی ناوی محه‌مه‌د و دایکیشی حه‌فسه خاتوونه. خوێندنی هه‌ر له شاری مه‌ریوان ده‌ست پێکردوو به‌لام به‌ر له‌وه‌ی قۆناغی دواناوه‌ندی ته‌واو بکات ده‌ستی لی کێشاهه‌ته‌وه. که‌مال مه‌ریوانی له سالی ۱۹۷۶ه‌وه به‌ شیع‌ر و وتار

له‌گەڵ چه‌وته‌نامه و گۆفاره کوردیه‌کان هاوکاری کردوو. ئەم نووسه‌ره له ئەندامانی ده‌سته‌ی دامه‌زرێنه‌ری ئەنجوومه‌نی ئەندێشه‌ی مه‌ریوان بووه. له سالی ۲۰۰۷ه‌وه له ولاتی سویس ئەژیت و له‌و نووسه‌رانه‌یه‌که له تاراوگه، له سه‌ر کاری ئەده‌بی و نووسین تا به‌ ئەم‌ڕۆ چالاک و شێلگیره.

بەرهمه چاپکراوه کان:

۱- توو کایه ک له قهفه زدا، (بەرهمه می نیما یوشیج، وەرگیرانی به زمانی کوردی) ۱۹۹۸. ۲- چرۆی باران (کۆمهله شیعر) ۲۰۰۰.
 کهمال مەریوانی ئیستا دوو بەرهمه (کۆمهله شیعریک و سی چاو پیکه وتن له گهل وەرگیره ناسراوه کان) ناماده ی چاپه.

مهحموود مۆبارەك شایى

سالی ۱۹۷۲ی زاینی له شارۆچکه ی «نۆدشه» له بنه ماله یه کی ئاینی چاوی به ژیان هه لێناوه. باو کی «مامۆستا محهممه د» و دایکی «مه نێژه» خاتوونه.

قۆناغه کانی خویندنی سه ره تایی، ناوه ندی و دواناوه ندی له شارۆچکه ی نۆدشه ی سه ره به هه ورامانی لهۆن ته واو کردووه. سالی ۱۹۹۲ له زانکۆی ئیسفه هان وەرگیراوه وه سالی ۱۹۹۶ به کالۆریۆسی له رشته ی جۆگرافیدا وەرگرتووه. له سالی ۱۹۹۶وه وه ک مامۆستای جۆگرافیای قوتابخانه دواناوه ندیه کانی مه ریوان خه ریکی وانه وتنه وه یه.

سالی ۲۰۰۶ له تاقیکاری زانکۆی بارهینانی مامۆستایان له رشته ی «جۆگرافیای رامیاری» دا سه ره نه که ویت، به لام به هۆی کیشه یه که وه پێشی لێنه گریت. دوو سال دواتر درێژه به خویندن ته دات و سالی ۲۰۱۰ خویندنی له ئاستی ماسته ر ته واو کردووه و بپروانه که ی له ژیر ناوی «به ره سه ته کانی گه رانه وه ی که رکووک بۆ سه ر هه ری می کوردستان» داناوه.

ئه م مامۆستا نووسه ره یه کێ له چالاکانی فه ره هنگی شاری مه ریوانه که به پێشکه ش کردنی وتار له کۆبوونه وه کاندایه شداری هه بووه و له گهل بلاقۆکه کانی سیروان، ناشتی، ناسۆ، زریبار، تافگه و چیا دا وه ک نووسه ر هاو کاری کردووه. ئه م نووسه ره نه لیت: «گیروگرفتی فه ره هنگی، کۆمه لایه تی و ئابووری ولاته که م، هانده ری سه رکی بوون بۆ هاتنم بۆ دنیای نووسین و لیکۆلینه وه».

ئه م نووسه ر و لیکۆاله ره کتیبیککی له ژیر ناوی «جۆگرافیای رامیاری کوردستانی باشوور» ناماده ی چاپه.

پژمان حه بيبى

پژمان حه بيبى سالى ۱۹۷۳ى زايینی له گوندى «نسل» چاوى به ژيان هه ليناوه. باوكى «غه فوور» و دايكى «پاحله» خاتوونه. قوناغى سهره تايى له گونده كهى خووى و دوا ناوهنديش له سه ولاوا ته واو نه كات. سالى ۱۹۹۴ له ناوهندى بارهيتيانى ماموستايان له كرماشان وه رته گريريت. دواى شهش سال ماموستايه تى ديسان له تاقيكاريدا سهرته كهويت و سالى ۲۰۰۲ له زانكووى بابولسهر به كالژوريوسى كيميا وه رته گرييت. نه ماموستا نووسهره به نووسين و وتار له گهلا بلافو كه كانى راسان و چيادا هاو كارى كردوو و چهندين په رتووكى چاپ و بلاو بوته وو و چهنه كتيبكي ترى نامادهى چاپ و بلابونه وهيه. نه ماموستايه نه لیت: «هه ژارى و نه دارى قوتايان وههست كردن به وهى كه پيوستيان به ههولى زورتر ههيه هانيان دام كه روو له دنياى نووسين و ليكولينه وه بكه م».

بلاو كراوه كان:

۱- شيمي دووى حه بيبى.

۲- ژياننامهى پاله وان و هونه رهنه ند حسين كو كه ن.

نامادهى بلابونه وه:

۱- كوستان (كچيک فيداى خو سوتان)

۲- كومه ليك چيروك و په ندى پيشينانى سهر زارى خه لكى كوردستان.

په ئووف جه هانى (سه يوان ج)

له سالى ۱۹۷۳ى زايینی له گوندى «خانمه شيخان» له بنه ماله يه كى ده سكورتدا له دايكبووه. باوكى «ناوى ئيراهيم» و دايكى ناوى فتمه يه. له سهرده مى ناواريه يى و شهري ئيران و ئيراقدا له گونده كانى ده وروبه ر و له شارى مهريواندا تا پولى دووه مى دواناوه ندى خو يندوووه.

نه م نووسهره له بوارى چيروكى مندا لاند خه ريكي

چالاکييه و نه لیت^۱: «له پۆلی دوو و سیتی قوناعی سهره تاییه وه گویم له به شی کوردیی پادیوی به غدا گرتووه و ههر له و پوژانه دا باو کم گوئی له کاسیتیک نه گرت که شیعره کانی ماموستا قانعی تیدا بوو و من هندی شیعی ماموستا قانعم بیست و له بهر مکردن. پاش چند سالییک دیوانه که یم بینی و چونکو هندی شیعیم - به هوی کاسیته که وه - له بهر بوو، شیعره کانی تریشم به زور و نقه نق نه خویندوه و نه منووسینه وه و پاشان بو هاورپیکانم نه خویندوه وه. به هوی به شی کوردیی پادیوی به غدا وه هندی شیعر و گورانی و بابه تی فولکلور و هتد... م بیستبوو و شیعره کانی ماموستا قانع و به تایهت نه و کاسیته که پیشتر باس مکرد زوریان هاندام بو کوردی نووسی».

بابه ته کانی نووسهر - که زور به یان خوی گوته نی «چیرۆکله» ن - له م بلاقووک و گوڤارانده دا بلاو بوونه ته وه: ناویهر، سیروان، سروه، پهوت، ناویته، تیشک، میراجی، کرمانج (بلاو کراوه ی قوتایانی زانکوی مه شهه د)، دیدگاه، چیا، کوردستانی نوئ و تایه نده که هم دوانه ی ناخری له باشووری کوردستان دهرده چی.

هم نووسهره له م چالاکيیانه شدا به شدا ییکردوه:

- ۱- له چند خولدا نه ندای دهسته ی بهرپه به رایه تی نه نجومه نی فرهانگی - نه ده بی مریوان بووه و ئیستاش نه ندای نه وه دهسته یه یه.
 - ۲- نه ندای دهسته ی نووسهرانی گوڤاری پهوت (گوڤاری نه نجومه نی فرهانگی - نه ده بی مریوان).
 - ۳- له فستیقای چیرۆکی بانه دا به شدار ییکردوه.
- تا ئیستا (۲۰۱۱) چوار خولی فی کاری چیرۆکی له نه نجومه نی فرهانگی - نه ده بی مریواندا بهرپه بردوه.

فاتح ئەرژەنگى (تىنوو)

ئەم شاعىرە ناوى فاتح ئەرژەنگى و ناز ناوى «تىنوو»ى بۆ خۆى ھەلپژاردووه. ناوى باوكى شەرىفە و لە گوندى «نى»ى مەريوان لە سالى ۱۹۷۳ى زايىنى لە داىك بووه. قۇناغى سەرەتايى و ناوهندى لە گوندى نى تەواو كردووه و سالى ۱۹۹۱ دىپلۆمى بىر كارى (رياضى) وەرگرتووه. ناوبراو لە سالى ۱۹۸۹ بە دواو دەستى داو تە نووسىن. لە بوارى ئەدەبىدا زۆرتر خەرىكى شىعر (كلاسىك و نوى) و بابەتى ھەرھەنگىيە. شىعرە كانى لە گۆقارە كاندا بلاو ئە كاتەوھ. پىنج دەفتەرى شىعرى ئامادەى چاپە كە برىتىن لە: ۱- شەنى ئەوین. ۲- شە پۆلە كانى زرىبار. ۳- نى نامە. ۴- شەمامە (بۆمنداآن). ۵. شەوچەرە (تارۆز).

كاك فاتح بەھرى خەت خۆشى و نىگار كىشى ھەيە. ناوبراو سەر قالى وەرزیريە و دانىشتووى گوندى «نى»ى بە.

«بەرەو مەبخانە»

نامە كەت ھات و بە جارى، روى نامەوھ لە مەبخانە
رەسمى عابد ھەر و ھايە، كە عاشقى وەرچەرخانە
ماوھىە كى ھەراوانە، چاوەرپوانى لوتفى تۆمە
شوكر ئەمجارە لوتفى تۆ، وینەى مېھرى كەرىمانە
ئاخر تاوانى من چى بوو، دار و بەردىش كرنۆش دەبەن
بۆ منى شىت و دىوانە، تەماشای گول بۆ تاوانە؟
پۆلى عاشق زۆر دەبینم، دین و دەچن سەر مەست و گىژ
خۆزگەم بەوھى لە جامى تۆ، پرى كردووه ئەو لىوانە
خوا نەخواسە بلىى من بم؟ ياكو خەوھ كە دەى بینم!
ساقى ھاتووھ و دەفەرمى، زپە بېنە لەو پىالانە
لە سەر لوتكەى بەختەوھرى، جامى ئەلەست لە بەر دەستم
ئەوھىە فەخەر و شانازى، كە دەى بینم لەم ژيانە

که لیوی دا له پیاله‌ی ئال، چاوی لیکناو به ئەسپایی
فهرموی، ئازادی، بنۆشه «تینوو» کاتی دەم دەمانه

نگار محهممەدی

۲۲ ی دیسمبری سالی ۱۹۷۳ی زاینی له مەریوان چاوی
به ژیان هه‌لیناوه. پێش دەست پیکردنی قۆناغی سه‌ره‌تایی فیری
خویندن و نووسین به زمانی زگماکی خۆی ئەبێ. قۆناغی
سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و به‌شی له دواناوه‌ندی له گونده‌کان و
شاری مەریوان و ئەوی تریشی له سنه‌ ته‌واو کردوو. له
دریژه‌ی خویندنی‌دا له به‌شی مامایی زانکۆی سنه‌ وه‌رئه‌گیریت و دوا‌ی ترمیک له سه‌ر
خواستی خۆی وازی لی دینیت.

نوو‌سراوه‌کانی محهممەدی قازی کاریگه‌ری ته‌واوی له سه‌ر دانه‌نی. سالی ۱۹۹۴
بۆ دریژه‌دان به‌ خویندن له به‌شی وه‌رگیرانی زمانی فه‌رانسه‌یی زانکۆ‌دا به‌شداری
ده‌کات و له کۆلیجی زمانی زانکۆی فیرده‌وسی مه‌شه‌د وه‌رده‌گیریت.

نام و چێژی په‌رتووکی مندالان بۆ لای خۆیانی رانه‌کیشن و تیزی ته‌واو بوونی
خویندنه‌که‌ی وه‌ک یه‌که‌م کاری له سه‌ر «دائره‌المعارف مصور» بۆ مندالان و
میرمندالان هه‌ل ئەبژیریت. دووه‌م کاری وه‌رگیرانی له سه‌ر «میشه‌نگوین» ته‌واو
ده‌کات که له چاپخانه‌دا وون ئەبیت. سیه‌م و چوارم کاری دوو په‌رتووکن بۆ
مندالان له ژیر ناوی «بولو خرس کوچولو» (به‌ زمانی فارسی) و «خرتۆل ورچه
بچکۆل». به‌ وه‌ی خۆی: «هه‌رجار که خرتۆل له ده‌ستی مندالاندا ئەبیسیم
نه‌هامه‌تیبه‌ کانم له بیر ئەچیته‌وه.»

موختار هووشمه‌ند

پۆژی ۲۵ی ئوتی سالی ۱۹۷۳ی زاینی له مەریوان له
دایک بووه و تا ئیستاش که ۳۸ سال ته‌مه‌نه‌یه‌تی هه‌ر له‌م
شاره‌یه.

له‌ به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک نه‌یتوانیوه‌ خویندنی ئاکادیمیک

ته جروبه بکات، به لّام هه تا ئیستاش هه ره به ته مای چوون بۆ زانکۆیه و بییری لی نه کاته وه.

باوکی پالنه ریکی سه رده می منالی بووه بۆ گه یشتن به و دنیا یه ی که هه زاران رهنگی پی ناساندووه. پاش تووش بوونی به هیندیك کیشه ی ناواده و تیپه پاندنی ده ورائیکی پر که ند و کۆسپ، سه ره نجام پۆژیکی پاییزی سالی ۱۹۹۴، به نه مری مامۆستایه کی هونه ر یه که م هیلّی به سه ر یه که م کاغز هیناوه و چه ند مانگ پاشتر، کاتیک یه کیک له هاوپۆله کانی به هۆی به گونا ه زانینی کیشانه وه ی رپوخساری مرۆف، مالئاوایی لیکردووه. زانیویه تی که باوکی به باشی په روه رده ی کردووه.

سالی ۱۹۹۷ له یه که م خولی فیرکاری هونه ری فۆتۆگرافدا که نوینه رایه تی سینه مای جه وانی مه ریوان به رپۆیه ی بردووه، وه ک هونه ر مه ندی هه لبرێردراوه و بره وانه می ده رچوونی پی به خشراوه.

یه کیک بووه له دامه زرینه رانی «ئه نجومه نی هونه ره هزریه کان» ی مه ریوان. له پاییزی ۱۹۹۸ وه تا ئیستا وه ک به رپرسی ئه و ئه نجومه نه و مامۆستای به شی هیلکاری، چالاکی هه یه. جگه له وهش بونیاده ر و سه رۆکی به رپۆیه رایه تی «فستیقالی ناوچه یی هونه ره هزریه کانی لاوانی رپۆژئاوای تیران» بووه که تا ئیستا شه ش جار به رپۆیه چووه. به شداری کردن له چه ندین فستیقال و پیشانگای هاوبه ش، دانانی چه ندین پیشانگاش به ته نیا خۆی و ... و نووسینی بابه تگه لی هونه ری، به شیکه تره له هه ولّه هونه رییه کانی ئه م هونه ر مه نده. موختار هوشمه ند به رازاندنه وه ی دیکۆر و کیشانه وه ی پۆسته ر نه خشی برۆشۆر به رده وام هاوکاری گرووپه شانۆکاره کان بووه. شانازییه کانی ئه م هونه ر مه نده له بواری هونه ریدا:

۱- هه لبرێردراوی کیه رکی وینه کیشان به پله ی سه هه م له پارێزگای کوردستان - زستانی ۱۹۹۹.

۲- هه لبرێردرانی وه ک که سی یه که می دارپشتنی شانۆی فستیقالی ناوچه یی نه ندیشه - سه ۱۹۹۹ (نمایش کنار شیر آتش نشانی).

۳- وه رگرتنی دیپلۆمی فخری و به ده سه ته یانی پله ی یه که می دارپشتنی شانۆ و نه خشی برۆشۆر له سیزده هه مین فستیقالی شانۆی پارێزگای کوردستان، سالی ۲۰۰۱ (نمایش آوار).

۴- وەرگرتنى دىپلۇمى فەخرى و بە دەستەپىنانى پىلەى يە كەمى دارشتنى شانۆ و پىلەى دووھەمى نەخشى برۆشۆر لە سېھەمىن فستىقالى شانۆى كوردى، سەقز- سالى ۲۰۰۲ (شانۆى ژانى ژن).

۵- پىلەى دووھەمى پازاندنەوھى دىكۆر و نەخشى برۆشۆرى شانزەھەمىن فستىقالى شانۆى پارېزگاي كوردستان، سالى ۲۰۰۴ (نمايش نقش زن).

۶- ھەلبۆرېردراوى يە كەمى پازاندنەوھى دىكۆر و نەخشى برۆشۆر لە ھەشتەمىن فستىقالى شانۆى سلىمانى دا، بەھارى ۲۰۰۱.

- ھەولە كانى ئەم ھونەرمەندە لە بوارى نووسىندا :

۱- نووسىنى وتارى ھونەرى و كۆمەلايەتى لە ھەوتەنامە و گۆڤارە كانى سىروان، ئاسۆ و چيا (گۆڤارى كوردى خويندكارانى زانكۆى ئىسەھان)دا.

ئەمجەد مەلايى

سالى ۱۹۷۴ى زايىنى لە گوندى جانەوھەرە چاوى بە ژيانىكى پېر مەينەت ھەلېناوھ. باوكى وەستا شەرىف و دايكى خاتوو جەھان بوو. بىنەمالەى لە «توووار مەلا» و ھاتوونەتە جانەوھەرە و باوكى بە بەنايەوھە سەرقال بوو. ئەمجەد ھىشتا كۆرپەلەى كى شىرەخۆرە ئەبى كە مۆمى ژيانى دايكى ئە كورژىتەوھە و لە

تەمەنى دوو سالىشىدا بە ھۆى دارووخانى ديوارەوھە باوكى مائىتاوايى لە ژيان ئە كات. ئەركى بەخىو كرنى ئەم مندالە دوو سالە ئە كەوېتە ئەستۆى خاتوو پىرۆزى دايە گەورە و حاجى ھەبىبى باوھ گەورە يەوھ. دواى چوار سال خويندنى سەرەتايى بالى پەشى ھەژارى و كەمتەرخەمى خۆى بە سەرىدا ئە كىشىت و لە بەر بى پىشتىوانى قوتابخانە بە جىدېلېت. دواتر بەھرە كانى وەدەر ئە كەوېت. پەيكەر تاشى، نىگار كىشى، خەت خۆشى، شانۆگەرى، تەردەستى و لە گەل ئەمانەشدا لە نووسىنى شىعر و چىرۆكدا دەستى ھەبووھ. بۆ بۆئۆى ژيانى پوو لە شارە كانى تىران دە كات و بە كرېكارى و سەرتاشى و رادىو سازى ژيان ئەباتە سەر. ئازار و ناسۆرە كانى ژيانى خۆى و كۆمەلگاي كوردى بە شىعر ھۆنىوھ تەوھ و نازناوى شىعرى «كۆلنەدەر»ى بۆ خۆى ھەلبۆرېردووھ.

كۆلنەدەر سالى ۱۹۹۵ ھەۋارى ژيانى بۇ كوردستانى باشور ئەگۈيزىتتەۋە و سالى ۱۹۹۸ لە كارەساتىكى دلئەزىندا مال ئاۋابى لە شىعر و نووسىن و ھونەر دەكات.

«كۆلنەدەر و گۆرپستانى شارى مەريوان»^۱

بەرانبەر بە گۆرپ ئەژنۆ دائەدەم
 پۈشتەمە گۆرپسان شارى مەريوان
 مردوۋە و نووسراۋە جوانى بە جۆرى
 بۇ چى دلى تۈنە گەشت بە ئاۋات؟
 لە بۆردماندا كراى لەت و پار
 ھەتسىۋى خۇشى لە دنيا نەديو
 لەو گۆرپستانە كىردمە گىرە و شىن
 وتم ھاۋدەم، تەنيا ھاۋيام
 ئەى خۇشى نەديو، نەنكى ھەژارم
 جەفای زەمانەى بە منۆ كىشاۋە
 وتم ئەى برسى بۇ لاشەى ئىنسان
 نەنكم ۋەلامى ئەمنى داىەۋە
 ئەى ژيان تالى پرووى پۈژگارم
 من ھەرچى ئەلئىم ئەبى گوى بگرى
 ئەم گۆرپستانە ئاۋەدانى يە
 چاكەكە كورپم ھەتائەتوانى
 پۈلە بۇ ژىر پىنى ھەموو كەس خاك بە
 ھەرام بىئ لە تۆشىرم سەرانسەر
 لە سەر پاپوئىژت ھەر بەرقەرارم
 ئەمىرم و پىكۆ ئەبىن بە ھاۋژيان
 ئاخىرىن خانوۋى ژيانى دنيا

ئەمن كۆلنەدەر ئەلئىم كۆل نادەم
 لە بۇ مەرگى كورپىكى نەۋجوان
 دەمنۋاپى بۇ سەر ھەر كىل و گۆرپ
 يە كى نووسرابوۋ نەۋجوانى ۋلات!
 يە كى نووسرابوۋ كىژۆلەى نازدار
 يە كى نووسرابوۋ سەلاخى ھەتىۋ
 دوو چاۋى پەشى من ھاتە گىرىن
 چوۋمە سەر گۆرپى نەنكى ھەژارم
 بۇچى تەركت كىرد خوئىش و دىارم
 خەلكى نەنكى من لەۋى ئىژراۋە
 گەلى عاجز بووم لە دەس گۆرپستان
 لە گوئىمدا دەنگى ئەزىنگاىەۋە
 كوتى كۆلنەدەر كورپى ھەژارم
 داىك و باۋكى خۆت تۇ بە چاۋ نەدى
 پۈلە گىان دنيا يە كجار فانى يە
 كۆلنەدەر ھەتاساھىب ژيانى
 لە تىۋ خەلكىدا كورپىكى چاك بە
 ئەگەر ۋا نەبى ياخۋا كۆلنەدەر
 وتم خۋا حافىز نەنكى ھەژارم
 تۆ بە ھىۋابە بەلام نەنكە گىان
 ئەى گۆرپستانى جوان و خۇش نما

۱. شىرى ئەم شىعەرى شاعىر، قوتابى خۇشەۋىست «بەرزان داردان» دەسى خىستم كە جىگای پىز و پىزانىنە.

له خوډه رنه چى كوڼه ي كوڼه سال
 نه گهر كوڼه دهر بردى ناوى تو
 خوا حافظى بى له تو گورستان
 هيچ شاعيرى توى نايه ته خه يال
 يادى لاوانسى وه ته نه كه اتو
 دلى من نه تو هيتاهه گريان

نه نوهر هوژه برى

نه نوهر هوژه برى، مانگى ۳ ي سالى ۱۹۷۴ ي زايىنى له
 گوندى «كانى ميران» چاوى به ژيان هه ليناوه. باوكى «عەلى» و
 دايكى «مه جبووبه» خاتوونه. قوناغه كانى خویندنى تا وهرگرتنى
 دپیلوم له مەريوان دريژه پيداوه. سالى ۱۹۹۰ پيوهندى به
 نه نجومه نى نه ده بى مەريوانه وه گرتووه و بوته نه ندامى ناسايى.

تا سالى ۱۹۹۶ نه ندامى ناسايى نه نجومه ن بووه و له كوړ و كوئفرانس و كوئنگره
 جوړاو جوړه نه ده بيه كانى نه نجومه ندا به شدار بووه. سالى ۱۹۹۷ بوته نه ندامى ده سته ي
 بهرپوه به رى نه نجومه نى فەرهنگى نه ده بى مەريوان و ۱۹۹۸ بو ماوه ي دووسال
 بهرپرسي نه و نه نجومه نه بووه. له بواى ره خنه ي نه ده بى له سەر چيرؤك و
 شيعر كارى كردووه. له هه فته نامه كانى سيروان، تيشك، شيعرستان (سليمانى)، رافه و
 نقى سادا و تارى نه ده بى و فيكرى بلاو كردوته وه. يه كيك له نه ندامانى ده سته ي
 دامه زرينه رى ناوه ندى فيكرى رونا ن بووه له مەريوان. سالى ۲۰۰۱ ژيانى هاوبه شى
 پيكه پيناوه و تىستاش سەرقاله به كارى پوژنامه وانى و ميدياى كورد بيه وه.

نامناسمه وه

چاو له بى پيى دورگه و

له بازنه ي سه برترين نامؤى

ناى له خنكاوترين سه برى ده رىا

پيى پر به ژانتيك ژيايين ناوانه و

به يقيين سه برانه، نه خنكاو و په وه كى؟

يان نا،

مه رجه سه رمان مشتى وه همه

سه‌رمان پزيسکيک بچرپن بله ز
 بله‌تر گويليک ژيان وه هميوه توند
 ناخ مانيا!
 ره‌هيل بوونمانه نه‌گه‌ر،
 ره‌وا تاكي؟
 ره‌ويته‌وه‌مان رايه‌لبوونه به‌ره‌وچي؟

ئيبراهيم مينوويي

ئيبراهيم مينوويي، كورپي سالج، سالي ۱۹۷۴ ي زاييني له ميريوان چاوي به ژيان هه‌ليناوه. تا وه‌رگرتني ديپلوم له شاري ميريوان خوئندنه‌ويه‌تي. له بواري عومران و ئاوه‌دانيدا له زانكوي «نازادي سنه» پروانامه‌ي نه‌ندازيايي وه‌گرتووه. ناسنامه‌ي فهره‌نگي ئهم نووسه‌ره:

۱- نه‌ندامي نه‌نجومه‌ني فهره‌نگي نه‌ده‌بي ميريوان (۲سال وه‌ك ده‌سته‌ي به‌رپوه‌به‌ر).

۲- نه‌ندامي ده‌سته‌ي نووسه‌راني گوڤاري «ده‌ق».

۳- نووسين و خوئندنه‌وه‌ي چه‌ندين وتار و په‌خنه‌ي نه‌ده‌بي له‌كوپ و كوڤونه‌وه‌كان وه‌ك: كوڤنگه‌ي نالي له‌سه‌قز و يكه‌مين كوڤنگه‌ي شيعري كوردي له زانكوي مه‌شه‌د.

۴- له‌گه‌ل حه‌وته‌نامه‌كاني سيروان، پوژه‌لات و گوڤاره‌كاني باشوري كوردستان به‌نووسين هاوكاري كردووه.

په‌حمان هوشيارى

سالي ۱۹۷۴ ي زاييني له شاري ميريوان چاوي به ژيان هه‌ليناوه. باوكي «تايهر» و داكي «پروژه» يه. خوئندنه‌ي سه‌ره‌تايي تا وه‌رگرتني ديپلوم له ميريوان ته‌واو كردووه. سالي ۱۹۹۴ له زانكوي ره‌شت وه‌ره‌ئه‌گيريت و به‌كالورپوسي له به‌شي پيشه‌سازي

ته‌واو کردووه . ئەم نووسەرە یەکیکە لە شانۆکارانی چالاکی مەریوان و لە کارنامە هونەرییە کەیدا ئەتوانین ئاماژە بەم مزارانە ی خوارەووە بکەین:

- ۱- ئەندامی بەرپۆبەری ئەنجومەنی شانۆی شارەکانی مەریوان و کرماشان.
 - ۲- لە دامەزینەوانی فستیڤالی شانۆی سەرشەقامی مەریوانە و لە سی فستیڤالی ئەم شانۆیەدا بەرپۆبەری رپۆرەسمی کۆتایی بوو.
 - ۳- بەرپرسی دەبیرخانە ی شەشەمین فستیڤالی شانۆی زانکۆکانی پەییام نووری سەرانسەری ئێران (کرماشان ۲۰۱۰).
 - ۴- تائیسەتا وە کوو دەرھینەر شانۆی پێشکەش کردووه و لە زیاتر لە دە شانۆدا وە کوو ئەکتەر دەوری گێراوه.
- ئەم شانۆنامانە ی خوارەووە بەرھەمەکانی هونەرماندن لە بواری نووسیندا:
- ۱- دەنگەکانی شەو، ۱۹۹۹. ۲- تیرۆریست بازی، ۲۰۰۰. ۳- دەنگی سەگ لە دوورەووە، ۲۰۰۱. ۴- مانگ لە تەنیایدا ئەمریت، ۲۰۰۲. ۵- سەگ و تەفەنگ، ۲۰۰۳.
 - ۶- سی بیر کردنەووە لەسەر مەرگ، ۲۰۰۴. ۷- چوارچۆیە خۆپندنەووە ی ئەسپیک، ۲۰۰۴. ۸- دوانانەووە، ۲۰۰۴. ۹- گۆرانی با، ۲۰۰۴. ۱۰- خەونە ناخۆشەکانی ئاسنەگەرێک، ۲۰۰۵. ۱۱- ژیان و چەند کێشە ی بە زەوالەت بچووک، ۲۰۰۵. ۱۲- کێ بیری لێ نە کردەووە، ۲۰۰۶. ۱۳- دەر باز بوون، ۲۰۰۸. ۱۴- تاریکیە کان بکوژینەووە، ۲۰۰۸. ۱۵- بیستوون بانگم بکە، ۲۰۰۸. ۱۶- ژنیکی تازە، ۲۰۰۸. ۱۷- لەم ھەموو ھاوارە، ۲۰۱۰. ۱۸- پرسی ئاشقانی پیر، ۲۰۱۰.

فەرید نیکخا

ناوی باوکی محەممەد و دایکی بەیخان خاتوونە. سالی ۱۹۷۴ ی زاینی لە مەریوان لە دایک بوو. لە سەرەتاوە تا کۆتایی دواناوەندی لە شاری مەریوان خۆپندووێتی.

جموڤۆلی هونەری وە ک نووسەر و دەرھینەر و ئەکتەر لە سالی ۱۹۸۴ لە کاتی شەری ئیوان ئیراق و ئێراندا بە بینینی شانۆیە ک کە ئەبیت بە ھاندەری، دەست پێئەکات. بە نووسینی سناریۆی چەندین

فیلمی کورتی دکومینتاری وه ک: مهر، قاپ بسته ی من، بی ده نگی، سنوور، مشقهام رانوشته ام، چراغ قرمز، میم مثل معلم، مرگ در گدانا ریشه کرده، پیمانہ ی اشک، ایست بانک، پیراهن سفید، آنجا که ماهی ها، بم ۱۲ تانیہ، خواب بادهای زرد، پیکر تراش، دیوہ زناو، وه زان، روزهای بی تقویم، دریاچه ی خاموش، نشانه، پرواز را به خاطر بسپار، گه زو، پنجه های ارغوانی، زندگی باید کرد، ژنانی هه ورامان، سه فہری کوتاہیہ کان، آوازی فولکلور، صنایع دستی اورامان، شاید دیر برگردم، مسافر، رویاہای کودکی، روزهای بی تقویم، صبر ایوب، آہستہ قدم بردار، فیلم سینمایی مریوان ترمینال هوایی و ...

بہر پوہ بردنی چہ ندین پیشانگای وینہ، کۆ کردنہ وهی وینہ کانی بۆردمانی مہریوان کہ نامادہی چاپ و بلا بونہ وهیہ لہ چالاکییہ کانی ئەم ہونہ رمہ ندہن.

کافیہ جہ وانر وودی

لہ بہر ہندی ہۆ چہ ند دپریک لہ سہر ئیجازہی خۆی
لانہ بہم و پیناسہی ئەم نووسہرہ لہ زاری پینووسہ کہی
خۆیہ وه ئە کہم :

لہ وەرزی زستانی سالی ۱۹۷۴ ی زاینی لہ مہریوان لہ
دایک بووم. لہ بیرم نیہ ہەر بہ مندالی چۆن نیشانم داوہ کہ

تامہ زرۆی خویندہنہوم! کہ بووم بہ پینج سال باو کم دەستی گرتم و بہ پارتی لہ پۆلی
یہ کہمی سہرہ تایی ناوی نووسیم. سالی ۱۹۷۹ کۆچ ئە کہین بۆ عیراق و لہ ہاوینی
۱۹۸۱ دا ئە گہر پینہ وه بۆ مہریوان. سالہ کانی سہرہ تایی و ناوہندی لہ کاتی شہری
ئیران و ئیراق لہ مہریوان و سنہ و دەرہ تفی و سہولآوا دریزم بہ خویندن داوہ. ہەر
لہو سالانہ دا بہ زۆری پووم کردۆتہ خویندہنہ وهی کتیب، بہ تاییہت شیعر و چیرۆک.
لہو سالہ پر لہ چہرمہ سہری و ناوارہیی و نہ داریانہ دا مالی تیمہ پر بوو لہ کتیب و
شیعر و سیاسەت و وتووێژ. باو کم فیژی دیمو کراسی و پلۆر الیزمی کردین. دوانزدہ
کہس بووین بہ دوانزدہ جۆری بیر کردنہ وه. کچ و کور، ژن و پیاو فہرقی نہ بوو
ہەر کہس لیزانتر بوایہ زۆرتر شانازی پپوہ ئە کرد.

دوای کۆتایی هاتنی شهړ و گهړانه وه مان بۆ مهربوان له سالی ۱۹۸۸ دهستم کرد به نووسینی چیرۆک. بووم به ئەندامی «کانوونی نووسه رانی» ئیداره ی په روه رده و له سالی ۱۹۹۰ به دامه زرانندی ئەنجومه نی ئەده بی مهربوان دهستم کرد به نووسینی کوردی. چهن چیرۆکم له سروه و زریبار چاپ بوون.

سالی ۱۹۹۲ کۆبوونه وه ی ئەندامانی لیکۆله ری به ره مه کانی «سمیناری ئەده بی رپه ندان» ی مهربوان به بۆنه ی نه خو شینی باو کمه وه — چهن پۆژ بوو به هۆی شیر په نجه وه عه مه لی کرد بوو — شه و له مالی ئیمه دا به رپوه چوو. منیش چیرۆکیکم خو ئینده وه! چیرۆکی که سی بوو، له پشت ده لاقه ی کۆلیته که ی چاوی برپیوه مانگ گیران و گوپی له زرمه ی پپی ئەسپ سوارانی ئاسایش بوو که بۆ ده سگیر کردنی ئەو تا ده هات نزیکتر ئەبوونه وه ...

له کاتی خو ئیندنه وه ی چیرۆکه کم ده نگم کز و نزم بوو، باو کم وتی: «کچی من نیت ئەگه ر ئەوه ی ئەته وی بیلیت به ده نگی به رز هاواری نه که ی ت.»

شه وی دواتر که باو کم هیشتا ده ستی به سرۆمیکه وه بوو هه شت نۆ نه فه ر له ... خو یان کرد به مالا و ژیر بالیان گرت و بردیان و له ۲۲ ی ئاو ریلی ۱۹۹۳ ته رمه که یان بۆ نار دینه وه. وه سیه ته که ی دوو به ی ت شیر بوو که دوور له چاوی ئەوان له سه ر چه سپیکی کاغه زی نووسیوی و چه سپاند بووی به ژیر بالیا. هه ر ئەو ساله له «ناوه ندی په روه رده و باره ی تانی مامۆستایان» له سه نه زمانی ئینگلیزی قه بوول بووم. به لام دوای کۆتایی هینانی ده و ره ی دوو ساله ی ئەو ناوه نده له سالی ۱۹۹۵ له وی دهر کرام!

دیسانه وه کنکور، سالی ۱۹۹۶ بۆ خو ئیندی زمان و ئەده بیاتی فه رهنسی بۆ ما وه ی چوار سال چووم بۆ زانستگای تاران. سالی ۲۰۰۰ «سه حرا» (تاران نه شری ئیحسان ۲۰۰۱)، رۆمانی نووسه ری فه رهنسی «لۆکلزیو» و سالی دواتر «مۆندۆو چیرۆکه کانی تری» هه مان نووسه رم وه رگێرا یه وه سه ر زمانی کوردی (سلیمانی، سه رده م: ۲۰۰۳) لۆکلزیو سالی ۲۰۰۸ خه لاتی ئەده بی نۆبلی وه رگرت.

دواتریش دوو کتیبی تر، که هیشتا چاپ نه بوون. به ته مام کتیبیکی ترم ده س که وی وه ری گێرمه وه و... چه زم له مۆسیقا و کتیب و فیلم و سه فه ره و له وانه یه له داها توودا دیسانه وه بنووسم...

کاوه موعین فەر

کاوه سالی ۱۹۷۴ی زاینی له مەریوان له دایک بووه و ئیستا کەش دانیشتوی مەریوانە. ناوبراویەکی له چالاکانی فەرهنگی و هونەرییە و بە وتەیی خۆی له بواری هونەریدا کەس هاندەری نەبووه و تەنیا حەز و خواستی خۆی پالەنری بووه.

چالاکییە فەرهنگی و هونەرییەکان:

- ۱- دامەزراندنی گروپی هەڵپەڕکێی کوردی، مەریوان ۱۹۹۸.
- ۲- یاریدەدەری دەرھێنەر، سەمیرا مەخمەلباف لە فیلمی سینەمایی «تەختەپەش» دا، ۱۹۹۹.
- ۳- یاریدەدەری دەرھێنەر، بەھمەن قوبادی لە فیلمی سینەمایی «کاتی بۆ مەستی ئەسپەکان» دا، ۱۹۹۹.
- ۴- یاریدەدەری دەرھێنەر، فەرھاد مێھران فەر لە فیلمی سینەمایی «چریکەیی ھەورام» دا، ۱۹۹۹.
- ۵- دەرھێنەری فیلمی «نیووی بەرزی گریان و پیکەنین»، ۲۰۰۰.
- ۶- یاریدەدەری دەرھێنەر، موحسەن مەخمەلباف لە فیلمی سینەمایی «سەفەری قەندەھار»، ۲۰۰۰.
- ۷- یاریدەدەری دەرھێنەر، سەمیرا مەخمەلباف لە فیلمی سینەمایی «پینجی عەس» دا، ۲۰۰۲.
- ۸- یاریدەدەری دەرھێنەر، سەدیق بەرمەک لە فیلمی سینەمایی «ئوسامە» دا، ۲۰۰۲.
- ۹- یاریدەدەری دەرھێنەر، مەرزە مەشکینی لە فیلمی سینەمایی «سەگە خوێرییەکان» دا، ۲۰۰۳.
- ۱۰- یاریدەدەری دەرھێنەر، موحسەن مەخمەلباف لە فیلمی سینەمایی «سیکس و فەلسەفە» دا، ۲۰۰۴.
- ۱۱- لیکۆلینەویەکی لە سەر هەڵپەڕکێی کوردەکانی ئێران، ۲۰۰۵.
- ۱۲- نووسەر، نامادەکار و دەرھێنەری فیلمی کۆمەڵی شایبی (لە سەر هەڵپەڕکێی

۱- کورت نووسینی ژبانی ئەم بەرپێزە لە سەر خواستی خۆی بووه.

کوردە کانی تیران)، بۆ ته له فزیۆنی کوردسات ٢٠٠٦ - ٢٠٠٨.

مامۆستا مادح مرادی

کورپی ئەحمەد کورپی سۆفی محەممەد و دایکی رابییە خاتونە. سالی ١٩٧٤ی زاینی له گوندی «بلبەر» له ناوچە هه‌ورامان له بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی و دەست کورت چاوی به ژیان هه‌لیناوه.

له خزمەت خاڵۆ فه‌تاح و مامۆستا سه‌ید ته‌های کورپی سه‌ید عه‌بدوڵلای بلبهریدا قورئانی خویندوو. بۆ درێژدان به‌ خویندن ئاوایه‌ کانی «که‌لجی» سه‌ر به‌ ناوچە هه‌ورامانی ته‌خت، «داریان» سه‌ر به‌ ناوچە پاوه و «که‌له‌کان» سه‌ر به‌ شاری سنه، «تخان» سه‌ر به‌ ناوچە سه‌ولآوا و دوورپۆ و ده‌ره‌کی گه‌راوه. له خزمەت مامۆستایان مه‌لا محەممەد ئادوایی، مه‌لا سه‌ید ئەحمەدی پیش نوێژی خانقای دوورپۆدا ده‌رسی خویندوه و له سه‌ر ده‌ستی مه‌لا عه‌بدوڵخالقی دزاوه‌ریدا ئیجازه‌ی مامۆستایه‌تی وه‌رگر توه.

دوای ئیجازه‌ وه‌رگرتن ماوه‌یه‌ک له زنده‌که‌ی خۆی، بلبەر، ئەمینتیه‌وه و دواتر هه‌واری ژیان بۆ گوندی «سه‌لوات ئاوا»ی سنه‌ ئە گوێزیته‌وه و ئەبێ به‌ مامۆستا و پیش نوێژی مزگه‌وتی جامیعی ئەوه‌ گونده.

ئەم مامۆستایه‌، وێرایی خزمەت ئایینی له‌ بواری شیعریشدا چالاکه‌ و کۆمه‌له‌ شیعیکی له‌ ژێر ناوی «گه‌وه‌ری سیروان» له‌ ژێر چاپدایه‌ و نازناوی شیعر «مادح»ی بۆ خۆی هه‌لژاردوه.

ئەم شاعیره‌ سه‌باره‌ت به‌ هاتنی بۆ دنیای شیعر و هه‌له‌سته‌وه‌ ئەلیت: «عه‌لاقه‌ و خۆشه‌ویستییه‌ک که‌ به‌ دیوانی شاعیرانی کورد وه‌ کوو مه‌وله‌وی و وه‌فائی و بیساران‌ی بووم، بوو به‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ ڕوو له‌ دنیای شیعر و شاعیری بکه‌م و خۆم له‌و گۆرپه‌پانه‌ به‌ر بلاوه‌دا تاقی بکه‌مه‌وه»^١.

١. وتوویژ له‌ گه‌ل نووسه‌ر.

«کہ بکی کام کوسار»؟

کہ بکی کام کوسار؟ غزالئی کام بہر؟

گوئی کام گولزار؟ کام نہ مامی تہر؟

وہنہ وشہی کام جو؟ پریحانی کام باخ؟

سہرماہی کام شا؟ چراخی کام کاخ؟

قومری کام چہ مہن؟ سہیرہی کام نساہر؟

بہ ناز بہرورہدی کام دیہات و شار؟

شہوبوی کام بناہر؟ چنووری کام شاخ؟

چہن کہست چون من کوشت بہ ناخ و داخ؟

نہرگسی کام جاہر؟ گورالہی کام کو؟

جہ کام وہ لاتہن بہژن و بالائی تو؟

تو جہ کو نامای؟ عہ یاری پازہن!

نہر خانای بہی تہور دل نہ سہرای تہن

شازادہی کام شار جہ کام ثقلیمی؟

کام قہسر و ئہ یوان بہ ناز موقیمی؟

بالاخانہی تو جہ کام وہ لاتہن؟

چہن کہس قہ لغانی قہزاو بہ لاتہن؟

چہن جوان ہہر پوساداری نازت؟

شکاری خہن جہر دوو دیدہی بازت؟

چہن «مادح» خہریک مہدحی بالاتہن؟

تہوسیفی شان و شہدہ و کالاتہن؟

تو جہ کو نامای پازہنی خو تہن؟

نہر خانای بہی تہور دل نہ سہراتہن

موختار محه ممدی

موختار محه ممدی کورپی نه حمده و دایکی «اڤتاو خاتوون» ه. سالی ۱۹۷۴ی زاینی له بنه مالیه کی هه ژار و دس کورت له گوندی «بالک» چاوی به دنیا هه لینه. خویندنی سهره تایی هه ر له قوتابخانه ته خته پرش له کولگر تووه که ی، له م دارستان و نه و گورستاندا، له ژیر گولله باران و شریخه ی ته یاره دا بردوته سهر.

دواتر دپته شاری مهربوان و خویندنی ناوه ندی و دواناوه ندی ته او کردووه. له هه شتاکانی زاینیدا پرووی هیناوه ته نووسین و نه دهب و هونه ر و له به شی شانودا وه ک نووسهر و نه کتهر و دهره ینهر، خه ریکی خزمه ت به هونه ر و نه دهبی گه له که یه تی. پتر له ۵۰ خه لاتی به رزی شانویی و ده دست هیناوه و خاوه نی پتر له ۲۵ شانوانامه ی سه حنه یی و ۵۰ شانوانامه ی سهر شه قامه. له ۲۰۰۲ به م لاوه، له فستیقالی تیونه ته وه یی فه جردا له تاران، وه کوو نه کتهر و نووسهر و دهره ینهر به شدار بووه.

ژانی ژن، شه وله بان، په یکه ری بی سهری باوکم، نه نفال، تاراو گه ی ده سته کان، سه فه ری من و سه مای در گاکان، دارجامانه و... له شانوانامه کانی موختار محه ممدین.

نووری به راری

له به هاری سالی ۱۹۷۴ی زاینی له مهربوان له بنه مالیه کی فه ره نگی چاوی به دنیا هه لینه. قوناعی خویندنی سهره تایی و ناوه ندیی له ئاواره یی و دهره دهری له تیو جهر گه ی شه ری تیران و تیراق له تیو ده وار و مالیه قورپنه کانی گونده کانی سهرنژمار، زه کریان، نه نه و سه ولأوا و دوا ناوه ندیش له مهربوان ته او نه کات.

حه ز و نه وینی خزمه ت به مندالانی هؤزه که ی وه ک باوک و سی برای تری هانی نه دات که له ناوه ندی باره ینانی ماموستایانی شاری سنه تا وه رگرتنی پروانامه ی ماموستایه تی (فهوق دیپلوم) له به شی زانسته نه زمونیه کاندا درپژه به خویندن بدات. سالی ۱۹۹۲ نه بی به ماموستای گونده کانی ده ور و به ری مهربوان. هاوکات له گه ل

ئەرکی مامۆستایه‌تی درێژه به خویندن ئەدات و سالی ۱۹۹۹ له ناوه‌ندی خواره‌زمی سنه بېروانامه‌ی به کالۆریۆس وەر ئه‌گریت.

دلەپراوکی و پەرۆشی بۆ قووتاییه‌کانی وای لی ئه‌کات که شیوازی وانه و تنه‌وه بۆ باشتر فێر بوون به شیوازی هاوچهرخ بگۆرێ. هەر به‌م بۆنه‌وه له دواى تاقیکرنه‌وه‌یه‌کی زۆر ئه‌توانی شیوازی دلخواز و کارامه‌ی په‌یدا بکات.

ناکامی رهنج و تیکۆشانی چهند سالی له‌م بوواره‌دا په‌رتووکیکه له ژیر ناوی « ۵۰ آزمایش ساده‌ی علوم راهنمایی » (۵۰ تاقیکرنه‌وه‌ی ساکاری زانستی قوناغی ناوه‌ندی) که پێشکەشی مندالانی

حامد به‌هرامی

حامید به‌هرامی، کورپی ئه‌حمه‌د به‌هرامی شاعیر، له دایک بووی سالی ۱۹۷۵ ی زاینی له گوندی ساداواى مه‌ریوانه. له سالانی شه‌ر و ئاواره‌یی و ديهاته‌و ديهاتدا قوناغی سه‌ره‌تایی، ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی ته‌واو ئه‌کات. سالی ۱۹۹۴ له زانکۆی کوردستاندا بۆ به‌شی ئه‌ده‌بیاتی فارسی وەرگیرا و

له ۱۹۹۷ دا بوو به مامۆستای قوتابخانه‌کانی دواناوه‌ندی مه‌ریوان. ئیستاش خه‌ریکی خویندنی ماسته‌ری زمانناسیه. له بۆن و به‌رامه‌ی وشه و شیعر و ئه‌ده‌بی کوردیدا که به سه‌ر کهش و هه‌واى ماله‌که‌یاندا زال بوو، که‌وته گروگال و چاوی به سه‌ر وشه‌ی کوردیدا کرایه‌وه.

به هۆی کاره‌کانی باوکیه‌وه، پرووی کردووه‌ته ئه‌ده‌بیاتی کوردی و هه‌ر له سه‌ره‌تاییه‌وه به سه‌ر نووسین و خویندنه‌وه‌ی کوردیدا زال بوو. له ۱۹۹۲ دا، واته سالی یه‌که‌می دواناوه‌ندی، یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌ی شیعرى خۆی له کۆرپکی مه‌ریواندا خوینده‌وه و هه‌ر له‌و کاته‌وه دلێ به‌ دونه‌ی خه‌یالۆی ئه‌ده‌بیاته‌وه به‌ست.

سالی ۲۰۰۲ پاش ئاماده کردنی شیعره‌کانی خاتوو مه‌ستوره‌ی خوسره‌وانی به ناو «فرمیسی کانیوا»، یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌ی وەرگیراوی خۆی به ناوی

«ساختار سیاسی اسلام و تعدد احزاب^۱» بلأو کرده‌وه. دواتریش «سرافرازی در ازدواج» و «زن در ثانی‌ی حقیقت» ی بلأو کرده‌وه و پاشان کتیبی «سلامی با کردستان» ی نووسی.

له به‌شی ئە دەبیاتی مندالاندايشدا چەندین بەرھەمی وە ک «چیرۆکی قومری و دارفرۆشی ھەژار»، «چیرۆکی ھەتاو و ڕەشەبا»، «دەرسی بۆ چۆلە کە»، «تەفرەقە»، «بەبری جەوان و مەرۆفی پیر»، «ئەستێرە کانی سلأو» و «بیخوینە و بیجەرخیئە، بیبێنە» ی بلأو کردۆتەوہ.

میھدی خووندل

میھدی خووندل لە ۶ ی ئاوریلی سالی ۱۹۷۵ ی زایینی لە گوندی «پرووار» چاوی بە ژیان ھەڵیناوە. باوکی توفیق و دایکی خۆرشید خاتوونە.

یە کەم ڕۆژە کانی دارە دارە ی خویندنی لە قوتابخانە ی زیدە کە ی خۆی دەست پێتە کات و تا تەواو کردنی قوئاغی

سەرەتایی ھەر لەوێ بوو. بە ھۆی بارودۆخی تاییبەتی ئەو سەر دەمە ی کوردستان، ئەو گوندە بە جێ دێلن و لە مەریوان ئە گرسینەوہ. قوئاغە کانی خویندنی ناوەندنی و دواناوەندی لەم شارە تەواو ئە کات.

بۆ یە کەم جار لە پۆلی پینجەمی سەرەتاییدا دوا ی ئاشنا بوون لە گەل دیوانی شاعیرانی کورد، وە ک: مەولەوی و سەیدی و بیکەس و قانع، خامە ی پینووسی وە ک ھەست دەرژیتە سەر پانتای پەراو. ھاتن بۆ مەریوان و ئاشنا بوون لە گەل ئەنجومەنی ئە دەبیدا ئە بێ بە ھاندەرێکی زۆر چاک و ئەمیش بە شاعیرێکی سوار چاک. ھاتوچۆ و ھاوکاری لە گەل ئەنجومەن درێژە ی ئە بێ و بۆ سێ خول وە ک دەستە ی بەرپۆ ھەبەری ئەنجومەن ھەلی ئە بژیرن. لەو ماوہ یە دا چەندین کۆر و کۆنگرە ی جۆراو جۆر وە ک کۆنگرە ی بیسارانی و قانع و ناری و... بە رپۆ ھەبیرت و دوو ژومارە لە گۆفاری «رەوت» دەر ئە چێ.

۱. پینکھاتە ی رامباری ئیسلام و فرەجیزی.

ئەم نووسەرە لە دوای کز بوونی چالاکی ئەنجومەنەکان لەو سەردەمەدا هاوکاری خۆی لە گەڵ گۆڤار و ھەوتەنامە کوردییەکاندا وە ک: سروە، زریبار، سیروان، میراجی، ناینە درێژە پێ ئەدات. نووسینەکانی لە شێعرەووە بۆ وەرگێران ئەگۆزێتەووە و لە بواری وەرگێران دەست بە کار ئەبێت.

کارنامەى فەرھەنگى ئەم نووسەرە لە بواری وەرگێراندا: چاپکراو:

- ۱- مێژووی ئەندێشەى سیاسى، نووسینی دوکتور کەمال پوولادی، لە سێ بەرگدا، دەزگای وەرگێران ھەولێر ۲۰۰۸.
 - ۲- شەپۆلی چوارەم، کۆمەڵە وتاری پامین جیھانبەگلوو، دەزگای چاپ و پەخشى موکریانی، ھەولێر ۲۰۱۰.
 - ۳- ماکیاڤلی و ئەندێشەى پێنسانس، پامین جیھانبەگلوو، مەکتەبى پێکخراوە دیموکراتیەکان، سلێمانی ۲۰۰۸.
- ئامادەى چاپ:

- ۱- شۆرشى شکۆمەند، نووسینی کلاریس سۆیشیر. ۲- پێنسانسى ئیتالیا، نووسینی کارین ئۆسمەن. ۳- دەرکەوتنى مەسیحیەت، نووسینی دان ناردۆ. ۴- ژاپونى ئەمپرو، نووسینی دان ناردۆ. ۵- شارستانیەتى مايا، نووسینی پاتریشید د. نیتزلی. ۶- مێژووی شارستانیەت، نووسینی ھیزی لۆکاس، لە دوو بەرگدا. ۷- ھەزار و پینج سەد پەندى پشینانی ھەورامان (کۆکردنەووە، لێکدانەووە و بەراورد لە گەڵ شیوەى سۆرانیدا).

عەلى دلاویز

لە وەرزی پاییزی سالی ۱۹۷۵ی زاینی لە مەریوان ھاتووەتە دنیاووە. سەرەتا بنەمאלە یەکی مامناوھەندیان ھەبوو، بە ھۆی کۆچی دوایی باوکی لە تەمەنی شەش سالی ئەودا و دەسپێکردنی شەری ئیراق و ئێران و ئاوارەبونیان بۆ دێھات و شارەکانی دیکە، بارودۆخی بنەمאלە و دۆخی نیشتەجێ بوونیان بەرە و خراپی پۆشتووە. تا سەرەتای پۆلی دووی ناوھندی لە دەرەووی مەریوان، لە

سنه و ديهاته كانى دهوروبهري ميريوان چووه ته قوتابخانه. پاشان به گه پانه وهى خه لىك بۆ شارى ميريوان - دواى كۆتايى شهر - سالى ۱۹۹۴ له پرشتهى بيركارى (رياضى - فيزيك) ديپلوم وه رته گريت. به دريژايى دهرس خويندنى هم مو و هاو بينيك بيكار نه بووه و بۆ په يدا كردنى خهرجى قوتابخانه له ميريوان و له تاران كارى كردووه. ههر له و ساله دا بۆ دريژه دانى خويندن ده چيسته «ناوهندى بارهينانى ماموستايان» له سنه و له بهشى بيركارى، پروانامهى «فوق ديپلم» وه رته گريت. له سالى ۱۹۹۶ بۆ ماوهى ساليك له ناوايى «نژمار»ى ميريوان بووه ته ماموستا. سالى دواتر له تاقىكارى سهرتاسهري زانكۆ كانى ئيراندا، بۆ وه رگرتنى خويئند كار، سهرته كه ويئ و له كۆليژى «زانسته كۆمه لايه تيبه كانى» زانكۆى تاران دريژه به خويئندن ئهدات.

سهره تاي چالاكى فهرهنگى و زانستى على دلاويز له زانكۆوه دهستى پيكر دووه. ئهم نووسه ره له گه ل هه نديك له قوتايانى تر سالى ۱۹۹۸ ناوه نديكى فهرهنگى كوردى به ناوى «كازيوه» له بهشى «زانسته كۆمه لايه تيبه كانى» زانكۆى تاران دائه مەزرىن. پادهى بالاي به شدارى خويئند كارانى كورد له تاران، ته نانه ت نووسه ران و چالاكانى كوردى دانىشتوى تاران، هه ليكى چاكي بۆ كار و چالاكى فهرهنگى و ناشنايى له گه ل هه نديك كه سايه تى فهرهنگى و سياسى كورد بۆ ئه ره خسيئيت. سهره پاي ئه وهش له زۆر كۆپ و كۆبوونه وهى فهرهنگى و زانستى له تاران به شدارى ئه كات. له ماوهى خويئندن له زانكۆى تاران بۆ يه كه م جار چهند وتار و وه رگيپران له چهند گۆفار و پوژنامه دا بلا و ئه كاته وه.

پاش ته واو كردنى خويئندن له سالى ۲۰۰۰ دا و گه پانه وه بۆ ميريوان، له قوتابخانه كانى شارى ميريوان بووه ته ماموستاي وانهى «كۆمه لئاسى و زانسته كۆمه لايه تيبه كان و ئابووورى». له پاييزى سالى ۲۰۰۰ له گه ل چهند كه س له و كه سانهى كه له كاتى خويئندن و چالاكي دا له گه ليان ناشنا بيوو، بۆ پيكره ستنى چالاكى زانستى و فهرهنگى له ميريوان ناوه نديك به ناوى «ناوهندى زانستى - فهرهنگى پوئان» دائه مەزرىن^۱. له و كاته وه، زۆربهى چالاكيى فهرهنگى و

۱. دهستى دامەزرىنەرى پوئان بریتى بوون له: مەسوود بێنەندە، بورهان پوئستەمى، ئەنوەر هۆژەبرى، كەرىم پەرويزى، حسين محەمه زاده، حمزه محەمه دى، عىرفان پەنموون، نازاد پەجىمى و على دلاويز.

کۆمه لایه تیه کانی له ناوهندی رۆنان و به ناوی رۆنانهوه به پۆه بردوو. ^۱
له چالاکیه کانی ئەم نووسهره ته توانین نامازه بکهین به:

۱- نووسینی چهن دین وتاری زانستی و بلاو کردنه وه یان له گۆقاره کانی رۆنان،
ته ندیشهی جامعیه، زریبار و ...

۲- به شداری کردن له چهن دین کۆر و کۆبوونه وهی زانستی و فهرهه نگیدا، وه ک:
کۆری زمانی کوردی (مهريوان، سالی ۲۰۰۵)، کۆری ئه رک و مافی شارۆمه ندی
(مهريوان، سالی ۲۰۰۷) و کۆری نیونه ته وهی ئه نفال(سنه، زانکۆی کوردستان، سالی
۲۰۰۲) و ...

۳- دانان و به پۆه بردنی وانه گه لی وه ک: کۆمه لئاسی - دهروونناسی، تیوری
کۆمه لئاسی، رۆژنامه گه ری و ...

۴- بلاو کردنه وهی گۆقاری «رۆنان» به هاو کاری ناوه ندی فهرهه نگه هه ژان له
زانکۆی کوردستان.

۵- ته نجام دانی سی توژی نه وهی زانستی بو ئیداره و ناوه نده کانی مهريوان.

سالی ۲۰۰۳ به سه ره کوه تن له تاقیکاری زانکۆی ته ورپژ درپژه به خویندن ئه دات
و دوو سال دواتر له بواری کۆمه لئاسیدا پرونامه ی ماسته ری زانکۆی نابراو
وه ته گریت. له پاییزی ۲۰۰۴ وه ئه ندای دهسته ی نووسه رانی گۆقاری «زریبار» ه.
پاش ته واو کردنی ده وری ماسته ر هاوکات له گه ل مامۆستایه تی له قوتابخانه کانی
مهريواندا، له زانکۆی «په یامی نووری مهريوان» یش وانه ی کۆمه لایه تی و جوگرافیای
شاری ئه لپته وه.

جه میل فاروقی

له سه ره تای مانگی ئوتی سالی ۱۹۷۵ ی زاینی له ناو چیا
سه ره بزه کانی هه ورامان له گوندی «ده مه یۆ» چاوی به دنیا
هه لئاوه. دوو سالی خویندنی له گوندی ده مه یۆ ئه بی و ئەم جار
وه ک میراته میژینه که ی کورد - ئاواره یی - ناوه ته تۆشه یی و به

۱. که تا ئیستایش درپژه ی هه به.

هوی شهرې تیران و تیراق ناوړه نه بن. له دواي قوڼاغی سهره تایی نه تیردریته بهر خویندنی ثایینی و له دیپاته کانی بالک، دهره تفی و نژمار و شاری سنه له خزمه تی گه وره پایاوتیکی وه ک ماموستا سید نه جمه ددینی ته ها چوکی فقیه تی دا نه دات و به و تهی خوئی به ته و او تهی چیژی زانیاری و کوردایه تی راسته قینه ی لی وهر نه گریت. هر له وئی بیجازه ی زانیاریه شهرعیه کانی پیته دریت. وانه کانی که لام و فلهسه ففش لای ماموستا شیخولئیسلام نه خوینتیت. جیگای باسه که شان به شانی فقیه تی خویندی قوتا بخانه یشی دریژه پی نه دات و دواي تاقیکردنه وهی له گه ل ماموستایانی ثایینی به کالوریوس وهر نه گریت.

چهند سالیك بو خویندنی (اصول، فقه، حدیث) نه چیته باشووری تیران، له سالی ۲۰۰۰ له تاقیکاری سهراسه ری ماستر له زانکوئی تاران به پله ی پینجمه وه وهر نه گریت. نیستا ماموستای زانکوئی په پیام نووری مهربوانه. جیگای ناماژه یه که کاک جه میل خاوهن به هره ی خهت خویشیه. برپیک له بهرهمه کانی بلاو بوونه ته وه و برپیکشیان ناماده ی چاپ و بلاو بوونه وهن، وه ک:

۱- زه نجیره باسی ناسینی زانایانی کورد، بریتیه له لیکوئینه وه یه کی تیر و تهسل له ژبان، ناسه وار، دهنوس و بنه مالهی مه لا خزری پوواری له شش بهر گدا، چاپ و بلاو بوونه ته وه.

۲- وهر گپړانی قورثانی پیروژ، بو یه که م جار به زاراهوی ههورامی که له بهر دم چاپدایه.

۳- زه نجیره ناسینی زانایانی کورد، بریتیه له شروفهی کتیبیکی نایاب و به پیزی زانای نه ناسراوی کورد سید عه بدوللای بلبهری به ناوی گولزار که هیشتا ته و او نه بووه.

۴- لیکوئینه وه و کو کردنه وهی دیوانی میرزا سه عدوللای خه دیری هه جیجی شاعیری نه ناسراوی ههورامان، به م زوانه دینه بازاره وه.

۵- وهر گپړانی کتیبیکی زانای بهرزی تیراقی د. محممه د نه حمه ده لپراشد به ناوی «صنعت زندگی» به فارسی که نه ویش له ژیر چاپدایه.

کاک جه میل نه لی: «زور جار بو پروژه ی لیکوئینه وه داویان لیکردوم که بو شوین گه لی تر بچم، به لام له بهر نه وهی که که متر خزمه تی گه له که ی خوئی تیدا

بوو، هم كارانهم هه لېږاردووه و خوا يار بڼې هه تا نه توانم ده ستي لږ بهر نادهم و به هڅوئ
 نه ووه من هه ر له منداليه ووه هه تا تېسته سه رنجم داوه هم ولاته ي تيمه نه و هه موو زانا
 گه ووه و نوو سه ره چا كه ي بووه به لام نوو سراوه كانيان يا هه موو يان زور به يان ديار نين
 و كه س نازانې له كوئ سهر يان ده ره يئاوه؟! يان كئ به ناوئ خوئيه ووه بلاوئ
 كروونه ته ووه؟! يان چه نديكيان فهو تاون؟!

به بير كرده ووه له و تالانه ي له م باره يه ووه ليمان كراوه به راستي چاو نه په پريته ته ووقئ
 سه ر. كاتئ نه بينم زورينه ي كتيخانه هه ره گه ووه كانئ به غا هي زانايانئ كوردن و
 هه ووه ها كتيخانه تايه تيهه كانئ كه سانئ بڼگانه و شوئنانئ تر كه پرن له كتيب و
 په رتووكئ ده سنووسئ كوردئ زورئكيان له كوردستانه ووه بوئ نه وئ براون. با نه ووه ش
 بوه ستي كه چه نديكي تر بووه به خوراكي مشك و دراوه به ئاودا. نه مانه و چه ندين
 خه مئ تر هانئ دام بوئ نه ووه ي تا نه توانم هه ول بده م و ميراتئ گه له كه م له فهو تان
 رزگار بكه م!».

كه خاوه ن شيعر بمړئ نر خئ قسه ي له زېړ و دووړ و گه ووه ريش زياتره
 ده سا كئ له دنيا به شاعير ده گا كه مه رگئ له ژينئ گه لئ چاتره
 «وه گيږاوي ماموستا هه ژار»

حه مزه محه مده ي

سالى ۱۹۷۵ئ زايينئ له بنه ماله يه كئ كرئكار له شاري
 مه هاباد له دايك بووه. باوكئ «نه كبه ر» و دايكئ «ئايشئ
 خاتوون»ه. خوئندنئ سه ره تايئ و ناوه نديئ و دوا ناوه نديئ له
 بارو دوخيكئ ئالوزئ نه نديشه يئ، راميارئ و كوومه لايه تي
 تپه پاندووه. به پيچه وانه ي داخوازئ بنه ماله كه ي و بوچوونئ
 كوومه لئناسئ سه باره ت به رسته گه لي نه و سه رده مه، رسته ي
 زانسته مروفايه تيهه كان هه لئنه بژيرئ. سالى ۱۹۹۳ له رسته ي «فه ره ننگ و نه ده ب» دا
 ديپلوم وه رته گرئ. رسته ي كوومه لئناسئ يه كه م هه لبه ژارده ي له كنيه ركيئ زانكو دا
 نه بيئ. سالى ۱۹۹۷ له كوئليزئ زانسته كوومه لايه تيهه كانئ زانكوي تاران به كالوريوسئ

کۆمه‌ناسی و سالی ۱۹۹۹ هه‌ر له‌و زانکۆیه‌دا ماسته‌ری مرۆف ناسی وه‌ر گرتوو. دوا‌ی ته‌واو کردنی زانکۆ خه‌ریکی مامۆستایه‌تی له‌ قوتابخانه‌کانی دواناوه‌ندی و هاوکات مامۆستای زانکۆی په‌یام نووری مه‌ریوانه‌.

کارنامه‌ی فه‌ره‌نگی ئەم نووسه‌ره بریتیه‌:

- ۱- ئەندامی دامه‌زرینه‌ری کانونی زانستی - فه‌ره‌نگی پۆنان، ئەندامی نه‌گۆری به‌رپۆبه‌رایه‌تی کانون و له‌ ماوه‌ی پینچ سالدا ده‌بیری کانونه‌.
- ۲- ئەندامی ئەنجومه‌نی پیشه‌یی مامۆستایانی مه‌ریوان.
- ۳- ئەندامی ده‌سته‌ی نووسه‌رانی وه‌رنامه‌ی زریار.
- ۴- نووسین و وه‌رگیرانی پۆه‌ن‌دیار به‌ پرسه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ کانه‌وه‌.
- ۵- به‌رپۆبه‌ر و هاوکاری چه‌ندین پرۆژه‌ی لیکۆلینه‌وه‌.
- ۶- پیشکەش کردنی وتار له‌ چه‌ندین کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یدا.

پزگار عه‌لایی

کۆری سه‌ید مه‌حموود کۆری شیخ سه‌یفه‌ددین (حه‌وتاشی) له‌ سالی ۱۹۷۵ی زاینی له‌ مه‌ریوان، که‌ به‌ پرۆای خۆی پارچه‌ زیڕیکی دیاریی په‌روه‌ردگاره‌ بۆ گه‌لی کورد، چاوی به‌ دنیا‌ی پر له‌ گه‌ژاوه‌ و سه‌خه‌ت هه‌لینا و سه‌ره‌تای چیرۆکیکی پر سه‌رکه‌وتنی تۆمار کرد و به‌لام...

هه‌شتا منداڵیکی چاو گه‌ش بوو که‌ ناگری شه‌ری ئیران و

تیراق هه‌لگیرسا. بنه‌ماله‌ی پزگار وه‌ کوو زۆربه‌ی خه‌لکی شار له‌و شاره‌ و ده‌وره‌به‌ری مانه‌وه‌ و پزگار ئەزموونی خویندن و فیربوونی له‌ ناو ناگر و خویندا به‌ ئاکام گه‌یاند.

پاش وه‌رگرتنی بره‌وانه‌می دیپلۆم له‌ سالی ۲۰۰۰ دا بۆ درێژه‌دان به‌ خویندن چوه‌ زانستگای پیشه‌یی ئاو و کاره‌بای تاران. پاش ته‌واو کردنی خویندن له‌ به‌شی ئەندازیاری ئاو و ئاوه‌پۆدا، وه‌ کوو سه‌رباز له‌ کۆمپانیای «ئابفا»ی پارێزگای کوردستاندا ده‌ستی به‌ کار کرد. ماوه‌ی کورتی سه‌ربازی مه‌ودایه‌کی زیڕین بۆ ناوبراو بوو تا زانسته‌کانی بکاته‌ کرده‌وه‌ و له‌ خزمه‌تی شار و هاوولاتیانیدا بێت. که‌ له‌و ماوه‌ کورته‌دا توانی بیه‌ته‌ ئەندامیکی کارا و جیی متمانه‌ی زانستی ئەو به‌شه‌ی

کاری لیده کرد. به لام به داخه وه مهرگ مه وداي نه داو له کاتي سه فهریکی زانستی بو شاری ئیسفه هان له ریکه وتی ۲۷ ژوییه ی ۲۰۰۲ دا به هوئی کاره ساتی هاتو وچووه مالئاوایی له ژیان و له گه له که ی کرد.

خوالیخوشوو له ماوه ی دوو سال پاش ته واو بوونی زانستگا بیجگه له کومه لی نووسراوه و بیره وری ئه ده بی، توانی فهره ننگنامه یه کی فارسی - ئینگلیزی وه ک یه که مین «فهره ننگنامه ی تایبته به ناو و ناوه پو» پیشکش به کتیخانه ی کوردی بکات.

موسلیح کونه پوئشی

سالی ۱۹۷۵ ی زاینی له گوندی «سه له سی» مریوان، له بنه مالله ی شیخانی کونه پوئشی چاوی به ژیان هه لئاوه. باوکی شیخ سه دره دین و دایکی مه جووبه خاتونه.

سالی ۱۹۸۱ جاتای خویندن له کول ئه کات و ریگی مه زرای خویندن له قوتابخانه کانی شاری مریواندا ئه گریته

به ر. هه ر له م شاره دا قوناغی سه ره تایی و ناوه ندی ده بری. له گه رما و گه رمی شه پی ئیران و ئیراق و ناواری خه لکی مریواندا، بنه مالله که یان روو له شاری سنه ئه کات و سالی ۱۹۹۳ قوناغی دوا ناوه ندی له سنه ته واو ئه کات. هه ر له و ساله دا ئه بی به ماموستا و بو ره واندنه وه ی شه وه زه نگی نه زانی شاری خزمته به مندالانی گه ل و هوئی له دیهاته کانی مریوان ده گریته به ر.

خولیای زانست و فیر بوون هانی ئه دات که به ره و کانیوای فیر بوون له زانستگا کان پروات و سالی ۱۹۹۶ له زانکوی به هه شتی تاران له به شی کومه لئاسیدا وه نه گریته. له سالانی ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۴ یشدا ماسته ری لیکوئینه وه ی کومه لایه تی له زانکوی تاران ته واو ئه کات. له په نای وانه و تنه وه له قوناغی دواناوه ندیشدا وه ک ماموستا له گه ل زانکوی په پیام نووری مریوان هاو کاری ئه کات.

موسلیح له پال وانه و تنه وه دا، چالاکیکی فهره نگی و مه ده نییه و له پیکه ئیان و به ریوه بردنی ئه نجومه ن و کومه له مه ده نییه کاندرا روئیکی کارای بووه؛ له وانه به شداری له پیکه ئیانی ئه نجومه نی پیشه یی ماموستایانی مریوان، چالاکی له ئه نجومه نی زانستی فهره نگی - هونه ری فه ژین و... هتد، هه روه ها له گه ل

کۆمه سییۆنی فەرهنگی شۆرای شاری مەریواندا ھاوکارییەکی چەر و پری ھەبە.

ئەمەش کارنامەیی ئەم نووسەرەبە:

۱- پێشکەش کردنی زۆرتر لە بیست وتار لە کۆر و کۆبوونەووی نەتەهەوویی و نیو نەتەهەووییەکاندا.

۲- سی گەلآلەیی لیکۆلینەووە.

۳- مامۆستای بەردەوامی رینۆیتی لیکۆلینەووە و تیزی قوتاییانی زانکۆ و مامۆستایی قوتابخانەکان.

عەبدولرەحمان رەحیمی نیا

سالی ۱۹۷۶ی زایینی لە گوندی «بیلوو» لەبنەمالەبەکی ھەزار و نەدار، دوای سی کچ، ئاواتی بنەمالەبەکی کە بوونی کورپیک ھەبوو وەدی دینیت.

پینج سالی خویندنی سەرەتایی لە قوتابخانە تەپ و تۆزایی گوندەبەکی کۆتایی پی دینیت. قوناغی ناوھندی

ھاوکات لە گەل شەری ئیران و ئیراقد لە گوندەکانی دەورووبەر و لە مەریواندا تێپەراندوو.

پاییزی سالی ۱۹۹۰بو خویندنی قوناغی دواناوەندی لە «ناوەندی بارھێنایی مامۆستایان» وەرئەگیریت.

پاییزی ۱۹۹۴ داری زانستی بەرئەگریت و لە گوندی «پیرباباعەلی» سەر بەشاری «قوروە» ئەبێ بە مامۆستا. دوای سالییک بو مەریوان ئەگەرپتەووە.

سالی ۲۰۰۶ کۆلیژی زمان و ئەدەبی فارسی تەواو ئەکات و بە پروانامەبە کالۆریۆسەووە ئەبێ بە مامۆستای وانەیی زمانی فارسی لە قوتابخانەکانی مەریوان.

لە سەردەمی خویندنیدا ھەست بەووە ئەکات کە ئەتوانی شیعریان چیرۆک بخولقینیی و دواتر خووی دەرئەخات و نازناوی «ئاوان بیلووویی» بو خووی ھەلئەبژیریت.

لە یە کەم سالەکانی مامۆستاییەووە بە چەر و پری دەست لە مل پینووس بوو و بریک لە چیرۆکەکانی سادق ھیدایەت، جەمال میرسادقی و مەنسور یاقووتی و

شیعری فروغ فەرپووغزاد و پابلۆنیرۆدا و چەندین چیرۆکی مندالان وەرئەگیریتە سەر
زمانی زگماکی خۆی. هەر وەها لە زمانی کوردیشەووە چەند چیرۆکیکی شیرزاد
حەسەن و ڕەئوف بێگەرد و ... وەرگیراوە تە سەر زمانی فارسی.

ئێستا کەش بەرھەمەکانی هەموو لە نێو دەفتەرەکانیدا و لە تاقی کتێبخانە کەیدا
ماونەتەووە و هەلیان بۆ نەپەخساوە هەوای جیاوازی کتێبخانەکان هەلمژن.

بەرھەمەکانی «ئاوان بیلووویی» لە گۆڤارەکانی سروە، زریبار و ڕەوت و هەر وەها
لە کتێبی «گۆلچینی شیعری شاعیرانی کورد (۱)» ... بلاو بوونەتەووە.

کۆچەرتیل

ئەری تۆ لە ئاوازی کام تیلی

دارتیلەکانی تە لە فوونی ڕۆژئاواوە هاتووی...؟!

کە لە ئاوازی «سورین بەفری»

کەنار «باران دەشتی زریبار» ی من ناگەیی؟!

بۆ لە من ناگەیی؟!

بۆ دە گەم لێت؟!

نیوان من و تۆ

نە حەوت کێو

نە حەوت دەریا...!

نیوان من و تۆ تەنیا هەناسە یە کە...!

دە دەستە کانت بێنە!

با لە گۆلستانی دێما بیانچینم...!

بەختیار کەریمی

لە وەرزی هاوینی ساڵی ۱۹۷۶ی زاینی لە مەریوان لە
دایک بوو. قوناغی دواناوەندی لە مەریوان تێپەر ئە کات و
ساڵی ۱۹۹۵ لە زانکۆی تاران وەرئەگیریت و ساڵی ۲۰۰۰

۱. لە لایەن ناوەندی بلاو کردنەوێ فەرھەنگی ئەدەبی سەلاحەدین ئەبویبەووە دەرچوووە.

له ئیراندا بو پلهی سه رتر واته دوكتورا (PHD) هه ره له زانکۆی تهو رپز وه ره نه گیریت و له وه زار تی پهروه رده و بارهینان واز دینیت و له وه زاره تی علوموم (زانکۆی کوردستان) وه ک ماموستا و نه نامی زانستی لیژنه ی کیمیا ده ست به کار نه ییت. نه مه ش به شی که له چالاکیه زانسته کانی:

۱- نووسین و چاپی ۵۵ وتار له گو فاره به ناوبانگه کان (ISL) ی نه وروپی و نه مریکا ییدا، وه ک :

J. Chem. Thermodynamics, Fluid Phase equilibria, J. Chem. Eng. Data
Chem. Eng. Science, Physical Chemistry, Polymer ...

۲- پیشکه ش کردنی زورتر له سی وتاری زانستی له کۆنگره نه تهوه یی و نیو نه تهوه ییه کاندا.

۳- به رپوه بردنی دوازه گه لاله ی لی کۆلینه وه.

جه مال محه مده دی

جه مال محه مده دی سالی ۱۹۷۷ ی زاینی له مهربان چاوی به ژیان هه لیناوه. باوکی محه مده د سألح و دایکی مه حبووبه خاتوونه. قوناغه کانی خویندنی تا وه رگرتنی دیلۆم له مهربان درپزه پیداوه. سالی ۱۹۹۹ له به شی زمان و نه ده بیاتی ئینگلیزی له زانکۆی بارهینانی ماموستایانی تاران به کالۆرپوسی وه رگرتووه. دوو سال دواتر ماسته ر و پاشانیش دوکتورای زانستی کۆمه لناسی له زانکۆی تاران ته واو کردووه. ئیستاش وه ک نه نامی لیژنه ی زانستی زانکۆی کوردستان له سنه خزمه ت ده کات.

چاپ کراوه کانی نووسه ر:

۱- بیروپاکانی نه م دواییه ی کۆمه لناسی، به هاوکاری حه مید ره زا جه لایی پوو، سالی ۲۰۰۸.

۲- خویندنه وه ی فه ره نگی، هژموونی و فه ره نگی گشتی، ۲۰۰۰.

به ره مه ی وه رگرتاو:

۱- وه رچه رخانه ی پیکهاته ی بواری گشتی، یورگن هابرماس، ۲۰۰۵.

- ۲- پيشه كيه ك له سه راي فهرهنگي هاوچهرخ، ئاندورا ميلنر و جف براويت، ۲۰۰۶.
- ۳- يورگن هايرماس، ئل. ئى. هاو، ۲۰۰۸.
- ۴- فهرهنگي ميژووي نه ديشه كان، فيليپ پى. واينر، له سى بهرگدا، ۲۰۰۶.
- ۵- كوومه لئاسى (معرفت و زانست)، ديويدي گلوور و شيلاف ئسترابريج، ۲۰۰۴.
- ۶- بوچوونه كانى خراب كه لك و هرگرتن له ماده هو شهبه ره كان، دن. جى لتيرى، ۲۰۰۵.
- ۷- خوئيندنه وى فهرهنگي، روانگه كان و كيشه كان، ۲۰۰۸.
- ۸- موسيقا وه ك كرؤكى كوومه لگا، ۲۰۱۰.
- ۹- سه بارهت به خوئيندنه وى فهرهنگه، كو وتار، ۲۰۰۹.
- ئهم نووسه ره، چهندين وتارى زانستى وه رگير اوته سه زمانى فارسى و له گه ل زؤرىك له گوڤار و رؤژنامه كان وه ك: راهبرد، هم ميهن، آينده ي نو، جام جم، اعتماد و زربيار هاو كارى كردووه.

كاوه دهستوره

سالى ۱۹۷۷ى زايىنى له گوندى «باشماخ» چاوى به ژيان هه ليناوه. ناوى داىكى راييعة و باوكيشى محهممه ده. سالى ۱۹۸۰ هه وارى ژيان بو شارى مەريوان نه گويزنه وه و به هوى شه پرى ئيران و ئيراقه وه روو له سنه نه كه ن و ماوهى سى سال له سنه نه ميئنه وه. قوناغه كانى خوئيندى تا وه رگرتنى ديپلوم له سالى ۱۹۹۶ له قوتابخانه ي ئيمام غه زالى مەريوان دريژه پيداوه. سالى ۲۰۰۰ له به شى زانستى كوومه لئاسى له زانكووى تاران به كالورپوسى وه رگرتووه. دوو سال دواتر ماسته رى به كه م - نامه كه شى له سه ر ناسيؤ ناليزمى كوردى و بنه ماكانى - ته واو نه كات. سالى ۲۰۰۵ بو دريژه دان به خوئيندن نه روا ته فه رانسه و سالى ۲۰۰۶ ماسته رى دووه مى له زانكووى سوؤربون له سه ر كوومه لئاسى و لاتانى نه وروپى - نامه كه ي له سه ر مه سه له ي ره گه ز لاي ميشل فوكو - وه رنه گر يت. له سالى ۲۰۰۷ وه خه ريكي خوئيندى دوكتؤراى كوومه لئاسيه. له چهندها كوؤر و كوؤبونه وه ي كولتوريدا به شدارى كردووه.

چالاکیه کانی نووسەر:

- سالی ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۲ بەرپرسی ناوەندی کولتوری کازيوه له زانکۆی تاران.
- خاوهن ئيمتياز و سەرنوسەری گۆڤاری ڤاڤه - تاران.
- سەرنوسەری گۆڤاری نويسا - تاران.
- ۲۰۰۹ دەستەي نووسەرانی گۆڤاری لۆمۆندى ديلۆماتيکى کوردی - پاريس.

کوورش ئەمینی

سالی ۱۹۷۷ی زاینی له شارەدێی «نۆدشە» له بنەمالە یەکی نیشتمانپەرورە لە دایک بوو. دایکی خاتوو نایشی و باوکی محەممەد پەشیدی ناو.

قۆناغی سەرەتایی و ناوەندی و دوا ناوندیش هەتا وەرگرنتی دیپلۆم هەر له نۆدشە بوو و له زانستگای زانستییه پزشکیه کانی شاری کرمانشان و هەمەدان کارناسی بیهداشتی حیرفەای وەرگرتوو و له زستانی سالی ۱۹۹۷ وە دانیشتووی مەریوانە و له نەخۆشخانە کانی شاری مەریواندا خزمەت دەکات.

یە کەم نووسراوەی بە ئێوی «نقطه صفر» له قۆناغی دواناوەندی و له سالی ۱۹۹۵ له گۆڤاری «ایران فردا» دا بلاو ئەبێتە وە.

وە ک کارنامە ی فەرەهنگی ئەم نووسەرە، ئەتوانین ئاماژە بکەین بە وەرگیرانی کتیبی «شازدە بچکۆله» ی ئانتوان سەنتە گزۆپیری بە زاراوەی هەورامی. ناوبراو وتارە کانی له گۆڤار و حەوتەنامە کانی سیروان، ناسۆ، پیام مردم و مەهاباد دا بلاو ئە کاتە وە.

پەرویز پۆستەمی

پەرویز پۆستەمی، کورپی علی و نەجیبە خاتوونە. وەرزی بەهاری سالی ۱۹۷۷ی زاینی له ناو شاخە سەر بەرز و دلپۆتە کانی «هەورامانی تەخت» چاوی بە ژبان هەڵیناوە. قۆناغی سەرەتایی له هەورامان و قۆناغی ناوەندی له قەلاجی ئەخوینت.

له مەریوان دیپلۆم وەرئەگریت. نیگار کیشی وه ک بههره یه کی سروشتی له گهڵ چهز و خواست و لیبرانی خۆیدا پهره پێتهدات و سهرنجی مامۆستاکانی له قوتابخانه کاندای پائه کیشی و ئەوانیش ئەبن به هاندەری. بەلام ئەوهنده خهريکی نیگار کیشی و پهنگ ئەبیت که زۆرجار له لایه ن خزم و نزیکانییه وه بهرنگاری ئەبسه وه. ئەم هونه رمهنده له وهرزی هاویندا بو بژبوی ژبان و کپرنی پیداو یستیه کانی نیگار کیشان له تاران کرێکاری کردوو. بو پهره پیدانی ئەو بههره یه به شیوه ی زانستی، له وانه کانی مامۆستایانی گهوره ی نیگار کیشی وه ک: هادی زیانه دینی، ئەکبه ر مەنسووری و فەردین سادق و هزیری چێژی زانستی وەرگرتوو. له دوا ی وەرگرتنی دیپلۆم له و بواره دا، وه ک نیگار کیشی کی کارامه و لیها توه به شیوه ی تاک و کو پیشانگای کردوو ته وه. له پهنای ئەم هونه ردا به شیوه یه کی زانستی فیری ده ف لیدان ئەبیت و وه ک مامۆستای ده ف چه ند خولی فیر کاری له مەریوان ئە کاته وه. چه ز و خولیا ی هونه ر هانیدا وه که ده لاقه یه کی تری هونه ر به پووی خۆیدا بکاته وه و پوو له دنیا ی وینه گرتن و فیلم سازی ئە کات و کارنامه یه کی په رنگینی له م بواره دا بو خوی تۆمار کردوو. به هاو کاری شه هین خاتوونی خیزانی زۆر پیک له داب و نه ریتی تایبه تی ناوچه ی هه ورامانی وه ک فیلمی دیکۆمیتناری هه لگرتوو.

کارنامه ی فەرهنگی په رو یز پۆسته می:

- ۱- فیلمی کورتی «کهوش». ۲- فیلمی «گۆرانیه ک بو پوو بار». ۳- فیلمی «هیواکان له نپو به فردا ئەمرن». ۴- فیلمی «سفره یه ک بو شادی پۆحه کان». ۵- فیلمی «پاجال».
- ۶- فیلمی «بهرد». ۷- فیلمی «ژین و ئەوین». ۸- فیلمی «میوانی گازه». ۹- فیلمی «میراتی مه ندۆخ». ۱۰- فیلمی «تووله ری». ۱۱- فیلمی «جیگه پییه ک له باراندا». ۱۲- فیلمی «زستانی هه ورامان». ۱۳- هاو کاری له گهڵ رادیو و ته له فزیۆنه کان.

رہنوووف سہ عیدیان (ناریا ہہ ورامی)

لہ سپتہ مہبری سالی ۱۹۷۷ی زاینی لہ گوندی «نوین»ی ہہ ورامان، زیدی کہ لہ پایوی مہیدانی رامیاری و خورپاگری، «ماموستا ئەمین حەیدەری»^۱ لہ دایک بووہ. سەردەمی منالی لہ ناو کەژ و کێوہ کانی ہہ ورامان تێپەر بووہ و ئەو شاخانە ی بە قەلا و پال پشتی ھۆزە کە ی ناسیوہ. ھەر لہ گوندی نوین ناردوو یانە تە

قوتابخانە و ھاوکات لہ گەل قوتابخانە کەیدا، دەرسی قورئان و کتیبە سەرە کییە کانی مەکتەبخانە ی ئاینی خویندووہ.

رہنوووف دەلی: «ھەر لہ سەردەمی فەقیە تیدا بوو ھەستم بەوہ کرد کہ دەبی بو فەرھەنگ و کەلتووری ولاتە کەم ھەول بەدەم.» پوژ لہ دوا ی روژ ئەم ھەستە، کہ لہ سەرە تادا رەنگ و چێژی ئاینی ھەبوو، قوولتر و گەورە تر دەبوو. بۆیە بو ھۆشیار کردنەوہ ی لاوان و منالانی زیدە کە ی، کتیبخانە یە ک ی بە ناوی «حەرا» واتە مەلەبەند و کۆگای بیرو و ھزر و ھەلسانەوہ، لہ گەل ھاوپی بچکوو کہ کانی کتیبخانە کە یان سەر بەرەستی دە کرد. بە ھەول و تیکۆشانی ئەوان، «حەرا» پەرە ئەسە ئینت و بو ماوہ ی چوار پینج سال ھەول ھەول کانی بەردەوام دەبن. ھەر ئەمەش ئەبیتە بنەما بو ھەول و تیکۆشانی زورتر. لہ پال کتیبخانە کە شدا، بو ماوہ ی دوو سال، چەندین پۆلی زانیاری و ئاینی و روشنبیری بو لاوان و ئەندامانی حەرا دانا. ئەم ھەولانە درێژە یان ھەبوو، ھەتا کوو لہ سالی ۱۹۹۶ دا زانستی ئاینی لہ قوتابخانە کانی پاوہ، رەوانسەر، سنە، کرماشان، مەریوان و ھەورامان تەواو کرد. سالی ۱۹۹۸ لہ تاقیکاری زانکوودا سەرئە کەویت و ئەچیتە زانکووی زانستی ئیسلامی رەزەو ی (دانسگاہ علوم اسلامی) لہ شاری مەشھەد و بو ماوہ ی چوار سال، لہو زانکووی ئەمیتەوہ و بە کالۆریۆس تەواو ئە کات. ھاوکاتیش لہ ھەوزە ی خوراساندا، ماستەری زانستی ئاینی وەرئە گریت. دوا ی تەواو بوونی خویندە کە ی گەراپەوہ بو کوردستان و لہ بەر چەند ھۆیە ک لہ

۱. یە کێ لہ روشنبیران و تیکۆشە رانی گوندی «نوین» بووہ کہ سالی ۱۹۶۸ لہ لایەن رژیمی پاشاہ تیبەوہ دەسبەسەر و بو ماوہ ی سێ سال لہ زیندانی «قەجەر» لہ شاری تاران بەند تە کریت. دوا ی نازاد بوونی لہ زیندان، لہ لایەن «ساواک» ھوہ دەرمان خوارد نە کریت و مالتاواپی لہ ژبان نە کات.

كارى دهوله تى بېهش كرا.

له زانكودا بوو كه بېرى گؤرا. بهره و بېرى كوردايه تى گه پرايه وه. به هوى نزيك بوونه وهى له كتيبخانه گه وره كان، له گه ل زمان و فرههنگ و نه ده بى كوردى شاره زا بوو. دوا به دواى نه وه، له زانكودا هه ولى دا بو هوشيار كرنه وهى دؤستانى كوردى كرماشانى و خؤراسانى. بهم بو نه وه پښتو سيكى كوردى بو نووسين و چهند دانىشتىكى بو فتر كردنى پښتو سى كوردى له گه لىان پي ك هينا. شاره زا بوونى به ميژووى وه لاته كهى، له سالى نه وه لى زانكوه، زياتر بېره نه ته وايه تيه كهى بزواند.

له سهر هه و له كانى كتيبخانه ي «حه را»، كه نه مجاره تام و چيژى كوردايه تيان گرتبوو، له هه وارى كراويه دول و ده رويان، له سهر بهر زاييه كانى، «مرؤله و بهر زله» گروپيكي هونه رى نه دى پي ك هينا به ناوى «يارسان»، هوى ناونانى گروپه كه به يارسان نه وه بوو كه يارسان و يارسانيه كان به دريژايى شهش سهد سال بنيات نهر و پهره ده رى فرههنگى هه ورامان بوون.

نهم گروپه دواتر به ناوى نه نجومه نى فرههنگى - نه ده بى بيسارنى هه ورامان، له ميريوان له ژير ناوى نه نجومه ن، ده ورى تازه ي خوى بينى. ئيستا كه نه نجومه ن خاوه نى گؤقارى ناوخويى به زاراهى هه ورامى به ناوى «ده لاقه» يه و بو زيندوو كردنه وهى نه ده بى هه زار ساله ي هه ورامى تيده كو شيت.

ره ئووف سه عيديان وه ك نووسه ريكي به توانا به زاراهى هه ورامى و سؤرانى و به زمانى فارسى خه ريكي چالاكى فرههنگى - نه ده بيه و بابه تانه كانى خوى له گؤقاره كانى سيروان و ئاؤينه و فرههنگى كوردستان و تيان دا بلاو كردؤته وه. بهر هه مه چاپ كراوه كانى نووسه ر:

١- افسانه هاى هورامان، چهل دختر، چهل ديو، چهل پسر و دختر شاه پريان؛ پرتو

بيان، ٢٠٠٤.

٢- سه گوهر شب چراغ (از افسانه هاى هورامان) سفير علم، ٢٠٠٧.

٣- صد سياچه مانه از هورامان، با همكارى فرياد شيرى، مشكى، ٢٠١٠.

٤- ناماده كردنى ديوانى شيعرى «هؤنراوه كانى داىكى سه لام» (فريشته عه له وى).

٥- ناماده كردنى ديوانى شيعرى «به هشتى هه ورامان» سهد ره ئووف حسينى.

نامادهى چاپ:

- ۱- نه فسانه كاني هورامان، به هاو كارى په ثووف مه حموود پوور.
- ۲- وهر گپړانى كتيبى «فرويد له ترازووى ژيريدا» له نووسينى ماموستاى
شاره زوورى، يو سهر زمانى فارسى.

مه سعوود بينهنده

سالى ۱۹۷۷ى زايينى له ميريوان له دايك بووه و قوناغى
سهره تايى، ناوه ندى و دواناوه ندى خوښدى له شاره كاني
ميريوان و سنه ته واو كړدوه. دواتر له بواري زانستى فيزيا له
زانكووى زه نجان پلهى به كالورپوسى وهر گرتووه و ههروهها
پلهى ماسته رى له بواري زانستى كومه لئاسه يدا له زانكووى تاران
به پيشكش كړدى نامهى «شيكاريى په خنه گرانى گوتاريى
گوڅاره خوښد كاريه كان سه باره ت به كيشه نته وه كان له تيراندا» وه ده ست هپناوه
و له سالى ۲۰۰۸ وه ك خوښد كاريكى چالاك و ليهاتوو يو قوناغى دوكتورا
وهر گيراوه.

نهم نووسه ره زورتر له بواري فله سفه و كومه لئاسه يدا دنووسيت و هه نووكه ش
وه كوو سهر نووسه رى گوڅارى زريبار و نهندامى دهسته ي بهرپوه به رى ناوه ندى
فهرهنگى - زانستى رڼان دريژه به چالاكى نهدات.

كورت هيك له چالاكيه فهرهنگى و زانستيه كان:

۱- دامه زرينه ر و بهرپرسى ناوه ندى فهرهنگى - نه ده بى خوښد كارانى كوردى
زانكووى زه نجان «فه ژين».

۲- نه ندامى دهسته ي دامه زرينه ر و بهرپوه به رى ناوه ندى - زانستى رڼان له ميريوان.

۳- سه رنووسه رى بلاو كراوه ي خوښد كاريى «آفاق نو»، زانكووى زه نجان.

۴- سه رنووسه ر و بهرپرسى بلاو كراوه ي خوښد كاريى «فراسو»، زانكووى زه نجان.

۵- نه ندامى دهسته ي نووسه رانى بلاو كراوه ي خوښد كاريى «رڼان»، زانكووى

كوردستان.

۶- نه ندامى دهسته ي بهرپوه به رى كوڅگره ي نيونه ته وه يى نه نفال، زانكووى كوردستان.

٧- بهرپرسی یه که مین فستیوالی پۆشنیری کوردی پۆنان، شاری مەریوان.
 ٨- سەرنووسەری وەرزنایە فەرھەنگی - کۆمەڵایەتی زریبار.
 لەم گۆڤار و پۆژنامانەدا وتار و بەرھەمەکانی ئەم نووسەرە بۆ بوونەتەوہ:
 پەھەند، گەلاوێژ، ئایەندە، پامان، ھاوولاتی، چاودێر، زریبار، پۆژھەلات،
 سیروان، پامان، دەنگ، ئاسۆ، دیدگاہ، اعتماد ملی و ...

مێھدی چۆری

مێھدی چۆری کورپی سەید محەممەد، کورپی سەید
 زەینەلعابدین، کورپی ناغا حسین، کورپی حاجی سەید حەسەنی
 چۆری، ناسراو بە «عەللامەیی چۆر».

لە وەرزی پاییزی ساڵی ١٩٧٧ی زاینی لە بناری قەلەبەرد لە
 مەکووی زانست و عیرفان و لە گوندی «چۆر» و لە زیدە کە

بلیمەت و نووسەری بەناوبانگی کورد «موسەننیقی چۆری» لە بنەمالە یەکی ئاینی لە
 دایک بوو. خویندنی سەرەتایی لە چۆر دەست پێتە کات. دوو ساڵ لە خویندنی تێپەر
 نابێ کە باوکی مائاواویی لە ژیان ئە کات و ئەرکی بەخێو کردنی ئە کەوێتە ئەستۆی
 دایکەوہ.

ساڵی ١٩٨٨ لە دوای کۆچی دوایی زانای گەورە و پایەبەرزى مەریوان، «مامۆستا
 سەید عەتای چۆری»، بۆ درێژە بەو رێبازە لە پۆلی یە کەمی دواناوەندییدا قوتابخانە
 جێ دێلێت. ڕوو لە قوتابخانە ئاینیە کە ی گوندی «دەگاشیخان» ئە کات. لە خزمەت
 «مامۆستا ئەحمەد پۆستەمی» و خوالێخۆشبوو «مامۆستا ئەسەدی شوکری»^٢ دا چۆکی
 شاگردی دانەدات.

دوای دوو ساڵ خویندن لەو گوندە جانتای سەفەر لە شان ئە کات؛ بۆ فیر بوون
 ڕوو ئەنێتە سیاناو و دواتریش بەرەو قوتابخانە گەورە کە ی بیارە ئەرپۆات. پاشان لە

١. یەکی لە مامۆستایانی ئاینی پایەبەرزى ناوچەیی مەریوان بوو، ساڵی ١٩٩٣ مائاواویی لە ژیان کرد.

٢. مامۆستای ئاینی گوندی «بەردەپەشەیی مەریوان بوو، ساڵی ٢٠٠٧ لە تەمەنی ٣٩ ساڵی لە گەل مامۆستا مەجیدی
 نزماریدا، بە ڕووداوی ھاتوچۆ مائاواویی لە ژیان کرد.

شاره کانی په ووانسهر و سنه (گوندهی ئاره نان) دريژه به خویندن ئه دات. دیسانه وه بو بياره ئه گه رپته وه و دواي ته واو کردنی چهند پهرتوو کینکی تر له کوټایي سالی ۱۹۹۳ له ژیر دهستی ماموستا محهمه د ئه مینی عالیدا، ئیجازه ی ماموستایي و پیش نویژی پیته دریت. ئه م به رپزیه ئیستا ماموستای ئایینی و پیش نویژ و وانه بیژنی مزگه وتی گوندی «نه نه» یه.

کتیبه کانی موسه نینفی چۆری و حاجی سهد حه سه نی چۆری بو نووسین هانی ئه دن و له قوناغی فقهیه تیدا ده ست بو پینووس ئه بات.
به ره مه کانی نووسه ر:

- ۱- حاشیه ی چۆری له سه ر کتیبه ی «الفرائد الجدیده» ی سیوتی.
- ۲- وه رگپران و لیکۆلینه وه ی کتیبه ی «تصریف زنجانی».
- ۳- «راز ماند گاری مذاهب».
- ۴- ناماده کردنی په راویژی چۆری له سه ر «فناری» له زانستی «منطق» دا.
- ۵- وه رگپرانی لیکۆلینه وه ی ده قی «فتح القریب» له زمانی کوردیه وه بو سه ر زمانی فارسی له زانستی «فقه» دا.
- ۶- وه رگپرانی لیکۆلینه وه ی «منهاج الطالبین» له زمانی کوردیه وه بو سه ر زمانی فارسی له زانستی «فقه» دا.
- ۷- وه رگپرانی به شی «حوزووری قلب له نویژدا» له کتیبه ی «احیاء علوم الدین» بو سه ر زمانی فارسی.
- ۸- وه رگپران و لیکۆلینه وه ی نامیلکه ی «ایسا غوجی» له زانستی «منطق» دا.
- ۹- وه رگپران و لیکۆلینه وه ی «تصریف زنجانی» له زانستی «صرف» دا.

هیوا نادری

سالی ۱۹۷۷ ی زاینی له مه ریوان چاوی به ژیان هه لپناوه. خویندنی سه ره تایي له قوتابخانه ی ۱۷ ی شه هریوه ر، له ژیر بۆردوومانی رژی می به عسی ئیرا قدا ته واو ئه کات. هه ر له و سالانه دا، کاتیک له پۆلی چواره مدا بووه، به هوی بۆردوومانی شاری مه ریوانه وه باو کی کوچی دوا یی ئه کات. وه ک مندالی

گه وره ی بنه ماله که ی، له گهل گیر و گرفته کانی ژیان و ناواری ی و دهره ده ری ی به ره ورپوو نه بی ت. خویندنی ناوهندیشی هر له قوتابخانه کانی شاری ماریوان ته او نه کات.

به پئی حز و هوگریه کی که به شیعر و نه ده بیات بوویه تی، له سه ره تای خویندنی دواناوه نندیه وه، له سه ر پینوینی ماموستا کانی له بواری نه ده بیاتدا ده ست له مل پینووس نه کات و بو درپژه پیدانی نه و پینگایه پوچنه یه ک به ره و پرووی خوئی نه کاته وه. نه و حز و خواسته بو به هوئی نه وه ی بو خویندنه وه یه کی به رفراوانتر له بواری نه ده بیاتدا، پینگای زانکوی تاران بگریته به ر.

سالی ٢٠٠٠ به کالوریوسی نه ده بیاتی فارسی وهر نه گری ت و پاشان نه بی به ماموستا و له قوتابخانه کانی ماریواندا وانه نه لیته وه. هاوکات له زانکوی نازادی سنه قوناغی ماستر نه خوینیت.

چالاکیه کانی نووسه ر:

- ١- ٢٠٠١ نه ندای ده سته ی به رپوه به ری نه نجومه نی فرههنگی - نه ده بی ماریوان، نه نجومه نی سینفی ماموستایانی ماریوان، نه نجومه نی فرههنگی - هونه ری فه ژین.
- ٢- ٢٠٠٧ نوینه ری هه لپژیردراوی NGO کان و ریکخراوه مه ده نییه کانی ماریوان.
- ٣- ٢٠٠٨ نه ندای چالاکی کومیسوئی فرههنگی شواری ماریوان.
- ٤- به رپوه بردن و به شداری کردن له شه وه شیعر و هه مایشه کان (نه ده بی، فرههنگی، هونه ری و...)

٥- به شداری له دانانی فیرگی زمانی کوردی بو یه که م جار له زانکوی میلی تاران و ههروه ها له نه نجومه نی نه ده بی ماریوان.

٦- چالاک له بواری زانستی، فرههنگی، هونه ری و کومه لایه تی که به به شداری کردن له کوبوونه وه کان و نووسینی وتار و لیکوئینه وه ی پروونکه روه له گو فاره جوراوجوره کان (تیشک، پوژه لات، زریبار، سیروان، ناسو، دیدگاه و ...) ناواری له سه ر کیشه کومه لایه تییه کان داوه ته وه.

چرپه یه ک،

وه نه وزی شکاوی شه قام،

ژانه پاچله کاوه کانی خور؛
 دیسان په نجهم ده قریشکینیت؛
 چرنووی کی «با»
 پروومه تی شار ده پرووشینیت...
 دیسان چر په یه ک...
 چاویلکه ی میژوویه کی شکاو،
 دلی ژاتیک ده خورپینیت.
 به لام
 دیسان.. هه تا دیسان... هه تا دیسان...
 میلوی رقی هه زار ساله م پاناژنریت...

زاهید بارخدا

سالی ۱۹۷۸ ی زاینی له گوندی هه نجیران هاتوته دنیاوه.
 له بنه ماله ی سه یده کانی هه نجیرانه و ناوی باوکی شیخ قادر و
 دایکی قه مه رناز خاتونونه.

خویندنی له زیده که ی خووی دهست پی ئه کات و تا
 پله ی سی ناوهندی له شاری مهربان دریژه پیئهدات. له بهر
 نه بوونی و هه ژاری واز له خویندن دینیت. له بهر ئه وه ی باوکی تامه زرۆی شیعر بووه
 و شیعی زوریک له کتیبه کانی رۆسته م و زۆراب، له یلی و مه جنوون و شیرین و
 فه رهادی له بهر بووه و هه ر له مندالیه وه بۆی خویندۆته وه، هه وینی ئه وه چه زه ش له
 بیر و میشکی زاهیدا ئه گیر سیئت. دواتر باوکی به بۆنه ی کاره ساتیکه وه بۆ یه کئی له
 کوره کانی پیش دیت وه ک یه عقووی پیغه مبه ر (د.خ) بینایی چاوه کانی له دهست
 ئه دات. ئه مه ش کاریگه ری له سه ر زاهید دانه نیت. به هاندانی مه لا ئه حمه دی
 بالیکه ده ر^۱ که پیاویکی زانا و رۆشنیر بووه بواری شیعه ره کانی ئه گۆردریت و به

۱. بالیکه ده ر: گوندیکه له سه ر سنووری کوردستانی باشوور.

مهحمودى باوكى وه ك يه كڅ له شوپڼ كهوتووانى رپيازى نه قشبه ندى، به بونهى ئالوزبونى بارودوخى راميارى ناوچه كه له گهډ كڅچى شيخ عوسمانى سپړاجه ددینى ههوارى ژبانى بۇ كوردستانى تيراق نه گوږيټه وه.

له پينج سالىدا لای باوكى خویندنى به قورئانى پيروز و كتيبه سهره تاييه كانه وه دهست پينه كات. به وتهى خوى دوو هوكار سهره كى زورتر بۇ خویندن هانيان داوه، كه بریتين له: يه كه م؛ له گهډ باوكى بۇ به غدا نه پروات و له كورپيكي زانستى - عيرفانى له مالى شيخ عوسمانى سپړاجه ددینى له به غدا به شدارى نه كهن. دواى نه وهى كه شيخ عوسمان دوو سوره تى قورئانى پي نه خوږيټه وه پروو نه كاته باوكى و نه لى «مهلا مهحمود حتمن مه شيؤ پى كورپى وانى». دووه م: ههر له وسه فهدا له باره گای گه يلانى به خزمه تى مامؤستا مهلا عه بدولكه ريمى موده ريس نه گه يهن و دواى پيشكش كردنى كتيبي «سنا و سكالآ» له سهر كتيبه كه نه نووسى «بؤساحب گيان، خوا بيكا به ساحيبى عه قل و عيلم و عه مه ل له رپښگای ئيسلامدا».

نم مامؤستايه له خزمه تى نم كه سايه تيبانه دا چوكى فه قيه تى داداوه و چيژى زانستى وهر گرتووه وه ك: سهد حامد كه رهمى له دوورپوه، سهد حامدى كورپى ماموستا نه حمده ههر له دوورپوه، مهلا سه لاح قادرى له نى، مهلا عه زيزى بندؤلى له دهره تفى، مهلا خاليد دهره كتيبي له كانى دينار، ملا سهد عه بدوللاى ههورامى له مهربان، مهلا محمه دى مل چهور له مهربان، مهلا يونس دزاوهرى له چورپ، مهلا على ههورامى له گوښخانى، مهلا جهمال و مهلا باسيت له سيانو، مامؤستا ئيراهيم له زالواوى كرماشان، مامؤستا فهدادى شكاك له مياوقى ورمى، مامؤستا محمه دى به داقى (وه ك گوږگر) له پيرانشار و له ناكامدا سالى ۲۰۰۲ لای مهلا عه بدولپرهمانى كورپى مهلا نه حمده گردك سېي له پيرانشار پروانامه ي زانستى وهر نه گريټ. له گونده كانى دوورپلووره و سېفى خوار مامؤستايه تى كردووه و ئيستاش له گوندى نى گيرساوه ته وه.

شيعرى شاعيرانى كورد و فارس وه ك: فه نايى، نالى، سهدى و حافيز و پرومانى جه ك له نندن و خویندنه وه ي بيروپراجياوازه كان كارينگه ريان له سهردانوه و بير و ههستيان بزواندووه. نم مامؤستايه وپراى خزمه ت له بوارى ئاينيدا، له هه لبه ست و

شیعردا دهستیگی توانای هه یه.

هه موو کاتی سه وزه که پریم
 بو ئامانجیکی پیروزه
 بو ئاواتیکی پروونا که
 بو برینی ئەم ریگایه، کی نه ترسه؟! کی دل پاکه؟!
 بو سه رکه وتن له م هه ورازه، کی ها ورازه؟!
 من به ته نیاش بی ملی ئەشکه نجهی لاره پری ده پریم
 نایه لم له ولاتیکدا که شه م رازی نه در کینی
 بیر مانگه شه و نه خنکینی
 راستی که ویتته بستینی
 ئاواته کانم له گه ل خۆم به مه ناو تاریکی قه بریم
 چۆن ویزدانی من هه ل گری
 چاویلکه ی بایه قوش بسریم
 نانا به پی هه ل دیم به بال ئە فریم
 هه موو کاتی سه وزه که پریم تا له ولاتیکدا ده مریم
 فریشته ی خۆشه وستی دیت
 مومی ئیمان و نیشتمان داگر سینی له سه رکه بریم

عه بدوللا نازهری دوخت

بستی ماری سالی ۱۹۷۸ ی زاینی له گوندی «ژان»،
 سه رکه ناوچه ی ژاوه رو ئەبی به سیهه م مندالی مام په مه زان و
 فاتمه خاتوونی خیزانی.

به هو ی کوچ و ئاواره یی باو کییه وه، به هاری زانستی له
 کوردستانی باشوور چرو ئە کات و تا وهر گرتنی دیپلۆم هه ر
 له وی ئە مینتته وه.

یہ کم بہرہ می شیعی خوی وہ ک پرتووک له ژیر ناوی «شیوہ نہ کانی
کوچکی ئیوارہ وخت» پیشکش به کتبخانہ شیعی و ئه ده بی کوردی ئه کات.
له زور گوڤار و رۆژنامه دا بهرهمه کانی کردووته دیاری بو هۆگرانی ئه ده ب.
زور بابته و نووسراوه ی تری ئاماده ی چاپ و بلاو کردنه وهن که هیشتا بو ی
نه په خساوه بیان کات به دیاری. وه ک:

- ۱- ته ور و په نجه، کومه له شیعی.
- ۲- ته و نافرته تانه ی بهم شاره دا تیده په پرن پروتی پروتن، کومه له شیعی.
- ۳- په راویزه کانی پیاویک، سهرنجی جوراوجور.
- ۴- رۆژنامه دیواری قووتابخانه که ی ئیمه، چیرۆکی بیانی.

...

ئهم شاعیره هه نوو که دانیشتووی مهربوانه و له ریگای بیناسازییه وه بژیوی دابین ئه کات.

فهرید په روزه

له دایک بووی ۱۹۷۸ ی زاینی گوندی «نی» ی سهر به
شاری مهربوانه، سالی ۱۹۸۴ وه ک مندالانی تری ئاواپی
ده نرته خویندنگه، سهره پای خویندن، له کاتی پشوودانی
هاویناندا له کاروباری وه رزپری و باخه وانیدا دهستی به دست
باوکیه وه بووه ژبانی به هه ژاری بردۆته سهر. له خویندنگه دا به
فه رمی هه تا سالی یه که می دواناوه ندی ده خوینی و پاشان به هوی گیر و گرفتی
ژبانه وه ده ست له خویندن هه لته گریت.

ساله کانی ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ وه به هوی خویندنه وه ی شیعه کانی شیرین و فه رهاد،
خورشید و خاوه ر، له یلی و مه جنون، قه لای خه بیهر، رۆسته م و زوراب و هتد ... له
تیو بنه ماله که یدا (وه کوو باوی سهرده م) به شیوه ی سهره تایی فیتری خویندنه وه ی
زمانی دایکی خوی (واته زمانی کوردی) ده بیته.

له دوا ی خویندنه وه ی ئه و شیعه رانه پی ده تیته قوناغیکی دیکه، واته دیوانه
شیعریه کانی ماموستا قانع، وه لی دیوانه، ئیل به گی جاف، پیره میرد و هتد ... موتالا
ده کات. له دوا ی ئه و قوناغش بو خوی ههستی شاعیرانه ی تافی لاییه تی ئه جۆشی و

به شیعی نوپوه دهست نه کات به نووسین. به لام ههروه ک خوئی دهلی به شیعی نووسین قهناعت ناکات و دهست نه داته وتار نووسین. هاوکات له گهل نهوهدا ته نیا به خویندنه وهی شیعی تاسهی ناشکی و به نه ندام بوون له کتیبخانهی مهربوان، کتیبخانهی خویندنگاگان و قهرز کردنی کتیب له دوستان و هه فالان و خویندنه وهی به رده وامی گوڤاره کانی سر وه، ناوینه، دوحه وتونامهی ناویهر و هتد... بواری خویندنه وهی نه گوڤری. له سالی ۱۹۹۹ یه کهم وتاری به ناوی «ژن، ژین، ژیان» له بلاڤوکی «نه ندیشه» ی نه نجومه نی نه ده بی مهربوان بلاو ده بیته وه.

به هاوکاری چهند دوستیکی سالی ۱۹۹۰ «نه نجومه نی فهرهنگی نه ده بی نی» داته مبرزین.

له چوار چپوهی نه نجومه ندا سه ره پای کاروباری نه نجومه ن دهست نه داته وهر گپانی وشه، زاروه، ناوی ریڅخراوه سیاسیه کان و کو کردنه وهی نه وشه و زاروه کوردیانه که له فهرهنگه کانداه گمهن و دهست ناکه ون. ناوبراو پهرتوکیک له و بواره دا نامادهی چاپ ده کات که به هوئی گرفتیکه وه که بوئی پیش دی، نه و پهرتو که نه فهوتی. بیجگه له و چالاکیه هه ولی داوه له گوڤار و حه وتونامه کانداه تار بلاو بکاته وه. له ماوهی شهس سال چالاکی نه نجومه نی فهرهنگی نه ده بی «نی» دا نه ندامیکی کارامه بووه و چهند خولی فیترکاری سه ره تایی زمانی کوردی به پرتوه بردووه.

وتاره کانی له م گوڤار و پوژنامانه دا بلاو بوونه ته وه: نه ندیشه، زیریار، سیروان، سر وه، پوژه لات، ناسو و ههروه ها چهن دین وتار و وهر گپراو له گوڤاره کانی کوردستانی تیراق دا.

توفیق مورادی (ریبوار هه جمه نی)

نه م شاعیره ناوی توفیق و کورپی نه حمه ده ناسراو به «ریبوار هه جمه نی»، سالی ۱۹۷۸ ی زاینی له گوندی «هه جمه نی» ی مریوان چاوی به ژیان هه لئاوه.

خویندنی سه ره تایی و ناوهدی هه ره له هه جمه ته واو نه کات و له دووه مین به هاری خویندنی دا دهستی قه ده ر، زور زوو له گوڤ و تینی نه چرینیت و ناسوری بی باوکی ده فته ری هیواکانی نه درپینیت. به لام

دایکیکی ژیر نهو بۆشاییه ی بۆ پر ده کاته وه؛ وره ی پی ئه به خشیت و به ره و زانست هانی ئه دات و بۆ درێژهدان به خویندن پرووی ئه کاته سه ولأوا و مەریوان و سنه. هاوکات له گه لّ خویندن به وته ی خۆی بۆ بژیوی ژیان و یارمه تیدانی باری ئابووری بنه ماله ش، ئه م ئیش و کارانه ی کردووه: وه ززیپی، کریکاری، شوانی، کووتالّ فروشی و ئیستا که ش کاربه ده ستی دایه ره ی بازرگانی شاری مەریوانه. هاوکاتیش له زانکو خه ریکی خویندنی زمان و وێژه ی فارسیه.

«رێبوار هه جمه بی» هه ر له سه ره تای خویندنه وه وه ک قوتابیه کی قسه زان له زۆر کۆر و کۆبوونه وه ی هونه ری و ئایینی و ... به وتار و هه لّبه ست یان وێژه ری به شداری کردووه و توانای خۆی نواندووه.

وه ک هاو پۆله کانی بی به ش بووه له زمانی زگماکی خۆی، به لام کورد وته نی: ئه وین و هونه ر سنووریان بۆنیه. هه ر له سه ره تای لاییه وه به ئه وین و سۆزی پرماناوه چووه ته پیشوازی هونه ر و به گویدان به ده نگگی مامۆستا حه سه ن زیه کی نه مر و خویندنه وه ی په رتووک و دیوانی نووسه ران و هۆنه رانی کوردی وه ک قانع و هیمن و هه ژار و هه ردی و مه له وی ... له سالی ۱۹۹۳دا یه که م هه لّبه ستی دانه نی و ماوه ی حه قده ساله له م رێنگایه دا بی وچان خه ریکی نووسینه.

کارنامه ی فه ره نگگی ئه م شاعیره بریتیه له:

۱- وه رگێرانی قورئانی پیروژ به شیعر و هه لّبه ست بۆ سه ر زمانی کوردی له ده هه زار دێره شیعر دا که له ژیر چاپدا یه.

۲- زیه ک نامه، ژیاننامه ی حه سه ن زیه ک به شیعر ئاماده ی چاپ.

۳- کوردستان نامه، ناوه روکی شیعره کانی بریتین له عیرقان و ئه وین و دووری و سروشت.

۴- گولزاری هه جمه، میژو و جوغرافیای هه جمه به شیعر و هه لّبه ست.

له ئاسمانی کوردستان ته ی مەریوان! تو هه تاوی

بۆیه سه ره به رزی له دنیا، له بۆ وێژه به رزه ناوی

گولی ئه شق و خو شه ویستی، شاری زانست و هونه ر

مه لّبه ندی شیرانی ژین و بۆ ئه دیان، تیشکی چاوی

حامد کۆنه پۆشی

حامد کۆنه پۆشی، به هاری سالی ۱۹۷۸ ی زاینی له مەریوان، له بنه ماله ی شیخانی کۆنه پۆشی چاوی به ژیان هه لێناوه. باوکی شیخ سه دره دین و دایکی مه جووبه خاتوونه. ئەوهی که له مندالی خۆی له بیرى ماییت بۆمبا، گوله، ئاواره یی و شه ره. له سنه خویندنی سه ره تایی ده ست پێده کات،

به لام شه ره مه وداى مانه وه له ویش ناداته بنه ماله که یان و بۆیه خویندنی سه ره تایی له ئاواره یی ئەم دى و ئەو دیدا درێژه پى ئەدات.

سالی ۱۹۹۵ له مەریوان دیپلۆمی بیرکاری وهره گریت و له تاقیکاری وهرگرتنی خویندکار بۆ زانکۆکاندا پله ی بیست و سیی بیرکاری و یه که می زمانى ئینگلیزی وه ده ست دیتت. هەر ئەو ساله ئەبیته خویندکاری «ئەندازیاری کۆمپیوتەر» له زانکۆی «عیلم و سه نهعت» ی تاران. پاش ته و او کردنی خویندنی ئەندازیاری دیته وه مەریوان و له بواری کۆمپیوتیردا کار ده ست پێده کات.

له سالی ۲۰۰۴ بۆ خویندنی ماسته ری «لێکۆلینه وه ی کۆمه لایه تی» ده چیته زانکۆی ته وریز و ئیستاش (۲۰۱۱) خه ربکی خویندنی دکتۆرای کۆمه لئاسی، لقی «په ره پیدانی ئابووری و کۆمه لایه تی» زانکۆی ته وریزه.

چالاکیه مه ده نی و فه ره نه نگیه کانی نووسه ر:

به رپۆه بردنی چه ندین خولی فیزکردنی نووسین و ریزمانی کوردی، هاوکاری له گه ل بلافۆک و گوڤاره فه ره نه نگی و خویندکاریه کاندایه، ئەندامی ده سته ی دامه زریته ر و ده سته ی به رپۆه به ری ناوه ندی زانستی - فه ره نه نگی رۆنان، ده بییری ناوه ندی فه ره نه نگی - هونه ری فه ژین، ئەندامی ئەنجومه نی ئەده بیی مەریوان.

شه ریف مورادی

شه ریف مورادی، کورپی «محه ممه د ئەمین» و «ئامینه خاتوون»، سالی ۱۹۷۸ له شاری «مەریوان» چاوی به ژیان هه لێناوه و له بۆن و برامه ی باوک بی به ش بووه. ئەرکی به خێو کردنی وه ئەسته ی مامیه وه بووه. خویندنی سه ره تایی تا وه رگرتنی فه وق دیپلۆم له

مەريوان خويندووويە تى. سالى ۲۰۰۶ ژيانى ھاوبەشى پىكھېناوہ. شەريف لە بواری شیعردا چالاكى ئەنوینت.

ناسنامەى فەرھەنگى ئەم نووسەرہ:

۱- لە سالى ۱۹۹۷ ھەندامى ئەنجومەنى ئەدەبى مەريوانە.

۲- چوار خول ئەندامى دەستەى بەرپۆبەرى ئەنجومەن. (دوو خول ھەك بەرپرسی ئەنجومەن).

۳- دەستەى دامەزرێتەرى ئەنجومەنى ئەدەبى ھۆزانى زانکۆى پەيام نوورى مەريوان.

۴- بەرپۆبەردنى چەند خولى فێرکاری زمانى كوردى.

۵- بەشداری لە چەندین فستیڤالى ئەدەبى لە ناو خۆ و دەرەوہ.

۶- ھەدەست ھێنانى پلەى سېھەمى شیعرى نوێى كوردى لە فستیڤالى شیعرى نوێى كوردى سالى ۲۰۰۳ لە سنە.

۷- ھەدەست ھێنانى پلەى يەكەمى شیعرى قوتايانى پارێزگای كوردستان سالى ۱۹۹۹.

۸- كۆمەلە شیعریكى نامادەى چاپ.

تا تەر بوون ماتلى ئیوارەم

ھاوڤى!

بڤى ئەم بارانە

ھەنسكت ناكات

تۆ بۆ دەزگىرانی خۆرە تاو باشى

ئەو لە من كالتەر

نىگات مارە دەكات.

لە ساردى خىباباتىك

پەنجە كانم بەشى گووشىنى گەرمىت ناكەن

لێى گەڤى ھاوڤى، لێم گەڤى

بۆنى با ساردىم

خشە تەنیا لە شیعرم ھەلواسى.

قیژه ی ته له فوون به تورپه بوون دانامرکی و
 نامیزی له تیواره وه هه نسک نه نی
 ته نیاییم لیزمه ی له هه رچی چه تره هه راسان ده مگوو شی
 له بهر نه م چه خماخه
 له شیعرم دوا ی باران نه نووسی
 تاته پر بوون ماتلی تیواره م
 نه ک له گه له هه تاودا کال پر واته وه
 تو له ته نیاییه وه ده ست پیله که م و
 هه نگاو یک له تیواره وه ده جوړ پښم
 تیواره ش خو ی نه کات به شیعر داو
 زووتر له نیگات ده مخواته وه.
 من به تیواره وه گوچ کراوم!
 هه رچی کاله، له تیواره دا ده تو یته وه
 که س بری نه م خه ونه ناکات
 هاوړی!
 پرو له تیواره بالآ نه که ی
 نه ک چاوه پروانیم بتناسیته وه و
 بالآ ی له به رزی کا
 هاوړی!
 بری نه م بارانه هه نسکت ناکات
 بری هیچ بارانیک هه نسکت
 هیچ بارانیک...

ئەسكەندەر مورادی

سپتەمبەرى سالى ۱۹۷۹ى زايىنى لە بنەمالە يە كى مام ناوەندى لە گوندى «گور گەبى» چاوى بە ژيان ھەلئناوہ. باوكى «مەممەد» و داىكى «عەتتەبە» خاتوونە. قۇناغى سەرەتايى خويندىنى لە زىدە كەى خۆى و قۇناغى ناوەندى و دوا ناوەندى لە سەولوا ئەبەرىت و سالى ۱۹۹۶ لە بەشى زانستى جۇگرافىادا لە زانكۆى تاران وەرئە گىرىت. بە وتەى خۆى: «ھاوكات لە

گەل خويندىنى رەسمى لەم بوارەدا ھەستەم بە بۆشايەك لە خۇمدا دە كرد، ھەر بۆيە بە تەنيا و بى ھىچ مامۇستايەك زمان و جۇگرافىا و مېژوووى كوردەم بە تىر و تەسەلى موتالا كرد». سالى ۲۰۰۱ لە تاقىكارى زانكودا بەشدارى ئەكات و بە پلەى سېھەمەوہ سەرئە كەوېت و بە پلەى يە كەمەوہ ماستەرى لە بەشى «زانستى راميارى و ژئوپولەتيك» تەواو ئەكات. بېروانامە كەشى لە سەر بابەتى «ژئوپولەتيكى كوردستان: رۆلى ھىزە ناوچەبى و پەرا ناوچەبەكان» ئەنووسىت.

يە كەمىن ئەزموونى رۆژنامە گەرى لە ھەوتەنامەى سىرواندا دەست پئەكات و دواتر لە گەل ھەوتەنامەى رۆژھەلاندا بە نووسىنى وتار ھاوكارى كردوہ.

بۇ تىراو بوون لە كاناوى زانست، سالى ۲۰۰۵ لە تاقىكارى بۇ قۇناغى PHD بەشدارى ئەكات و بە پلەى يە كەمەوہ لە زانكۆى تاران لە بەشى ژئوپولەتيك وەرئە گرىت. سالى ۲۰۰۸ دەرفتى خويندىن لە «زانكۆى لاتروبى ئوستراليا» لە ژىر چاوەدېرى «پروفېسۆر جوزف كاميرلى» پئەدرىت. دوو وتار لە ژىر ناوى «ژئوپولەتيك دژى ژئوپولەتيك و پۆست مودېرنىزم» و «كودى ژئوپولەتيكى ئىران» پئشكەش ئەكات و تىزى لە سەر «ژئوپولەتيك و گوتار» پئشكەش بە زانكۆى تاران ئەكات.

ئەم نووسەرە، بە نووسىنى وتارى زانستى - لىكۆلئەوہ چالاكى ئەنوئىت و بەرھەمى لەم بوارەدا دوو كئتەبە كە لە ژىر چاپدايە.

ئەييوب حەق بىن

سالى ۱۹۷۹ى زايىنى لە گوندى «گاگل» چاوى بە ژيان
هەلئىناوہ. باوكى «مام عبدوللا» و دايكى «ئامىنە خاتون»ە.

لە تەمەنى سى سالى ئەيىوبدا بىنەمالە كەى بۇ كوردستانى
باشوور كۆچ ئەكەن و لە شارى سلىمانى قۇناغى سەرەتايى
دەست پىئە كات و ئەو قۇناغە لە سلىمانى ئەبىرپت. بە ھۆى بارى

ئالۆزى تىراقەوہ سالى ۱۹۹۲ ئە گەپئەوہ مەريوان. دواى ئەو گەپانەوہ ھەلى بۇ
نەرەخساوہ درىژە بە خويندن بدات. لە سالى ۱۹۹۴وہ بە خويندەنەوہى شىئەرى
شاعىرانى گەورە وەك: قانع، نالى، موفتى پنجوئى، فايەق بىكەس و پىرەمىردى نەمر
خولياى ھەلبەست و ھۆينەوہ ئەبىت. دواتر بە بەشدارى كردن لە «كۆرى غەربان»
ئەو ھەستەى گەشە ئەكات و خونچەى ھەست و شىئەرى ئەپشكوئت و نازناوى
شىئەرى «قەرزار»ى بۇ خۆى ھەلبىزاردوہ.

بە ھەست كردن بە ئازارەكانى كۆمەلگا و مروؤف دۆستى شىئەركانى بە دوو
شىوہى كلاسيك و نوئى ھەلبەستى ھەيە. دەفتەرە شىئەرىكى ئامادەى چاپە.

قەرزار خۆى لە گەل دىناى ھونەر و مۇسقىادا تىكەل كرددوہ و بە دەنگى دىوان
خەم پەوئىن و شادى ھىنەرى بەزم و كۆرى دۆستانىيەتى.

نمونەيەك لە شىئەركانى قەرزار:

«دوورى تۆ»

لە كام وشە پارپىمەوہ كە زۆر جوان و پاراوہ بى

لە بۆ منالە شىئەرىكى شەوى دوورىت كەژاوہ بى

پەنا بۇ كام پىستە بەرم وە كوو خوينى دلم سوور بى

كە بۆ تارىكى بى تۆيى ھىوايەكى پىر لە نوور بى

لە كام شەرابى چەند سالە قوم لە دواى قوم بخۆمەوہ

كە ئىتر باسى تۆ نە كەم شەو و پوژ لە بەرخۆمەوہ

۱. كۆرى غەربان، كۆمەلىك لە شاعىران و ھەلبەست وانانى مەريوان كە شەوانى ھەينى ھەر ھەوتە بەك بۇ
خويندەنەوہ و ھەلسەنگاندنى شىئەر و ھۆنراوہ كانيان لە مالى يەككىيان دانەنیشن.

گولّدانی بهر په نجهره کهم یه ک جار باسی توم له لا کرد
 خوی دا له شیشه کهی پالی و گیانی خوی هه لا هه لا کرد
 سازه کهم هیند گهرا به ناو ئاوازی ئالوز و چرا
 هه تا دوا تالی پرچی خوی پنیو یه ک له دوا ی یه ک چرا
 زامه کانم کرد به مه قام له گه ل ئاوازیکی نه رما
 بهسته له ک بوو دام به بولبول ئاره قی تکان له شه رما
 ئیتر هانا بو کئی به رم که باسی دووری توی لا کهم
 کئی ماوه که بهم دهرده وه ئه ویش وه ک خوم که له لا کهم
 ئه مپرو که بو عالم جه ژنه و وامنیش به خه می تووه
 له دووری به رامه ی زولفت ئه ژنوی خه م ئه کهم به بووه
 «قه رزار» به و هیوایه بژی ئه و گوئی گری ناله ی تو بی
 که ساتی بیته ساقیت و چاوه کانی پیاله ی تو بی

په حمان په حیمی

سالی ۱۹۷۹ی زاینی له گوندی «زه کریان» له بنه ماله یه کی
 مام ناوهندی چاوی به ژیان هه لپناوه. له تیوان سالانی ۱۹۹۰-
 ۱۹۹۱ له زیده کهی خوی خویندنی سه ره تایی ته واو ئه کات.

سالی ۱۹۹۰ باوکی مائاواپی له ژیان ئه کات و ئه رکی
 به خپو کردن و په روه رده کردنی ئه که و یته ئه ستوی دایکیکی

لیهاتوو که له گه ل دوو برا و خوشکه کهیدا وه بهر خویندنیان ئه ئیریت. له بهر نه بوونی
 قووتابخانه له گونده کهی خوی قوناغی ناوهندی و دوا ناوهندی له دپهاته کانی
 دهو روه بهر مه ریوان و شاری مه ریوان ئه خویتییت و له سالی ۱۹۹۸ دیلوومی
 بیر کاری (ریاضی - فیزیک) وه رئه گریت.

سالی ۱۹۹۹ له تاقیکردنه وهی کنکوورد له بهشی کان (معدن) بو زانکووی
 کوردستان وه رئه گیریت که دواتر له سه ر ویستی خوی بو بهشی وه رزشی ئه یگورپیت
 و سالی ۲۰۰۳ پروانامه ی به کالورپوسه کهی وه رئه گریت.

حز و خولیای فیر بوونی زورتر هانی ئەدات که له کانیاوی زانستی زانکۆدا تینوو یه تی خۆی بشکینێ. له هه مان سالدئا وه ک قووتابیه کی سهر که وتوو بو خویندنی ماسته ری زانکۆی رازی کرماشان وه ره گیریت. سالی ۲۰۰۵ یش نهو قوناغه سهر که وتوانه نه پریت. هه ره له قوناغی ماسته ردا ده ست له مل پینووس ده کات و گوڤاره زانستیه کانی ولآت و ده ره وی ولآت نه بری و وتاره کانی له بلاڤو که نپونه ته وه یه کاندئا وه ک: ISI و SIRCCanada «ایندکس به وون» چاپ و بلاو نه کاته وه. له سالی ۲۰۰۴ تا سالی ۲۰۰۶ به شیوه ی کاتی له به شی وه ره زشی زانکۆی کوردستاندا وانه نه لیته وه. نه م نووسه ره ئیستا نه ندای زانستی زانکۆی ئازادی مه هاباده و هاوکاتیش قووتابی دوکتورای به شی فیزیۆلۆژی وه ره زشی (PhD) زانکۆی گیلانه.

ره حمان ره حیمی تا ئیستا زیاتر له پانزه وتاری له گوڤاره زانستیه کانی ناوخوو ده ره وه ی ولآتدا به چاپ گه یاندوو وه له کۆنفرانسه نپونه ته وه یه کانیشدا وتاری پشکه ش کردوو.

سه لام قادری

سالی ۱۹۷۹ ی زاینی له مه ریوان چاوی به ژیان هه لپناوه. سالی ۱۹۸۵ به بۆنه ی شه ری ئیران و ئیراق و ههروه ها شه ری ناوخوو شه به جیدیلن و ئاواره نه بن. چوار سالی سه ره تایی له ده ره ده ری دا نه خوینیت. له دوا ی ته واو بوونی شه ره بنه ماله که یان بو شاری مه ریوان نه گه رپیته وه و تا وه ره گرتنی دیپلۆم درپژه به خویندن ئەدات.

بارودۆخی شه ری و ده ره ده ری و ئاواره یی له گه ل له ناو چوونی مامه یه کیدا، کاریگه ریه کی زۆری له سه ره دانه نین و له قوناغی دواناوه ندیدا په نا بو نووسین نه بات و هه ره له وه سه ره ده مده ا یه که م به ره مه می خۆی شانۆنامه یه که له ژیر کاریگه ری شیعریکی مپهدی نه خه وانی سالس به نیوی «مه شخه لی کوزاوه م» نه نووسیت.

سالی ۲۰۰۲ یه که م په رتوو کی خۆی وه ک کۆمه له شیعره له ژیر ناوی «من براده ر خانه گومانم» چاپ و بلاو نه کاته وه. سالی دواتر، دووه مین به ره مه می خۆی کۆمه له

شيعرېك له ژبړ ناوى «دهسه و پاره» پيشكهش به دنيای مندالان نه كات. سالى ۲۰۱۱سيهه به رهه مى به نيوى «نيسان ناوى نه خوشينيكي تازهيه» چاپ و بلاو نه كاتوه. به نووسيني شيعر له گه ل' روظنامه و گوڤاره كورديه كان وه ك زرييار، سه ردهم و سيروان هاو كارى نه كات.

له سالى ۲۰۰۵ وه تا تيستا (۲۰۱۱) چهندين شانؤنامه نه نووسيت وه ك: نو كسيژنيك بو مهرگ، هيتر، لارشا، ماسى گرتن له وشكيتيدا، روظيا و رهوشه نه ك، مهز نوون، كه له وانه «نو كسيژنيك بو مهرگ» له شاره كانى ميريوان و سنه و سقز و ... پيشان نه دريت.

وهر گيپرانى شانؤنامه گه لى «روظى نوى، مهينه تى نوى» و «ديسان به زمه كه ي جاران» له نووسيني نووسه رى گه وره «داريوو فوم» بو سه ر زمانى كوردى له به رهه مه كانى هم نووسه رهن. ناو براو تيستا دانيشتووى شارى ميريوانه و پيشه و كارى نازادى هه يه.

مه ستوره خوسره وانى

مه ستوره پايزى وه ك ده روازه ي هاتنه ژوره وه ي هه وارى ژيان هه لپارد. له وه رزى پايزى سالى ۱۹۷۹ى زابنيدا ناوايى «باشماخ»ى وه ك هه وه لين ديمه نى ژين چاو پيكه وت. به هوى شه رى تيران وعيراقوه هه ر سالى له گونديك خويندوويه تى. له ناكامى ئاواره يى و ده ربه ده رى له گه ل

بنه مالكه ياندا نيسته جي شارى ميريوان بوون. پيش ده ست پيكردى قوتابخانه له لايه ن باوكيه وه فيرى نووسين و خويندنه وه نه بى. به وه ي خوى يه كه م جار كه ده ستى برد بو پينووس و كتىب، نه و كاته بوو كه به هوى كاره ساتيكه وه له بنه ماله كه يان ون نه بيت و نه و ماله ي كه نه يدوزنه وه، يه كه م كه س بوون كه پينووس و قامكه كانى ده ستى به يه ك نه ناسينن.

نووسين و خويندنه وه ي كوردى له پولى چواره مى دواناوه ندييه وه به نووسيني شيعره وه ده ست پيئه كات و يه كه م به رهه مى شيعر له ژبړ ناوى «فرميسكى كانياو» بلاو كرده وه ته وه.

مەستورە ئىستا خويندە كارى بەشى كارگېرى بازەرگانى زانكۆى نازادى سەنە يە و لە شارى مەريوانىش نىشتە جىيە.

عەدنان داستوار

عەدنان داستوار سالى ۱۹۸۰ى زايىنى لە گوندى «كالى ژوورو»ى مەريوان لە دايك بوو. باوكى عەبدوللا و فەرمانبەرى «دايەرەى حەج و ئەوقاف» و دايكى شۆ خاتونى ناو. دوو سالى خويندى سەرەتايى بە بۇنەى ئاوارەى و شەپى ئىران و عىراق لە گوندى «كەلكەجان» و درېژەى خويندى تا سالى ۲۰۰۰ لە مەريوان بوو. هەر لەو سالا دا لە زانكۆى پەرورەدى مامۇستايانى «تەورپىز» درېژە بە خويندن ئەدات و دوو سال دواتر لە سەنە بە كالتورىوسى جۇگرافيا وەرئەگرىت و وەك مامۇستا لە ئاوايە كانى ناوچەى سەولاوادا خزمەت بە مندالان ئەكات.

جوانى و رازاوەى دەشت و كۆستانى ولات رايكيشاوە بۇ پاراستنى ژىنگە و لە سالى ۲۰۰۳و لە ئەنجومەنى سەوزى چيا خەرىكى چالاكیە. ئىستەش يە كىك لە ئەندامانى دەستەى بەرپۆبەرى «چيا» يە. هاوكات يە كى لە دەستەى نووسەرانى بلاڤوكى چيايە!

ئەحمەد محەممەدى

كوپى مەجىد و دايكى شەمسە خاتونە. سالى ۱۹۸۰ى زايىنى لە ئاوايى قولقۇلەى مەريوان لە دايك بوو. خويندى لە شارى مەريوان دەست پىكردووو و هاوكات لە گەل خويندى قوتابخانە، سالى ۲۰۰۰ برونامەى ئايىنىشى لە لايەن ناوەندى گەورەى ئىسلامى (مەركز بزرگ اسلامى) سەنەو پىدراو. لە هەمان سالد برونامەى مەلايە تىشى لە خزمەت مەلا محەممەدى

۱. بلاڤوكى ئەنجومەنى سەوزى چيايە، كە لە لايەن ئەو ئەنجومەنەو بە شتوى كاتى دەرئەجى.

شېخه لئیسلامی بانه ای وەر گرتووه. سهره تا به کالور یوسی ئیلاهیاتی له کولیزی ئیلاهیاتی زانکوی تاران ته و او کردووه و دواتریش ههر له وی پله ی ماسته ری زمان و نه ده بی عه ربی برپوه. ماوه ی پینج سال ماموستای زمانی فارسی له قوتابخانه کانی شاری مهربوان بووه.

به و ته ی خو ی هیچ هانده ریکی نه بووه به لکو هه ست وحه زیکی به رفراوانی دهروونی به نیسبه ت نووسینه وه هه بووه و نه لئ: «له بواری نو سینی شیعه کانمدا هه ستیکی دهروونی هه لقولانی شیعه کانم هان نه دات ههر بویه زورینه ی شیعه کانیشم باس له خو شه ویستی بی بناخه م ده کن. شایانی باسه نه وینی ئاسمانی من و نیشتان له شیعه کان و له ژیانمدا له کهس شاراوه نیه. نووسینه کانم بواریکی تایه تیان له خو نه گرتووه. به تایه ت وەر گیراوه کانم هه رکات کتییک یان نوسراوه یه کی باشم دیبیت وهرم گیراوه ته وه.» نه حمه د محمه مده دی هاو کاری نه نجومه نی فره هنگی - نه ده بی مهربوان و ماوه یه کیش نه ندای ده سته ی به رپوه به رایه تی کانونی فه ژینی مهربوان بووه. له گه ل حه و ته نامه کانی سیروان، ئاویه ر، سوران و نیشتان به وتار هاو کاری کردووه. نه م نووسه ره زیاتر له ده به ره می له بواری نو سین و وەر گیراندا ئاماده ی چاپه.

وینه یه ک له شیعی مندالان:

پیش نه وه ی خو ر بیته ده ر
شه قیک هه ل نه ده م له شه و
تا پرووناکی بنوینم
به رگه کانم نه گورم
دلشاد نه که م پوچ و گیان
نه وسابو مه کته ب نه پوم
ده رسه کانم له به ره
خوا بیکات به نه سیم
پرس یاره کان بزانم

به یانیا ن کاتی سه هه ر
بوخوم هه ل نه ستم له خه و
پشتی ره شی نه شکینم
ده س و چاوم نه شووم
مسواک نه ده م و دیان
تیر و پر ناشتا ده خووم
بیرو هو شم له سه ره
لاوی ژیر و نه جیم
لای ماموستا بتوانم

پهروه دهی قوتابخانه م دوا پوژی نه م جهانه م
گرمه ته نیو دهستان ناسوی پرونی کوردستان

محهمه د که ریمی

حه مهی که ریمی سالی ۱۹۸۰ی زاینی له بنه ماله به کی
هه ژار و دهستکورت له گوندی هه نجمه چاوی به ژیان
هه لئناوه. باوکی نه حمه د و دایکی فه ریده خاتوونه. قوناعی
سه ره تایی له گونده که ی خوی و ناوهندی و دوا ناوه نندیش
له شاری مهربوان ته واو کردوو. سالی ۲۰۰۱ له زانکووی
تاران به کالورپوسی ئیلاهیات و زانسته ئیسلامیه کانی

وهه گرتوو. نه م نووسه ره سه باره ت به هاندهری له خویندندا نه لیت: «له راستیدا هیچ
که سیک هاندهری من نه بووه، به داخه وه به هووی نه و بارودوخه نه بستراک و جموده
فکریه که به سهه رگونده که ماندا سه پابوو - به داخه وه تا ئیستاشی له گه ل بی - به هووی
باری ئابووری که مندالان و گه نجانی تازه پیگه یشتووی به ره و ئوردوگای کاری
زوره کی بو شاره کان پاده کیشن بگره بنه ماله که ی منیش وه کوو دیکه ی خه لکه که یتیر
موخالی خویندن من بوون».

نه م شاعیره سالی ۲۰۱۰ یه که م کومه له شیعی به نیوی «ئاوابوونی ژیان» بلاو
کردۆته وه.

محهمه د یه کی له نه دامانی چالاکی نه نجومه نی پیشانگای ماف، نه نجومه نی
فه ره نگی نه ده بی مهربوان و «نه نجومه نی زانستی - فه ره نگی پو نان» ه که چه ندین
خولی فیرکاری بو ئاگا کردنه وه ی خه لکی گونده کانی سه رسنوور له مه ترسیه کانی
مین له ژیر ناوی «من و مین» و خولی فیرکاری زمانی کوردی له مهربوان و سه ولأوا
و گونده کانی ده وره به ره پیره بردوو. ماوه ی سی سال به ره پرسی قوتابخانه ی ئاواپی
هه جمه بووه. نه م په خه گره به نویسی و تار و شیعر له گه ل بلاقۆ که کانی سهروه،
زریبار، روانگه، مه هاباد، تریفه، چیا، ئاسۆ، پوژه لات، نیشتمان و دیار کهن دا
هاوکاری کردوو.

عهدنان حهسه ن پوور^۱

رېښکوتی ۲۵ مانگی یه که می سالی ۱۹۸۱ی زاینی له مەریوان له دایک بووه. ناوی باوکی مەحموود و ناوی دایکی نایشی خاتوونە. له سەرەتاییهوه تا کۆتایی قۆناغی دواناوهندی له مەریوان خویندوو یه تی. ئەم نووسەرە هەر له سەرەتای تەمەنی لاویەتییهوه له گەڵ وێژە ی کوردی هۆگری پهیدا

ئە کات. سالی ۲۰۰۱ وه ک یه کیک له ئەندامانی بەرپۆه بهرایه تی ئەنجومه نی فرههنگی - ئەدهبی مەریوان هه لئه بژدریت. ئەبیته بهرپرسی گۆفاری «پهوت» که بلاو کراوه ی ئەم ئەنجومه نه بووه. هاوکات له بهرپۆه بهرانی وه زنامه ی پافه بووه - وه زنامه ی خویندکاره کورده کانی زانستگای تاران - ئەم نووسەرە له چەندین کۆبوونهوه و کۆنگره ی فرههنگی و ئەدهبیدا، وه ک کۆنگره ی بیساران (۱۹۹۶)، کۆنگره ی ناری (۱۹۹۸)، کۆنگره ی قانع (۲۰۰۰) و ... به شداری چالاکانه ی بووه. سالی ۲۰۰۴ ئەبیته ئەندامی دهسته ی نووسه رانی حه وه تەنامه ی ئاسۆ. عهدنان حه سه ن پوور زۆر وتار و بابەتی له گۆفار و حه وه تەنامه کوردیه کانی ئیران و کوردستانی باشووردا بلاو کردۆته وه. وه ک کتیب پۆیسته ناماژه بکه ین به وه رگێرانی «داهاتووی نازادی» له نووسینی فه رید زه که ریا، بۆ سه ر زمانی کوردی که هیشتا له چاپ نه دراوه.

عیرفان حسینی

عیرفان حسینی، سالی ۱۹۸۱ی زاینی له گه ره کی له یلاخی مەریوان، چاوی به ژیان هه لئناوه. باوکی «سه ید مه حیدین» و دایکی «نه هیه خاتوون» ه. به هۆی شه پی ئیران و عیراقه وه، خویندنی له قوتابخانه ی ئاوی «نی» ده ست پیکردوه و تا وه رگرتی دیپلۆم له مەریوان بووه. سالی ۲۰۰۰ له کۆلیژی زمان و ئەدهبی عه ره بی «زانکۆی ئەراک» وه رگه راوه. به هاو کاری چەند خویند کارێکی تری کوردی ئەو زانکۆیه، گۆفاری کوردی - فارسی «تریفه» بلاو

۱. ئەم زانیاریه «کاک عیرفان حه سه ن پوور» ده سی خستم که جیگای رېژ و پینزاینه.

ده که نه وه. پاش دوو سال کانوونی فەرهنگی - هونهری «پینگاڤ»ی زانکۆی ئەراک دایمه زین. هەر وه ها له دهوورانی خۆیند کاریدا جگه له و چالاکیانه، له گهڵ گۆڤاره کانی «دریچهی حضور، نسل سوم و اهالی امروز» هاو کاری کردوه.

پاش تهواو کردنی زانکۆ گهراوه تهوه بۆ شاری مهربوان و دهستی له چالاکی مهدهنی و فەرهنگی بهرنه داوه و یه کۆ له ئەندامانی دهستی بهرپوه بهری ناوهندی کولتوری هونهری «فهژین» بووه. هەر لهو سالانه دا له گهڵ کۆمهڵێک له لاوانی ئاوایه کانی دهوور بهری زریبار و شاری مهربوان «ئهنجومهنی سهوزی چیا» دایمه زین. له سه ره تایی ده رچوونی بلاقۆکی «چیا» وه وه ک دهستی نووسه ران هاو کاری کردوه.

فهریده محهمه دی (نارین)

نازناوی ئەم شاعیره «نارین»ه. سالی ۱۹۸۳ی زایینی له مهربوان له دایک بووه. قۆناغی سه ره تایی و ناوهندی و دوا ناوهندی هەر لهو شاره دا تهواو ده کات. سالی ۲۰۰۴ له بهشی هونه ره جوانه کانی زانکۆی شاری سنه دوايين خشتی خانووی خۆیندنی داده نیت.

له دوو خولی فستیڤالی گه نجانی رۆژ ناوی ئیران له بهشی شیوه کاری و ته راحی پله ی سه یه م وه ده ست دینیت. سالی ۲۰۰۵ یه که م به ره می خۆی وه ک کۆمه له شیعرێک به زمانی فارسی، له ژیر ناوی «سکوت خاکستری» (خاموشی خۆله میشی) ده کاته پیناسی ژیا نی ئەده بی خۆی و پیده نیتته باز نه ی نووسه رانی ئەده بی کور دیه وه. نارین بۆ ماوه یه ک ئەندامی ریکخراوی ژنانی مهربوان بووه و له بواری نووسین و وینه گرتن چالاکی هه بووه. بۆ ماوه یه کیش مامۆستای «ناوهندی پهروه دی فکری مندالان و میر مندالان» له سنه بووه.

تیس تا که وه ک چالاکی مافی مرۆڤ و رۆژنامه وانی سه ره به خۆ کاری نووسین و لیکۆلینه وه ده کات و خه ریکی نووسینی کۆمه له چیرۆکیکه له ژیر ناوی «ژانی بوون» و ههروه ها کاری وینه کیشانیشی له سه ره ته وه ری تۆلرانس له کۆمه لگای کور دیدا به دهسته وه یه.

سۆران حەیدەری

لە یەكەم رۆژی وەرزی بەهاری ساڵی ۱۹۸۳ی زاینی لە مەریوان لە دایک بوو. لە قونای سەرەتایەوه تا تەواو کردنی دواناوەندی هەر لە مەریوان خوێندووێتی.

لە پەنای دەرس خوێندنیدا گرینگیەکی تایبەتی بە وەرزش داوه و توانیویەتی چەندین پلە ی باش لە کێبەرکی کانی و لاتدا لە کارنامەی خۆیدا تۆمار بکات. ساڵی ۲۰۰۱ بە هۆی پێشھاتیکی بێمالە کە یەوه دەست لە خوێندن بەرئەدات. بەلام چەند مامۆستا و چەند هەفالتیکی دلسۆزی ورە ی پێتە بەخشن و لە ماوه ی چل و پینج رۆژ دەرس خوێندن، لە تاقی کردنەوه ی زانکۆی ئەو ساڵەدا لە بەشی وەرزش (تربیت بدنی) سەر ئەکەوێت. بۆ درێژەدان بە خوێندن ئەچیتە زانکۆی تەوریز.

ساڵی ۲۰۰۵ بۆ خوێندنی ماستەر لە بەشی خەسارناسی و جوولەکانی چاکسازی (آسیب شناسی و حرکات اصلاحی) بە پلە ی یەكەم لە زانکۆی رازی کرماشان وەر ئەگیرێت.

ئەم لاوه بە توانا و لێھاتوو ئەلی: «ئەم دوو ساڵە ی دوایی خوێندم، بە گورو تینیکی و هەلپێرناوه بوو، کە لە چەندین کۆر و کۆبوونەوه ی ناوخۆ و دەرەوه ی و لاتدا چالاکی باشم نواند؛ بۆ پێشکەش کردنی وتار لە بیست و چوارەمین کۆبوونەوه ی نێونەتەوه یی وەرزشی بۆ بانکۆکی پایتەختی ولاتی تایلەند بانگھێشت کرام. ئەم نووسەرە ئیستا لە شارەکانی سنە، مەریوان، مامۆستای زانکۆ و قوتابخانەکانە. بەرھەمی رەنج و تیکۆشانی ئەم نووسەرە بە ھاوکاری چەند کەسیکی تر، کتیبیکە لە ژیر ناوی «دایرە المعارف، اختلالات و آسیب های ورزشی» کە چاپ و بلاو بوو تەوه.

ناسرخاوەری

کۆری «موسەتفا» و «عەینا» خاتوونە. لە بێر تەدا خەلکی گوندی «بایەوه» ی مەریوانە بەلام لە کاتی ئاوارەیی شەری ئیوان ئیراق و ئێراندا، ساڵی ۱۹۸۳ی زاینی لە بێر تەدا یەکی ئاینی لە شاری سنە چاوی بە ژیان هەلێناوه.

قوناغه کانی خویندنی تا وەر گرتنی دیپلۆم له بواری زانسته مرۆیه کاندایه مەریوان خویندووویه تی. ئەم نووسەرە یە کێ له چالاکانی بواری فەرهنگی مەریوانه و وهك نووسین ئەم کتیبانهی به زمانی فارسی له ژێر چاڤدایه:

- سیاه دانه، دانهی شفا بخش.
- سیواک از منظر اسلام و طب.
- جلوه‌هایی از فن بدیع در آیات قرآن.
- معجزات علمی در قرآن و سنت.
- اعجاز علمی در چند آیه ی قرآن.
- نمونه هایی از اعجاز علمی در سنت پیامبر.

هادی پەحمان زاده

هادی پەحمان زاده، سالی ۱۹۸۳ی زاینی له مەریوان چاوی به ژیان هه‌ڵئاوه. باوکی محەمەد سادق و دایکی «کولسوم» خاتوونه. تا وەر گرتنی دیپلۆم له مەریوان خویندووویه تی. به کالۆریۆسی کتیبداری و پراگه یاندنی له زانکۆی تەورپێز وەر گرتوو و ماستەری له بواری «پۆهنندیە کان» (ارتباطات) له زانکۆی عەللامە ی تاران تەواو کردوو. ئیستا، دانیشتووی سنه و کارمەندی کتیبخانهی گشتی ناوەندی ئەو شارە یه.

چالاکیه کان:

- ۱- ئەندامی ئەنجومەنی فەرهنگی - ئەدەبی مەریوان.
- ۲- ئەندامی ناوەندی زانستی - فەرهنگی پۆنان.
- ۳- دەستە ی بەرپۆه بەری ئەنجومەنی فەرهنگی - ئەدەبی مەریوان.
- ۴- بەرپرسی کۆمیتە ی شیعری ئەنجومەنی فەرهنگی - ئەدەبی مەریوان.
- ۵- بەرپۆه بەردنی خولی فێرکاریی زمانی کوردی له مەریوان و زانستگانی ئێران وهك مامۆستا.
- ۶- بەرپۆه بەردنی خولی فێرکاریی پۆژنامە وانی له ناوەندی زانستی - فەرهنگی پۆنان.

- ۷- بهرپوه بردنى كارگه شيعر له نهجومه نى فهرهنگى - نهدهبى مەريوان.
- ۹- سه نونوسه رى دوو حه و ته نامه ي خویند کاربى پوژه ف، (زانکوى ته ورپز).
- ۱۰- بلاو کردنه وهى بابه تگه لى شيعر، چيروک، وتوويز و ليکولينه وه له حه و ته نامه کانى سيروان، ناسو، گوڤارى سروه و زربار.
- ۱۱- به شدارى له خولى هه شته مى فستيقالى گه لاويژ (۲۰۰۴) له سليمانى و هه لباردنى شيعرى «نه هيچ زمانىک له نه شقتان فير» بو به شى کيبه رکبى فستيقال و...

ئيره ج قادرى

ئيره ج قادرى، پانزهى سپته مبه رى سالى ۱۹۸۴ى زايىنى له گه رپه كى له يلاخى مەريوان له دايك بووه. باوكى «حه سه ن جو شكار» و دايكى «عه ينا خاتون» ه. ساله كانى پيش خویندن و قوتابخانه ي به بونه ي شه رى ئيراق و ئيرانه وه ته زى بووه له گه ل ناواره بى و ده ربه ده رى. سه ره تاي ئاشنا بوونى په نجه كانى

له گه ل پېنوس و پيت تا وه رگرتنى ديپلوم له سالى ۲۰۰۲ له شارى مەريوان خویندوو به تى. سالى ۲۰۰۲ دا له كۆليزى وه رزشى زانکوى ته ورپز وه رنه گيريت. سالى ۲۰۰۸ له زانکوى ئيسفه هان ماسته رى هه مان بوار ته واو نه كات.

وه ك كارى فهرهنگى، له گه ل گوڤار گه لى «پريار» له ته ورپز، «چيا» له ئيسفه هان و «تريفه» له نه راک و تارى پيشكەش كردوو. له كانونى «زاگروس»ى ته ورپز وه كوو ده سته ي دامه زرپنه ر چالاكى نواندوو. خو شه ويستى زيده كه ي و هه ست به پيوستى پاراستنى ژينگه، هانداوه، به هاو كارى نازيزانكى تر نه و بيو كه يه ي كه پيشتر دارپزا بوو، بو دامه زراندى به شيوه ي فه رمى هه ولى بو بدن. هه ر بويه وه كوو ئاخري ن ده سته ي دامه زرپنه رى فه رمى چيا هاتوو ته نيو مه يدانى چالاكى ژينگه پارپزيه وه. ئيستەش وه ك ده سته ي بهرپوه به رى خولى دووه مى «نه نجومه نى سه وزى چيا» كار نه كات و له ده سپيكي بلاڤو كى «چيا» وه ك ده سته ي نوسه ران خه ريكي چالاكيه.

شلىر زەمانى

لە سەرەتاي ھاوینی سالی ۱۹۸۴ی زایینی لە گوندی «قەلاجی» لە دایک بوو. قۆناغی سەرەتایی و ناوەندی هەر لە گوندە کەى خۆی و دواناوەندیشى لە شارى مەریوان تەواو کردوو. ناوبراو توانایی خۆی بە نووسینە کانی سەر دەمی خویندنی دەرئەخات و مامۆستایانی دلسۆزیش ھانی دە دەن و وری پێ ئە بەخشن. لە کتیبەر کتیبی نووسین لە ناو ھاو پۆلانیدا وە ک یە کەم قوتایی قوتابخانە کەى ئە ناسریت و پۆژ لە دواى پۆژ گەشە ئە کات. لە پۆلی دوو ھەمی دواناوەندییدا یە کەم بەرھەمی خۆی وە ک کتیب لە ژیر ناوی « جوانان، چگۆنە و چرا؟» (لاوھ کان چۆن و بو چى؟) بلأو دە کاتەوھ. ئیستاش کتیبکی لە ژیر ناوی «زمانی چشمان آسمان نیز برای مان خون گریه کرد» (زەمە تیک چاوە کانی ئاسمانیش فرمیسکی خویینی بۆمان ھەلپشت) نامادەى چاپە.

کاروان شیخولئیسلامی (کارۆ)

سەرەتاي ھاوینی ۱۹۸۴ی زایینی لە «مەریوان» لە دایک بوو. لە قۆناغی دواناوەندییدا لە خویندن دابراوھ و دواى ماوھ یە ک دابراپان چووھ تە سلیمانی و لەوئ بە خویندنی شەھەمی دوا ناوەندی، ئەم قۆناغەى تەواو کردوو. ماوھى سال و نیویک لە زانکۆی سلیمانی درێژەى بە خویندن داوھ و دواتر گەراوھ تەوھ بو ئیران.

سالی دوو ھەمی دواناوەندی پلەى پینجەمی چیرۆک نووسی لە ناو بەشدار بووانی ھاو تەمەن لە سەرانتەری ئیران وە دەست ھیناوھ. سالی سېھەمی ناوەندی پلەى یە کەمی لە شیعردا لە نیو قوتابخانە کانی کوردستان و ھەر گرتووھ. بە کورتە چیرۆکی «جگەرە یە ک تا مەرگ» لە فستیقالی نۆیەمی گەلاوێژی سلیمانی بەشدارى کرد. ھەر لە سلیمانی گۆفاریکی بە ناوی «تروسکەى پاز» دامەزراند و تاژمارەى سێ لى بلأو بوو ھە کە دواتر بە ھۆی گەرانەوھى بو ئیران درێژەى پێ نە درا. لە گەل رۆژنامە کانی ئاسۆ، ھاوولاتى، چاوە دێر و چەندین گۆشار و رۆژنامەى

دیکه هاوکاری کردوو و بابه تی بو نووسیون.

بهره مه کانی ئەم نووسەرە:

۱- «پارانه وهی هاوار»، کۆمهله شێعر.

۲- «دوایین رازه کانی ژیان»، وەرگێڕان، له نووسینی «ئەندریۆ میتیۆس» بابه تێکی دەروونناسی و کۆمهله ناسییه.

۳- «جگه ره یه ک تامه رگ» کۆمهله چیرۆک، ۲۰۰۷.

۴- «نامۆ و ته نیا» وەرگێڕانی رۆمان له نووسینی «ژاکلین سۆزان» له ژێر چاپ دایه.

۵- «شاراوه کانی شار»، «تۆ شیتی» دوو بهره مه می کۆمهله ناسی و دەروونناسی که به زمانی چیرۆک و وتار له دهستی نووسین دایه.

که یوان جامخانە

سالی ۱۹۸۴ی زایینی له گوندی «سه له سی» مەریوان له دایک بووه. باوکی «حسین» خه لکی ئاواپی «شاسوار» سه ر به ناوچه ی سه رشوی مەریوان و دایکی «له یلی» خه لکی ئاواپی سه له سی یه. تا ته مه نی پینچ سالی، به هۆی ئاواره بوونه وه، له ئاواپه کانی شاسوار و سه له سی ژیاوه و پاشان له شاری مه - ریوان نیشته جی بووه. تا ته واو کردنی قوناعی دواناوه ندی له

مه ریوان ده رسی خویندوووه. سالی ۲۰۰۴ خویندنی زانکۆی له سه نه ده ست پینته کات و سالی ۲۰۰۸ له به شی زانستی په روه رده دا به کالۆریۆسی وەرگرتوووه. سالی ۲۰۰۹ له کیه رکی زانکۆدا به شداری کردۆتوه و هه نوو که ش له هه مان زانکۆ خه ریکی خویندنی ماسته ره له به شی گه لاله دارژانی په روه رده دا. که یوان هه ست و سۆزی خۆی به شێعر ته هۆننه وه و نازناوی شێعری «زریبار» ی بو خۆی هه لباردوووه.

ئه م شاعیره ته لیت: «ئه وهی که منی بۆ لای شێعر و ته ده بی کوردی هاندا، ملوانکه ی شینی مامۆستا شه ریف بوو که به مندالی ئاواتم ته خواست رۆژیک به ته نیایی بیخوینمه وه. به ریکه وت سالی ۲۰۰۴ له زانکۆی کوردستان چاوم به مامۆستا شه ریف که وت. هه ر ئه و رۆژه چوومه مالیان و بۆ هه میشه له مالی شێعردا بووم به میوان. ته نیا دونه یه کی که من ته توانم به ئازادی تیدا بژیم و خاوه نی هه -

مووشٹیک بم، دنیاى شيعره. دونيا يه ك كه به زمانى دايكيم تئيدا قسه بكم و هموو
دهرده كانمى پي تهرخان كم».

«حسرهت»

وام له حسرهت شهوگار يكا
پيکه نيت
وه ك ناههنگى بيتھووينى نه لمانيايى
دهرياي دلم
خه و لي بخت
په نجه كانم تا به يانى له ناو قوتا
سى تاري بي و
تار لي بدات
چهن حهز ده كم
تابلويه كى پر له رازى نه وين ده بووى
وه ك «بيكاسو»
هر به و چه شنهى خوم حهز ده كم
بتنه خشينم
شيعريكى تازه بوويتايه
پر له ماچى دلداره كان
بمبه «دانه»
بمبه «گوته»
يان به «شير كو»
بتخولقينم
به و ناواته م له خوشترين هوئراوه كانى جيهاندا
تو په يدا كم
به دهنگى «ماملى» و «زيره ك»
شهو تهنيايى بتخوينم...

ھەورامان بەھرامى

ھەورامان بەھرامى لە دايكبووى سالى ۱۹۸۴ى زايىنى ھەورامانى تەختە. باو كى حامد خەلكى ھەورامان و دايكى خاتوو پەخشان خەلكى ھانە گەرمەلەيە.

خوتىندى سەرھەتايى لە قەلاجى دەست پىكردوو و دواتر لە سەولوا دىپلومى ۋەرگرتوو. ھەورامان ئەلئىت: «ھەر لە

سەولوا درگاي ئەدەبى كوردىم دۆزىيەو و بۆيە ھەتتا ھەتايە دەستى مەنسور رەھمانى ماچ ئەكەم كە فىرى زمانە كەمى كردم».

سالى ۲۰۰۳ لە بەشى كارناسى زانستى پەروەردە لە زانكۆى كوردستان ۋەرئەگىرىت. ئەم شاعىرە يەكئ لە دامەزرىنەرانى «بنكەى ئەھورا»ى زانكۆى كوردستان بوو و يەكەم ژمارەى گۆفارى «ئەھورا»ى لەو زانكۆيەدا بلاو كردۆتەو.

لە سالى ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶دا، دەبىرى «بنكەى شىئەرو ئەدەب»ى زانكۆى كوردستان و سەرنووسەر گۆفارى «سامال» بوو. ئەندامى بەرپۆئەبەرايەتى چەندىن كۆنفراس و كۆبونووەى بوو، بۆ وئە: كۆنگرەى ساوچەمانە، كۆنگرەى ھەلەبجە و كۆپى رىژلىتان لە شاعىران و ھونەرمەندانى ۋەك گوران، شەرىف حەسەن پەنايى، جەلال مەلەكشا، عەباس كەمەندى، مەزھەرخالقى، شىر كۆبىكەس، عەبدوللا.

ھەورامان چەندىن شىئەرى لە گۆفاره كوردىە كاندا بلاو كراوئەتەو. كۆمەلە وتارە كانى يەكەمىن كۆنگرەى وئەھى كوردى زانكۆى كوردستان، لەو ناو براوئەو بلاوئۆتەو و ئىستاش ۋەرگىراني كىتەبى «پىژمانى كوردى ھەورامى» لەبەر دەستدایە.

تۆ نازانى!

سىبەرت دىو

ھەر چى جەستەيە حاشاي لىبكات؟!

سىبەرى،

ھىچى لە خۆت نەچىت و

ته مه ټيټك به جهسته ته وه شوړ ټيټ؟!

سيبه ري،

هيچ هه تاوي نه يشواته وه؟!

سيبه ري كي ياخي،

ياخي له خوټ.!

كه دا نه نيشم، نه فرټ!

كه نه فرم، نه نوټ!

كه نه گريم،

قاقاي پيټكه نيني وه پرزم كات!

من ته نيام و له سووچي ژووره كه م

مه رگ به دواي دهر فته تي نه گه پري، په لامارم بدا!

كه چي سيبه ري ياخيم له گه ل پولي كچا

وانه ي دلداري له بهر نه كه ن!

جهسته ي بريناوي من، كفر دهر نه دا و

نه و نوټي شوكر سر نه دا!

زور جار ليم نه شيوټ

من، نه وم؛ يا

نه و، منه؟!

تو نازاني!

گرفتاري نايه ننده يه كم كه پره له

تابلوي تاپوي زامي رابردوو و

برينيټك كه گرفتاره له له شما و

جهسته يي له گورستاني باران □!

خه ديجه جه هانی

به هاری سالی ۱۹۸۵ی زاینی له گوندی بهرقه لا له دایک بووه. کچی کاک فهرج و خاتوو فاتمه یه.

خویندنی سه ره تایی هه ره له ئاوايه کهی خویمان دهست پیکردوو و قوناغی دواناوهندیشی له مەریوان تپه پاران. بۆ درێژهدان به خویندن پویشته سنه و بروانامه ی به کالۆریۆسی

زمان و ئه ده بی فارسی له زانکۆی کوردستان وه رگرت. له ته مهنی پانزه سالیه وه دهستی داوه ته پینووس و به نووسینی شیعر له گهلا حه و ته نامه ی سیروان و گوڤاره کوردیه کانی زانکۆی کوردستان، وه ک: ئه هوورا، سامال و هه ژان هاوکاری کردوو. ئه نووسه ره له ئه ندامانی ئه نجومه نی فهره نگی - ئه ده بی مەریوانه و کوومه له شیعریکی ئاماده ی چاپه.

به شیك له شیعی «رۆژ نیه زهوی له دهورم نه گه ری»

گه نمه تاوانم!

جانتای به فرین شوپه بو شار

خۆر پروو کا

له دهوری باو کم گه ری

به بالی کوتر ریازیترا!

ته رازم که له بیابان

چاو شانامه!

به رد له سه رده نگم بهن - نابیی

داسه نیگا کو له و ناتگا:

«بوچی هیشتت خو شم بوئی

که ئه ترانی رۆژیک به جیم دیلی و

[ده رۆی...!]

بریار تیراژی نه ماوه

له چاپت - ئه ده م

مافه چاپی له زیندانه

ئیتەر نه فەز نیم

نفرینم...!

شنۆ جه وانرپوودی

ئەم نووسەرە لە مەریوان چاوی بە ژیان هەڵیناوه. وه ك
خۆی ئەلیت كچی یاقووت خاتوونە و ناوی باوکی محەممەدە.

شنۆی جه وانرپوودی لە زمانی خۆیەوه بناسین: «بە پپی
ناسنامە كەم، ئەلین، بیستی فیبریەیی سالی ۱۹۸۵ لە دایك بووم.

بەلام تا ئیستەش برپوام نە كرددووه لە دایك بووبم. لە مەریوان

ژیاوم و حەوت سالان بووم كە سەر بەستی دەورانی مندالیم گۆرپیەوه بە قوتابخانەیی
سەرەتایی «ئازادی». ئیستە كە لە زانكۆی «بە یام نوور»ی مەریوان ماف ئەخوینم، هەر

نازانم بۆ بە منالی ئەوهەندەم حەز لە خویندن و پۆیشتن بۆ قوتابخانە بوو؟!

نۆ سالم بوو لە حەوشە كەمان لە تەنیشت دارگنیلایسیكدا، بە تەواوەتی لەش و
گیانم، هەستم كرد ئەشی بە بالایی بە هاردا بخوینم. بەلام تەنانت یەك وشەم بۆ

نەوترا ... سالیکیان دوو لاپەرەم لە سەر ناوی «كەس لە گول نەبیزراوه» پەش كردهوه
ئەمجا تەلیسمی نووسینم شكاند. پێش ئەوهی ئەنجومەنی ئەدەبی بناسم و لە وی بجمە

ئەندام، لای مامۆستای بەرپۆزم «كاك لوقمان پیرخزرانیان» فییری چیشی وینە كیشان
بووم. پاشان بە پیشوازی دلسۆزانەیی هاوپیانی ئەنجومەنی ئەدەبیەوه دەستم بە

هەولدان كرد بۆ نووسین. لە تەمەنی شانزە سالیەوه لە ئیواره شیعرە كانی ئەنجومەندا
بەشداریم كرددووه. هەر وهە بە هاوکاری چەند هاوپی شاعیر و هەستیار، یەك لەوان

كاك رەئووف مەحمودپوور، چەند ژمارە یەكی بلاقۆکی «باران»مان لە ئیدارەیی
ئاموزش و پەرورەشیی مەریوان (بۆ یەكەم جار بە كوردی و فارسی) باراند. لە گەل

گۆقاری سروەدا هاو کاریم كرددووه و كۆمەلە شیعیكەم ئامادەیی بلاو كردهوه یە».

كی سەیرمە كا؟

دەستم زۆر ئەكات و نایەت

تازە شۆردوومه پاره كە

گویم نه لیم دوكتور!
 بينوسه!
 نه هاتم بۆ بنوسه يان
 بيخۆمه وه؟
 سه رجه م ده سمان زورشت نه كات
 به ده م پتوه
 جا بمپتوه
 نه و پنگايه له بهرم كردوو په وان
 كئ سه يرمه كا؟
 هه را ده ي، پرووت نيم
 دوكتور گيان
 تۆ گوي مه ده!
 به م ده ننگيشه
 به ده م - با - وه به ده س بيگره
 به ده س بينيره
 بينيره
 گوي مه ده دوكتور
 به منيش
 ته نيا ورياي كه م خه وي به
 كه نه شوريه ت
 قه ينا كا تازه شوردووته
 پاره كه بۆم
 بينوسه بۆم
 كئ سه يرمه كا؟
 ون بووني نيه نه م پنگا
 حه ب و حوبي ده سته كانم بۆ بنوينه
 په وانم كاوه ي پتويسته

جەستەم

زەحاكە دوكتور گيان!

سەيرىكى نەكراۋەيە

كېچ

شەنۆ رەھىمى

سالى ۱۹۸۵ زايىنى لە گوندى «چەشمىەر» لە بنەمالە يەكى
فەرھەنگى چاۋى بە ژيان ھەلئناۋە، باۋكى مامۇستا ەبدوللا و
دايكى ئامىنە خاتۋنە. سەرەتاي ئاشنا بوۋنى قامكە كانى لە گەل
پېنۋوس ئەگەر پېتەۋە بۇ قوتابخانەي زىدە كەي و تا تەۋاۋ كىردنە
قۇناغى ناۋەندى ھەر لەۋى ئەمىنئەتەۋە. درىژەي خويندنى تا

ۋەرگرتنى دىپلۇم لە «سەۋلاۋا» ئەبىت. سالى ۲۰۰۸ بە كالئورىۋسى ئەدەبى فارسى لە
زانكۆي پەيام نوورى مەريوان ۋەرگرتۋە. شەنۆ خاتۋون يەككى لە چالاكى بواری
ئەدەبىيە ۋ بە كوردى (شېۋەزارى ھەورامى) شىعر ئەھۋىتەۋە. لە گەل گۇفارى و
رۇژنامە گەلى سىروان، دىدگاہ، مەھاباد، نەۋشەفەق، راسان ۋ ئەھوورا بە شىعر
ھاۋكارى كىردۋە.

«گىلەۋە»

ۋىرە گايە سەرد

گىلەۋە

شىعرەم مەي پىرايتۋە

بۇ بە ۋاران پەي پىاسە ۋ ۋىرە گاكات

بۇ بە نەرگس

گىلەۋە

شىعرەم كەروو بە ھەۋارت

كىنى

تۆ كىنى

بیهیت
 «تابلو په نجه و مانگین
 ویالونوو وارانپوه نه شمیلانه ین
 له نجه و لاروو سر زه مینین»
 نهویهیت
 سرئیشه و شونی گره وای
 بی وهرمی نیمه شهوین
 گنله وه
 دلّم به تو دان
 سه رهم په ی کومنایره
 په ی وه شیت دوام که رده
 گنله وه
 با واچوو
 وه شه و یسیچ بیخه ش هه نه!!

محمده ناسری

سالی ۱۹۸۵ی زاینی له گوندی «بناوه چله» مهربان چاوی
 به ژیان هه لپناوه. باوکی توفیق و دایکی کولسووم خاتونو نه.
 به لگه نامه ی کاردانی زانسته تاقیکاریه کانی له زانستگای سنه دا
 وه رگرتوه.

هر له سرده می خویندنی ناوه ندیه وه چه زی له فیربوون و
 خویندن به زمانی کوردی بووه. خویندنه وه ی کتیبی «چیشتی مجبور» ی ماموستا
 هه زار له کاتیکدا که هیشتا کوردی نه زانیوه هاندهری سهره کی نه، بو فیربوونی
 کوردی بووه.

ماوه ی دوو سال له ناوه ندی فهره نگی نه ده بی رپیاز له زانستگای سنه دا چالاکی
 نواندوه. ئیستاش خه ریکی خویندنی به کالورئوسی نه ندازیاریه.
 وه رگیران:

- ۱- کاریگری، تیکه‌لی و خوئی بوون له ده خوله کدا.
 - ۲- بیره وهریه کانی بینه‌زیر بووتۆ
 - ۳- له ده حه‌فته‌دا جوان بینه‌وه
 - ۴- وه‌رگێرانی چه‌ندین به‌ره‌م له بواری ئه‌ده‌بی منداڵاندا له فارسیه‌وه بو کوردی
- ...

سوره‌یا ئه‌مینى

سوره‌یا ئه‌مینى کچی محهمه‌د، له دایک بووی سالی ۱۹۸۶زایینییه. به‌لام به‌پای خوئی ئه‌وکاته له دایک بووه که پینووسه‌که‌ی له سه‌ر شه‌قامی په‌مهی کاغزه‌کان پیاسه‌یان کرد. له منداڵیه‌وه‌هه‌زی له شیعر و شیعرنووسین کردووه.

هه‌وه‌لین کتیبی شیعرى به‌ناوی «قیان» له سالی ۲۰۰۳ ب‌لاو بووه‌وه که ده‌سکه‌وتی شیعره‌کانی ته‌مه‌نی پانزه تا حه‌فده سالی بووه. له سالی ۲۰۰۳ هه‌وه‌لین شیعرى به‌ناوی دنیایا که پیشکه‌شی کردبوو به‌پنج هه‌زار شه‌هیدی هه‌له‌بجه له رۆژنامه‌ی «پیام مردم» ب‌لاو بووه‌وه. سوره‌یا ئه‌مینى له گه‌ل چاپه‌مه‌نی گه‌لیکی وه‌ک سیروان، ئاسۆشدا به‌شیعر و وتار هاوکاری کردووه. ئه‌م نووسه‌ره ئیستا دانیشتووی مه‌ریوانه.

عه‌دنان بادزۆهره

سالی ۱۹۸۷ی زایینی له سه‌رده‌می شه‌پی مال وێران کهری ئێران و ئیراق له بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌ست کورت و قه‌ره‌بالغ له گوندی «باخان» له دایک بووه. تا وه‌رگرتنی دیپلۆم له قووتابخانه‌کانی شاری مه‌ریوان درێژه به‌خوێندن ئه‌دات.

به‌وته‌ی خوئی: «کتیبی نووسه‌ره گه‌وه‌ره‌کان و رۆمان له گێژاوی خوێاندا نووقمیان کردم.»

له ته‌مه‌نی پازده سالییه‌وه‌ ده‌س به‌نووسین ئه‌کات و چیرۆکیکی درێژه به‌ناوی به‌زندگی برگرديم (بگه‌رپینه‌وه بو ژیان) چاپ و ب‌لاوی ده‌کاته‌وه. ناوبراو دووه‌م به‌ره‌می خوئی له ژیر ناوی «چاوانی سپی ژنه‌ پیانیست» ئاماده

ده کات که ئیجازه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی پینادریت. ئەمه کاردانه‌وه‌ی نگه‌تیشی له سه‌ر دانه‌نی و بو‌ماوه‌یک پینووس دانه‌نیت و ده‌ست له سه‌رده‌ست چهند جاریک تا سنووری خو‌کوشتن پش ئەچی. دواتر رانه‌چله‌کیت و کتیپکی تر له ژیرناوی «وقتی فرشته‌ها گریه می‌کنند» ئەنووسی که ئیستا ئەویش له به‌رده‌ست خوینه‌راندایه. بادزۆهره پیشه‌ی شیرینی فرۆشی هه‌یه و ئیستا له شاری مه‌ریوان دانه‌نیشی.

هانا سه‌یفی

له وه‌رزى زستانى سالى ۱۹۸۸ى زاینی له مه‌ریوان چاوی به ژيان هه‌لیناوه. قوناغی سه‌ره‌تایی تا دیپلۆم له مه‌ریوان ته‌واو ئە کات و فه‌وق دیپلۆم له به‌شی زمان و ئەده‌بیاتی ئینگلیزی له زانکۆی هه‌مه‌دان وه‌ر ئە گریت.

سه‌ره‌تای نووسینی ئە گه‌رپه‌ته‌وه بو قوناغی ناوه‌ندی. سالی

۲۰۰۲ یه‌که‌مین کۆمه‌له‌ شیعری که تیکه‌لاو بووه له گه‌ل

بیریکی قوولی ئەویندارانه، له ژیر ناوی «ارزانی چشمان تو» به دوو زمانی کوردی و فارسی چاپ و بلاو ئە کاته‌وه.

سالی ۲۰۰۳ بیر و بو‌چوونه‌کانی ژيانی ئە گۆرپت و زمانی نوی بو شیعره‌کانی هه‌ل

ئه‌بژیریت و له چه‌ندین مپهره‌جانی شیعری قوتایاندا له شاره‌کانی سنه و هه‌مه‌دان به‌شداری ئە کات و خه‌لاتی پی ئەبه‌خشی.

هانا ئیستا خه‌ریکی وه‌ر گپیرانی کۆمه‌له‌ شیعری «قه‌لا»ی جوانه‌مه‌رگ «ژیلا

حسینی» بو سه‌ر زمانی فارسیه.

غه‌زال که‌ریمی

غه‌زال سالی ۱۹۹۰ى زاینی له گوندى «قه‌لاگا» له

بناماله‌یه‌کی مام ناوه‌ندی چاوی به ژيان هه‌لیناوه. کچی «علی» و

«مریهم» خاتوونه.

له دواى شه‌ش سال تپه‌ر بوون به سه‌ر ژياندا، باوکی مال

ئاوایی له ژبان ئە کات و ئەرکی به خێو کردنی ئە کهوێته ئەستۆی دایکینکی لێهاتوو و
برایه کی ئەمه ک ناس.

تا کۆتایی دواناوهندی قۆناغه کانی خویندنی له زێده کهی خووی و شاری
سهولاوا برپوه. شێعره کانی عهبدوڵلا په شیو، شاملو، هیمن و ههژار ئەبن به هاندهری
بۆ دنیای شێعر و نووسین. سالی ۲۰۰۵ دهست له مل پینووس ئە کات و شێعره کانی
ئە کات به دهستپیکي کرانهوهی قوتابخانه و زاخاودانی میشکی هاوپۆله کانی. بهری
پهنجی ئەم کچه شاعیره، کۆمه له شێعریکه که هیشتا چاپ و بلاو نهبوتهوه.

خوشکی پوخاو

تەرمی سووتاو

قەد نه بینراو

وای له ئیو تاوانی بیبهشیدا

لێت ده پزێت مهینه تی له دایک بوونت

گوناهت بوونی قژی درێژ و جلی نه بینراوته

کهی دلت شهقی برد توانی تاوان باران له بن بینیت

ئاگادار به و خۆت مهخه ئیو ئە و خه لووزهی بۆت گهش کراوه

با پرووناکی نه دات له سه ر جلی زه رقاویاندا

سارپز بووه زامه کانیا کاتی تۆیان ناوا بینی

هه ستانه وه بۆ بیسمیلا و بۆ هه لپه رکی

پیشکه شکه پینان حه یا و ئا پرو و نامووس

پیت ناکری پیکه نینی هیچ سووتاویک

هەياس غەربىي

لە وەرزی زستانی سالی ۱۹۹۱ی زاینی لە هەورامانی تەخت مەكۆی ئەدیبان و خواناسان، لە بنەمالە یەکی ئاینی و ئەدەب دۆست و دەست كورت چاوی بە ژیان هەلیناوه. باوکی «جەمال» و دایکی «نەزیرە» خاتونە. لە سەرەتای مندالییه وە شیعری شاعیرانی پایە بەرزی هەورامان لە لایەن

باوکیە وە بۆی ئەخوینریتە وە و ئەبێ بە هەوینی شیعەر و هۆنینه وە لە بیر و هزریدا. بە دەسپێکردنی خویندنی سەرەتایی و ئاشنا بوون لە گەل پیتە كاندا، یە کەم هۆنراوەی بەبۆنە «حەوتووی مامۆستا» وە، ئەهۆنیتە وە و مامۆستایانی دلسۆزی قوتابخانە کە ی ئەو بەهەرە یە ی تیدا ئەبینن و زۆرتر هانی ئەدەن. ئاشنا بوون لە گەل هۆنەرەن و هەلبەستوانانی تر لە كۆر و كۆبوونە وە كاندا کاریگەری ئەرینی لە سەردائینت و زۆرتر پروو لە دنیای شیعەر دەکات. لە كۆر و كۆبوونە وە فەرھەنگی و كۆمەلایەتی و ئاینیە كاندا دەر ئەکەوێت و سەرنجی جەماوەر بۆ هۆنراوە کانی پائە کیشی و پینگە ی خۆی لە نیو هەلبەستوانانی هاوچەر خەدا ئەدۆزیتە وە و نازناوی «غەربیی» بۆ هۆنراوە کانی هەلئە بژیرت.

لە دوا ی تەواو کردنی قۆناغی ناوەندی بە شیوە ی پەسمی واز لە خویندنی قوتابخانە دینت و پرو لە حوجرە و مزگەوت دەکات. بە وتە ی خۆی: هۆکاری سەرکی لە پوشتن بۆ حوجرە ئەو بوو کە، هەستی ناسک و هۆنراوە ی هەست بزوینی شاعیرانی پێشتر بە ئاشنا بوون لە گەل بنەما ئاینیە کان و زمانی عەرەبی ئەزانی، هەر بۆیە بە شیوە ی نازادیش درێژەم بە خویندنی قوتابخانە داوە. ئەم شاعیرە لاوە لە گەل هۆنینه وە ی شیعەر و هەلبەستدا، خەریکی كۆکردنە وە ی پەندی پێشینانی دەفەری هەورامان و چیرۆکی ئەفسانە یی و وشە پەسەنە کانی هەورامیە.

لە پیناسە ی نەتە وە کەیدا ئەلی: «ئیمە ئەو کەسە ین کە فەرھەنگ و تۆرە مان پیناسە مان ئە کات».

«ئەشقى پاك»

عەيبەن ئەشقى ویت بزانی به پاك
 وینەش نهوانی تۆ نه سەر پرووی خاک
 ھەر رۆ ئینتیزار تازە یاری بی
 چی حالت ھەر شەو تا نہاری بی
 ئەشقس مەزانە مەردی بی چارە!
 ئەسیری دەستی نہفسی ئەمارە
 چوون ئە گەر خودای ئەی پەنی ولات
 نئعمە تی ئەشقس کەردینی خەلات
 وینە ی فەرھاد و مەجنوون بی کارت
 شیرینی لە یلی کەرتی یارت
 «غەریبی» دل پەر نارە کە ی ئەوسان
 ئەشقس ھەر ئەشقی یارە کە ی ئەوسان

«قەدیم یانە ی دل»

بازە دل پەرت ھەر ویرانە بۆ
 ئەر بە ناوہ شیم کە یفوو تۆ سازا
 پەروا نہ دارۆ! دلە ی بی کە یفم
 دووری مە تاوۆ کەم کە رۆ مە یلت
 مە پەرو تە ماعت دیدە ی بی شەوقم
 ئەر قابل زانی تاکە رۆی مەردەن
 با ھەر تە شریف لای بیگانە بۆ
 زانە نازەنین وە شیم ئانە بۆ!
 ھە تا تۆ شەم بی ھەر پەروانە بۆ
 تۆ ھەر نہ دلنی تازە مانە بۆ
 ئەر سەد کە گوشم پەر جە تانە بۆ
 دلە ی «غەریبی» قەدیم یانە ی بۆ

شەو با رەحیمی

سالی ۱۹۹۲ ی زاینی لە گوندی «قەلاگا» چاوی بە ژیان
 ھەلێناوہ. باوکی «ماموستا لە تیف» و دایکی «مریەم» خاتونە.
 سەرەتای ئاشنا بوونی لە گەل دیر و وشە ئە گەر پیتەوہ بۆ

قوتابخانه زېده كەي. وه ك قوتايه كى چالاك و لپهاتوو بواره كانى خويندن له قه لاگا
و قه لاجى تا قوناغى دواناوه ندى بريوه.

زور زوو له قوناغى ناوه نديدا به بيستى شيعره كانى شاملوو، شيركو، سوهراب،
سواره و شه فئعى كه ده كنى، له گه ل دنياي شيعر و نه ده بياندا ئاشنا نه ييت. نه م كچه
شاعيره هستى خوئى و زانى كۆمه لگاي به شيعر نه هؤنئته وه و به رى پهنجى له بوارى
شيعردا، كۆمه له شيعرئكه كه هيشتا بوئى نهلواوه چاپ و بلاوى بكاته وه.

وه ك داكه وتنى په شى خؤم بو ئيو سكى داىكم تووپرم له بوونم ليره دا
ماندووم له ته واوى تراژيدى كانى عه شق
دل پر له زوخم بو خوينى پرزاوى ولات
بو ئيواره به رته نگه كانى ئيواره كەي و هه موو نه و به هارانه ي
كه چاو له دواى هه ناره سووره كەي ئازادى به جئى نه سرين
چاو پر له خوين چاويان نووقاند
تاق تاق كه رهش له سه رده مه كانى خويندن دا به
وه لئى من نازانم گوايه ئيوهش نازانن
كه زاقى كام خوئى و كام به هاره
كه له زستان هه نك هه نك خوئى گه يانده نه م خوئىستانه
ئاخ هيدى هيدى گيانم به ردا، گيانم كيشرا، گيانمان كيشرا و به رده وام هه ر
نه كيشريت.

وه لئى بوچى چونكه شه ويك شه ربه تى ئيو ده مارى تو بووه شه وچه رهم
چونكه شه ويك سه ربرينى ولات كه له پاچه بوو بو به ردلى به يانى
چونكه جيگاي مه حا كه مه ته جاوزيك بوو
چونكه هه موو خه ونه كاتنان دادرى له چاوانمانه وه
نازانم به ختى كام رپوخانه سوور بووه كه ئيمه ي به ركه وت
ئاگره ي كام بيستان بوو؟ قيژه ي كام جووخه گا بوو؟
واده ي له سي داره دان كام ده مه و به يان بوو؟
يان شلپ و هؤرى كام شه پوله مه رگ بوو؟

نا ٿه مه گوناخي من نيه دايه كه كه له ڪي چوار چيوه ڪچ بوونم گه ز به گه ز
 هه ريه ڪ جاره هارپه ي پروخاني لئوه هات
 نا ٿه مه تاواني من نيه كه ٿي شي ڙن بوون تا نا ڪامي هه لڄولاني هه ناسه م له گه لايه
 نا ٿيمه قهت خوازياري سه رپريني دارسنوبه ر و پيشيل ڪردني
 قولينه زه يتوونه ڪان له ڙير ساباتى عه شقدا نه بووين
 ٿيدي ده ستم به ردهن ٿه ي خه و نه زره ڪاني پر له ته ليسمي ڪالي ساته ڪان ليره
 ڪه س فرياد رپه سي هاواره ڪان نيه
 من تا ٿيستا بو ڪي ده دويم

سەرچاوه‌كان

- بنه‌ماله‌ی زانیاران، مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌ریم موده‌پیس
- تاریخ مشاهیر کرد، بابا مه‌ردۆخ رۆحانی
- دانشمندان کرد در خدمت علم و دین، مه‌لا عه‌بدولكه‌ریمی موده‌پیس،
وه‌ر گێپراوی ئه‌حمه‌د حه‌واری نه‌سه‌ب
- تاریخ مه‌ردۆخ، شیخ محه‌مه‌د مه‌ردۆخ کوردستانی
- بوژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد، به‌رگی ۱و۲و۳و۴و۵و۶و۷و۸، مامۆستا
محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داخی
- ئالبومی که‌شکۆل، مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داخی
- سه‌ده‌یه‌ک ته‌مه‌نی نوورین، عبدالله‌اییم مه‌عروف هه‌ورامانی
- شاعران کورد پارسی گوئی، سه‌ید عه‌بدولكه‌مه‌ید حیره‌ت سه‌جادی
- خێزگی سه‌یدی و خه‌رمانه‌ی ئه‌ده‌ب، ره‌ئووف مه‌حموود پوور
- په‌راوێژیک له‌ سه‌ر ژبانی مه‌لا خزر پووار، جه‌میل فارۆقی
- دیوانی مامۆستا قانع
- دیوانی مدرس کوردستانی
- دیوانی صیدی، محه‌مه‌د ئه‌مین کاردۆخی
- باخچه‌ی کوردستان، به‌ندی دووه‌م له‌ دیوانی قانع
- یادی شاعیرانی کورد، حامد حیسامی
- چه‌پکه‌ گوڵێ له‌ گوڵزاری عوسمانی
- نورالانوار، سه‌ید عه‌بدولكه‌سه‌مه‌د توواری
- چه‌مکیک له‌ میژووی مه‌ریوان و هه‌ورامان، حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم
- دیوانی مه‌لا حه‌سه‌نی دزلی، ئه‌حمه‌د نه‌زیری
- میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی ۱و۲، سدیقی بۆره‌که‌ی
- دیمانه‌ی نووسه‌ر له‌ گه‌ڵ شاعیران و نووسه‌ران یان بنه‌ماله‌ی ئه‌و به‌رپێزانه‌ی که‌
کۆچی دوایان کردووه‌.

پېړستى ناوہکان

- ٲازاد رٲٲسته مى، ١٣، ٢٢٣
ٲه حمهء محه ممهءى، ٢٩٠
ٲيبراهيم ٲه حمهءى نيا، ٢٠٤
ٲيبراهيم مه رءءٲءى، ١٤٢
ٲيبراهيم غه ريبى، ١٢٧
ٲيبراهيم مينوبى، ٢٤٥
ٲيرهء ءاءرى، ٢٩٧
ٲيسماعيل مه حمووءى، ١٦٩
ٲه حمهء به ءء ءٲماسى، ٤٠
ٲه حمهء به هرامى، ١٦٧، ٢٥٣
ٲه حمهء رٲٲسته مى، ١٥١، ٢٧٢
ٲه حمهء ءازى زاءه، ١٥٣
ٲه حمهء ءٲٲنه ٲٲوشى، ٢٠٢
ٲه حمهء محه ممهءى، ١٢٣، ١٢٤
ٲه حمهء نه زيرى، ١٣٩
ٲه سه لان عه زيرى، ١٩٩
ٲه سكه نءه ر موراءى، ٢٨٥
ٲه مءهء مه لآيبى، ٢٤٢
ٲه مين عه زيرى، ١٩٠
ٲه نوه ره وشه ن، ١٨١، ١٩٦، ١٩٧، ٢٢١
ٲه نوه لهٲٲنيان، ١٣٤
ٲه نوه هورٲه برى، ٢٤٤
ٲه يوب ءهء بين، ٢٨٦
باقى سه ءارى، ١٨٢

- بېهزاد كوردستاني، ۲۲۱
 بهختيار كهريمى، ۲۶۳
 پژمان حبيبي، ۲۳۷
 پير نارى هه ورامى، ۳۱
 پير يونس هه نجيران، ۲۸
 پير شاليارى دوو هه م، ۲۶
 پير شاليارى يه كه م، ۲۵
 په رويز روسته مى، ۲۶۷
 تايه ر به هجهت مه ريوانى، ۷۶
 توفيق مورادى (رښوار هه جمنه يي)، ۲۸۰
 جه لال سه عيدزاده، ۲۰۵
 جه ليل عه باسى (قه قنه س)، ۱۹۴
 جه مال ئيمانى، ۲۳۱
 جه مال محه ممه دى، ۲۶۵
 جه مال ئيرانى، ۱۹۰
 جه ميل فاروقى، ۲۵۷
 حاجى سه ييد بابه شيخ نه لمانه، ۵۷
 حاجى سه ييد حه سه ن چورى، ۴۲
 حاجى شيخ عه بدو للاى تيرل، ۵۹
 حاجى مه لا عه زيز، ۵۰
 حامد كونه پوشى، ۲۸۲
 حاميد به هرامى، ۲۵۳
 حسه ين فداكار، ۱۸۳
 حسه ين زاهدى، ۸۹
 حه مزه محه ممه دى، ۲۵۹، ۲۵۶
 حه ميده خالدى، ۱۳۶
 حه مه عه لى ره حيم پور، ۱۰۰
 خاتو خورشيد مه ريوانى، ۵۹
 خه ديجه جه هانى، ۳۰۳

- خه يالې، ۳۴، ۵۱، ۱۸۱، ۲۲۵
 د. نوميد وهرزهنده، ۲۲۸
 د.ره حمهت سادقي، ۲۶۴
 دوكتور عهبدوڼلا، ۱۰۹
 دورې مهريوانې، ۹۰
 رزگار عهلايې، ۲۶۰
 ره حمان ره حيمي، ۲۸۷
 ره حمان هوشيارې، ۲۴۵
 ره ووف ره همنمون، ۲۱۸
 ره ووف مه حموودپور، ۲۰۰، ۲۰۱
 زاهيد بارخدا، ۲۷۵
 ساير سه عيدي، ۱۷۹
 سالج حهبيي، ۱۹۹
 سوبحان نه ميني، ۲۱۲
 سوره يا نه ميني، ۳۰۸
 سوړان حه يده ري، ۲۹۵
 سه ديق مه حموودي، ۲۲۹
 سه عدوڼلا خه ديري، ۹۸
 سه عيد نه كبري، ۲۳۰
 سه لام قادري، ۲۸۸
 سه ميره نه قشبه ندي، ۲۲۷
 سه يد عه تاي چورې، ۷۸، ۲۷۲
 سه بيد ئيسماعيل حه يني، ۱۷۵
 سه بيد نه حمه د حه يني (دلپېر)، ۱۸۶
 سه بيد باباشيخ حه يني، ۱۶۸
 سه بيد دارا حه يني، ۲۱۷
 سه بيد ره ووف حه يني، ۱۱۸
 سه بيد عه بدوڼلا چورې، ۷۴
 سه بيد عه بدوڼلا حه يني، ۱۶۲، ۱۶۳

- سه یید محمہد موسہ نیفی، ۱۱۰
 سه یید محمہد زاهید، ۲۵
 شلیتر زہمانی، ۲۹۸
 شنو جہ وانر وودی، ۳۰۴
 شنو رہ حیمی، ۳۰۶
 شیخ ئیبراہیم شارانی، ۳۶
 شیخ ئیبراہیم ہہورامانی، ۳۵
 شیخ نہ حمہد مہردوخی (شہ پؤل)، ۱۱۶
 شیخ جہلال فاروقی، ۹۶
 شیخ حمہ مارف حسہ نی، ۱۰۲
 شیخ رہزا مو عینہ دین کاکوزہ کریایی، ۳۳
 شیخ سہ عید دو لاشی، ۴۲
 شیخ شہابہ دین کاکوزہ کریایی، ۳۳
 شیخ عوسمان دوورپو، ۶۱
 شیخ عہ بدولرہ حمان جانہ وہرہ، ۲۹
 شیخ عہ بدولرہ حمان روکنہ دین کاکوزہ کریایی، ۲۵
 شیخ عہ زیز جانہ وہرہ، ۳۰
 شیخ محمہد (مہ لا ئابی)، ۵۸
 شیخ محمہد حسہ ن مہ زہری، ۶۲
 شیخ محمہد خہ لووزہ (حہ سرت)، ۶۸
 شیخ تیعمہت وللا کاکوزہ کریایی (یہ کہم)، ۲۶
 شیخ تیعمہ توللا کاکوزہ کریایی (دوہہم)، ۲۷
 شیخ نہ جمہ دین مہردوخی، ۸۶
 شیخ پرہ شید حسہ نی، ۱۱۱
 شہریف مورادی، ۲۸۲
 شہ مسہ دین فہ تاحی (دواکہ وتوو)، ۱۵۵
 شہ ویا پرہ حیمی، ۳۱۲
 شہ ہین محمہدی، ۲۲۶
 عادل محمہد پوور، ۱۸۰

- عبدالره حمان ره حيمي نيا، ۲۶۲
 عهدنان داستوار، ۲۹۰
 عوسمان نه شكاهوند (جيماو)، ۱۷۸
 عومهر نه فسهري، ۲۰۷
 عيرفان حسه يني، ۲۹۳
 عيسا نه حمهد زاده، ۱۶۸
 عهدولمه جيد خورميهر، ۲۰۲
 عهدوللا نازهري دوخت، ۲۷۸
 عهدوللا نه قده سي، ۹۷
 عهدوللا به گي ههورامي، ۵۳
 عهدوللا ره حيمي، ۱۸۸
 عهدوللا نيكخواه (سه فايي)، ۱۶۳
 عهدنان بادزوه ره، ۳۰۸
 عهدنان حسه ن پور، ۲۹۳
 عهديز ناسري، ۲۲۴
 عهدلي دلاويز، ۲۵۵، ۲۵۶
 عهدلي مه محمودي، ۱۹۵
 عهدزال كه ريمي، ۳۰۹
 عهدفور (فهره يدوون) به هرامي، ۱۸۴
 عهدتيج شپخه لئسلا مي (چاوه)، ۱۲۸
 عهدتيج نه رزه نكي (تينوو)، ۲۳۹
 عهدتيج بادپه روا، ۲۳۲
 عهدتيج ره حيمي، ۱۹۲
 عهدتيج وه يسي، ۱۸۵
 عهدزل كا كوزه كرابايي، ۳۲
 فايه ق باته ش، ۱۹۶
 فريشته عهدله وي (دايكي سه لام)، ۱۶۶
 فهريد په روازه، ۲۷۹
 فهريد نيكخوا، ۲۴۶

- فہریدہ محہمدی (نارین)، ۲۹۴
 فہرہج و لّلاّ زہ کی مہریوانی، ۵۷
 قادر نہ حمہدی، ۲۳۳
 قادر سہ لہ سی، ۷۳
 کابل مہریوانی، ۳۱
 کاروان شیخوئی اسلامی (کارو)، ۲۹۸
 کافیہ جہوانپوودی، ۲۴۷
 کاکہ حمہ می یتلو (ناری)، ۵۰
 کامیل سہ فہریان، ۲۳۴
 کاوہ موغین فہر، ۲۴۹
 کاوہ دہ ستورہ، ۲۶۶
 کولسووم عوسمانپور، ۲۱۵
 کوورش نہ مینی، ۲۶۷
 کوستان یزدان پەرہست، ۱۹۳
 کہ مالّ عہدو لّلابی (مہریوانی)، ۲۳۵
 کہ یخوسرہ وی مہریوانی، ۷۳
 کہ یوان جامخانہ، ۲۹۹
 ماجد مہزہر پور (ٹاوارہ)، ۱۰۴
 مامؤستا بورہان عالی، ۱۶۰
 مامؤستا ساحیب غہریبی، ۲۷۶
 مامؤستا سدیق محہمدی، ۲۰۷
 مامؤستا سہ یید علی خالدی، ۸۵
 مامؤستا شیخ نہ حمہد فاروقی (کہ لہ می شاعیر)، ۱۰۶
 مامؤستا عارف مودہ پرسی، ۱۰۱
 مامؤستا عہدو لکہریمی مودہ پرسی (نامی)، ۸۲
 مامؤستا فہ خرہ دین، ۳۷
 مامؤستا قانتیع، ۴۲، ۷۴، ۷۶، ۱۲۸، ۱۴۰، ۱۴۹، ۱۸۶، ۱۸۷، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۷۹، ۳۱۵
 مامؤستا گوران، ۸۰، ۸۱
 مامؤستا لہ تیف رہ حیمی، ۱۵۲

- ماموستا مادح مرادی، ۲۵۰
- ماموستا محممه د نه مین عالی، ۹۵، ۱۳۱، ۱۵۲، ۱۵۵
- ماموستا محممه د عارف عه لامي، ۹۳
- ماموستا محممه د روستايي (ماموستا حافز)، ۱۴۱
- ماموستا محممه د عارف عه لامي، ۹۳
- ماموستا مه محمود ده ستوره (موده پيس)، ۱۳۱
- ماموستا مه لا باقر بالک، ۶۷
- محممه د ناسري، ۳۰۷
- محممه د ناجي کاني ساناني، ۲۰۳
- محممه د کهريمي، ۶۴، ۲۹۲
- محممه د کهريمي (ماموستا قازي)، ۶۴
- محممه د مه عرووفي، ۱۱۹
- محممه د نه مین (خيتله)، ۴۵
- محممه د نه مین ميرزايي، ۱۷۹
- محممه د سادق نه حمه دزاده، ۷۹
- محممه د فهيم، ۱۵۷
- محممه د مسته فازاده، ۲۲۲
- محممه د مورادي (کورپه خات)، ۸۴
- محممه د يوسف ره هنمون، ۱۴۷
- محممه دي کورپي شيخ علي مه ريواني دهره رديي، ۶۸
- محممه دي کورپي مه لا ره زاي مه ريواني، ۲۸
- مسته فا عه بدي، ۲۲۸
- موختار محممه دي، ۲۵۲
- موختار هووشمه ند، ۲۴۰
- موزه فهر يووسفي، ۲۰۹
- موسليخ شيخه لئيسلامي (رېبوار)، ۱۴۲
- موسليخ نه حمه دي، ۲۱۵
- موسليخ کونه پوشي، ۲۶۱
- ميهدی چوري، ۲۷۲

- میهدی خووندل، ۲۵۴
- مهحموود موباره ک شایي، ۲۳۶
- مهحموود مهحموودی، ۲۱۱
- مهستوره خوسره وانی، ۲۸۹
- مهسعوود بیننده، ۲۵۶، ۲۷۱
- مه لا نه بووبه کر موسه نیفی چۆری، ۳۲
- مه لا جامی چۆری، ۳۶
- مه لا حهسن دزلی، ۴۴
- مه لا حه مه سه عید ساده وا، ۶۸
- مه لا خزری رووار، ۳۶
- مه لا سه یید عه بدولکه ریم چۆری، ۳۵
- مه لا شه ریفی مه ردؤخی، ۴۳
- مه لا عه بدولسه مه د بالکی، ۴۲
- مه لا عه بدولعه زیم سه ولأوا، ۴۱
- مه لا عه بدولقادر جه لالی، ۵۶
- مه لا عه بدولواحد سه مه دی، ۵۸
- مه لا عه بدوللأا قازی شه یدئا، ۴۳
- مه لا عه بدوللأا مه ریوانی، ۵۱
- مه لا عه بدوللأای سه جادی بلبه ر(سه یید بلبه ری)، ۷۶
- مه لا که ریم سه ردؤش (په ژار)، ۱۱۴
- مه لا محه مه دی جه وانروودی، ۱۲۲
- مه لا محه مه د سلیمان (سه یدی)، ۳۸
- مه لا محه مه د کؤماسی، ۹۸
- مه لا محه مه دی په شه دئی، ۶۱
- مه لا مهحموود جوانرؤیی، ۵۶
- مه لاعارف، ۵۰
- مه لاعه بدولغه فاری دووهه م، ۳۵
- مه لایوسف جان چۆری، ۳۵
- مه ولانا محه مه د گوشایش، ۲۹

- مههين به هرامى كه مانگه ر، ۱۸۹
 ناسر چه يده رى كانى سانانى، ۱۴۴
 ناسر خاوه رى، ۲۹۵
 نگار محه مه دى، ۲۴۰
 نوورى به رارى، ۲۵۲
 ههورامان به هرامى، ۳۰۱
 وه فا قادرى، ۲۲۰
 وه همى كوردستانى، ۹۲
 په نووف سه عيديان (ناريا ههورامى)، ۲۶۹
 په نووف جه هانى (سه يوان.ج)، ۲۳۷
 هادى په رحمان زاده، ۲۹۶
 هانا سه يقى، ۳۰۹
 هيو نادرى، ۲۷۳
 هه ياس غه ريبى، ۲۹۶، ۳۱۱

PEN CARAVAN

(Poets and Writers of Marivan and Hewraman)

Compiled and Edited By:

Fateh Mostafaei

... دیتنی ژبانی پیشکەوتووی پر له جسم و جوول و هیوا و شانازی له لای به شیک له ولاتانی جیهان له
جهمسهریک و داماری و کلۆلی و چهق بهستویی و تاریکی و نادیار بوونی ئاسۆی ژبانی داهاتوو له
جهمسهره کهی تری جیهان دا که توشی له گهڵ دای، بهرهی تازهی پینگهیشتویی چاو کراوه لهم جهمسهره دهباته
سهر ههڵدێری بچ هیوایی و دابران له خۆی و فرههنگ و کهلهپووره کهی. ئهم حاله ته دهروونی به ههر ئیستا
به کیک له گیر و گرفته کانی جیهانی سێهه مه که ئیمه کوردیش تیبی دا دهژین و وای لیکردووین تهنا نهت
نهتوانین به باشی که لک له ئال و گۆره کان و ههله هه لکه وتوووه کان وهربگرین. کورتهی کهلام: خۆ له بیر بردنهوه
و خۆ به هیند نه گرتن بۆ تاک و بۆ کۆ، بۆ گهله و نهتهوه، هۆکاری سه ره کی فهوتان و تیلداچوونه و نه رکی
رووناکییری دلسۆز و زانا بهرگری کردن له پهره گرتنی بارودۆخی لهم چهشنهیه...

« له پیشه کیه کهی نه حمه د قازی »